

Giới thiệu Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết

Mục đích của Tô Tiểu Ly trong truyện Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết của tác giả Tà Tiểu Hồ Ly chính là muốn thay đổi phương thức để bước chân vào giang hồ thôi. Cô quyết định thay đổi hình tượng mỹ nữ ngôn tình sùng yếu đuối bằng việc gây sự chú ý khắp nơi, một đường theo đuổi mỹ nam. Không ngờ học người ta bái sư, kết quả lại bái phải một vị sư huynh mặt lạnh. Cô đã từng gặp người đàn ông lạnh lùng cay nghiệt nhưng chưa từng gặp ai xấu bụng như anh. Cho dù anh chính là cao thủ võng du số một, lại có tọa kỵ không ai có, khí chất phi phàm nhưng mỹ nữ vừa nhìn thấy khí thế kia liền bỏ chạy. Kì lạ là quần chúng không biết được bộ mặt thật, còn gọi anh là đại thần dụ dàng, đại thần phóng khoáng. Anh cười ôn tồn lễ độ, ném một cái túi không lớn sang. "Đi hái 500 cây thuốc về đây." Thì ra sư huynh mình vốn không phải là băng sơn mỹ nam gì đó, hoàn toàn là hồ ly thâm trầm khó lường. Hồ ly kia, phải chăng anh là yêu nghiệt Thái Thượng lão quân bắt cần thả ra? Sao anh có thể ngụy trang thành chàng trai anh tuấn vào trong trò chơi bắt nạt thiếu nữ đáng yêu thuần khiết lại lương thiện em đây cơ chứ? Cho dù anh là đại thần hồ ly, nhưng dù sao chen ép cô cũng là không tốt! Tốt xấu gì cô cũng là một hồ ly nhỏ, ừm... Tuy cấp độ của cô không cao bằng anh. Nhưng nếu mọi người đã cùng là hồ ly, vậy thì nên tương thân tương ái mới phải, dù sao cũng là đồng loại mà. Anh giúp em, em giúp anh, cùng nhau thống nhất thiên hạ, cuộc sống sẽ tuyệt vời hơn nhiều. Hết lần này tới lần khác anh lấy việc chen ép cô trong trò chơi làm thú vui thì thôi đi, lại còn dám đem pha hot boy cô thâm mến. Không được, bỗng muốn tiến lên quyết đấu đồng môn với anh! Anh lạnh lùng đáp: "Đến đây đi." Một câu chuyện hài hước cảm động giữa "Sư huynh phúc hắc VS Sư muội hung hãn". Kết quả quyết đấu chung cuộc ra sao, mời bạn đón đọc truyện hay này.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Edit: Năm Đồng Cô

Beta: Thổ Lật

Trong truyền thuyết, hồ ly sẽ biến thành hình người vào buổi tối, mê hoặc con người.

Nữ đều xinh đẹp tuyệt trần, cười như ánh mặt trời, nam đều là phong lưu tuấn tú, mặt như mũ ngọc.

Chúng có vẻ ngoài phóng đảng, rất giỏi về việc quan sát ánh mắt sắc mặt.

Nghe nói chúng có thể sống ngàn năm.

Sau khi tu luyện thành thiên hồ, mỗi cái nhãn mặt nhũ mày, đều khiến cho toàn bộ chúng sinh điên đảo...

Dưới cây hoè trong sân vườn, một bé gái cột tóc đuôi ngựa đang ngồi trên băng ghế, chăm chú nghe chàng trai trẻ tuổi ngồi bên cạnh kể chuyện.

Đáng tiếc, người nghe chăm chú, người kể không tập trung, mắt nhìn chằm chằm vào quyển sách trên tay.

“Chú nhỏ, sao bọn họ nhìn thấy hồ ly đều gục hết vậy?”

“Bởi vì thấy hồ ly biến thành người xinh đẹp.” Chắc chắn, dáng người của người mẫu trong tạp chí lần này thật đẹp.

“Chú nhỏ, vậy chú cũng thích hồ ly à?”

“Thích, thích!” Tỷ lệ này, thật sự thèm đến chảy nước miếng, chỉ cần là đàn ông thì đều sẽ thích.

“Làm hồ ly có phải có rất nhiều đồ ăn ngon không?” Đôi mắt to trên khuôn mặt nhỏ nhắn chớp chớp.

“Nói thừa! Ăn uống thoả thích!” Chàng trai trẻ tuổi bỗng dừng lại, nhanh chóng cười hi hi “Đúng vậy đúng vậy, cháu gái ngoan của chú.”

“Khi nào con mới có thể nhìn thấy hồ ly?”

Chàng trai trẻ tuổi bối rối nín mồm: “Bảo anh trai chú dẫn con đến vườn bách thú mà xem.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức trở nên hết sức buồn bã, trong hốc mắt cũng chảy ra mấy giọt nước mắt.

Kèm với tiếng gọi vô cùng đáng thương: “Chú nhỏ ~~~ “

Lúc này, ai nhìn thấy cũng đều phải mềm lòng, hơn nữa nhất định sẽ thỏa mãn hết thảy nguyện vọng của đứa nhỏ này mới đúng.

Thế nhưng, sau khi nhìn cô bé.

Gương mặt của chàng trai trẻ tuổi lập tức méo mó giống như cây hoa cúc: “Tiểu Ly Ly à, nước mũi của con...”

Quả nhiên có hai hàng nước mũi đang đọng ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu.

Nhưng cô không để ý, còn khịt khịt mũi.

Chàng trai trẻ tuổi quay đầu ảo não nhìn lên trời.

Còn định chờ cô lớn lên thành hồ ly, nhưng nhìn bộ dáng cháu gái của mình như vậy, đừng nói tu luyện một trăm năm, cho dù là một ngàn năm, cũng không thể thành hồ ly được.

Quá thật thà, quá thật thà rồi.

Không được, anh phải cứu lấy linh hồn trẻ thơ mà thật thà chất phác này, muốn cô trở thành hoa lê đầm mưa(*) như chị dâu, mỹ nhân khiến đàn ông muốn yêu thương! Giống như Đất Kỳ, Dương Ngọc Hoàn lúc trước.

“Tiểu Ly à, con nghe chú nhỏ nói, hồ ly này, bọn họ chỉ thích nghe lời trẻ nhỏ.” Cho nên con phải yếu đuối, ít nhất phải khiến đàn ông thấy con giống như chim sợ cành cong(**), cần sự che chở của họ.

Đương nhiên, đó chỉ là ý nghĩ của một mình anh.

Trên thực tế, nhiều năm sau, cô bé buộc tóc đuôi ngựa kia, đã sớm biết lời anh nói không thể tin.

Bởi vì cái gọi là sách truyện kia, chính là một quyển tạp chí nhập khẩu in đầy hình phụ nữ phương tây mặc bikini.

Sáu năm sau... Cô bé đã trở nên xinh xắn.

“Chú nhỏ, sao chú lại lừa lừa người ta!”

“Chú lừa con khi nào?”

“Chú nói yếu đuối trước mặt Phi Phi thì cậu ấy sẽ thích con!”

“Phụt-----!” Chàng trai vẫn trẻ tuổi lại có thêm vài phần quyến rũ của đàn ông trưởng thành nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn lấm lem bùn đất cả đôi tay nắm chặt, không biết làm sao.

“Con làm sao vậy?” Anh nói với cô.

Nghiêng đầu nhỏ suy nghĩ, cô chỉ lấy con sâu lông để lên người cậu, sau đó cô giả vờ sợ hãi hét lớn: “Có con sâu!”

“Đâu, ở đâu?”

Sau đó Phi Phi còn sợ hơn cả cô, kéo tay cô hét lớn: “mình sợ lắm mình sợ lắm!”

Sau đó thì sao?

Sau đó cô vút con sâu đi, vỗ ngực “Đừng sợ!”

Khóe miệng của chàng trai co gập: “Cháu gái ngoan, lần sau đừng nên như vậy.”

“Vì sao?” Mắt to chớp chớp, đầy hồn nhiên.

Bởi vì, con không thích hợp đi theo đường lối phúc hắc...

Nhưng anh vẫn nhếch miệng cười trái với lòng “Giữ như bây giờ, là, là được.”

Oà, là như thế này ư.

Người nào đó gạt đầu, tốt, sau này cô sẽ là một mỹ nữ dũng mãnh! Bảo vệ tất cả các anh trai yếu đuối!

Các anh trai yếu đuối, đừng chạy, Tô Tiểu Ly cô, đến đây!

Mà chàng trai là chú ruột của Tô tiểu Ly vẫn còn vô cùng bối rối, cháu gái anh quá ngây thơ, ngàn vạn lần đừng đụng phải con trai xấu bụng.

Nếu không, lỡ bị ăn vào bụng, chỉ sợ con bé còn tưởng mình mới là nữ vương

A-men, cầu Phật tổ phù hộ cho con bé.

Một tượng Phật nhỏ đặt trong phòng lớn của nhà họ Tô, bỗng di chuyển thật khẽ.

==

Chú thích:

* Hoa lê đầm mưa: Giống như hoa lê dính hạt mưa. Vốn miêu tả dáng vẻ khi khóc của Dương quý phi. Sau này được dùng để miêu tả sự kiều diễm của người con gái

**Thành ngữ “Chim sợ cành cong” vốn chỉ con chim sợ hãi khi nhìn thấy cung tên, nó còn dùng để chỉ về người từng bị hù dọa, giờ chỉ cần nghe thấy tiếng động nhỏ là cũng cảm thấy kinh sợ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Sư Huynh À, Chào Huynh!

Edit: Cô Quân

Beta: Thổ Lạt

Tết, có thể ăn uống thả cửa còn có thể ngủ đến khi mặt trời chiếu vào mông, cũng không cần lo lắng bị thầy giáo trả thù đánh rớt vì đi học trễ một môn nào đó.

Tết, có thể lấy lì xì lấy tới mỏi tay.

Tết có thể đều không cần nghỉ ngơi gì, chơi bởi cả ngày.

Nhưng mà... Tết hạnh phúc trong kế hoạch của cô, đâu có bao gồm cả việc mập lên đâu!

Tô Tiểu Ly soi gương tới lui, đau xót phát hiện eo nhỏ của mình mập hẳn lên, vô cùng phiền muộn.

Tết, hình như đã ăn đến nỗi mập cả lên rồi.

Cô vẫn là cô gái trẻ tuổi độc thân trong sáng đấy, thế này lỡ mà vô tình gặp được trai đẹp thì phải làm sao đây?

Cô gái buồn bực đưa tay bóp mặt thành đủ loại hình dạng, sau đó mới thở dài một tiếng, đi đến trước bàn bật máy tính lên, đăng nhập vào trò chơi.

Dương liễu là lướt, non xanh nước biếc, còn có mấy con chim yến chậm chậm bay qua.

Một hình ảnh cô gái xinh đẹp mặc đồ màu trắng xuất hiện bên trong, lông mi cô đen dài, môi đỏ như son, dáng người tinh tế, vẻ mặt lại đầm chiêu như đang suy nghĩ điều gì, lại càng khiến người ta vô cùng yêu mến.

Cô gái đang nhẹ nhàng giơ bàn tay nhỏ nhắn lên lau trán, trước máy tính Tô Tiểu Ly cũng rất phối hợp hít sâu một cái.

Đáng tiếc, đáng tiếc tất cả chỉ là hình ảnh trò chơi.

Cô trong hiện thực... hiện ra gương mặt trong veo như nước lèo, lại thêm cái trán cao, ngoại trừ làn da trắng trắng, hàm răng trắng trắng, ặc... Cũng chỉ có vậy thôi.

Tương tượng và hiện thực quả thật là một trời một vực.

Tô Tiểu Ly vừa tui thân, Thế Giới liền nhảy ra một dòng chữ đỏ lớn.

Thiên Lý Truyền Âm*: [Tiểu Ly Miêu, cho mười mười giây, mau đến Huyền Thiên Long Thành.]

Huyền Thiên Long thành à, Tô Tiểu Ly nhấn phím tắt, bóng áo trắng xinh đẹp bên trong nhanh chóng chạy đi, chạy một mạch về tường thành cao to kia, trên tấm biển thiếp vàng treo trên tường thành còn viết ba chữ "Huyền Thiên Long" thật to.

Rõ ràng chỉ là điều khiển bàn phím, nhưng khi đi đến cửa thành, cả trán cô vẫn đỏ một tầng mồ hôi mỏng.

Ngoài cửa thành, có một chàng trai mặc đồ trắng, lúc này đang thành thoi ngồi trên một cái đầu hình thù như Kỳ lân, nhưng bộ lông quanh thân lại giống

Kiểu ngọn lửa đang cháy, trước trán thấp thoáng có hiện ra thần phù màu vàng, người ngồi trên Cửu Thiên Ly Hóa Thủ có khí thế bức người.

Màu đỏ kiêu ngạo, màu trắng nhẹ nhàng, rõ ràng là hai sắc diện vô cùng đối lập, lại khiến cho người ta cảm thấy đẹp mắt đẹp lòng.

Thấy cô vội vàng chạy đến, anh chậm rãi nói:

“Lần này muội đã muộn một phút ba mươi giây.”

...Tính chuẩn thế.

Bạn học Tô Tiểu Ly đứng lại, cười vô cùng rụt rè:

“Vừa nãy trên đường chạy đến đây, muội thấy một chàng trai mặc bạch y cầm kiếm!”

Chàng trai mặc bạch y, đây là trang phục phổ biến nhất trong trò chơi. Mà kiếm khách, chính là nhân vật công kích cao, cực kỳ phổ biến. Người chơi chọn nghề nghiệp này cũng rất nhiều, không hề ngạc nhiên chút nào.

Quả nhiên, chàng trai nghe cô nói vậy, không thèm đáp lời, chỉ là tiếp tục nhìn cô.

Khóe miệng Tô Tiểu Ly run rẩy một, cố giải thích cặn kẽ.

“Ban đầu, muội còn tưởng là sư huynh nữa! Không ngờ, người nọ và sư huynh hoàn toàn không cùng cấp độ!”

Quả thật là không cùng cấp độ, chàng trai mặc bạch y khác đều dịu dàng như nước, cừ chỉ dịu dàng.

Người trước mắt cô đây, lại là miệng nam mô bụng một bồ dao găm, im im mà nguy hiểm khỏi phải nói.

Nếu không, cũng không thể lấy ức hiếp một thiếu nữ trong sáng thiện lương vô cùng yếu đuối như cô làm thú vui chứ.

Nghĩ vậy, cô thở dài, nhưng lại tự an ủi bản thân.

Tô Tiểu Ly, bình tĩnh, bình tĩnh, bây giờ mình vẫn chưa phải đối thủ của anh ta.

Không sai, chàng trai mặc bạch y trước mắt cô, chính là... bạn tốt của đại thần trong truyền thuyết kia.

Người được mệnh danh là đại thần, chính là cao thủ thứ hạng cao nhất ở bảng xếp hạng quan trọng nhất Hoa Địa Vi Lao, PK mạnh thế nào, trang bị trâu bò ra sao, nghe nói gia đình giàu có, bản thân vô cùng tài năng xuất chúng...

Mà cái người, cái người bạn tốt của người kia là Hoa Địa Vi Lao, cũng là Sư huynh Tô Tiểu Ly cô ở trong... trò chơi

Kể ra thì, quá trình nhận vị sư huynh này như một bộ phim hài.

Đó là sau một buổi trưa nắng đẹp, trò chơi người đến người đi, trai xinh gái đẹp như mây trên trời.

Một khung cảnh ồn ào âm thanh huyền ảo, chỉ có một chàng trai, tao nhã, mà xuất chúng đứng ở bên trong đám đông.

Ánh mắt của cô lại xuyên qua đám người, dừng trên người anh, không dời mắt.

Trang bị của anh ấy thực sự quá chói mắt, tọa kỵ của anh ấy thật sự quá ngầu, khí thế của anh ấy thật sự quá mạnh mẽ... Tóm lại, trong mắt người họ Tô, bất kể ngoại hình hay là khí chất, anh đều là người thích hợp được chọn làm sư phụ.

Trải qua vài giây suy nghĩ ngắn ngủi, Tô Tiểu Ly lập tức bình ổn cảm xúc, vô cùng khôn khéo đi tới gần, hơn nữa còn cố hết sức thể hiện khí chất vô cùng dịu dàng.

“Xin chào, muội là người mới, xin hỏi sư phụ người nhận đồ đệ không?”

Cô hỏi xong, chàng trai không có phản ứng gì.

Ngay lúc cô cho rằng đã bị từ chối, đang định thử một lần nữa, nếu không được thì để lần sau, anh bỗng mở miệng.

“Không nhận đồ đệ, nhận sư đệ.”

Sau đó, còn giật gật, như đang hỏi cô: Muội đồng ý không muội đồng ý không...

Chẳng lẽ, anh còn có sư phụ? Nói vậy nhất định là một nhân vật truyền kỳ.

Tô Tiểu Ly vui sướng gật đầu: “Được.”

Nhưng mà, một giây sau cô lại do dự.

Gì chứ, tạo hình của cô là nữ

Chàng trai nói rất bình tĩnh: “Không quan trọng, bắt đầu từ bây giờ muội có thể xem mình là nam.”

Thế là, cô hóa đá.

Lần đầu Tô Tiểu Ly cảm thấy cuộc sống của bản thân xuất hiện một sự thay đổi như phim hài.

Bây giờ giới tính còn có thể thay đổi bằng ý chí?

Không cho cô nhiều thời gian suy nghĩ vẩn vơ, anh rút bảo kiếm cài bên hông, mũi kiếm phát ra hào quang màu tím nhạt dưới ánh mặt trời.

Cùng lúc đó, anh lại thần nhiên gõ ra ba chữ:

“Thế nào.”

Cô thật sự rất muốn học như nữ chính trong phim thần tượng vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi ngửa lên, hét lớn:

“Người ta thề chết cũng không làm theo!”

Thế nhưng, phong độ và giọng điệu của chàng trai mặc đồ trắng rõ ràng rất bình thản, tựa như động tác rút kiếm này không thể bình thường hơn được nữa.

Giống như không phải anh đang uy hiếp, mà là đang bàn bạc với cô.

Nhưng trong nháy mắt đó, Tô Tiểu Ly đã bị dao động rồi, hơn nữa còn mơ hồ cảm nhận được một luồng khí lạnh.

Tuy rằng, sau đó anh đã nói với Tô Tiểu Ly rằng, mình chỉ muốn nhìn thử hào quang dưới ánh mặt trời của thần khí mình vừa chế tạo

Nhưng bạn học Tô cho rằng, lời này của anh vốn không có một chút đáng tin.

Chỉ là một trò chơi, anh thường thức hào quang cái gì chứ, đâu phải dao phay!

Không biết làm sao, cô tự nhận bản thân tuy rằng thông minh, nhưng cũng không mặt dày tới mức dao chẻ sừng bắn cũng không vào đầu được.

Hơn nữa, cô là cá thịt *, người ta là dao thớt, gọi anh một tiếng sư huynh, cô vẫn là sư muội.

Cho nên, cô cần phải tôn trọng người lớn tuổi...

Thật ra nói thẳng ra là, chính là cô đánh cũng không đánh lại người ta, đành phải lấy điều này an ủi bản thân...

Chính là từ lúc ấy, Tô Tiểu Ly cô, trong trò chơi chưa có sư phụ đã có sư huynh trước...

Chơi game cùng bạn học, người khác nhận sư phụ, đánh quái tán gẫu đều có sư phụ ở bên giúp đỡ chu đáo.

Còn cô?

Không có sư phụ còn chưa tính, lần đầu tiên ở trong trò chơi muốn thay đổi đường lối, vờ yếu đuối tìm một chỗ dựa, kết quả lại tìm thấy một núi băng.

Không đáng nói chính là, Tiểu Mễ cùng ký túc xá đã vào trò chơi chơi một tuần trước, sau khi nghe cô nói có sư huynh, nâng mặt làm bộ hoảng sợ:

“Lão nương kinh sợ rồi! Cậu rõ ràng đã báỉ Mặc Phàm làm sư huynh!”

Cô mệt mỏi quay đầu nhìn Tiểu Mễ: “Nhận anh ấy làm sư huynh thì làm sao hả?” Cũng không phải người con trai trắng hoa gì, chỉ là trang bị có chút lấp lánh, khí thế có chút hùng mạnh.

Không có gì mà, Tô Tiểu Ly cô nhớ, trước kia chơi Thiên Long X bộ, Mộng Áo Đông Du, cũng từng là danh nhân một thời được tôn sùng.

Tuy rằng, con đường cô đi là phô trương chứ không phải mạnh mẽ...

Lần này, Tiểu Mễ xông thẳng lên cầm lấy một cái gối trùm đầu cô.

“Đồ trẻ con, cậu có biết Mặc Phàm mạnh như thế nào không?”

Mạnh như thế nào?

“Anh ấy vốn chính là đảm nhiệm chức đệ nhất cao thủ, Hoa Địa Vi Lao đó là tùy tùng của anh ấy! Vũ khí của anh ấy toàn bộ là thần khí, tọa kỵ của anh ấy toàn bộ là có một không hai, phục bên cạnh PK anh ấy dứt khoát giết tất cả! Người này thật rất nổi tiếng!” Miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt.

Mạnh thế à?? Người họ Tô nào đó kinh ngạc rồi, hùng mạnh như thế vì cái gì lại rớt xuống từ bảng xếp hạng chứ?

“Bởi vì anh ấy không màng danh lợi, tất cả trận đấu PK anh ấy cũng không tham gia.”

“Wow ~~~” Người họ Tô nào đó gật đầu “Vậy sao chỉ có một mình mình tìm đến?”

“Bởi vì đại thần là chỉ có thể nhìn từ xa không thể coi thường.” Tiểu Mễ lấy một cái gối ôm ném qua, trợn mắt khinh bỉ liếc người họ Tô nào đó:

“Còn nữa, đừng lấy cái người có tiếng mạnh mẽ như cậu đi so sánh với Mặc đại thần.”

Chắc chắn, thật không hiểu tại sao mặc đại thần trước giờ luôn ẩn dật lại chọn người họ Tô kia nữa.

Tô Tiểu Ly cố ý không để ý Tiểu Mễ giúp cô giải thích đáp án thứ hai, bởi vì cô hoàn toàn có thể tự hỏi tự trả lời.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì anh... rất lạnh.

Lạnh này không là lạnh của lạnh lòng, mà là... lạnh của lạnh nhạt, lạnh lẽo.

Chính là như vậy, trong game bạn gặp được một người vô cùng mạnh, bạn vô cùng hưng phấn đi đến gần nói: Xin chào đại thần muội thật sự rất sùng bái huynh rất yêu mến huynh bla...bla... huynh, rồi sau đó hồi lâu người nọ chỉ đáp lại bạn một chữ: Ừ.

Kết quả rất rõ ràng, bạn cảm thấy đại thần quả nhiên là đại thần, bởi vì cấp bậc của anh ấy và bạn có khoảng cách.

Đương nhiên, giọng nói cũng rất êm tai dù cho âm điệu hơi thấp.

Thế là, bạn đổi thành đứng rất xa bên ngoài quan sát anh ấy, vẫn ngưỡng mộ anh ấy, nhưng không nhúc nhích hay nghiêng đầu.

Tô Tiểu Ly cũng không phải người mới, đương nhiên biết có được một thân bling~bling~ như thế (mọi tưởng tượng độ lấp lánh của kim cương), người chơi không phải là nhân vật tầm thường.

Nếu không, cô cũng không chịu tạm thời làm người bị ức hiếp.

Điều duy nhất khiến anh bình thường, chính là lần nọ cô vòng vo cả buổi thăm dò hỏi diện mạo anh ra sao, anh nói anh lớn đương nhiên rất đẹp.

Cái gì gọi là đương nhiên rất đẹp, nhất định là không hề dạo chút nào

Tô Tiểu Ly đã bị anh chèn ép vô số lần, đều nghĩ vậy, lúc đó tâm tình mới thả lỏng và thỏa mãn một chút.

Chuyện cũ nghĩ lại mà sợ, nghĩ lại mà sợ quá.

Nhưng mà không sao, cô sẽ nhanh chóng có thể thuận buồm xuôi gió trong trò chơi, đến lúc đó nô lệ sẽ nổi dậy làm chủ!

Người nào đó rơi vào hồi ức, hoàn toàn không có chú ý chàng trai bên cạnh đã nhiều lần xin giao dịch.

Chờ khi cô phát hiện, chàng trai đã bắt đầu có ý muốn hành hạ cô.

“Tiểu Ly Miêu, giao dịch.”

“Hả?” Lại giao dịch? Cô nháy mắt mấy cái, để mắt nhìn sát vào màn hình máy tính, nhanh chóng nhấn đồng ý.

Trước kia Tô Tiểu Ly còn có thể hỏi, sư huynh, huynh đưa gì cho muội thế? Hoặc là, sư huynh, sư muội có thể hỏi xem huynh chuẩn bị đưa cho muội cái gì không?

Đại thần Mặc Phàm chỉ gõ ra hai chữ: “Xác nhận.”

Cho nên, cô không hỏi, chỉ cần anh ta đưa, cô chỉ nghe lời thu nhận hết.

Bởi vì anh là Sư huynh, còn cô là “sư đệ” đã bị anh thay đổi giới tính chớp nhoáng.

Chỉ là lần này, anh lại đưa đồ tốt lấp lánh!

Tòa sáng chói lóa, hơn nữa hình dạng còn là một cái vòng tròn nhỏ.

Nhỏ đến nỗi dường như chỉ có ngón tay mới có thể đeo vật đó vào...

Hả? Nhẫn!! Sao có thể là nhẫn??

Anh lại đưa nhẫn cho cô...

Bạn học Tô khiếp sợ, mười ngón tay mảnh khảnh bắt giác run run hồi lâu, lúc này mới khó khăn gõ bàn phím.

Tiểu Ly Miêu: “Sur huynh, xin hỏi đây là cái gì?”

Mặc Phàm “Muội nói xem.”

Tiểu Ly Miêu: “Một cái vòng tròn, hình như là vật phẩm có tính năng trang sức!”

Mặc Phàm gạt đầu, không sai, ít ra không có ngu ngốc đến nỗi không biết giải thích.

“Biết kế tiếp phải làm cái gì không?”

Bạn học Tô lắc đầu với màn hình, cô không biết, hôm nay anh có thể nói nhiều câu vụn vặt liên tục như vậy.

Ý nghĩ nào đó chợt lóe lên trong đầu, sau đó điên cuồng xông thẳng vào cô.

Sau khi cô hóa đá vài giây, chậm rãi gõ chữ: “Hay là... Sur huynh, huynh...”

Mặc Phàm “Sao hả?”

Tô Tiểu Ly liên tục hít sâu vài cái, nhắm mắt, gõ chữ rồi nhấn Enter, gửi đi.

“Huynh muốn quấy rối muội!!”

Chữ vừa nhảy lên màn hình, một giây sau, hệ thống thông báo: Mặc Phàm đã đăng xuất.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Đưa Nhẫn Đi

Ed: Năm Cô

Beta: Thổ Lạ

Không phải chứ? Bị cô vạch trần anh bỏ chạy?

Tô Tiểu Ly đầu tiên là đối với màn hình lắc đầu khinh bỉ, ngay sau đó lại hướng lên trần nhà cười ha ha hai tiếng.

Thật không ngờ, cái người con trai xấu bụng lạnh nhạt này, lại có thể có loại ý nghĩ không trong sáng này đối với mình.

Trách không được ngay từ đầu, đã nói gì mà không thu đồ đệ thu Sur đệ.

Thì ra là muốn che giấu mục đích thực sự của anh.

Xem ra bản thân ở trong trò chơi, vẫn là có khả năng tiềm ẩn làm hồng nhan họa thủy!

Bạn học Tô mừng thầm tưởng tượng ra bản thân không lâu sau ở tương lai, nắm lấy danh tiếng vẻ vang hồng nhan mỹ nhân khắp trò chơi này.

Là ai nói cô không thích hợp làm mỹ nhân họa thủy?

Là ai nói cô chỉ có thể đi một con đường dân thường chứ?

Bậy bạ! Cô rõ ràng rất có khả năng hại nước hại dân!

Cô dường như đã thấy Tiểu Mễ trở lại sau lớp học, cái vẻ mặt biểu cảm kia khiếp sợ xóc xếch trong gió.

Nhưng cô chỉ vui vẻ năm giây.

Bởi vì, sau năm giây trong trò chơi hiện lên một hàng chữ nhỏ màu hồng: Mặc Phàm login rồi !

Ngay sau đó, anh còn ở kênh nói chuyện trước mặt đánh ra bốn chữ: "Vừa bị rớt mạng."

Thiếu nữ áo trắng đặc biệt hoạt bát nhảy khê hai cái, lại đột nhiên xuất hiện ở sát bên mình một người con trai áo trắng.

"Không có việc gì không có việc gì, muội chờ sư huynh."

Thời thế thay đổi rồi, nên là thời điểm cô phản kháng đã đến.

Gió nhẹ lướt qua, nhẹ nhàng mang theo vạt áo màu trắng của anh, một đầu tóc đen cảm giác vô cùng đẹp quả thực có thể mê hoặc hàng nghìn thiếu nữ trong nháy mắt.

Mặc dù chỉ là trò chơi hư cấu, cũng vẫn hấp dẫn ánh mắt mọi người như cũ.

Có điều, người con trai như vậy rất nhanh phải suy bại thành bề tôi dưới váy của mình rồi.

Tô Tiểu Ly vui thích nâng cằm lên xem người con trai anh tuấn trong màn hình kia, căn bản không phát hiện, anh im hơi lặng tiếng điều khiển tọa kỵ nhẹ nhàng chuyển một bước sang bên cạnh.

Mặc Phàm "Đem nhẫn đưa đi Phượng Tường thành."

. Anh nói cái gì?

Tô Tiểu Ly dụi dụi mắt, xác định bản thân không có nhìn lầm chữ anh gõ.

Anh nói: Đem nhẫn đưa đi Phượng Tường thành.

Đưa đi Phượng Tường, đưa đi Phượng Tường.

Sau khi đọc hai lần, bạn học Tô im lặng rồi.

Chẳng lẽ, nhẫn này không phải là anh đưa cho mình? Chẳng lẽ anh không phải là có âm mưu đã lâu đối với mình, mặt ngoài làm sư huynh, sau lưng lén lút ngường mộ cô?

Bởi vì không chiếm được cô, cho nên anh mới cố ý chèn ép cô, do đó khiến cho mình chú ý tới anh. . .

Nếu tất cả việc này đều là cô dự đoán sai lầm, vậy cô vừa rồi nói câu nói kia, lại coi là cái gì?

Mất thể diện, quăng quá rồi...

Quay đầu lại nhìn vị bên cạnh kia, sư huynh nhà mình đang yên lặng cùng đại tọa kỵ của hắn tiến hành trao đổi ánh mắt.

Tốt lắm, khả năng anh không có nhìn đến câu nói mình đánh kia.

Tô Tiểu Ly lập tức có cảm giác gặp được đường sống trong cõi chết.

Tuy rằng không thể xoay người làm chủ, làm cho cô có một chút thất vọng như vậy, nhưng coi như là trong cái rủi còn có cái may.

May mắn anh đối mình không ảo tưởng gì, cô vẫn tương đối thích cái loại người yêu kiều thân thể yếu kém dễ đẩy ngã, người con trai thư sinh bản chất nho nhã.

Ví dụ giống sinh vật hệ bảo vệ tự nhiên vậy.

Muốn nói này Vệ sư huynh, nhưng là cô Tô Tiểu Ly luôn luôn thêm muốn đối tượng.

Chiều cao 1m8, một kiểu nụ cười nhàn nhạt ấm áp như nắng ấm ngày xuân, ăn mặc như nam chính trong phim thần tượng thường mặc sơ mi trắng.

Một năm bốn mùa bộ dáng luôn nhẹ nhàng khoan khoái như vậy, tóc hơi dài cắt ngang che cái trán của anh, nhiều lần ở căn tin xa xa nhìn đến bộ dáng anh cười nhẹ, cô kích động rất nhiều không cẩn thận lấy com đưa đến bên miệng đút cho Tiểu Mễ.

Tiểu Mễ con nhóc này thế nhưng còn phần nộ rít gào: "Lại phun đầy mặt bà đây!"

Rồi sau tất cả mọi người nhìn về phía cô, cô lòng tràn đầy kỳ vọng Vệ sư huynh cũng có thể nhìn đến mình, nhưng kết quả là, người nhìn cũng chưa nhìn.

Tô Tiểu Ly thấy muốn đem anh đẩy ngã, rồi mới nhìn trời cười to: "Làm cho chị đây đến thương yêu cưng đi!"

Đáng tiếc. . . Cô biết anh, anh không biết cô, thực thương tâm!

Cô ở bên cạnh tự mình YY một phen, khắc chế không cẩn thận tới nước miếng tràn ra, phản ứng cực nhanh chóng quay đầu liền đánh chữ.

"Sư huynh, nhần muốn tặng cho ai?"

Đình đầu Mặc phàm nhẹ nhàng hiện ra bốn chữ: "Hoa Địa Vi Lao."

Hoa Địa Vi Lao. . . đồng tử Tô Tiểu Ly đột nhiên phóng đại.

Đây không phải là bạn tốt của sư huynh, xếp hạng thứ nhất nam đại thần sao!

Hiện nay, hủ nữ thắng đi.

Cô Tô Tiểu Ly tuy rằng đối với một đám con trai cong không mơ tưởng gì, nhưng là cũng không gây trở ngại cô tiếp tục thưởng thức bọn họ trao đổi mặt tình thần.

Cô còn nhớ rõ, sau khi cô lần đầu tiên bị người con trai nào đó ở thế giới gọi thiên lý truyền âm, cô vui vẻ chạy đi gặp anh, kết quả lại thấy đứng bên cạnh sư huynh nhà mình một người con trai mặc đồ trắng giống nhau, chính là người này đầu tóc dài, thân chính là đều màu vàng.

Vung tóc, bỗng nhiên! Gọi là một cái ánh vàng rực rỡ.

Người này đúng là người xếp hạng thứ nhất Hoa Địa Vi Lao.

Mặc dù có chút không thể thích ứng thẩm mỹ đại thần, nhưng cô hoàn toàn bị đại thần "Hòa ái dễ gần" tiến đến gần.

Anh đối với cô cười cực kỳ dễ thương rực rỡ: "Tiểu Ly Miêu? Tên thật đáng yêu!"

Cô mờ mịt gật đầu, ánh mắt sáng ngời đã bị làm cho lòa.

Anh lại hát đầu thật rực rỡ: " Xin chào, Miêu Miêu tiểu bảo bối thân mến."

Oa ~ đại thần thật tình cảm, cùng người con trai nào đó hoàn toàn là hai cấp bậc khác biệt.

Nhưng mà, hình như phương hướng tình cảm có chút lệch rồi.

Bề ngoài giống như có chút khác nhau...

Cô cuối cùng biết dễ gần cùng rực rỡ quá mức bình thường từ đâu mà đến , thì ra anh là trời sinh có tố chất làm chị em ! Trách không được nhìn thấy cô cười đến rực rỡ như thế!

Tô Tiểu Ly mắt sáng lên, khoe miệng không dấu vết nổi lên một nụ cười tươi tắn.

Cơ hội cô vùng lên lại tới nữa, nắm chắc nhược điểm này của anh, hắc hắc, chính xác hơn chẳng bao lâu nữa ở tương lai , cô sẽ một thân vô cùng lấp lánh ở hai cái trang bị của người con trai bên cạnh, mà tự nhận chị em.

Người nào đó bắt đầu ảo tưởng nói chuyện không đâu:

"Tiểu Mặc từ, tọa kỵ kia không tệ."

"Tiểu Ly Miêu muội nói thích, huynh mua cái đưa muội."

"Tiểu Lao từ, con quái kia thật đáng sợ!"

"Không sợ, chúng ta là chị em tốt, ta giúp muội giết nó."

Bên trái đứng một người, bên phải đứng một người, cô thiếu nữ rất nhu nhược đứng ở giữa bọn anh.

Khi rảnh rồi yên tĩnh đáng đẹp như hoa như nước, hành động chỗ giống như liễu yếu đũa đưa theo gió, lòng cầu mong khắp nơi nhiều nâng đỡ, đẹp như Tây Thi tài họa ba phần.

Một màn nhiều cua đồng vậy nhĩ!

Tô Tiểu Ly cười rực rỡ, hai bên má lúm đồng tiền nhỏ cực rõ ràng.

Họ Tô nào đó vẫn còn YY vô biên bên trong, người con trai phát hiện cô bất động, thì đánh câu:

"Sao vậy còn không đi?"

"Hả." Cô vội vã gạt đầu: "Đi ngay bây giờ."

Chỉ là bạch y thiếu nữ mới vừa đi vài bước, lại ngừng lại, xoay người nhìn về phía anh, kéo thật dài âm tiết: "Sur huynh ~ ~ "

Mặc Phàm "Sao vậy?"

"Sur huynh , huynh vừa rồi đưa muội cái vòng kia, để cho muội hộ tống đem nó đi Phụng Tường "

Người con trai gửi đi cái biểu cảm mắt lé, dường như đang nói thì tính sao.

"Việc ấy" cô cẩn thận cân nhắc câu chữ "Phụng Tường đường xá xa xôi. . . Quái vật hung mãnh, như muội đây một người trói gà không chặt đấy. . . "

Mặc Phàm trả lời cực kỳ nhanh: "Trạm dịch."

Huyền Thiên Long thành đến Phụng Tường thành, ở trạm dịch NP nói chuyện với nhau, ồn ào một tý ly rượu vài giây có thể tới quảng trường trung tâm trạm dịch Phụng Tường.

Tô Tiểu Ly cũng không phải người mới, đương nhiên biết trạm dịch có thể bay qua.

Nhưng mà, phải đưa bạc, mấy - trăm – bạc đó .

Tuy rằng đánh mấy con quái có thể được đến 100 bạc, đánh bảy tám con, đủ cô ngồi một chuyến một chiều Huyền Thiên Long bay đến Phụng Tường rồi.

Nhưng cô, có tiền sao.

Nếu đi bộ đi qua, ngược lại cũng không xa, nếu có tọa kỵ mà nói, thì cũng chạy năm cái ly rượu đi.

Nhưng cô, cũng có tọa kỵ sao.

Nhưng cô, không thể nói cô không có tiền. . .

Bởi vì người con trai mặt lạnh trước mắt này, ngày hôm qua anh đã vừa cho mình mười Kim, nói là tiền tiêu vật.

Cô phấn khởi một lúc liền suy đoán mười Kim này ở trên đường cái rất hồng mắt, vừa khéo nhìn đến có người bày hàng vỉa hè, tên gọi yếu đuối trai kute quán.

Cô vừa nhìn thấy hai chữ yếu đuối thì không khỏi kích động, nhất thời kích động liền đi qua cùng người bắt chuyện, bắt chuyện một lát liền phát hiện người chơi này cũng là MM, hơn nữa cũng như cô đều nhiệt tình yêu thương các loại kiểu dáng và phong cách mỹ nam.

Rồi sau, cô vuốt tay nhỏ bé ra, hét to một cái: "Người bán gì đó ta mua toàn bộ!"

MM kia nét mặt lập tức tươi cười như hoa, đem đồ vật đóng gói tốt hai tay cung kính dâng: "Nhận được hân hạnh chiếu cố, toàn bộ mười Kim "

Người họ Tô vô cùng thoải mái thanh toán, giao dịch xong đồ vật nhìn theo cái người MM kia rời khỏi, đã đến chạy thương lượng việc kia, nhớ tới không có Ma Đạo Thạch đầu, sờ mó túi, lúc này mới phát hiện bản thân không có một xu.

Đây không phải là, cô vừa onl, đã bị sur huynh nhà mình lại gọi đến đây, cô làm sao có thời giờ đi đánh quái kiếm được tiền ngồi xe đây?

Thiếu nữ trước mắt này tư thế ngại ngùng, giọng điệu ấp a ấp úng.

Làm cho người con trai đột nhiên có dự cảm rất xấu.

"Trạm dịch tọa độ ở 17856."

Kí hiệu tọa độ anh đều nói cho cô biết rồi , dù sao vẫn không đến nỗi không tìm thấy đi.

Tô Tiểu Ly thật sự rầu rĩ, không nghĩ tới cô người thông minh như thế, lại có thể còn phạm vào loại sai lầm thu nhập không đủ tiêu xài này.

Trách không được mỗi lần chú nhỏ đến nhà cô, đều phải tiến hành một phen giáo dục với cô, mười mấy năm như một ngày.

Nhưng cô càng rõ ràng, loại thời điểm này không thể nói nói thật, nếu không sẽ bị sur huynh mặt lạnh nhà mình đánh chết.

Thế là ngón tay cô run rẩy đánh ra một cái trả lời biểu cảm oan ức: "Sur huynh, muội không muốn tổn huynh đưa bạc."

Lý do này đủ chu đáo đi!

Quả nhiên, anh mỉm cười, nói: "Cần cù tiết kiệm là phẩm chất tốt."

Đúng không, đúng không, Tô Tiểu Ly cười trộm, mau nói anh muốn lấy đại tọa kỵ của anh dẫn cô cùng đi Phụng Tường.

Tạm dừng hai giây, người con trai nói tiếp: "Nếu không muốn tiêu tiền, vậy muội chạy đi đi thôi."

...

Cô sai lầm rồi. Vừa rồi lý do này đối người chơi nam tính bình thường mà nói, đủ, nhưng đối sư huynh nhà mình mà nói, rõ ràng không đủ.

Người con gái nào đó than nhẹ một tiếng, cam chịu số phận chuẩn bị tìm một con đường nhỏ gần nhất, đi đến Phụng Tường.

Đang lúc cô ủ rũ khi sắp chuẩn bị rời đi, bạch y sư huynh đột nhiên vỗ tọa kỵ một cái: "Tiểu Ly Miêu."

Người con gái nào đó tinh thần lập tức hăng hái: "Ồ đây!"

Thuận tiện đưa lên một cái mắt lấp lánh

vô cùng nịnh nọt

Dưới ánh sáng dịu dàng, cảnh sắc người vui vẻ trong màn hình

Bạch y thiếu nữ khí chất nhã nhặn cùng bạch y nam tử nhìn nhau.

Nếu có người không biết chuyện đi qua, chỉ sợ thật sự thờ dài một tiếng: Một bức tranh tuấn nam mỹ nữ!

Nhưng trên thực tế. . .

Mặc Phàm dường như đem cô đánh giá từ đầu đến chân, rồi sau đó nhẹ nhàng cười: "Yên tâm, huynh sẽ không quấy rối với muội"

Tiếp theo lại bổ sung một câu: "Ngực phẳng kéo hứng thú đàn ông không nổi."

Nhìn thời gian một chút, vừa vặn muốn đi trong động hồ ly làm hoàn thành nhiệm vụ của anh.

Nói xong, quái vật không lồ kia cào nhẹ xuống đất, cũng giống như một kiểu đang cười nhạo cô, nhìn lên trời gầm một cái, ngay sau đó vật mới nhìn qua giống như một vòng lửa tới chờ người con trai vô cùng anh tuấn tuyệt vời mà đi.

Chỉ để lại người con gái nào đó cứng đờ, đứng tại chỗ.

Thì ra, anh thấy, anh thật sự thấy rồi!

Nhưng mà, dựa vào gì nói cô là ngực phẳng chứ! Anh là kẻ lưu manh! Không sờ qua còn dám nói bừa!

Tô Tiểu Ly không cam lòng yếu thế ưỡn ra rất có cỡ C, vẻ mặt bất bình, cô rõ ràng rất có điện nước được không!

ORZ. . . Bạn học Tô ý nghĩ này thật sự quá kinh thế hãi tục* đấy.

Kinh thế hãi tục (việc đi ngược quy tắc, khiến cho cả thế gian phải kinh hãi)

Cô vì cái lồng muốn ưỡn ngực, cố gắng sư huynh của cô ở trò chơi còn không nhìn thấy.

Cô gái họ Tô nhìn màn hình hừ một tiếng, đột nhiên phát hiện bạch y thiếu nữ trong màn hình, quần áo đúng là chọn bảo thủ nhất, nhìn qua bên cạnh. . . Trán, thật đúng bằng phẳng.

Lúc đầu chọn hình tượng này là vì mềm yếu, nhưng vật này cũng quá không có đường cong nữ tính rồi! Xem ra cân nhắc làm một bộ trang phục cực kỳ gợi cảm mới được.

Bây giờ là lúc nên lo lắng việc này sao, chẳng lẽ cô không phải là bị người đùa giỡn rồi hả?

Tô Tiểu Ly lại than khóc vài tiếng, quyết định trước không để ý đến sĩ nhục ngực phẳng.

Được rồi, chạy nhanh để cho người ta tặng đồ đi thôi.

Cô ở trên bản đồ nhìn lại nhìn một tí, lựa chọn một con đường gần nhất, đi đến đó nơi gọi là biên giới của Huyền Thiên Long cùng Phụng Tường, đau khổ phát hiện trước mặt là con sông.

Sau đó, bạch y thiếu nữ nhảy ùm vào trong sông, hai chân bắt đầu điên cuồng đạp, nổi lên nhìn như bơi ếch.

Ấn lên tự động tìm đường, Tô Tiểu Ly cam chịu số phận chịu đựng hệ thống hành hạ, chuồn chạy một mạch đi lên WC.

Nhưng cô thế nào đều không nghĩ tới, ngay lúc cô đang ở trong WC, mình bị vô số người chú ý đến rồi. . .

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Hiện Trường Độc Hà

Ed: Angeha Võ

Beta lần 1: Nấm Cô

Trong lúc bạn học Tô Tiểu Ly đang đi WC, kênh thể giới xuất hiện đoạn hội thoại:

Bàn Đại Hải: "Trời ơi-----! Bên ngoài sông Huyền Thiên Long xuất hiện một thiếu nữ nhảy sông!"

Nguyệt Tiểu Mỹ: "Nhảy sông? Tự tử?"

Bàn Đại Hải: "Đừng vậy, Nguyệt muội muội, ca ca ta rất sợ đó!"

Phù Dung Nãi Nãi: "Là mặc nhiều trang phục hai bên còn có thêm một chút hành trang?"

123 Quân: "Từng việc nói bên trên có vẻ như không có khác nhau nhĩ?"

Soái Nam Tặc: "Bàn Tử người chỉ ba xạo, Tiểu Mỹ đừng quan tâm đến hắn, mau tới trong lòng gia này."

Nguyệt Tiểu Mỹ: "Thì ra là gạt người..."

Bàn Đại Hải nóng nảy: "Thật sự có người nhảy sông, còn trôi!" xem đi dưới đó không phải nhiều thêm một mảnh vải trắng to sao! Xa xa nhìn giống như miếng thịt ba chỉ đang trôi giữa nổi canh vậy.

Lúc này có mấy cái người qua đường giáp cùng lên tiếng chứng minh việc này có thật.

"Vừa rồi ta đi Ngư Công giao cái nhiệm vụ, thì thấy cô ấy nhảy xuống rồi"

"Đúng vậy, ta dẫn theo tiểu hào cũng nhìn thấy, cô gái đó còn mặc áo choàng Thiên Tuyệt!" lời này vừa nói ra khẳng định là MM

Bởi vì áo choàng Thiên Tuyệt là thời trang đắt nhất của nữ, vừa được đưa lên thì giá khởi điểm chính là 1000, tuy không có thuộc tính gì nhưng mỗi lần bay bay lại vô cùng đẹp mắt. Mặc Phàm ngày hôm đó nhận cô làm sư đệ liền dẫn cô đi kho hàng cho cô cái này còn có những cái khác nữa.

Tô Tiểu Ly thật ra cũng là một người thích những thứ rực rỡ, là một cô gái có tâm hồn thích chưng diện, thứ mình đã nhận thì mình phải mặc rồi.

Không nghĩ tới hôm nay nở mày nở mặt giữa sông như thế, đổi lại sau này cho cô một danh hiệu nổi bật.

Mọi người không khỏi cảm thán. Xem ra đây là một cô nhóc có tiền, rảnh rỗi chơi nhảy sông.

"A a a a!" đột nhiên có người hét chói tai "Ta cũng nhìn thấy cô ấy rồi, cô ấy đang bơi hướng đến là Độc Hà Khu"

"Không phải chứ, con bé đó điên rồi?"

"Độc Hà Khu không phải là nơi mỗi lần vào sẽ liên tục mất máu sao? Nếu thanh máu bị rút sạch phải chăng là treo? Treo phải chăng sẽ rất kinh nghiệm!"

Đáp án là: Tuyệt đối không.

Lúc mọi người ở đây tiếp tục tăng cường lực lượng vây xem thiếu nữ đang trôi nổi giữa sông, thì đột nhiên một hắc y nam tử mang theo một thân sát khí xuất hiện ở bờ sông.

Nam tử khỏe mắt sắc bén, ngũ quan như đao khắc, sau lưng đeo một cây đại đao, thân đao phát ra hào quang màu hồng quý dị.

"Ồ? Người con trai này nhìn quen quen quá ~!"

Trên kênh thể giới vừa có người nói xong câu đó, chỉ thấy hắc y nhân tự nhiên đi ra, lấy tư thế vô cùng bá đạo nhảy vào trong sông.

Bàn Đại Hải: “Oa hu - -! Vừa rồi lại xuất hiện một người con trai nhảy sông!” Chắc không phải là đi tự tử?

Nói đến, tên Béo XX cũng thật rảnh rỗi, cùng đứng tại bờ sông, còn truyền lại thế giới

Có người tinh mắt nhận ra hắc y nam nhân.

“A a a, đây không phải là Huyền gia sao!”

Dạ Thất Huyền: bản thân là một người có thao tác cực mạnh, nhưng lại là người âm trầm, hơn nữa chỉ login vào lúc nửa đêm, cũng không cùng người lạ bắt chuyện, cho nên cũng có người gọi hắn là “Trầm Mặc Nam Nhân”

Hắn làm sao có khả năng xuất hiện trong trò chơi vào buổi sáng? Hơn nữa còn xuất hiện tại bờ sông?

Hiện tượng kỳ lạ như thế này dẫn đến nhiều người chơi trên kênh thế giới hoang mang.

“Ta đoán Huyền gia khẳng định là đi cứu thiếu nữ nhảy sông kia!” Không phải là một tranh cãi tình cảm bất hòa.

“Bây, ta cảm thấy Huyền gia đây là đi ngang qua thuận tiện lặn một cái”.

Lời này vừa nói ra khiến mọi người liền thờ dài một hơi, người đó không có việc gì mới chạy tới Độc Hà khu bơi lội ấy.

Một người tên là Luân Gia Ngực Lớn Giúp Gia Lau Mặt kính ngạc nói: “Nhìn kia, Huyền gia quá bá đạo rồi!”

Ngực Lớn là một tên người chơi thích bắt quái, nhiều năm xông pha vào những nơi có nhiều bát quái nhất, Trên cơ bản những thứ người khác biết hắn cũng biết, mà những thứ người khác không biết hắn cũng sẽ biết.

Chính vì vậy mà mọi người đều vô cùng khát vọng nhìn về phía Ngực Lớn, chẳng lẽ Ngực lớn biết chân tướng sự việc?

Luân Gia Ngực Lớn đặc ý nói: “cái này rất rõ ràng, một nam một nữ cùng một chỗ trong nước, đây chính là tắm uyên ương đi!”

Oa...

Cái kết luận này, quá dâm dăng.

Nhưng nhóm quần chúng vẫn lập tức chấp nhận cái kết luận đen tối rồi tiếp tục vây xem.

Khi bọn họ mang tâm trạng hào hứng vây xem, thì bên kia sông một bạch y nam tử nhanh nhẹn chạy tới. Cuối thần thú Kì Lân toàn thân bao quanh lửa đỏ, người con trai lưu loát nhảy xuống đất, tay áo vẩy nhẹ, thu hồi thần thú, thả người nhảy vào trong sông.

Ặc..chuyện gì nữa đây? Lại thêm một người!

Chỉ là người này bọn họ có thể nhận ra. Có thể có Cửu Thiên Ly hỏa Thần thú, ngoài Mặc Phàm đại thần một thân tao nhã còn có ai!

Một cô gái nhảy sông, lại có thể kéo tới hai cái nhân vật cấp đại thần nổi tiếng bí ẩn..

Mọi người không khỏi lại đưa ánh mắt đều hướng về phía Luân Gia Ngực Lớn đều mang cảm giác hưng phấn.

Luân Gia Ngực Lớn vô hạn cảm thán: "Ba con uyên ương cùng nghịch nước, thực hưởng thụ a ~ "

Ặc.....

Đại thần cũng là người, cũng giống bọn họ đều có nhu cầu.

Tất cả mọi người nhìn về phía này, hai đại thần theo dòng chảy từ hai bờ sông khác nhau nhảy vào sông, hai bóng người một đen một trắng đều nỗ lực bơi hướng về phía thiếu nữ trôi lơ lửng giữa sông.

Chính là càng bơi càng cảm thấy tốc độ có chút chậm lại.

Trong trò chơi này có rất nhiều khu vực kì quái, Độc Hà khu chính là một trong số đó.

Vừa mới bước vào thì sẽ thấy nó cùng các bản đồ thủy vực không có khác biệt gì, nhưng khi bơi tới phạm vi Độc Hà khu, di chuyển của nhân vật liền bắt đầu giảm tốc độ, ngay sau đó cấp nhân vật cũng bắt đầu rơi xuống lam, cuối cùng bắt đầu từng chút một rơi xuống hồng.

Cũng chính là những cái mà vừa rồi người chơi thảo luận đấy, làm thanh máu rơi sạch, kinh nghiệm cũng mất

Chính là giờ phút này, bạch y thiếu nữ đột ngột cử động, ở trong nước ra sức đạp nước hai lần.

Tô Tiểu Ly vô cùng thoải mái từ WC đi ra, vừa đi đến trước máy tính, nhìn thấy chính là cảnh tượng như bây giờ

Trên người bản thân khoác một áo choàng màu trắng giống như cái phao vải màu trắng trôi trong nước, đem đầu của cô toàn bộ che kín, hình ảnh một mảnh màu trắng, không hề đẹp chút nào.

Cô nhớ rõ ràng bản thân vừa rồi đặt treo máy tự động tìm đường đến bên kia bờ sông khu vực Phụng Tường mà.

Lướt nhanh bàn phím vừa nghiêm túc điều khiển, lại phát hiện bản thân căn bản chính là bơi chèo tại chỗ, giống người bị cố định lại, khiến bản thân không có cách nào di chuyển.

Càng bị kịch hơn nữa là màu của cô đang giảm dần giảm dần.

Ai có thể nói cho cô biết đã xảy ra chuyện gì chứ...

Cô đang rối rắm, đột nhiên phát hiện sư huynh nhà mình gửi đến đoạn tin nhắn.

"Tiểu Ly Miêu, đừng nhúc nhích!" Tô Tiểu Ly lập tức rút tay khỏi bàn phím, hai tay đặt ở trên đầu gối.

Nhìn không chớp mắt, vẻ mặt đoan trang.

Cô sở dĩ sẽ có phản ứng này, là vì ông nội Tô là quản lý bộ đội, từ lúc Tô Tiểu Ly sáu tuổi là khi ông nội Tô từ chức chuyển về nhà ở Tứ Hợp Viện, từ đó huấn luyện cô theo phong cách quân nhân.

Quanh năm suốt tháng tinh thần cô chịu ảnh hưởng, hình thành một loại phản xạ vừa nghe đến đừng nhúc nhích, hoặc là nghiêm, nghị, lập tức liền thực hiện động tác đoan chính hoàn mỹ nhất của quân đội.

Ặc... Nhưng cô tại sao lại nghe lời hần? 囧.

Cô thật vất vả ở WC xả ra ngoài chút buồn bực, lại vèo một tiếng toàn bộ bay trở về rồi.

Ngay sau đó, đình một tiếng hệ thống hiện ra một cái thông báo:

[Dạ Thất Huyền mời bạn tổ đội, có đồng ý nhập đội không?]

Dạ Thất Huyền, là ai?

Tô Tiểu Ly vừa nghĩ trong đầu, tay cũng vô thức phản xạ có điều kiện nhấn đồng ý.

Rồi thông báo mới của hệ thống lại hiện lên: [Bạn đã nhập đội, đội trưởng Dạ Thất Huyền.]

Trong đội ngũ người này đánh chữ cực kì nhanh.

Dạ Thất Huyền: "Một chút nữa thì tặng hoa cho cô."

Dạ Thất Huyền: "Nhớ phải nhận."

Dạ Thất Huyền: "Sau đó để tôi ôm cô."

Dạ Thất Huyền: "phải nhận."

Sau đó hần mới gửi cô yêu cầu thêm bằng hữu.

Tô Tiểu Ly chớp chớp mắt, hoàn toàn không thể lý giải được ý mà hần muốn biểu đạt.

Người này ô đâu ra vậy, có phải nhận nhầm người rồi không hả?

Bình thường cô ngày ngày khẩn cầu với bức tượng Phật trong phòng ông nội, cầu cho cô gặp được tình yêu, chẳng lẽ là Phật đại đại hiển linh rồi hả?

Nhưng cô hiện tại đang trôi trong nước, máu đều đã giảm bớt, chính là cái tình huống vô cùng chật vật.

Phật đại đại, người phải chăng đưa tới cái cuộc gặp gỡ này cũng quá không đúng thời điểm hả?

Cô từ chối lời mời kết bạn của hần, thật ai oán làm ra một cái biểu cảm tan nát cõi lòng: "Ta hiện tại dành thời gian cho việc khác, thí chủ, mời anh lần sau lại đến đi." A di đà Phật...

Thế là, mọi người vây xem phát hiện Huyền gia đột nhiên ở giữa sông cứng ngắc người một chút, nhưng là cũng chỉ như vậy một chút.

Ngược lại, Mặc Phàm đại thần dường như nỗ lực tăng tốc độ.

Trời à? Đây lại là cái tình huống gì?

Hay là nam nữ cùng tắm sắp tới thời điểm cao trào mới?

Tô Tiểu Ly sau khi ai oán từ chối Dạ Thất Huyền, lập tức nhận được tin nhắn của Mặc sư huynh nhà mình.

Mặc Phàm nói với bạn: "Muội tổ đội với ai rồi hả?"

Đang phiền não, sư huynh mặt lạnh lại còn nói tới chuyện như vậy

Thế là bạn học Tô cố ý cao giọng lấy tư thái nữ cường đáp lại: "Cùng tổ đội anh đẹp trai." Xem đi, cô cũng có người tùy tùng.

Mặc Phàm: "Rời đội!"

Tô bỗng sững sốt, cô cô cô, cô muốn treo, sư huynh nhà mình còn đáng xấu hổ áp bách cô như vậy!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên hai cái thông báo đồng loạt hiện ra!

[Dạ Thất Huyền tặng bạn đóa hoa, nhận hay không nhận?]

[Mặc Phàm tặng bạn đóa hoa, nhận hay không nhận?]

Cùng lúc đó, hai người con trai lại đồng loạt lần nữa gửi tin nhắn tới.

Dạ Thất Huyền: "Nhận."

Mặc Phàm nói với bạn: "Nhận!"

Bạn học Tô lập tức miệng mở thành hình chữ O.

Sư huynh mặt lạnh muốn tặng hoa cho cô? Này này này... Đây là cái tình huống gì?

Hoa, cô Tô Tiểu Ly đã thấy. Trong trò chơi muốn có hoa thì đến Thương Thành mua, 2 nguyên tiền một đóa. Tặng hoa, kỳ thực chính là một cái đạo cụ gia tăng độ hảo cảm.

Nhớ được nửa tháng trước cô vừa mới chơi, không có việc gì liền chạy tới Thương Thành nhìn lung tung, phát hiện cái hoa này, quay đầu liền hướng về phía Tiểu Mễ Diễm Diễm đang đánh quái trong ký túc xá cười.

"Tiểu Mễ, cậu tặng mình hoa được không?"

Cô lấy được chính là bóng lưng vô tình của Tiểu Mễ: "Lão nương đang bận! Cậu nên tránh xa ra đi!"

Cất, không tặng thì thôi.

Nhớ ngày đó, cô còn tính toán sau này khi gặp được trai đẹp nhu nhược, sẽ đưa một đóa hoa cho người đó.

Thật không nghĩ đến, giờ này ngày này, thậm chí có hai người con trai muốn chủ động tặng hoa cho cô! Hơn nữa trong đó một người còn là sư huynh mặt lạnh nhà cô!

Huyền ảo, thế giới này quá mức huyền ảo rồi.

Nhận ai trước mới tốt đây... Nếu nhận sư huynh trước, đây chính là tự ngược, nếu sư huynh sau, đây chính là tìm tai vạ.

Giống như, cái kết quả nào cũng đều thật thảm..

Cô bây giờ còn không có thể lực, không thể đắc tội sư huynh...

Nhưng đây là người con trai mà Phật tổ đại đại ban tặng, nhìn cũng không phải là người tầm thường.

Trong lòng rối rắm, cô nhanh chóng ra quyết định.

Mắt thấy máu trên đầu cô đều sắp cạn, hai người lại đồng thời thúc giục cô: "Mau!"

Nếu không nhanh chóng đồng ý, bọn họ liền không có biện pháp gia tăng độ hảo cảm, cũng không có biện pháp dùng động tác ôm ấp đưa cô rời khỏi chỗ này!

Một giây, hai giây, ba giây, khi hai người con trai đã tiếp cận cô.

Chỉ thấy trên kênh thế giới hiện lên hai cái thông báo:

[Tiểu Ly Miêu cự tuyệt nhận hoa của Dạ Thất Huyền, Dạ Thất Huyền thương tâm muốn chết!]

[Tiểu Ly Miêu cự tuyệt nhận hoa của Mặc Phàm, Mặc phàm thương tâm muốn chết!]

Hệ thống thực Biến Thái, cự tuyệt nhận hoa còn có thể thông cáo trên kênh thế giới.

Lập tức, máu Tô mỗ điều triết để cạn sạch, màn hình tối sầm lại, bắn ra khung thông báo:

[Bạn bởi vì ở độc hà lưu luyện quên đường về, chết chìm giữa sông, đã tử vong, người bị nội thương. Thỉnh hồi về chỗ các thầy thuốc ở Đại chủ thành tiến hành chữa trị.]

Một đường tia sáng trắng xoẹt qua, bạch y thiếu nữ ở trước mặt hai người con trai, tan biến vào hư không rồi.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Người Nào Đưa Hoa Cho Mình

Sau khi Tô Tiểu ly treo, màn hình tối vài giây, lúc lại sáng lên, người đã đến trong thành Phượng Tường bên cạnh Luân Hồi Linh Thạch.

Cô vỗ đầu một cái, lúc này mới nhớ tới, hình như ngày hôm qua lúc logout chính mình đem địa điểm phục sinh duy trì tại Phượng Tường rồi.

Thật bối rối quá, vậy vừa rồi cô vì cọng lông còn muốn đi bộ, trực tiếp truyền tống bay về thành chẳng phải là tốt rồi.

Nếu trực tiếp Truyền Tống tới đây, thì cũng không rơi vào trong sông mất mạng

Cô gái áo trắng ai oán nhìn lên trời, làm cái tư thế chậm chạp chạy đi giống như Tiểu Thẩm Dương, che mặt khóc.

Đừng nói, bên trong trò chơi này động tác biểu lộ thực sự rất thật, nhìn cử chỉ trong màn hình xem, ngay cả bản thân Tô Tiểu Ly cô đều cảm thấy, nhân vật của cô quả nhiên là đang đau buồn.

Theo tốc độ này, rốt cuộc thời điểm nào cô mới có thể nổi danh trong cái trò chơi này đây.

Bạn học Tô còn không biết, thật ra ở thời gian năm ly rượu trước, cô đã đã trở thành nhân vật công chúng.

Sau khi cô đột nhiên biến mất bay trở về, vẫn còn để lại trong sông hai người con trai ngơ ngác nhìn nhau.

Phải biết rằng, trong trò chơi tuy rằng bọn họ đều là đại thần, nhưng đại thần cùng đại thần chưa hẳn giữa họ có giao tình, làm không tốt, còn có thể nhìn lẫn nhau không quá thuận mắt.

Đây không phải là, sau khi thiếu nữ nhảy sông chết lệnh bà lệnh bênh, ở giữa bầu không khí hai người con trai bắt đầu trở nên khản trương.

Chẳng lẽ, lần này nam nữ tám chung đem chuyện xưa lôi ra một người không muốn người khác biết cảm thấy rắc rối?

Đám quần chúng vây xem lập tức cảm xúc hưng phấn TMD.

Hai người con trai giống như hấp dẫn ánh mắt người, một đen một trắng rõ ràng đối lập, trong Độc Hà ở đằng kia hiện ra luồng ánh sáng màu xanh lá, quý dị như thế nhưng có chút khác ngoài loại cảm giác thật đẹp.

Bọn anh sẽ nói với nhau cái gì đây?

Nói là chúng ta tới quyết đấu, hay là nói ba người chúng ta cùng một chỗ đi?

Oa...hu, quá kích thích.

Bất kể hình ảnh nào, trái tim nhỏ bọn họ đều nhìn không được loạn nhịp.

Nhưng trên thực tế, đây chẳng qua là khán giả tự mình suy đoán mà thôi.

Cô gái áo trắng cử động một cái, Mặc Phàm liền nhanh chóng gửi tin cho cô: "[Nơi sống lại]?"

Toàn thân trang phục đen Dạ Thất Huyền chỉ là thần nhiên đánh giá người con trai áo trắng trước mắt, lập tức quay người về phía khi đến mà bơi đi.

Đây lại là tình huống gì?

Huyền gia cùng Mặc đại hoàn toàn không nói chuyện, quay đầu lại phía hai bờ sông đường ai nấy bơi đi?

Lại nói Tô Tiểu Ly vừa mới nghĩ làm thêm tư thế giống như Tiểu Thẩm Dương* một nhân vật đang đau buồn, đang định tiện tay lại ấn cái động tác vũ đạo.

(*Tiểu Thẩm Dương nhân vật đóng Chu Bát giới, ở đây là nói hành động của Bát Giới lúc bị bắt nạt, có thể tra GG để rõ hơn:D)

Kết quả vừa quay đầu lại, phát hiện Dạ Thất Huyền toàn thân màu đen đang đứng ở phía sau cô lặng yên không một tiếng động.

Cái trường bào màu đen kia bay vù vù, thiếu chút nữa đã làm cho cô giật mình chết.

Không biết tại sao trong thành Phượng Tường, gió luôn luôn lớn như vậy, ở trong cái bản đồ đặc biệt áo choàng thiên tuyết của cô là dễ dàng bị vén lên, tại Phượng Tường cũng như đến gần với vòi rồng nổi lên, như là ở trên dây thừng phơi quần áo treo cái quần lớn của ba, bị thổi làm bừa bãi lộn xộn, cực kỳ chật vật.

Ý nghĩ đầu tiên Tô Tiểu Ly chính là: Phạt Tô đại đại quá không làm tròn bổn phận.

Coi như là vừa rồi cô không có thành kính tiếp nhận cái cuộc gặp gỡ tươi đẹp kia, cũng không có khả năng lại tới lần nữa nhanh như thế.

Tốt xấu, cũng phải đợi cô đến cái thôn gần đây kia đi một vòng quanh rừng hoa mai phải không, hoặc là tìm một chỗ cảnh sắc nơi người khác vui vẻ, nhớ tới một ít ba trăm câu đầu thơ Đường, rồi sau đó mới lại làm cho cái người con trai này xuất hiện chứ.

Chẳng lẽ, Phạt đại đại cho rằng cô tùy thời tùy chỗ đều có thể ở trong trạng thái sẵn sàng sao?

Hừ! Cô thể nhưng là rất rụt rè đấy.

Thế là, bạn học Tô quyết định đi con đường rụt rè, không nói một lời nhìn về phía Dạ Thất Huyền.

Ai ngờ, vừa nhìn qua đây, ánh mắt của cô lại dao động

Người con trai trước mắt mặc dù là toàn thân một màu đen, nhưng trên trang phục màu đen hoa văn mây có ánh sáng tím mờ ảo lóe lên, bên trong vừa khiếm tốn lại lộ lạng lấy làm cho người ta không cách nào coi thường.

Anh đeo trên lưng chính là một thanh đại đao, ánh hào quang màu tím lại càng di chuyển, đột nhiên thắm màu đột nhiên đổi màu xanh nhạt.

Vừa nhìn đúng là Thần Khí đó Thần Khí.

Trang bị đủ mạnh mẽ, khí phách cũng có, chính là khuôn mặt kia... Vì sao hết lần này tới lần khác chọn cái hình xăm này đây?

A không phải, vậy có lẽ kêu hoa văn khuôn mặt đi, rõ ràng là hiện ra một gương mặt anh tuấn nhưng mà khi nhìn tới cái trán gần một nửa mặt đều là hình vẽ.

Tô Tiểu Ly là bẩm sinh có khiếu thẩm mỹ với ngũ quan khuôn mặt đấy, lúc lần đầu tiên chứng kiến người con trai này thiết lập hình tượng, cô đã cảm thấy trang trí rất biến thái.

Người nào không có việc gì đem vẽ hoa văn lên nửa bên mặt, hơn nữa còn là vẽ một bức tranh ngọn đuốc báo hiệu điều tốt lành.

Olympic qua từ lâu rồi được không, khoa trương nhất chính là, không ngờ thế nhưng thực sự có người chọn hình tượng này.

Phạt Tô đại đại, xin tha thứ con có ánh mắt nghi ngờ với người

Ngay sau đó cô gửi cái biểu cảm tiếc hận: "Thí chủ, mời mở to cặp mắt của anh..." Tám chín phần mười là nhận lầm người.

Đánh một dòng chữ này, cô mới phát hiện sư huynh nhà mình từ lâu nói chuyện riêng *soàn soạt* (tiếng động gửi tin nhắn) hỏi cô N lần:

Mặc Phàm nói với bạn "[Điểm phục sinh]?"

Mặc Phàm nói với bạn "[Điểm phục sinh]?"

Mặc Phàm nói với bạn "[Điểm phục sinh]?"

...

Có cần như vậy hay không đây, chẳng phải cự tuyệt anh một đóa hoa sao? Nhưng cô cũng cự tuyệt người con trai ngon đước trước mắt mà.

Nghĩ thì nghĩ, nhưng cô vẫn còn rất tự giác đem câu vừa đánh xóa bỏ, nhanh chóng đáp lời cho sư huynh nhà mình: "Phượng Tường [điểm phục sinh]."

Gió lớn tiếp tục thổi vù vù, mặt mày Dạ Thất Huyền càng hiện ra có vẻ ma quỷ cùng mê hoặc lòng người.

Đổi lại nếu như bình thường, người này này đã sớm rút lui rồi.

Nhưng anh ta rõ ràng còn kiên nhẫn chờ ở đây, việc này càng thêm quỷ dị.

Một vị người chơi vừa bị quái chém chết khôi phục sống lại tại đá Luân Hồi, chứng kiến một màn trước mắt này, vốn là O. O, rồi sau đó mới là O. O, lại sau nữa, rồi mới là =. =.

Tin đặc biệt! Huyền gia lại có thể ở trong Phượng Tường cùng một cô gái có áo choàng thiên tuyết đang đưa tình nhìn nhau!

"Áo choàng thiên tuyết? Nghe có vẻ rất quen tai!"

"Trên lầu là heo, vừa rồi cái cô gái kia ở trong Độc Hà chơi nước không mặc áo choàng thiên tuyết sao!"

Mọi người bỗng nhiên nhận ra, không trách được một ai rồi.

Thì ra là tầm chung Độc Hà nam nữ nhân vật chính thay đổi trận địa!

Hơn nữa nhìn bộ dáng kia, dường như đã phản thắng bại, cô gái áo trắng vui vẻ lựa chọn xem buổi chiếu phim tối Huyền gia – Dạ Thất Huyền.

Luân gia ngực lớn không khỏi ngâm thơ: "Ban ngày ban mặt, dưới ánh sáng ban ngày thiêu cháy của mặt trời, một đôi uyên ương dâm dăng buông thả thật là hòa hợp."

Bạn học Ngực lớn tư duy thật FASION.

"Anh ấy sao vậy không nói lời nào thế?" Một cô gái lầm bầm một câu với màn hình.

Tuy nói địch không động, ta không động.

Nhưng mà, anh ấy cứ nhìn mình như thế quái cũng phải sợ đấy.

Bạn học Tô thanh nhả nuốt một ngụm nước bọt, quyết định đánh ra: "Vị thí chủ này..."

"Tại sao đi Độc Hà?" Dạ Thất Huyền đột nhiên nói chuyện ở trong tổ đội.

"Hà?" Tô Đồng học sững sốt, anh ấy hỏi vấn đề này... Cùng cô muốn không giống nhau mà.

Bình thường lần đầu tiên bắt chuyện, không phải đều là có lẽ trước tiên là nói về: Xin chào, mình là XX, bạn thì sao?

Tuy rằng cảm thấy người anh trai này rất quái lạ, nhưng tính khí cô vẫn thật là tốt trả lời: "Ta muốn đi Phượng Tường."

Dạ Thất Huyền: "Vậy sao không đi Dịch Trại?"

Lời này hỏi trúng vết thương của cô rồi.

Tiểu Ly Miêu: "Ta sao có tiền!" (phía sau còn kèm theo một chuỗi mặt khóc rung động lòng người.)

Dạ Thất Huyền: "Tiền đâu?"

Tiểu Ly Miêu: "Tiền cầm lấy đi mua đồ rồi."

Sau khi trả lời xong, Tô Tiểu Ly cảm thấy mình trả lời như vậy chưa đủ đau buồn, thế là lại nức nở một tiếng, đem mình miêu tả thành hình tượng bề ngoài thiếu nữ hào hiệp giúp đỡ cứu trợ.

Sau khi nghe cô kể khổ xong, Thất Dạ Huyền đã im lặng.

Không phải là cái người này rồi đi sao? Tô Tiểu Ly nhìn anh ta đã im lặng được vài giây, đang để sát vào màn hình chuẩn bị lại thương thức kỹ càng cái thanh Thần Khí đại đao kia.

Chỉ thấy trên màn hình bắn ra một cái khung tròn: [Dạ Thất Huyền yêu cầu giao dịch cùng bạn.]

Chẳng lẽ tặng hoa không thành, dự định trực tiếp giao dịch cho cô?

Đạo cụ hoa này, chỉ có điểm trực tiếp sử dụng, lúc đối phương tiếp nhận hoặc là cự tuyệt, thế giới mới có thông báo hệ thống; nếu như trực tiếp giao dịch, ngay lập tức không thông báo.

Nếu như là như thế này ngược lại là có thể Haaa...!

Tô Tiểu Ly vui vẻ ấn xuống đồng ý, rồi sau đó mới chờ anh ta thả xong vật phẩm muốn giao dịch lúc ấn lại xác nhận, cô đen mặt.

Cái người con trai này vì cọng lông đưa cho cô mười lăm kim?

Không sai không sai, Dạ Thất Huyền yêu cầu cùng cô giao dịch chỉ là mười lăm kim, vậy sau đó, không còn.

Không có hoa... Không có hoa... Không có hoa...

Sau khi giao dịch xong, Dạ Thất Huyền lắc lắc tay áo, nhìn tư thế giống như là chuẩn bị lui lại.

Tô Tiểu Ly kinh ngạc, điều khiển thiếu nữ áo trắng lấy tư thế chạy nhanh như chớp tới trước mặt anh.

Dạ Thất Huyền nhìn cô một cái, hỏi: "Còn có việc?"

Thiếu nữ áo trắng gật đầu... Cô hoa mắt...

Dạ Thất Huyền trầm ngâm một chút: "Chê ít tiền?"

Mười lăm kim? Không ít không ít!

Nhưng mà, vô công bất thụ lộc, cô cùng anh ta đã không quan hệ lại không biết, anh ta vì sao đưa cho cô tiền đây?

Trong đầu Tô Tiểu Ly nhanh chóng suy nghĩ tất cả loại khả năng tính chất, đương nhiên cô cũng không có tiền có thể đưa cho bất kì kẻ nào, cái khả năng duy nhất thì là... ORZ, sinh lễ gặp mặt?

Trong trò chơi thường xuyên có như vậy đấy, nam người chơi nhìn cái người MM có chút đáng yêu đấy, mất đi mảy mai, đưa vài cái trang bị, sau khi đưa xong trang bị sẽ chờ ôm người. Ôi, quy định sẵn ra rồi.

Chẳng lẽ mười lăm kim sẽ mua cô cùng tự do thanh xuân ở bên trong cái trò chơi này sao?

Thế là cô lại gửi liên tiếp biểu cảm ra sức lắc đầu.

Dạ Thất Huyền nhìn về phía cô, dường như đang nói: Vừa gật đầu vừa lắc đầu, đến tột cùng là ngại nhiều hay là chê ít?

Tô Tiểu Ly nổi giận, tốt xấu cô cũng là hậu duệ của ngọn lửa đỏ người con xuất thân từ gia đình cách mạng.

Chuyện gì dễ dàng như vậy vì chút lợi cực nhỏ mà mất phương hướng, mục tiêu sau này? Cô muốn chẳng qua là cái đóa hoa kia mà thôi!

... Bạn học Tô quả nhiên không vì tiền tài mà thay đổi!

Tô Tiểu Ly vỗ bàn một cái, gõ lên bàn phím: "Thí chủ, tiền này anh lấy về!"

Dạ Thất Huyền không nói lời nào, trong lòng lại âm thầm tính toán, cái người con gái này quả nhiên là chê ít tiền rồi.

Tiểu Ly Miêu: "Tiền này ta không thể nhận!"

Dường như để bày tỏ bản thân nghèo hèn không thể di chuyển, thiếu nữ áo trắng còn làm cái biểu cảm người trầm tư tại chỗ .

"Thí chủ anh hãy nghe cho kỹ, lão nạp ta là bán nghệ không bán thân đâu!"

Người con trai áo đen thoáng dao động tại chỗ, nhưng nhanh chóng liền khôi phục bình tĩnh.

"Tiền cho cô rồi, ta sẽ không lấy về đâu. Cái này vốn là thuộc về cô mà."

Nói xong cũng không đợi cô mở miệng nữa, gần như là cuồng phong nhanh chóng rời đi.

Ồ? Cái chiêu trò này có chút quen thuộc, rất nhiều phim võ hiệp đều diễn như thế, công tử có tiền gặp gỡ người con gái yếu ớt bất hạnh thì ném cho một túi bạc, vậy sau mới phóng khoáng rời đi.

Nhưng anh vì sao không cần đem tiền cho mình đồng thời cũng đem hoa để lại cho mình đây?

... Bạn học Tô, bạn không để ý đến một câu cuối cùng của Huyền gia...

Anh ấy nói tiền kia vốn chính là thuộc về cô đấy.

Tô Tiểu Ly tiếp tục các loại thương tâm, lại muốn ấn lên cái biểu cảm động tác che mặt luyện tập thân thể bằng cách chạy bộ kia, nhưng mà tay khẽ run rẩy, đã ấn bên trong thành khiêu vũ xoay vòng.

Rồi sau đó, chỉ thấy thiếu nữ áo trắng mặt như hoa đào, nhếch lên tiểu PP, bắt đầu xoay này xoay.

Chắc chắn, tư thế rất khêu gợi.

Tô Tiểu Ly đánh cho hệ thống động tác biểu cảm này 100%! Muốn ở trong sinh hoạt thực tế, việc này cô thiếu nữ ngây thơ cũng không dám xoay.

Nhưng mà, thiếu nữ áo trắng giống như xoay không nổi, bộ dạng bị cái gì ngăn cản?

Tô Tiểu Ly nhanh chóng điều chỉnh góc nhìn một cái, rồi sau đó, cô trực tiếp tê liệt rồi.

Trên màn ảnh máy vi tính, một thiếu nữ áo trắng đối diện với một người con trai áo trắng vô cùng phóng khoáng anh tuấn tao nhã, hèn mọn bị ối lắc lắc PP.

Hơn nữa... Sau khi xoay xong, hai tay còn làm ra hình dáng súng ngắn, đối với người con trai áo trắng *BIUBIU* hai cái, bắn ra hai trái tim thật lớn!

Còn có người con trai áo trắng nào, lại đứng bên cạnh một cái đầu thú Kỳ Lân màu đỏ vô cùng khổng lồ như thế?

Đương nhiên là sư huynh nhà cô: Mặc Phàm

Ặc... Cô rõ ràng, lại có thể, lại có thể đối với sư huynh mặt lạnh nhà mình, làm động tác đại nghịch bất đạo như thế!

Kinh sợ rồi, tương lai của cô kinh sợ rồi!

Quả nhiên, người con trai áo trắng thần nhiên mở miệng: "Muội đang làm gì ở đây vậy!"

Tô Tiểu Ly nhanh chóng mỉm cười, vô cùng nịnh nọt: "Sư huynh, muội muốn nhìn một chút muội mắc kẹt hay không kẹt."

"Két lện sao?"

"Thì ra muội một chút cũng không kẹt!"

Người con trai không chút biểu cảm: "Mất bao nhiêu kinh nghiệm?"

Ài, nếu anh không nói, cô gần như đều quên bản thân vừa mới mất kinh nghiệm.

Nhìn một chút, hoàn hảo, mất không coi là nhiều, 2% mới hơn 1 vạn điểm kinh nghiệm mà thôi. Làm hai lần nhiệm vụ trùng lặp đã có thể trở về.

Cô yếu ớt đánh ra hai chữ 1 vạn này.

Người con trai liếc qua cô một cái: "Buổi tối dẫn muội đi trận tu luyện."

Trận tu luyện kinh nghiệm nhiều một ít, hơn nữa anh mang cô, khẳng định so với cô cấp quái đều là cao hơn mấy chục, kinh nghiệm đó là tự nhiên cuộn cuộn đến.

Bạn học Tô nhanh chóng gật đầu đáp ứng.

Mặc Phàm ngồi trên Cửu Thiên Ly Hỏa thú của anh: "Còn thất thần làm gì vậy?"

A, mắt Tô Tiểu Ly sáng lên, chẳng lẽ sư huynh nhà mình muốn mời cô cùng cười?

Nếu nói như vậy, cô là không phải có thể thừa cơ gợi ý sư huynh nhà mình, nếu như anh lại cho hoa lần nữa sao, cô là có thể cân nhắc tiếp nhận chút.

Thế là một người con gái vui vẻ tiến đến trước Ly Hỏa thú không lồ kia, ngửa đầu nhìn sư huynh.

nhà mình.

"Mau đưa nhãn đi."

.... Cõi lòng Tô Tiểu Ly lại tan nát lần nữa rồi.

Nhưng cô vẫn như cũ nỗ lực giấu giấu ôm lấy: "Sư huynh... Hoa..."

Người con trai gần như sững sờ, nhưng lập tức tao nhã cười cười: "Muội muốn?"

Tô Tiểu Ly gật đầu: YES YES YES, cô muốn mà, vô cùng muốn!

"Không cho muội."

... Người con trai nói xong chuyện đó, lại là tuyệt vời mà rời đi!

Chỉ để lại thiếu nữ áo trắng đứng nguyên tại chỗ, mặc kệ cuồng phong ra sức đùa giỡn áo choàng của cô.

---Đại Gia Tộc Bánh Bánh---

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Em Là Của Anh

Trong cùng một ngày, cô liền được hai người con trai tặng hoa cùng lúc, nhưng đều bị cô từ chối mất rồi.

Vẫn là cùng một ngày, cô cho rằng hai người con trai đó sẽ giữ lại hoa cho cô, thế nhưng là cô vỡ mộng rồi.

Thật sự rất buồn bực, hai người này đột nhiên xuất hiện, rồi đột nhiên tặng hoa, giờ lại biến mất một cách lưu loát, dứt khoát không chút lưu luyến!

Ôi tâm hồn thiếu nữ của cô ... Một mảnh, một mảnh, lại một mảnh tan nát.

A a a, không lưu tình như vậy!

Cô gái áo trắng một đường ở bên trong thành Phượng Tường ôm mặt chạy một mạch như điên. Trong lúc đó lao vào gian hàng người ta phải trên ba lần, làm sợ đôi nam nữ đang trao đổi tình cảm hai lần, đập xác chết một lần.

Xác chết này là một tên người chơi vì yêu mà nằm trên đường lớn già chết, sau đó từ rất xa, cái áo choàng màu trắng thật lớn Tô mỗ rất nhanh đập lên trên người hắn

Động tác nhanh chóng, quả thực làm người ta giật sột!

Điều này làm cho nhóm bát quái luôn luôn chú ý sự kiện ba người rơi xuống sông vừa rồi lại có càng nhiều không gian tưởng tượng.

Tô Tiểu Ly về mặt thống khổ dùng sức cào bàn phím, đi đến chỗ NP mà sư huynh nhà mình chỉ định ở gần đây đưa nhãn.

Cô đã bị thảm như thế, anh vẫn còn không quên sai mình đi đưa nhãn.

Thật sự là trọng sắc khinh bạn!

Mặc Phạm chính là áp bách cô không sai, nhưng cô ra về không phải bạn bè người ta đi...

Cô đang xông lên phía trái phải, che đầu tiếp tục đi về phía trước, đột nhiên, lại không đi chuyển được rồi.

Hay là, cô mắc kẹt rồi hả?

Đột nhiên trước mắt nhoáng lên một cái, chắc! Thật là một đầu tóc vàng dài sáng chói á ~

Một người con trai tóc vàng mặc áo trắng đang đứng ở trước mặt cô, vẫy một cái gửi đi: "Tiểu Miêu bảo bồi thân mến."

Trên đỉnh đầu anh ta hiện bốn chữ lớn: Hoa Địa Vi Lao.

Tô Tiểu Ly phản ứng cực kì bình thường chỉ có run run một chút, cũng không nghĩ tới anh ta tại sao sẽ xuất hiện ở đây, liền nhanh chóng làm cái yêu cầu giao dịch.

Cửa sổ giao dịch vừa hiện lên, cô liền nhanh chóng đem nhãn gửi đi.

Đại thần à, mau nhanh bấm đồng ý đi, tôi không nên mơ mộng hão huyền làm tỷ muội với anh.

Bởi vì nếu trở thành tỷ muội với anh, thì tôi sau này không cách nào thoát khỏi ma trảo của sư huynh rồi.

Hoa Địa Vi Lao nhìn nhìn chiếc nhẫn cô gửi tới, lắc đầu: "Này chỉ thêm phòng ngự, ta không thích."

Ặc... Nghe anh nói qua như thế, Tô Tiểu Ly mới nhìn thuộc tính nhẫn.

Thì ra cái nhẫn chỉ là vật phẩm trang sức bình thường, cô còn tưởng rằng trong Thương Thành bán cái loại nhẫn tình yêu này đấy.

Đều do người thiết kế trò chơi, nhẫn gì đâu cũng nhiều hình dáng khác nhau!

Nhẫn lệ, chúng có có tên có được không, ôi là Tô Tiểu Ly cô quá kích động không chú ý nhìn, quản chúng nó có quan hệ gì chứ.

Nhưng mà, nghe được Hoa Địa Vi Lao nói không thích, Tô Tiểu Ly không biết vì sao, đột nhiên liền thấy nóng trong người!

Cô vì đưa nhẫn cho anh ta, nhảy sông, treo kinh nghiệm, muốn cầm hoa lại không còn, thật sự là càng nghĩ càng buồn bực mà!

Mà anh ta, lại còn nói anh ta không thích!

Hôm nay, anh không thích cũng phải thích, không thích cũng phải thích!

Theo lời ông nội Tô bọn họ mà nói: Có điều kiện phải vùng lên, không có điều kiện thì tạo điều kiện để vùng lên!

Không sai, cô tạo điều kiện...

Nghiêng đầu một cái, cô nhanh chóng đánh ra cái biểu cảm ánh mắt mặt mờ: "Lao Tử đại thần, đây là ta sư huynh nhiều lần trải qua trăm cay nghìn đắng, trèo non lội suối, tìm trở về cho anh."

Theo cô thấy, ôi vị trước mắt này tuy rằng từng thân thiết một chút, nhưng mà hấn là so với sư huynh sẽ dễ nói chuyện.

Thật sự cô tuyệt đối không nghĩ tới!

Hoa Địa Vi Lao lại nói: "Tiểu Miêu Miêu, muội cùng Mặc Phàm có JQ*?"

*JianQing: Gian tình, tình cảm gian dối.

Hự --- ----!

Trên thế giới này chuyện đáng sợ nhất, không phải là đi trên đường ban đêm đột nhiên gặp ma.

Mà là nghe được có người nói, cô cùng chàng trai nào đó có JQ!!!

Cô cũng không phải đàn độn, làm sao có khả năng cùng một tên áp bách bản thân khắp nơi, lại còn là người vô cùng lấy áp bách cô làm vui JQ!

Tuy rằng, cô trong quá trình áp bách đã dần dần trở thành thói quen...

Nhưng cũng không thể trực tiếp nói ra như thế chứ!

Thế là, bạn học Tô kích động rồi!

Cô vung tay lên: "Ta mới sẽ không theo hấn tạo JQ! Đánh chết cũng không!"

Nói xong, áo choàng lớn lần nữa gây sự chú ý trên đường rồi biến mất.

Lúc này vừa biến mất, không chỉ là chạy ra khỏi Phượng Tường, rõ ràng đã logout.

Một đôi mắt nheo nheo cười đang nhìn đến bóng lưng của cô gái áo trắng sau khi nhanh chóng đào tẩu, quay đầu đối diện với tên con trai nào đó trước bệ cửa sổ trên chóc cười một cái.

"Tiểu Miêu Miêu thật đáng yêu."

Làm sao một người, có thể biến mất mau như vậy!

Quả thực chủ yếu chỉ vì được BOSS biến thái cùng người gây ra họa đó!

Quả nhiên hấn quyết định không nghe lời tên con trai nào đó, chính mình đi trước tìm Tiểu Miêu Miêu là đúng.

Chàng trai trước cửa sổ, đang mặc một bộ quần áo lông trắng, ngũ quan sáng sủa khôi ngô.

Môi hơi hơi nhếch lên, lại càng ấm áp như nắng ấm ngày xuân.

Chỉ tiếc anh tuy rằng người đang cười, nhưng ý cười lại chưa đến trong mắt, bàn tay to quơ lấy một quyển sách bên cạnh laptop, ồn ào một tiếng hướng về phía máy tính để bàn say mê trí nhớ bay đi.

Ngay sau đó, chợt nghe đến một tiếng thảm thiết "A!"

Hắn bị người cầm hung khí đánh đầu tổn thương, về mặt ai oán quay đầu.

Tên con trai nào đó cười dịu dàng: "Thỉnh chú ý tìm từ."

Hả, tìm từ cái gì?

Đem sách để xuống bên cạnh, cũng chẳng quan tâm đầu có đau hay không nữa. Bởi vì hắn ngửi được mùi JQ, hắc hắc.

"Nói nhé nói nhé, tìm từ gì?" Nói mau cậu đối với cô ấy, sớm đã có cái ý đồ kia!

"Cô ấy là của mình..."

"Cái gì của cậu?"

Môi mỏng mấp máy, nhẹ nhàng nói ra hai chữ: "Sự đệ."

Phụt --- -----!

Hắn học máu, hắn hiểu nỗi lòng của Tiểu Miêu Miêu, hắn thật sự hiểu rồi.

Thì ra trên thế giới này chuyện thống khổ nhất, không là người gần trong gang tấc, hay người nợ không nhìn thấy bạn.

Mà là bạn rõ ràng là một cô gái, lại bị người ta đem đối đãi trở thành đàn ông.

Trách không được Tiểu Miêu Miêu mỗi lần nhìn đến hắn đều sẽ đột nhiên gia tăng tốc độ, không đợi hắn tiếp đón, cô người đã bước đi xa.

Phiền muộn lắc đầu: "Trách không được Tiểu Miêu Miêu thà rằng bán mình cũng không chịu JQ với cậu!"

Không bởi vì cái gì khác, đều là vì đầu óc tên con trai này cấu tạo thật sự rất kỳ lạ mà!

ORZ... Tô mỗ giống như chưa nói bán mình đâu...

Chàng trai nào đó hơi nhú mày: "Bán mình?" Đột nhiên trong đầu xoẹt qua cái bóng dáng màu đen vừa rồi kia.

Người này, cho tới bây giờ đều chỉ tại thời điểm sau rạng sáng mới login, hôm nay đầu tiên là xuất hiện ở độc hà không nói, thế nhưng còn muốn cứu cô nhóc Ly Miêu kia.

Hay là hắn thật sự cùng nhóc Ly Miêu này có tình cảm qua lại?

Đôi mắt màu đen ánh mắt vừa chuyển, phát hiện một đầu tóc nhuộm màu vàng đang vui vẻ lại gần tới đây.

"Liên quan đến Tiểu Miêu Miêu..."

Chàng trai nào đó mặc dù mặt không biểu cảm, nhưng ánh mắt lập tức sắc bén.

"Lời như thế, không được nói lung tung ở trong trò chơi."

Mặc kệ là thật là giả, cô nhóc kia dù sao cũng là con gái, lời nói này vẫn là với không tốt đối với cô.

Tuy rằng có đôi khi cô còn có chút ít lạnh lợi, làm cho người ta nhìn nhin không được muốn trêu chọc, lại trêu chọc.

Nhất là cái bộ dạng giận mà không dám nói gì, coi như có vài phần thú vị.

Ặc, làm gì dọa dẫm hắn...

Đầu tóc vàng run run rẩy rẩy loạn choạng.

Hắn dù gì cũng là cao thủ bảng xếp hạng đệ nhất đại thần!

Tuy rằng, tuy rằng hạng nhất này vẫn là vị trước mắt này nâng đỡ giúp hắn đi lên...

Nhưng mà, hắn có khuôn mặt tuổi trẻ tâm tư tuổi trẻ đấy!

Không giống như tên nào đó, mặt ngoài một dạng người khiêm tốn dịu dàng, trên thực tế... Lại nguy hiểm thâm sâu âm trầm, lại còn thích uy hiếp hấn!

Cho tới bây giờ cũng không thu đồ đệ, đột nhiên thu một cô nhóc làm Sư đệ, thật làm cho người ta vạn phần khó hiểu mà.

Vì sao Tiểu Miêu Miêu không có tìm tới hấn đây?

Thật sự là càng nghĩ càng thương tâm quá~~~~

Chàng trai nào đó tỉnh bơ nhìn nhìn lại ôm mặt tự mình say mê đầu vàng óng ánh, ngón tay thon dài tiếp tục gõ bàn phím.

Ngoài cửa sổ ánh mặt trời nhẹ nhàng chiếu vào tới trong phòng, nổi bật lên gương mặt góc nghiêng của hấn dịu dàng giống như trong mơ ảo.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là xem nhẹ cái nhìn gương mặt tuấn tú trong sáng đến gần như đến hoàn mỹ, khóe miệng này khẽ hiện lên một tia nụ cười trên tức.

Tiểu Ly Miêu này, xem ra còn có chút hành vi tình cảm.

Ừ, không then là ... Sư đệ của hấn đây.

"Hất xì! Hất xì!" Bị Hoa Địa Vi Lao kích thích Tô Tiểu Ly dứt khoát tắt máy logout, đột nhiên thì đánh hai cái nháy mắt.

Là ai nguyên rủa cô? Là ai là ai?

Trong đầu nhanh chóng xoẹt qua người nào đó người mặc đồ trắng ba chữ này.

Không phải anh ~ không phải anh ~ không phải anh ~

Vừa nhớ đến vừa rồi, cô lập tức lại ai oán rồi.

Nhớ Tô Tiểu Ly, cô trước kia chơi trò chơi kia, chỉ cần ở bên trong vùng tay lên, lập tức đi đến một đồng cô bé đi theo mình đi!

Nhớ Tô Tiểu Ly cô, chỉ cần cô chơi trò chơi, không có người nào không biết cô.

Nhớ lại Tô Tiểu Ly cô, xây dựng một bang thu vô số MM, bao nhiêu chàng trai rình coi chảy nước miếng đấy.

Tuy rằng cô không có trở thành hồng nhan họa thủy, nhưng dù gì cũng là một vị danh nhân.

Nhớ lại cô...

Bây giờ đây, chỉ là thay đổi một trò chơi, sao liền khác nhau một trời một vực vậy đây?

Rút ra tờ khăn giấy xoa xoa cái mũi, bạn học Tô quyết định vứt bỏ hết thầy phiền não. Từ trên giá sách cầm quyển truyện tranh, chuẩn bị đến trên giường làm tổ.

Mông nhỏ vừa đặt đến bên giường, di động liền BALABALA hát lên hòa pháp đế.

"Mê hòa pháp hòa pháp hòa cầu, mê hòa pháp hòa pháp hòa cầu ~ "

Ồ? Lại là điện thoại của Tiểu Mễ.

Bấm nút nghe, Tô mỗ uest oai: "Gi vậy..."

Đầu dây bên kia Tiểu Mễ đầu tiên là sững sốt, rồi mới hét lớn một tiếng: "Này! Lão nương mới không phải loại người như cậu đồ con gái nam tính!"

..... Vài con quạ đen quác quác bay qua.

Mồ Tô thật tiếp tục hỏi: "Tiểu Mễ mỹ nữ, cậu tìm mình làm gì?"

Một câu nói nhắc nhở Tiểu Mễ.

"Minh hỏi cậu, ngày nào cậu mới khai giảng?"

Tô Tiểu Ly cùng Tiểu Mễ là bạn cùng phòng, việc này lại nói tiếp cũng có chút kỳ quái.

Ở đại học R, có thể ở lại chung một ký túc xá, cơ bản đều là cùng chuyên ngành, cùng lớp.

Nhưng các cô lại một cái là trường luật, một cái là học viện nghệ thuật, hai cái chuyên ngành hoàn toàn không liên quan gì đến nhau.

Gia đình các cô đều ở thành phố B, điều này chứ tỏ rằng các cô có thể học ngoại trú nhưng phụ huynh lại yêu cầu các cô nội trú.

Bởi vì sinh viên chưa tốt nghiệp nên giường ngủ kí túc xá cũng vẫn đầy, lại một phần do cha mẹ hai cô đều hơi có chút bối cảnh này kia.

Thế là một bà cô bốn mươi tuổi phụ trách quản lí sinh viên đã nói : "Tuy rằng ký túc xá khoa chính quy chúng ta đầy, nhưng nhà trọ nghiên cứu sinh này thế nhưng còn có phòng, hơn nữa còn là có điều hòa có toilet, ở hướng Bắc Nam phòng hai người ầm ắp nha."

Hậu thuẫn cứng rắn, quả nhiên quá thuận tiện mà...

Thế là hai cô gái này cứ như vậy, dưới đủ loại trùng hợp, bắt đầu kiếp sống đại học thời kì ở chung mơ mộng.

Từ đây các cô chơi trò chơi, cùng lừa dối, cùng nhau rong chơi, thỉnh thoảng trốn học, cùng ở trong ký túc xá đánh BOSS từ tốn nhiều thời gian mơ mộng.

Bà cô bốn mươi tuổi không có nói sai, quả nhiên là phòng hai người ầm ắp.

Nếu, Tiểu Mễ có thể càng dịu dàng một chút, vậy thì rất tốt rồi.

Đây không phải là, còn chưa tới thời gian khai giảng, gấp cái gì...

"Mấy ngày nữa trở lại." Chỉ là Tiểu Mễ lúc này cũng thật hăng hái quá.

"Lão nương phục người rồi! Ngày mốt thi khai giảng rồi! Người cái đứa nhỏ đáng chết này không muốn học đúng không?"

Hả??

Tô Tiểu Ly hoảng hốt! Sau sau ngày mốt thi khai giảng rồi hả?

Bỏ nhào vào trước bàn cầm lấy cái lịch 2010 bị cô làm rớt, mắt lướt nhanh xem xét.

Hu~~~ quả nhiên ở ngày mốt là ngày hôm nay, bị cô dùng bút đỏ khoanh một vòng tròn từ lâu, còn bảy xoay tám nghiêng viết năm chữ: Ngày đánh mất tự do!

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Vô Tình Gặp Nhau Tại Tàu Điện Ngầm

Đối với mọi người mà nói, ngày nghỉ đều là ồn ào một chút liền trôi qua mất rồi.

Nhất là đối với học sinh, nghỉ đông giống như ngày thứ bảy đáng thương, nháy mắt một cái, liền trôi qua mất rồi.

Khai giảng vô cùng cấp bách, bạn học Tô không thể không khẩn trương đóng gói một đồng hồ đặc, sau khi Tiểu Mễ Hà Đông đang gặm lên giận dữ, cong đuôi vội vã chạy tới trường học.

Trên đường đi, người trong tàu điện ngầm đặc biệt nhiều, cô kéo một cái túi đan dệt đặc biệt lớn, lại càng vô cùng khó khăn.

Thật ra, trong một cái túi to kia của cô, đầy chật đồ đặc... Đều là đồ ăn vặt.

Thật ra thì, chỉ là đồ ăn vặt không quan trọng mấy.

Nhưng lúc cô chuẩn bị đi ra khỏi nhà, phát hiện cửa phòng bếp còn để từng thùng đồ hộp, hoa quả rau dưa tươi mới.

Lo lắng sau khi đến mất đi tự do, chỉ có thể ở phòng học cùng căn tin cùng với ký túc xá ba nơi này đi đi về về thành một đường thẳng.

Không bằng lấy đồ ăn mang nhiều một chút, tiết kiệm thời gian đi xuống căn tin giữ lại để dùng lên mạng.

Thế là...

Liền biến thành một cái bao lớn như thế.

Đây không phải là, vừa rồi khi lên tàu điện ngầm, thì hình như đụng vào ai đó.

Ở bên trong tàu điện ngầm rơi vào tình cảnh đung đưa có tiết tấu, cô có thể cảm thấy được một cái vật thể mềm mại, đang chịu đựng bị cái túi to kia của cô đựng vào.

Phản ứng đầu tiên: Người nọ bị đựng chắc thật bi thảm, nhất định rất đau đi!

Phản ứng thứ hai: Nhanh chóng xin lỗi!

Thế là cô hướng về phía vật thể mềm mại cúi đầu hướng 90 độ: "Thực xin lỗi thực xin lỗi thực xin lỗi."

"Không có gì." Một giọng nam bình tĩnh trả lời.

Oa ~

Sao mà quá mức dễ nghe và lại cảm thấy giọng nói có chút quen thuộc nhỉ, bùi tai tới cái lỗ tai đều có thể tiết ra dầu rồi.

Tuy rằng chỉ ba chữ ngắn ngủn: Không có gì.

Nhưng dựa vào Tô Tiểu Ly cô với nhiều năm cuồng nhiệt theo đuổi các radio nam DJ, lập tức đã bị giọng nói này mê hoặc rồi.

Cô nhanh chóng ngừng đầu, kết quả, ánh mắt cô đã bị ô nhiễm rồi.

Đứng ở trước mặt cô chính là một người trung niên giống như choáng váng còn có bị thương.

Gương mặt Tô mỗ nhanh chóng hóa đá cứng ngắc lại cúi xuống dưới, do đó không nhìn đến một cái bóng lưng chàng trai đẹp như hoa đang mặc áo bành tô vàng nhạt chậm rãi đứng thẳng ở phía sau.

Cuối cùng cũng đến trạm tàu điện ngầm, lại nói bạn học Tô cảm thấy kéo lên vất vả, liền trực tiếp khiêng ở trên vai đi tới hướng cửa ra vào.

Chợt vừa thấy như vậy, thật là có điểm giống bác lao công giản dị lại cần cù nhỉ.

Đừng nói, mỗi khi lớp học cần làm chút cái gì tốn sức lực, trong ánh mắt Tô Tiểu Ly dù sao ở trong lớp vô số con gái yếu đuối cô là người quan trọng nhất, xắn tay áo một cái, tự động xin đi giặt giặc đảm đương cái việc cu li kia.

Dần dà, toàn bộ đại học R học viện nghệ thuật đều biết đến sự tồn tại bạn học Tô.

Có nghĩa khí, người thật thà, lại coi mờ, lại hoạt bát, tuy rằng bản thân luôn tự tham dự mọi chuyện, khu vực trường học hoàng kim căn phòng hai người xa hoa, nhưng cũng không lấy việc này tự nâng giá trị con người.

Ngược lại vì trong lớp một đám thiếu nữ sau cùng sống khổ vì công việc.

Thậm chí, người tặng danh hiệu giang hồ: Tô toàn năng.

Tiểu Mễ đối với cái này vô cùng khinh thường: "Minh nhìn cậu như thế không giống Tô toàn năng."

"Vậy giống gì?" Cô vui sướng hỏi.

Tiểu Mễ khinh bỉ cười: "Giống Tô má mị."

Cắt, Tiểu Mễ cũng quá không biết thương thức rồi.

Mỗi khi cô đi ở phía trước, phía sau một đám mỹ nữ xinh đẹp luôn đi theo, cô luôn cảm thấy không khỏi tự hào.

Bạn học Tô à... Đây là vì sao cậu mỗi lần đi dạo chơi chỉ thích gọi con gái nhưng không có chàng trai nào đến dự dĩ nguyên nhân do cậu đó.

Đáng tiếc với việc này mỗ Tô không có chút tự giác nào, cùng một đám con nhóc vui vẻ tươi tốt như thường.

Nói đi nói lại, ngay cả cô mang vác đồ liên tục, mặc dù có lâu hơn chút, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng dần dần nổi đỏ ửng lên, cái trán lấm tấm mồ hôi.

Nhưng việc này cũng không ảnh hưởng cô tiếp tục tập tễnh đi tới.

Tuy rằng... Nhìn tới từ phía sau, có phần giống như cô đang bò...

Nhưng đoạn quanh co uốn khúc không biết một người qua đường từ đâu chạy đến.

Hơn nữa còn là cái loại người trên mặt một tầng dày phấn đi giày cao gót lắc mông, nhìn cô ở phía trước xiêu xiêu vẹo vẹo khiêng túi to đi tới, rất khinh thường hừ cô.

"Ồi này! ~ Cô nhìn đường một tí đi chứ!"

Nói xong, đẩy cô một cái, PIPIA ung dung rời đi.

Bị người nọ đẩy như thế, đáng lẽ đã cố hết sức lại càng khiến cho Tô Tiểu Ly lung lay vài cái.

Đột nhiên không đứng vững một cái, cảm giác thân thể mất đi trọng tâm, mắt thấy một túi lớn này trên vai sẽ ngã trên mặt đất!

Ở trong lúc hoảng hốt, mọi thứ ở bên trong Tô Tiểu Ly liền thức tỉnh.

Được tiếp nhận kiểu cách giáo dục quân sự từ nhỏ, tư tưởng cách mạng hun đúc đứa nhỏ, trong đầu óc cô lập tức hiện lên Đồng Tồn Thụỵ tạc lô-cốt, năm trảng sĩ núi Lang Nha, Tiểu Bình Trương vân... vân... rất nhiều hình tượng anh hùng.

Cô ngã, ít nhất thì còn có chút đàn hồi.

Nhưng đồ ăn ngã, vậy đoạn đường vừa rồi cô bỏn ba gian khổ đều đã uống phí công sức rồi sao!

Thế là, cô nhanh chóng đưa ra quyết định, phải bảo vệ đồ ăn, bảo vệ đồ ăn!

Không thể không nói, bạn học Tô có lối suy nghĩ thật sự là người không bình thường mà...

Chỉ thấy cách chỗ cửa ra của tàu điện ngầm còn có 20 mét, một người thiếu nữ cùng một cái túi đan dệt đang ngã ra về phía sau.

Mà thiếu nữ kia rõ ràng ở dưới tình huống mất trọng lượng, còn có thể vận vẹo thân thể của cô một cách kì lạ, giống như muốn cứu vãn cái túi đan dệt kia!!

Nói thì chậm ấy mà khi đó thì nhanh, mọi người ở đây đều cho rằng lần này một cô gái và một cái túi khẳng định chắc chắn ngã lúc chắc chắn... Một cái bóng dáng vàng nhạt thật kịp thời xông lên trước, đón được người thiếu nữ này, còn có... Cái túi đồ ăn.

Chàng trai này tốc độ nhanh mà ổn định, làm cho người qua đường không khỏi bội phục.

Hơn nữa trong lúc chàng trai áo khoác vàng nhạt sau khi một bàn tay ôm lấy thiếu nữ, một bàn tay đem túi to ném trên mặt đất, lại có thêm bác gái, bác gái phát ra tiếng hít không khí.

Dung mạo tinh tế lại dịu dàng, bộ dạng hòa nhã, toàn thân giống như là chàng trai từ trong tranh đi ra.

Chỉ làm cho người nhìn một cái, liền tự nguyện quỳ gối ở dưới chân của anh.

Nếu bản thân sinh ra sớm vài chục năm, nhất định mặc hần như kia như kia.

Nhìn một cái, sau khi thiếu nữ này được cứu, không phải là ngốc rồi chứ? Không phải là quá bất ngờ chứ?

Nếu không sao đầu cũng không ngẩng lên, nhìn cũng không nhìn anh chàng đẹp trai này đây?

Tô Tiểu Ly không ngẩng đầu là có nguyên nhân...

Bởi vì tóc mái ngang trán thật dày của cô đã chặn hơn một nửa bên ánh mắt, tuy rằng người khác nhìn cô chỉ nhìn đến cằm nhọn nho nhỏ của cô, nhưng cô lại sớm xuyên qua tóc mái nhìn đến diện mạo của chàng trai trước mắt này.

Này ngũ quan xinh đẹp, này tươi cười nhẹ nhàng, rõ ràng chính là cô ngày đêm mong nhớ vô số lần, người ở khoa sinh vật để cho chúng nữ sinh muốn đẩy ngã kia là Vệ Nhiên! Trách không được cô cảm thấy giọng nói của anh dễ nghe lại quen thuộc như thế. Cô Tô Tiểu Ly đã ảo tưởng qua vô số khả năng cùng anh chàng đẹp trai Vệ Nhiên gặp nhau.

Nhưng, cũng không bao gồm một hình ảnh xấu hổ như thế...

Vệ Nhiên dường như đã sớm thành thói quen việc bị ánh mắt mọi người chú ý này.

Anh đem gói to thật nặng ném trên mặt đất, không dấu vết đem một cái đầu nhỏ tóc đen trong lòng đẩy ra, thân nhiên hỏi câu: "Cô có sao không?"

Phù --- -----!

Tô Tiểu Ly phun trào rồi.

Vệ Nhiên vậy mà nói với cô.

Làm sao đây làm sao đây, cô nên làm sao đây?

Đừng nhìn Tô mộc bình thường rất khéo léo, nhưng là người dù sao cũng là con chim non, hoàn toàn không có kinh nghiệm tình cảm, vừa nhìn thấy bản thân có cảm tình với con trai thì kích động như thế rồi.

Cô thân là một người, a không đứng, thân là một bọn...

Được rồi, thân là một người thích hình tượng mỹ nam thiếu nữ yếu đuối, cô cảm thấy Phật tổ đại đại nhất định là lại mở rộng tầm mắt lần nữa, cho nên mới để cho cô cùng Vệ Nhiên gặp nhau ở trong tàu điện ngầm.

Hơn nữa, bàn tay của Vệ Nhiên còn đang ôm lấy eo nhỏ của cô ~ thật sự rất xấu hổ mà!

Cô có nên vì sự ra tay cứu giúp của anh, mà lấy thân báo đáp hay không?

... Có vẻ như có chút quá mức, sẽ dọa đến Vệ Nhiên.

Nếu không, cô đã nói vì cảm ơn anh, cô mời anh ăn một bữa cơm được không? Rồi sau đó làm bộ hỏi anh học trường nào, chờ anh vừa nói tên đại học R danh tiếng, cô sẽ giả bộ nói: Thật trùng hợp quá, chúng ta học chung đại học đấy!

Được, phương pháp này có thể làm.

Thế là, Tô mỗ ở trong vài giây ngắn ngủn nhanh chóng quyết định dùng phương pháp này bắt chuyện cùng Vệ Nhiên.

Hít sâu một hơi, vừa muốn mở miệng.

Đột nhiên có một giọng nữ trung niên lên tiếng gọi: "Vệ Nhiên?"

Theo tiếng gọi nhìn một cái, Tô Tiểu Ly lập tức nhụt chí.

Người kia là... Cô cô cô cô, cô giáo của cô!

Người ta gọi là diện mạo xinh đẹp như bông sen, tính cách mạnh mẽ, người phụ nữ trung niên lấy bức tranh đưa trẻ hành hạ các cô làm thú vui, các sinh viên lên kêu bà là Phụng tử.

Không nghĩ tới, lại có thể gặp được ở đây, không phải điềm tốt mà không phải điềm tốt.

Cô là đi hay là ở lại đây?

Đi, để mất cơ hội bắt chuyện cùng Vệ Nhiên.

Ở lại, Phụng tử nhất định sẽ ở trước mặt Vệ sư huynh phê bình khiến cho cô thương tích đầy mình mới thôi.

Mất thấy Phụng tử ngày càng tới gần, Tô Tiểu Ly quyết định tốc chiến tốc thắng.

Núi xanh còn đây, sợ gì không củi đốt! Chỉ cần Vệ Nhiên còn trong trường học, cô vẫn còn có cơ hội!

Thế là cô vèo một cái khiêng túi to lên, hơn nữa hạ giọng nói cực nhanh một câu: "Cảm ơn!"

Nói xong, muốn chạy nhanh rồi đi.

Đáng tiếc... Cô chạy thoát không thành công..

Bởi vì, một bàn tay to đã túm chặt túi đan dệt trên vai cô, mà cô không thể động đậy được.

Chậm rãi quay đầu nhìn phía sau,

Chàng trai phía sau vẻ mặt dịu dàng: "Tôi giúp cô."

Anh hơi hơi nhếch môi cười, giống như gió xuân lướt qua mặt, thổi làm nở tất cả hoa của tháng ba.

Tô Tiểu Ly lập tức sững sờ tại chỗ, hai chân giống như bị đóng đinh, không cách nào nhúc nhích được.

Chỉ cảm thấy phía sau người anh phảng phất có muôn vàn hào quang, lấp lánh lấp lánh lấp lánh.

Nhưng, anh đến cùng đang nói cái gì?

Vệ Nhiên mỉm cười, hoàn toàn mặc kệ cô gái họ Tô bên cạnh có bao nhiêu kinh ngạc, nhẹ nhàng đưa tay để lên ngón tay của cô đang gãi gao nắm lấy túi đan dệt.

"Để đó cho tôi."

Nói xong muốn gỡ ngón tay của cô ra.

Tô Tiểu Ly mất bình tĩnh rồi... Bởi vì vừa mới nãy tay anh thế nhưng đụng đến tay của cô.

Thần linh ơi, không thể tin được, không thể tin được.

Anh thế nhưng dịu dàng như vậy nhìn mình cười, muốn vì mình cầm lấy cái túi to.

Nhưng đồng thời, cô cũng nhìn thấy Phụng tử đứng ở phía sau lưng anh không đến hai mét đang khẽ nhẩn mày nhìn về phía mình.

"Cô gái này, nhìn có chút quen mắt nha."

Sự tình sau đó hoàn toàn có thể dùng quanh co khúc khuỷu bốn chữ này để hình dung.

Tô mỗ đột nhiên dùng sức kéo lấy túi to, Vệ đại công tử lại không chịu buông ra, thế là giằng co một hồi, xoẹt...ttt một tiếng - -!

Túi đan dệt mỏng manh bị kéo sút chỉ, bên trong vèo một cái bay ra mấy thứ này nọ.

Có quả táo, có quýt, có mấy cái chân giò hun khói, còn có một quả dưa chuột.

Chúng nó vô cùng khoan khoái bay ra, lẩn ở trên mặt đất.

Nhất là bạn học dưa chuột hơn nửa bay thẳng tắp về phía Phụng tử, cũng đồ hết ở dưới chân của bà.

Ặc...

Tô mỗ không đợi bọn họ kịp phản ứng, nhanh chóng bỏ nhào qua đem các thứ nhặt lên hết, rồi mới đem mấy cái đồ hộp nhét ở trong bàn tay to sạch sẽ của Vệ Nhiên: "Cảm ơn!"

Vừa muốn rời đi, sau khi suy nghĩ, lại rút ra quả dưa chuột đặt ở trong tay Phụng tử.

Còn đề thấp cổ họng cười cứng ngắc như vẹt đực: "Tặng, tặng, tặng cô."

Rồi sau đó, bằng tốc độ tia chớp, ôm lấy túi to, chạy, hơn nữa chạy với tốc độ cực kỳ cực nhanh.

Đôi mắt màu đen kia cuối cùng có một tia gọn sóng, có chút thích thú nhìn về phía bóng lưng của cô.

"Bạn học Vệ Nhiên? Bạn học Vệ Nhiên?" Phụng tử thấy chàng đẹp trai vẫn nhìn theo bóng lưng của cô gái đó, không khỏi than thở, bản thân vì sao không trẻ hơn mười tuổi, nếu không hiện tại được chàng đẹp trai nhìn sẽ không phải cô gái nhỏ kia, mà chính là mình rồi.

Vệ Nhiên mỉm cười, gật đầu tỏ vẻ anh có nghe thấy được tiếng gọi của Phụng tử.

"Bạn học Vệ Nhiên này, cậu quen cô gái nhỏ kia à?"

"Không biết."

Chỉ là cảm thấy hình ảnh này làm cho anh nhớ tới lời nói của tên gia hỏa nào đó vừa nói mà thôi.

Quả thực có được BOSS biến thái cùng người gây ra họa tinh thần...

Vừa rồi tốc độ chạy trốn của cô gái này, tuyệt đối xứng với những lời này.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Bị Đánh Lén

Cái gọi là chạy trời chết, chính là chỉ cái trạng thái vừa rồi kia của Tô Tiểu Ly.

Bằng tốc độ kinh người và sức lực dã man cô ôm cái túi đan dệt đã mở miệng kia, chạy một mạch quay về kí túc xá nghiên cứu sinh.

Đoạn đường này Học Viện nghệ thuật N nhiều người nhưng cũng không có người nào chào hỏi cô.

Bởi vì mẹ nó cô chạy quá nhanh, không ai nhìn ra là cô, □ .

Bên cạnh máy tính Tiểu Mễ đang ra sức chém quái, nhìn cô đã đến cũng không quay đầu lại: "Ly từ cậu nhanh chóng mở máy tính!"

Phụt ----!

Cô vừa chạy như điên mấy trăm mét, không thấy một người đang sợ hãi, nhìn cô đã đến cũng không an ủi cô, còn bảo cô mở máy tính.

Tiểu Mễ cậu còn có phải là người hay không?

"Lão nương là thần."

Triệu chứng bệnh thần kinh phân liệt à? Hơn nữa, mở máy tính làm cái gì?

"Đừng nói nhảm! Nhanh lên cho lão nương mở máy tính!" Tiểu Mễ nói một câu, kết thúc màn trình diễn thường xuyên giữa các nàng đấy, không có chút ý tứ đầu khẩu tí nào.

Tô mỗ gỡ rối tóc của mình, yên lặng đem đồ vật trong túi lấy ra, ném tới trong góc.

Chứng kiến bộ dạng những cái đồ hộp đáng yêu được cô dọn xong ngăn nắp, trong lòng cô không khỏi phát sinh đau buồn.

Bởi vì, cô liền nghĩ tới Vệ Nhiên.

Thật vất vả, cô mới có thể cùng Vệ sư huynh trong lòng mình đã có cơ hội tiếp xúc thân mật, thế vậy mà nửa đường hiện ra cái Phượng tỷ chết tiệt!

Đáng thương cho cô mà ~~~~~ Vì sao số khổ như thế ~~~~~

Tô mỗ cảm lấy ga giường, hướng trần nhà gào một tiếng.

Tiểu Mễ ở bên cạnh, lúc này đứng lên, trong lòng thấy kiêu ngạo yên lặng lôi bạn học Tô qua bên giường.

"Cậu xem một chút đây là cái gì đi."

Ồ?

Tô Tiểu Ly bị tóm đến trước máy vi tính, khó hiểu nhìn vào trong màn hình.

Vừa nhìn qua, ánh mắt liền cứ như vậy: (°o°). . .

Từ trước đến nay Tiểu Mễ khinh thường với chuyện bát quái lại có thể xem Website Games diễn đàn thủy khu á, hơn nữa còn hiện lên một cái tên, Khiếu Luân Gia Ngực Lớn.

Mắt của bạn học Tô nhanh chóng nhìn ngực Tiểu Mễ, rồi lại cúi đầu nhìn bản thân.

Nếu như nói bánh bao nhỏ của vương tử cũng gọi là lớn, vậy hai trái dưa hấu như cô nên gọi là gì đây?

"Bộp ——!"

Không biết từ lúc nào Tiểu Mễ đã cầm cuốn tạp chí, đánh một cái vào sau gáy của Tô Tiểu Ly.

"Lão nương để cho cậu nhìn bài viết! Ai bảo cậu nhìn ngực của mình chứ!"

Dừng, sao không nói sớm đi.

Tô Tiểu Ly đành phải tiếp tục đem ánh mắt chuyển quay về trên màn hình.

Bởi vì vừa rồi bài viết Tiểu Mễ đã xem lại dừng ở chỗ bình luận, đúng lúc Luân Gia Ngực Lớn đăng bài, vì vậy Tô mỗ mới có thể hiểu lầm đó là bài viết của Tiểu Mễ.

Cô đi chuột xuống, bài viết quay lại tới trang nhất.

Rồi sau đó, cô liền há hốc miệng.

Trên màn hình to lớn thêm kiểu chữ tiêu đề làm rung động viết: [hai nam một nữ chơi tắm yên ương ở bên ngoài!] Dấu ngoặc: Kèm theo nhiều ý đồ!

Gào, bài viết có sức lực bạo phát như thế vậy mà cũng không có chuyện bị rơi sông?

Hai mắt Tô tiểu ly lập tức tỏa sáng, tiếp theo nhìn xuống.

Khi cô nhìn thấy nguyên văn câu nói đầu tiên, phải kiểm tra xem tròng mắt có rớt ra không.

Bởi vì câu nói đầu tiên là như vậy nè:

Bên ngoài Huyền Thiên Long Thành, một nữ hai nam lần lượt nhảy vào trong Độc Hà, giữa ban ngày ban mặt, tâm hồn bọn họ rộng mở, chơi đùa với nhau.

Cái này. . . Quá hạn chế cấp bậc.

Bởi vì cô đặt trọng điểm ở tám chữ sau, hoàn toàn không thấy được điểm phía trước.

Tô mổ nuốt một ngụm nước bọt, tiếp tục nhìn xuống.

". . . Chỉ thấy người con gái kia hất áo choàng nhỏ lên, phủ lên thân thể thẹn thùng của cô, hai vị đại thần lại càng liều mình bơi về phía cô, âm thầm phân cao thấp xem ai kéo bàn tay nhỏ bé trắng nõn non của cô nương trước."

Kỳ quái, hình ảnh này sao quen thuộc như vậy nhỉ, giống như đã thấy ở đâu đó bên ngoài.

". . . Chỉ nghe một tiếng quần cọ xát! Cô nương liền biến mất."

Tô Tiểu Ly đã mơ hồ có dự cảm không tốt. . .

Lúc này, cô kéo thẳng xuống, cuối cùng nhìn thấy cái gọi là hình minh họa kia cùng dòng chữ có ý đồ chú giải bên cạnh, phun trào.

Thiếu nữ áo trắng rõ ràng bị bài trí che mờ, tuy rằng che ở đầu thấy không rõ ngũ quan, nhưng hai tay giống như đang giãy giụa, tư thế rất giống MI.

Ở hai bên trái phải của cô, là hai người con trai một đen một trắng, một người có chút ma quỷ, một người lại ấm như gió xuân, hai người đang đuổi một tay ra đường như muốn giữ chặt cô.

Chỉ là chỗ này sống động làm sao, chỉ là chỗ này tả thực làm sao, mà thiếu nữ bị một cái áo choàng lớn màu trắng che kín đầu, trên đầu đang hiện lên rõ ràng ba chữ: Tiểu Ly Miêu.

Phụt --- -----!

Tô tiểu ly phun ra, hơn nữa là thực sự phun ra.

Vừa thuận tay cầm lấy ly Tiểu Mễ đặt ở bên cạnh Computer, uống một ngụm, lần này toàn bộ phun ở trên màn hình máy vi tính.

Giọt nước sáng sáng ở trên màn hình chậm rãi rơi xuống, như là ánh sáng óng ánh.

"Tô - Tiểu - Ly!"

Tiểu Mễ nhanh chóng cầm lấy chiếc khăn lông lau toàn bộ màn hình vi tính, trong lòng vô cùng hối hận.

Sớm biết như vậy, đã không cho Tô Tiểu Ly dùng Computer của mình xem.

Sau khi bạn học Tô xem hết bài viết, thù người ra khoảng một phút, lúc này mới phản ứng lại.

Thì ra cái bài viết kia thảo luận về người con gái, là cô!

Mà cái người con trai áo trắng, dĩ nhiên là là sư huynh mặt lạnh nhà mình rồi.

Thế nhưng người con trai đồ đen, lại là người nào vậy?

"Cậu nói Huyền gia? Cậu không biết anh ta là ai? ?" Có làm hay không thể, cậu cũng lấy người vụ tai tiếng nam nữ tắm chung lên đầu đề diễn đàn rồi, thậm chí ngay cả nhân vật nam chính là ai cũng không biết!

Tô Tiểu Ly rất im lặng: "Minh tiến vào trong Độc Hà, anh ta liền xuất hiện. Minh không biết anh ta mà!" Nếu không phải cô tự tìm kiếm trên mạng, cũng không biết thì ra cô đi vào khu Độc Hà là sẽ mất máu đấy.

Nghe người nào đó giải thích xong, Tiểu Mễ cũng lau xong Computer, đem khăn mặt ném đi, vỗ vỗ tay tiếp tục ngồi trở lại trước máy vi tính, tiếp tục xem bài viết nhấn lại.

"Huyền gia, cũng là một người mạnh mẽ."

Nhưng sự mạnh mẽ này, thật là làm cho người ta bối rối không nói được lời nào mạnh mẽ. . .

Tô mổ nhắc tay: "Sự mạnh mẽ kia rút cuộc là loại nào?" Chẳng lẽ là so với sư huynh nhà mình còn mạnh hơn?

Tiểu Mễ lập tức lắc đầu: "Mặc đại thần là mạnh nhất!"

Nước miếng văng khắp nơi, Tô mỗ yên lặng kéo dần khoảng cách của cô và Tiểu Mễ.

Dạ Thất Huyền, bản thân là một người chơi rất ít xuất hiện, coi như là cấp bậc cao thủ.

Nếu là cao thủ, các trang bị kia và thao tác tự nhiên cũng sẽ tốt đấy.

Nhưng hấn nổi danh không phải là bởi vì cái này, mà là bởi vì cái này người, thích online vào rạng sáng lúc sau 1 giờ, hơn nữa còn rất ưa thích một người mở nhiều nick, ngồi xôm thành một hàng ở trong một cái địa đồ trông coi con gà con.

Nghe nói nhà hấn giống như thấy trên mạng ngoại quốc WOW người chơi chuyên nghiệp như vậy, có N cái màn hình. Đương nhiên, cái này chỉ là chút bất quá mọi người suy đoán mà thôi, làm không tốt nhà hấn đúng chính là 586, cũng có khả năng.

"Cái con gà con kia là cái gì thế?" Bạn học Tô không ngại học hỏi kẻ dưới, nghiêm túc lĩnh giáo.

Con gà con: Là trong trò chơi này có một BOSS kia nguyên hình làm một tên chân gà khô ngô mạnh mẽ.

Bởi vì ở lúc xuất hiện đại chiêu, lại đột nhiên biến thân thành một con gà, đối với toàn bộ người chơi tàn nhẫn mổ, vì vậy các người chơi đều thân thiết xưng nó là: Con gà con OR gà.

Nghe Tiểu Mễ nói như thế xong, Tô Tiểu Ly không khỏi cảm thán.

Đêm hôm khuya khoắt chơi buổi chiều phim tối, hơn nữa còn là chân gà.

Chẳng lẽ là người nhà mở lò sát sinh à. . .

Tiểu Mễ liếc qua cô một cái, mỗ nữ tranh nhanh chóng đưa lên bộ dáng tươi cười.

"Được kêu là tảo hoàng!" Về mặt bạn học Mễ mạnh mẽ, vừa nhìn chính là sinh viên của học viện Luật.

ORZ. . . _||| Tiểu Mễ bạn không hồ là một chàng trai. . .

Nhưng nói trở lại, nếu như Dạ Thất Huyền thực sự như vậy. . . Ấc, kỳ lạ, vì sao cô không biết chứ?

Dựa vào khứu giác bén nhạy của Tô Tiểu Ly cô, kinh nghiệm nhiều năm kiếm sống ở trong trò chơi, loại "Danh nhân" này, cô sẽ phải tập trung đây mà.

Thật ra, cô không biết cũng là bình thường.

Tô tiểu ly chơi cái trò chơi này cũng chỉ mới hơn nửa tháng, hơn nữa buổi tối lại out sớm.

Điểm mấu chốt nhất chính là, từ sau khi cô vào trò chơi, thời gian online cơ bản đều bị một tên con trai lấy các loại cách nô dịch giày vò làm cho nó biến mất, thêm với chơi buổi tối mà bình thường cũng không muốn nói chuyện phiếm, cho nên cô cũng không thể nào biết được có một số người như thế tồn tại.

Nhưng mà. . . Nhưng mà. . .

Nhưng mà một người ít xuất hiện như thế sao lại online giữa ban ngày, còn chạy tới tặng hoa cho cô đây?

Tô Tiểu Ly nhú nhú mày, thổi hơi vén lên tóc mái ngang của mình, thậm chí nghĩ sao cũng cảm thấy kỳ quái.

Tiểu Mễ vừa nhìn thấy các bình luận vô cùng kích động trong diễn đàn, hỏi Tô Tiểu Ly ở bên cạnh: "Huyền gia có ... nói với cậu điều gì hay không?"

Tô mỗ suy nghĩ một chút, lắc đầu.

Cô lại một lần nữa không để ý đến câu nói cuối cùng kia của Huyền gia, câu nói quan trọng.

Tiểu Mễ không nhịn được cũng gãi gãi đầu: "Vậy thật kì quái." Theo như tác phong của người này, trừ phi là nợ người nào cái gì đó mới sẽ ra tay.

Chẳng lẽ anh đạt được điều gì đó từ Tô Tiểu Ly, hay là trong lúc vô tình Tô Tiểu Ly đã từng giúp đỡ anh? Kỳ quái, thật là kỳ quái.

Phải nói là ở trò chơi trước kia Tô Tiểu Ly thực sự nổi danh, bản thân cô liền có sẵn một loại từ trường, rất có lực hấp dẫn, được rất nhiều người thích, vì vậy ấn tượng các người chơi với cô đều cực tốt.

Nhưng trò chơi này lại khác với trò chơi cô chơi trước kia, yêu cầu thao tác hơi cao, quan trọng nhất là cô mới đến, người quen biết của cô chỉ sợ cũng chỉ có Tiểu Mễ và Mặc đại thần mà thôi.

Coi như là thêm Hoa Địa Vi Lao, cũng mới có ba người quen biết cô mà thôi.

Nói đến kỳ quái, Tiểu Ly gia hỏa này vậy mà vừa đến trò chơi liền gặp được Mặc Phàm đại thần, đây chính là tao nhã, có đủ hết thảy các tổ chất đại thần đó.

Đội đã nào...! Chẳng lẽ có quan hệ với Mặc Phàm đại thần?

Một ánh mắt *BIUBIU* bắn tới đây, Tô mô nhận lấy, lập tức *BIUBIU* đi trở lại.

Cô nào biết được Dạ Thất Huyền và Sư huynh mặt lạnh nhà mình có liên quan hay không, vốn là hai người tặng hoa, rồi sau đó hai người lại không tặng nữa, hừ.

Ài, bạn học Tô suy nghĩ của bạn thật đơn giản.

Chẳng lẽ cậu không biết sư huynh của nhà cậu là một đại thần siêu cấp, mà cậu và đại thần lại đang có vụ tai tiếng đó sao?

Nhìn Tiểu Mễ còn say sưa ở đằng kia xem bình luận, cô không khỏi cảm thán.

Lúc đầu cô chính là người bạn tốt kiếm bạn cùng phòng đấy, là con gái vốn dĩ không có khả năng chống lại chuyện bát quái.

Suy nghĩ một chút, hay là cứ vào trò chơi đi.

Một phút sau, thành Phượng Tường gió mát bên cạnh quán rượu, một thiếu nữ áo trắng xuất hiện.

Vốn là thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó đấy, đi sang bên trái đi vài bước, lại đi bên phải đi vài bước, rồi sau đó mới nhảy lên nóc phòng, lại nhảy xuống.

Hình như là đang tìm hiểu tình hình chung quanh.

Sau khi Tô tiểu ly online, nhìn trái nhìn phải, xác định cũng sẽ không phát sinh hiện tượng mọi người bao vây lấy cô, lúc này mới thả lỏng.

Tuy rằng cô không thêm để ý người khác nói mình ra sao, dù sao thì người ta nhiều chuyện, diễn đàn lại đăng bài bát quái, cô cũng sẽ không yên tâm trên.

Chỉ là việc này, cô còn hy vọng là có thể yên tĩnh một chút.

Coi như là nếu bị mọi người bao vây, cũng là bởi vì sùng bái và có tình cảm sâu đậm với cô mà bao vây.

Cùng nhau đi trên đoạn đường này, thỉnh thoảng có mấy người đi qua bên cạnh, có vẻ như cũng không thêm nhìn cô một cái.

Chuyện kia, xem ra cô còn rất không có tiếng tăm gì đấy.

Cách mạng còn chưa thành công, Tô Tiểu Ly còn cần tiếp tục cố gắng.

Hào hữu bên trong trò chơi có sư huynh và Dạ Thất Huyền tên màu đen đấy, chỉ có Tiểu Mễ đang online, Tô Tiểu Ly quay đầu gọi cô cùng đi đánh quái, cô nói thẳng một câu: "Cậu tự chơi đi."

Được rồi, cô tự đi xoát. . .

Tô Tiểu Ly vui vẻ chạy một mạch đến ngoài thành Phượng Tường, chuẩn bị đi tới chỗ sườn núi Phong Thổ làm mấy cái nhiệm vụ thêm lần nữa.

Sau ra khỏi cửa thành, trong tầm mắt dần dần xuất hiện sườn đất màu vàng, cảnh tượng có vẻ hơi cần cỗi.

Thỉnh thoảng có một sơn trại, thổ tộc bộ dáng quái vật hình người đi tới, cô nhanh chóng không chế được nhân vật chạy sang bên cạnh.

Cô bây giờ mới cấp 35, tuy rằng có thể làm nhiệm vụ ở đây, nhưng những con quái này đều có sẵn tính chủ động công kích, nếu như bị đánh hội đồng cũng không phải là trò đùa đâu đấy.

Trang bị sơ sài giống như cô đây một tiểu cầm sư, đánh một con quái thì còn có thể, nếu đánh nhiều con nhất định sẽ chết là điều không thể nghi ngờ.

Nói đến đây, phải nói một chút về chức nghiệp của bạn học Tô.

Trong cái trò chơi này có năm cái chức nghiệp: Đạo, kiếm, cung, y, cầm.

Nhạc công có thể nói là một cái kỹ năng yếu nhất, không thể đánh lại không thể chịu đựng, ngoại trừ có thể tự cứu bản thân, đàn chỉ để đánh và gây đàn thôi.

Nói một cách khác, là một chức nghiệp bỏ đi, không có việc gì mà đánh đàn với quái.

Vì sao lại chọn cái chức nghiệp này đây? Bởi vì cô chưa từng chơi game trên mạng như này đây, vì vậy thấy nhạc công trong giới thiệu kỹ năng đã viết: Cảm ma chỉ âm, cô liền nhất thời động kinh chọn cái này.

Rất nhiều người chọn qua cái chức nghiệp này đều thay đổi nhưng cô không đổi, bởi vì cô kiên trì tin tưởng, mình có thể chơi có một bước tiến mới, chơi rất trình độ. ==

Sau khi nhận xong nhiệm vụ, thiếu nữ áo trắng chọn một góc nhỏ bên cạnh thổ tặc, liền đi tới tiếp cận.

Đầu tiên là uốn éo vài cái, rồi sau đó mới cùng thổ tặc làm bộ dáng yên lặng, sau đó chỉ thấy hết sức mười ngón tay nhỏ của cô ở trên đàn gảy một cái, các nốt nhạc rất quý dị biến thành rất nhiều tia sáng *BIUBIU* bắn thẳng về phía thổ tặc.

Thật đúng là thiết kế biến thái mà. . . Tô Tiểu Ly lắc đầu trầm nghĩ.

Đánh trúng đánh trúng, cô cảm thấy không được bình thường, sao thanh máu của mình mất còn nhanh hơn so với quái vậy? ￣_￣

Hon nữa, kỳ quái nhất chính là, đỉnh đầu của cô sao lại luôn bắn ra một từ: Âm toán.

Âm toán -2. . .

Âm toán -3. . .

Âm toán -2. . .

Đây rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra vậy?

Chẳng lẽ bên cạnh còn có quái khác đang đánh mình?

Tô Tiểu Ly nhanh chóng điều chỉnh góc độ, nhưng kỳ quái chính là chung quanh ngoại trừ mình và tên thổ tặc ở trước mắt ra thì trong phạm vi tầm mắt cô có thể thấy cũng không nhìn thấy bất kỳ bóng dáng của kẻ nào nữa! !

Đến tột cùng là xảy ra chuyện gì đây?

"Tiểu Mễ! Nhanh cứu mình!" Tô mỗ hô to một tiếng, làm cho Tiểu Mễ vẫn đang say sưa xem bài viết tẩm chung sợ hết hồn.

"Đồ chết tiệt, gào thét cái gì?"

"Minh muốn treo, mình muốn treo!" Cô là người có tiếng tính toán giỏi, làm sao cấp bậc lại khác biệt đáng sợ vậy đây!

Tô tiểu ly rất nhanh ấn mở trong túi, đem ra thuốc viên có thể sử dụng thậm chí có ý thức phải sử dụng khóa, nhưng thanh máu HP căn bản không thấy khôi phục, hồi lại được một chút như vậy lập tức lại tụt xuống.

Tiểu Mễ đến gần nhìn thấy, đột nhiên nghiêm mặt: "Ly từ đây là có người đang đánh lên cậu!"

Hả, đánh lên?

Ở đâu? Có nhìn thấy cái quái gì đâu nhỉ. . .

Xin tha thứ thật sự thì cô chơi cái trò chơi này không lâu, hơn nữa trước kia cô luôn là danh nhân, căn bản không nghĩ tới phương diện kia.

"Có thể thấy ở trong ghi chép!" Người ở trên màn hình thanh máu HP luôn giảm bớt, Tiểu Mễ đẩy cô một cái: "Cậu tránh ra! Để mình!"

Tô mỗ nhanh chóng nhảy ra, Tiểu Mễ liền lập tức ngồi xuống: "Cậu đến chỗ mình đi! Nhanh chóng truyền tới!" Địa điểm của cô cũng giữ tại Phụng Tường!

"Thành!" Tô tiểu ly vừa muốn quay đầu, chỉ nghe thấy Tiểu Mễ tức giận hô một tiếng.

"Bà mẹ nó! Đã chết!"

Màn hình đã tối xuống, mà trong lúc đó giữa màn hình bắn ra một cái khung nhỏ: [Bạn bị người giết hại, đã từ vong. Bạn bị nội thương, mời về các thầy thuốc ở thành chủ trị liệu.]

Lại nhìn qua phía Tiểu Mễ vừa rồi tay cô mở ra cột ghi chép cực nhanh, phía trên viết rõ ràng: [Người chơi Tuyết Diễm phát động công kích với bạn!]

Chính là cái người này!

Tiểu Mễ vỗ bàn một cái: "Đội lấy, lão nương đi báo thù chuyện này cho cậu!"

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Sư Đệ Nhà Ai

“Ông nội nó, lại dám đi đánh lén cậu!” Tiểu Mễ đứng bật dậy, quay về chỗ ngồi của mình “Sư đệ của Mặc Phàm mà cũng dám động vào, tớ thấy người này chắc là chán sống rồi.”

So với Tiểu Mễ đang kích động, Tô Tiểu Ly lại rất bình tĩnh.

Bởi vì dù sao cô cũng là một người chơi khá lâu rồi.

Tuy mới chơi được hơn nửa tháng nhưng cô chưa từng xem một trận tiến công chiếm đoạt thực sự, càng không quan trọng việc lên cấp là hàng đầu.

Hôm nay bị một người giết như vậy cô lại cảm thấy có hứng thú với trò chơi hơn.

Đó là cách khuấy động trong thế giới trò chơi, anh PR tôi, tôi nổi lên nhờ PR của anh, một người đẹp như cô sẽ trở thành một ngôi sao mới nổi, sau đó cô sẽ dùng sự quyến rũ chinh phục cả giang hồ.

... Bạn học Tô quả là bình tĩnh, nhưng mà tư tưởng bình tĩnh này thật không bình thường ==

So với bạn Tô nào đó bình tĩnh thì Tiểu Mễ có vẻ vẫn tức giận.

Đang chạy lên kênh thế giới soàn soạt gõ chữ mắng:

“Vừa rồi là ai ở sườn núi đánh lén Tiểu Ly Miêu mau lăn ra đây cho lão nương!!”

“Vừa rồi là ai ở sườn núi đánh lén Tiểu Ly Miêu mau lăn ra đây cho lão nương!!”

...

Cô ấy mới gõ được mấy lần thì thấy khung chat riêng nhảy ra:

Mặc Phàm nói với bạn: Cô ấy ở đâu?

A! A a! A a a!

Mặc Phàm đại thần!!!

Tiểu Mễ kích động đánh chữ “Ồ ngay phía sau tôi!”

Cô hưng phấn ngoài cổ về phía sau gọi bạn Tô nào đó đang nhìn hình ảnh nhân vật từ vọng đề YY: “Ly từ! Sư huynh nhà cậu đến rồi kìa!”

“Phụt---”

Anh tới thật đúng lúc.

Cũng không hẳn, bạn nam nào đó vừa đăng nhập trò chơi thì nhìn thấy trên kênh Thế giới có người tên Mễ Mạnh Mễ đang tức giận chửi mắng.

Nếu là ngày thường, nhìn thấy có người như vậy anh thường tắt kênh Thế giới.

Nhưng hôm nay anh lại nhìn thoáng qua, trùng hợp lại thấy được ba chữ Tiểu Ly Miêu.

Trong trò chơi không cho đặt trùng tên, nói cách khác, người bị giết chính là Tiểu Ly Miêu mà anh biết.

Là kẻ nào chán sống rồi?

Con người đen thoáng qua một vệt sáng.

Ngón tay thon dài lập tức gõ bàn phím, nhấn riêng cho Mễ Mạnh Mễ “Cô ấy ở đâu?”

Mới vừa đánh xong dòng chữ này thì nghe một giọng nam kinh hi (kinh ngạc + vui mừng) vang lên bên tai.

“Ồi! Thân ái, cậu đến rồi à?”

Tiếng hét hưng phấn chói tai này là từ một bạn học nam mở cửa phòng ký túc xá ra nhìn thấy người nào đó đang ngồi.

Nhưng cậu ta nhanh chóng phát hiện mình bị bỏ lơ thật mất mặt, bởi vì người kia đang chăm chú nhìn máy tính, không hề chú ý đến cậu ta.

Cậu ta thấy người bạn cùng phòng đẹp trai mặc chiếc áo len màu trắng, lại nhìn khuôn mặt rõ của bản thân, thật buồn.

Đúng vậy, ai bảo cậu chọn đúng lúc người ta lên trò chơi thì lại nhảy vào quấy nhiễu.

Huống hồ tiểu sư đệ của người ta đang xảy ra chuyện.

Sau một phút, Tô Tiểu Mễ sống lại ở thành Phượng Tường bên cạnh đá Luân Hồi.

Mặc Phàm đã chờ cô ở đó từ trước.

Nhìn thấy anh ở phía sau, phản ứng đầu tiên của Tô Tiểu Mễ là ngẩng đầu, mỉm cười, sau đó cung kính gọi một câu “Sư huynh~~~~”

Mới vừa nịnh hót được một câu đã nhìn thấy khung chat yêu cầu tổ đội của sư huynh.

Tô Tiểu Ly vội vàng đồng ý.

Lập tức có thông báo: [Bạn đã gia nhập tổ đội! Người chơi Mễ Mạnh Mễ đã gia nhập tổ đội]

Gi? Sao Tiểu Mễ cũng gia nhập?

Tô Tiểu Ly gõ vào khung chat tổ đội: “Mễ, sao cậu vào đây?”

“Mễ cái đầu cậu, lão nương ở ngay sau lưng cậu, gõ cái gì?” Tiểu Mễ cũng không quay đầu lại, khinh bỉ nói một câu, cũng không biết Mặc đại thần nhìn trúng điểm nào của Ly từ nữa...

Chàng trai mặc áo trắng nhẹ vung tay áo, triệu hồi con thú Cửu Thiên Ly Hỏa hiện ra.

Anh tao nhả đi tới, sau đó mời cô cùng cười thú.

Tô Tiểu Ly cảm thấy kinh hãi.

Không phải đâu? Sư huynh nhà cô sao lại mời cô ngồi chung con thú này.

Vì thế cô hỏi “Sư huynh, có phải anh không?”

Im lặng hai giây, chàng trai áo trắng nhẹ nhàng đáp “Ừ, lên đây đi.”

Gi? Không lẽ sư huynh nhà mình đang an ủi cô bị giết, cho nên đồng ý cho cô cùng ngồi chung sao?

Tô Tiểu Ly nhún đồng ý.

Chỉ thấy cô gái áo trắng cũng nhẹ nhàng bay lên, ngồi ở trước chàng trai áo trắng, hai người dính sát vào nhau, thân mật khăng khít, Cửu Thiên Ly Hỏa ngửa đầu lên trời gào một tiếng, đưa hai người chạy theo hướng ra ngoài thành Phượng Tường.

Có lẽ bởi vì phong cách lạnh lùng của mỗ nam nên ngay cả đùa giỡn MM cũng bớt phóng túng đi nhiều, chỉ nhẹ nhàng thổi bay vạt áo choàng của cô phẩy nhẹ lên người anh.

Nhưng mà đây chỉ là hiệu quả trên hình ảnh quan sát bình thường.

Còn trên thực tế, trong tổ đội hai người Mặc Phàm và Tiểu Mễ đang ép hỏi chuyện bạn học Tô bị đánh lén.

Mặc Phàm “Nói tọa độ cụ thể lúc bị đánh lén.”

Mễ Mạnh Mễ: “Ồ sườn núi...” Còn cụ thể thì không biết.

Bạn Tô nào đó nghĩ nghĩ, hình như gần đây có hai cái cây và tảng đá.

Mặc Phàm “250 250.” (ngu ngốc, vô dụng)

Gi... Cô không nhớ ra cũng bình thường thôi mà, cần gì nói cô ngốc!

Tô Tiểu Ly tức giận nhìn màn hình.

Mặc Phàm: “Tọa độ vừa bị đánh lên?”

Hai cô im lặng... Thật quá đáng sợ, anh ta có thể nhớ được cả tọa độ nữa.

Nhưng bạn học Tô rất buồn bực, nhìn nơi cô bị giết, toàn là số gì gì đó.

Ngay sau đó, trên kênh Thế giới, một người con trai nào đó xuất hiện.

Thiên lý truyền âm [Mặc Phàm: Truy nữ người chơi Tuyết Diễm, thưởng 10 vàng.]

Trong trò chơi, mỗi ngày đều có người bị giết, có người vì vui sướng nhất thời đi giết người, sau đó bị người khác dùng tiền truy nã, chẳng có gì hiếm lạ cả.

Nhưng nếu có dính líu quan hệ với người nổi tiếng thì lại không giống rồi.

Hơn nữa, người nổi tiếng này lại là người tao nhã lịch sự giống như một vương tử thật – Mặc Phàm đại thần!

Lập tức làm kênh Thế giới sôi trào.

123 Quân: “Hả, Mặc đại thần muốn truy nã người?” Không lẽ có người dám động đến Mặc đại?

Hoa Hoa Công Tử: “Mặc ca, có phải cái người gọi là Tuyết Diễm kia đã chọc giận gì anh phải không hả? Là giành quặng hay là không lễ phép với Mặc đại thần?”

Mặt Heo: “Mặc đại, có anh em tôi, anh chỉ cần nói một câu là được!”

Tai Heo: “Vì Mặc đại chết không do dự a a a a.”

Đầu Heo: “Ai dám làm Mặc đại khó chịu, tôi sẽ bạo cức hoa kẻ đó!”

Mặt Heo: “Bạo cức hoa? Vẫn nhẹ quá! Phải bạo lỗ mũi, bạo lỗ tai!”

Người chơi có chữ heo ở đầu này là fan trung thành của Mặc Phàm, nghe nói bang này toàn những đứa trẻ nghịch ngợm, một lần vô tình gặp Mặc Phàm đã bị cảnh Mặc đại nở nụ cười ngắm bầu trời làm cho rung động.

Từ đó, bang Heo XXXXX, tất cả mọi người thấy Mặc Phàm là đến xem.

Phần lớn người chơi cũ đều biết việc này, bao gồm cả Tiểu Mễ đã lên cấp 67.

Nhưng bạn Tô không hề biết.

Với cô mà nói, đây lần đầu tiên nhìn thấy trên kênh Thế giới nhiều người hoan nghênh sư huynh mặt lạnh nhà mình như vậy.

Cô cảm thấy rất không công bằng.

Vì sao người mặt lạnh như vậy lại có người sùng bái anh ấy?

Bạn Tô ngửa đầu một góc 45 độ nhìn trần nhà, không sao, chờ đến khi cô nổi tiếng, những đứa nhỏ nay sẽ chạy về phía cô thôi.

Bởi vì quần chúng hưởng ứng vô cùng kịch liệt.

Vì thế chàng trai nào đó lần thứ hai lên kênh Thế giới nói một câu.

“Ừ, cô ta giết Tiểu Ly Miêu.”

Nói xong, lại dùng Thiên lý truyền âm lần nữa: [Mặc Phàm: Truy nữ người chơi Tuyết Diễm, giết một lần thưởng 10 vàng.]

“Sư huynh cậu thật đẹp trai!” Trong ký túc xá, Tiểu Mễ hét lên một câu.

Bạn Tô sau lưng cô thì không còn gì để nói, chẳng lẽ bọn họ không cảm thấy, người này không phải là thật à... ORZ...

“Tiểu Ly Miêu?” Có người qua đường gấp hỏi một câu: “Nghe có vẻ quen tai.” Nghe ở đâu nhỉ? Rốt cuộc là đã nghe ở đâu?

Có người hét: “Tôi nhớ ra rồi! Ở trên diễn đàn!”

Diễn đàn?

Một câu nói làm mọi người bừng tỉnh!

Lập tức có người tốt bụng gửi địa chỉ bài viết trên diễn đàn qua.

Trong lúc nhất thời, nhóm quần chúng đang kinh ngạc vì lần đầu Mặc Phàm xuất hiện trên kênh Thế giới truy nã người khác, lại chuyển toàn bộ sự tò mò lên bài viết vừa được gửi.

Không lẽ, Mặc đại và Tiểu Ly Miêu kia có JQ?

Không lẽ, vì Tiểu Ly Miêu bị giết nên anh mới có thái độ khác thường như vậy, lần đầu tiên ở trên Thế giới truy nã một người?

Không thể nào...

Mặc đại đứng đầu vẫn luôn là người gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn, luôn luôn cao thượng, sao có thể vì một phụ nữ mà đại khai sát giới trên Thế giới đây?

Các cô gái cắn khăn tay nhỏ, nước mắt nước mũi chảy không ngừng, các cô không tin, không tin đâu.

Đám con trai thì vén tay áo, đứng trước gió vỗ ngực, bọn họ cũng không tin, không tin chuyện này đâu.

Bạn học Mặc Phàm à, bạn thật sự là nam nữ gì cũng ăn... ㄟ

Có một em gái không thể nhịn được, yếu ớt hỏi một câu: Mặc đại, cái đó... Tiểu Ly Miêu với anh..."

Bạn nam nào đó nhìn bài viết, rồi đánh một dòng chữ trên kênh Thế giới.

“Tìm sư đệ tôi gây rắc rối đồng nghĩa với việc tìm tôi gây rắc rối.”

Tiểu Mễ vỗ bàn, kích động rống to với bạn Tô: “Ông nội nó!”

Không ngờ Mặc đại còn có thể MAN như vậy.

Tô Tiểu Ly nhìn biểu tình từ đầu đến cuối của chàng trai nào đó.

Khóe miệng không nhịn được hơi giật giật...

Tuy nói là anh đang ra mặt giúp cô nhưng sao cô lại thấy có chút đau buồn.

Cô nổi tiếng rồi...

Nhưng mà... Vì sao lại nổi tiếng theo hình thức nhân yêu* chứ? o(∩_∩)o

(Nhân yêu: Con trai chơi game nhưng dùng tài khoản nữ)

Tô Tiểu Ly rất chán nản.

Anh nhẹ nhàng nói một câu cô đã trở thành con trai.

Lén lút đặt tay lên ngực mình, thật tốt... Thân là một cô gái, cái nào cần vẫn có...

Quả nhiên, người con trai áo trắng vừa nói ra, đề tài trọng tâm trên Thế giới lại chuyển sang hướng khác.

Ồ!

Thì ra Tiểu Ly Miêu là con trai!

Trong trò chơi, con trai dùng tài khoản nữ cũng không có gì lạ, cho nên giải thích như vậy cũng được coi là hợp lý.

Bảo sao Mặc đại tự mình đứng ra, hóa ra là vì anh muốn cứu sư đệ yếu đuối, thật là tốt, quá vĩ đại rồi.

Tất nhiên bài viết của Luân Gia Ngực Lớn có nội dung rất thú vị, nhưng mà thật ngại quá, đúng lúc ở đây không có nhiều người hay lướt lên diễn đàn. Mà ngày bạn Tô nào đó rơi vào sông Độc thì cũng may là không có mấy người online.

Đầu Heo: “Mặc ca, bang Con Heo chúng em mãi mãi ủng hộ anh! Yêu mến anh!”

Đột nhiên một người chơi nào đó hô một tiếng: “Vạn Độc cốc 265311! Thấy cô ta rồi! Mau tới!”

Còn chưa cần Mặc Phàm mở miệng, mọi người đã nhanh chóng chạy đi.

“Giết Tuyệt Diễm!”

“Cầu mang theo tôi, tôi cũng muốn cống hiến một phần sức lực cho Mặc đại!”

“Cầu tổ đội giết Tuyệt Diễm!”

“Mặc ca, anh yên tâm, chúng tôi sẽ luân phiên giết chết cô ta!”

Sau đó, không đợi Mặc Phàm và Tô Tiểu Ly đến, người đánh lén cô đã bị luân phiên giết 100 lần.

Chàng trai áo trắng và cô gái áo trắng cùng ngồi trên lưng của Cửu Thiên Ly Hóa, khi đuổi đến Vạn Độc cốc, từ xa đã thấy đủ loại màu sắc ánh sáng của các kỹ năng lóe lên.

Không đợi hai người lại gần, người đánh lén cô không chịu nổi bị giết luân phiên, sợ hãi logout. Mọi người vẫn còn chưa hết hả hê, lại lập tổ đội tập thể đi tu luyện đánh quái tàn bạo khác.

Nhìn bụi đất cuồn cuộn sau lưng đám người kia, bạn Tô thấy rất buồn bực.

Như này, như này là xong chuyện rồi à?

Cũng không đợi cô đến, hóa thân thành nữ thần chính nghĩa đấu một trận với kẻ đánh lén kia!

Có chạy cũng nhanh vừa chứ?

Người con trai áo trắng giống như không có việc gì, yêu cầu giao dịch với cô.

Sau đó, chỉ thấy trên danh sách không ngừng thêm các trang bị, tất cả đều trang bị tím trên cấp 30 mới có thể dùng.

Mặc dù trang bị tím không lợi hại bằng trang bị vàng nhưng với một nhạc công như cô mà nói, vậy là quá đủ rồi.

Cứ nhìn người chơi khác mà xem, đừng nói là trang bị tím, đến cả trang bị kém nhất là màu xám cho nhạc công cũng là đều lãng phí.

Bạn học Tô lập tức bị sư huynh mặt lạnh làm cho cảm động.

Mặc dù có lúc lạnh lùng nhưng dù sao cũng có quan hệ bảm vậy.

Tô Tiểu Ly nhìn bộ trang bị nhận được, trong lòng vui sướng không ít.

Cô gửi một icon cười chảy nước mắt: “Sư huynh~~~~”

Chàng trai nào đó liếc cô một cái: “Đổi luôn đi.”

Ếc... Đổi bây giờ?

“Sao thế?” Giọng điệu của chàng trai mang theo hai phần trêu chọc: “Xấu hổ?”

Gào---

Sư huynh anh đừng có nói thẳng như vậy được không, dù cô thừa nhận rằng quả thật cô có chút ngượng ngùng khi cởi hết quần áo của bản thân rồi lại mặc quần áo.

Nhưng mà cũng không nên như vậy, đừng nói thẳng thế chứ!

Cô vẫn là một thiếu nữ trong sáng, đến tay cũng chưa có bạn nam nào sờ vào.

... Bạn học Tô à, bạn có nhớ nhầm không? Rõ ràng hôm qua ở trong tàu điện ngầm bạn đã bị đàn anh Vệ Nhiên sờ rồi đấy.

Mặc dù bây giờ cô là sư đệ của Mặc Phàm

Mặc dù, người người đều cho rằng cô là con trai.

Nhưng mà...

Cô nhất định phải bảo vệ sự trong sáng bao năm nay của mình!

Vì thế, bạn Tô ưỡn ngực, bấm chuột, cô gái áo trắng vèo một cái đã nhảy từ trên lưng Cửu Thiên Ly Hóa xuống.

Cô đau buồn ngửa đầu: “Sư huynh, anh không thể như vậy!”

Hả? Không thể như nào?

Tiểu Ly Miêu: “Anh không được giở trò lưu manh với người ta!” Nói xong, nhanh chân chạy như điên để lại cát bụi tung đầy phía sau.

Một chàng trai đứng nguyên tại chỗ, sững sờ ba giây, rồi cuộc khoe mắt cũng bị giật giật.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Tự Mình Xin Lỗi

Editor: phuogot_93

“Câu giở trò lưu manh này không thể tùy tiện nói.”

Theo nguyên tắc mà nói, giở trò lưu manh = xâm phạm cơ thể người khác = phạm pháp.

Không biết Tiểu Mễ đứng sau lưng bạn Tô từ bao giờ, hứng thú nhìn cuộc nói chuyện của “sư huynh đệ” nhà này.

Tô Tiểu Ly lập tức lấy hai tay che màn hình.

“Tiểu Mễ, cậu như này là nhìn trộm!”

“Hừ, nhìn cái lông.”

Bạn nữ nào đó làm dáng vẻ thẹn thùng: “Chỗ đó người ta không dám...”

“A ha...”

Tiểu Mễ phui tay, chấm dứt đánh lên lên phần eo của người nào đó, hừ nhẹ một tiếng: “Đứa nhỏ đáng chết.”

Bạn Tô nước mắt lưng tròng, nhẹ tay sờ eo mình.

Ban đầu, cô là một cô gái chưa mở bao bì, là một thiếu nữ vô cùng trong sáng.

Người thiết kế trò chơi này, đáng người của nhân vật nữ khiến người ta phun máu mũi, vừa chạy vài bước, ngực đã di chuyển trước rồi.

Cởi sạch quần áo thì trước ngực vẫn có một mảnh vải nhỏ đến mức không thể nhỏ hơn nữa quần trên đó.

Nhưng BT* nhất chính là, nhân vật nữ trong trò chơi khi cởi quần áo còn có ánh mắt, tư thế đều rất quyến rũ.

(BT: biến thái)

Cởi quần áo trước mặt sư huynh mặt lạnh nhà mình?

Oh, no!

Liếc nhìn danh sách bạn tốt đang online một cái, Mặc Phàm hai lần tối lại sáng, sáng rồi lại tối.

Đúng là sư huynh rất đặc biệt, cứ lên lại xuống làm gì thế?

Trước cái màn hình LCD, chàng trai nào đó đang run run.

Nguyên nhân: Có người nói anh giở trò lưu manh.

Đối tượng: Tiểu Ly Miêu thỉnh thoảng có hành vi rất động kinh.

Khi cô gái áo trắng ở trước mặt anh lui về sau vài bước, lại còn gõ một dòng chữ như đã bị anh bắt nạt.

Anh bỗng nhiên cảm thấy một luồng khí nóng xông thẳng lên đỉnh đầu.

Ban đầu không có ý nghĩ đó, nhưng bị cô nói như vậy xong.

Thế mà anh... lại có một chút muốn...

“Phù...” Hít thở thật sâu, anh nên thả lỏng một chút, không nên tiếp tục nghĩ đến câu đó.

Ngón tay thon dài cầm chuột, không chút do dự bấm thoát trò chơi.

Tất xong, anh lại nheo mắt nhìn chăm chăm vào màn hình.

Anh đang bị làm sao đây? Vì lời nói của một cô gái mà tinh thần không tập trung?

Không lẽ bởi vì vừa rồi ở tàu điện ngầm đụng phải cô gái kia?

Ngón tay thon dài lại day trán.

Nghĩ lại cảm thấy như vậy không được.

Các cô gái xung quanh muốn đến gần anh, xinh đẹp đủ kiểu đều có.

Sao anh có thể...

Huống chi đây là một trò chơi, cô tròn hay méo anh cũng không biết, làm gì mà giờ trò lưu manh!

Vì thế mà hô hấp dần ổn định, tạm thời khôi phục thành chàng trai dịu dàng mà người ngoài vẫn biết.

Nhập mật khẩu, enter, đăng nhập.

Nhìn thấy ba chữ Tiểu Ly Miêu vẫn sáng, anh lại cảm thấy miệng lưỡi có chút khô.

Lên lên xuống xuống nhiều lần, quyết định đi uống nước cho trơn họng.

Cầm lấy chai nước khoáng, mới uống vài ngụm, phát hiện một người tên Tuyết Yêu đang nói riêng với anh.

Tuyết Yêu nói với bạn: “Mặc đại, anh ở đâu?”

Chàng trai nào đó không trả lời, người tên Tuyết Yêu hình như có chút vội vàng, lại gửi tới vài tin nhắn.

Tuyết Yêu nói với bạn: “Mặc đại, tôi tới nhận lỗi với anh.”

Tuyết Yêu nói với bạn: “Lúc này là em gái tôi Tuyết Diễm, anh có thể tha cho con bé không?”

Tuyết Yêu nói với bạn: “Mặc đại, anh có thể trả lời tôi không?”

Chàng trai nào đó im lặng một lúc, giờ mới từ từ đánh một dòng chữ gửi đi: “Lý do?”

Có lẽ là thấy anh đã trả lời, Tuyết Yêu vội vàng gửi cái khuôn mặt cười lấy lòng, rồi mới giải thích cho anh.

Cái người tên Tuyết Diễm kia là em gái của Tuyết Yêu, nói rằng vừa mới chơi trò này không bao lâu, vừa này ham chơi, cho rằng trò này giống một trò nào đó cô ấy đã từng chơi, đánh lên xong thì chạy trốn.

Ban đầu là một trò đùa, ai ngờ lại đánh quá tay.

Sau đó cô ấy thấy mình giết nhầm Tiểu Ly Miêu, trong lòng căng thẳng, sợ tới mức vội vàng bỏ chạy.

Không nghĩ tới lại bị một nhóm người truy đuổi, luân phiên giết, hốt hoảng logout.

“Nói xong rồi à?” Chàng trai nào đó vẫn nhẹ nhàng nói.

Còn Tuyết Yêu kia đang blabla không ngừng thì hơi sững sốt một chút, vội vàng nhin nọt cầu xin anh: “Mặc đại, cậu đại nhân đại lượng, đừng so đo với em gái tôi.”

Chàng trai nào đó thay đổi tư thế, nhẹ nhàng dựa vào lưng ghế.

Hôm nay thật đúng không phải ngày tốt, đầu tiên trong trò chơi Tiểu Ly Miêu bị giết không nói, giờ còn tốt hơn, lại còn nói anh đừng so đo với người khác.

Nếu anh không đồng ý, thế chẳng phải là một kẻ hẹp hòi.

Môi mọng khẽ nhếch, nở một nụ cười thâm ý.

Bạn nói với Tuyết Yêu: “Muốn tha thứ cũng đơn giản.”

Quả nhiên, cái người tên Tuyết Yêu vừa nghe thấy có hi vọng, lập tức vui vẻ: “Thật sao? Cảm ơn Mặc đại! Cảm ơn Mặc đại!”

Chàng trai kia lại nhếch khóe miệng, gõ tiếp mấy chữ: “Nhưng có điều kiện.”

Tuyết Yêu kia đang phấn khởi, vừa nhìn thấy có điều kiện, sắc mặt lập tức tối sầm xuống.

“Có, có điều kiện gì?”

Nói nhảm, cậu cho rằng Mặc đại là người dễ nói chuyện sao?

Nếu bạn Tô đang ở đây, chắc chắn sẽ cười vỡ bụng mất. Ai cũng có thể dễ nói chuyện chỉ riêng sư huynh mặt lạnh nhà cô thì không.

Giống như đã đoán được phản ứng của Tuyết Yêu từ đầu.

Chàng trai cũng không vội, không nóng không lạnh đánh chữ: “Không muốn hừm?”

Không thể không nói, chữ hừm này.

Mặc dù chỉ là chữ viết gõ ra nhưng con gái hiểu biết nhất là cái gì? Chính là YY!

Đặc biệt là có một loại con gái, khi gặp con trai có thái độ tốt một chút, lập tức đã nghĩ ngay là muốn như nào cũng được.

Huống hồ người trước mặt lại là một đại thần rất trâu bò, hơi động ngón tay là có thể gọi đến hơn một trăm người hâm mộ.

Vậy mà anh ý hỏi bạn: Không muốn hừm?

Giọng điệu này mang theo ba phần lười biếng, hai phần nguy hiểm còn có một chút ý tứ hàm xúc.

Vì thế, Tuyết Yêu lập tức “ngầm hiểu” rồi!

“Đồng ý, đồng ý! Mặc đại, anh nói điều kiện gì cũng được!” Coi như để anh giết mình 100 lần, cô ta cũng nguyện ý, anh muốn giết thế nào cũng được!

Chắc chắn, lại là một phụ nữ gốc nghề không có não.

Nếu chính cô đã đồng ý thì đừng trách người khác.

“Được.” Chàng trai nào đó lại gõ: “Để cô ta tám giờ tối đến chỗ đã giết Tiểu Ly Miêu tự mình giải thích.”

Chỉ đơn giản như vậy thôi!

Tuyết Yêu mừng rỡ cười toe toét, thế này cũng quá đơn giản rồi.

Thật đơn giản, cô cũng không nhìn xem Mặc đại được người ta gọi là gì.

Nhưng cá là Tuyết Yêu không hề quan tâm, cô ta thật vui vẻ.

Tuyết Diễm chọc vào Mặc đại thần, dù sao người ta thế lực lớn, nếu lại truy nã một câu trên Thế giới, đừng nói em gái cô không chơi được mà đến cả cô cũng gặp xui xẻo theo.

Bị mấy chục người chơi luân phiên giết không phải là truyện đùa.

Không ngờ Mặc đại lại dễ nói chuyện như vậy, có thể dễ dàng đồng ý.

Cô ta vội vã gật đầu: “Được được, cảm ơn Mặc đại! Đến lúc đó tôi mang theo cô ấy đến!”

Nói xong, còn mặt dày gửi yêu cầu kết bạn.

Vẫn là một nụ cười không mặn không nhạt, vẫn là tư thế nhàn nhã nhìn màn hình máy tính.

Nhưng trong ánh mắt lại lóe lên vẻ sắc bén.

Nhẹ nhàng di chuột, dứt khoát chọn thoát trò chơi.

Thật sự cho rằng anh không ác miệng sao?

Nếu như nói vừa rồi người nào đó bị Tiểu Ly Miêu làm kinh động, anh cảm thấy cơ thể có chút xao động nào đó, giờ thấy đã làm nguội đi rồi.

Cũng được, nghỉ ngơi một chút, bình tĩnh lại.

Cứ như vậy, Tuyệt Yêu trơ mắt nhìn yêu cầu kết bạn của mình bị nhấn chìm xuống đáy biển, khóe miệng không ngừng co giật.

Không việc gì, không việc gì, không chừng là Mặc đại bị rớt mạng rồi.

Ngày mai, ngày mai cô lại gửi yêu cầu kết bạn lần nữa, sau đó sẽ cùng nói chuyện phiếm với Mặc đại.

Không chừng ngày nào đó, mình có thể trở thành bà xã của người đứng đầu bảng Mặc đại!

... Người đã đề tiện thì thiên hạ vô địch...

Nếu là người kiêu ngạo, lại còn là người giỏi nhất, chỉ có một chữ: Bưu.

Bạn Tô gãi gãi đầu, vừa thấy sư huynh nhà mình logout hoàn toàn, không tránh khỏi cảm thấy phiền muộn.

Người ta nói là thiếu nữ trong sáng, không lẽ vì thế mà làm sư huynh nhà mình đau lòng, cho nên logout một cách bất thường?

Quay đầu lại nhìn Tiểu Mễ, vừa rồi còn đang nghe điện thoại, không biết vì sao khi tắt điện thoại lại đi mặc quần áo thể thao, đi giày Nike.

Cô lắc lắc cái điện thoại di động bên cạnh nói: “Thay quần áo! Lão nương đưa cậu đi ăn bữa tiệc lớn miễn phí! Hôm nay các đàn anh tớ mời khách ở Lão Dương.”

Bữa tiệc lớn miễn phí?

Hai mắt bạn Tô vốn đang lơ đãng tức lập lách sáng ngời nhìn Tiểu Mễ.

“Tớ đi đi đi! Tớ muốn đi!”

Tiểu Mễ lắc đầu về bất đắc dĩ, quả nhiên vẫn là một đứa trẻ, chớp mắt đã quên chuyện không vui trong trò chơi.

Đương nhiên rồi, Tô Tiểu Ly là ai chứ, phiền não chưa bao giờ để trong lòng.

Hơn nữa vừa nghe đến có cơm miễn phí, bị đánh lên cái gì, cô gái chưa mở bao bì bao giờ, toàn bộ đều đứng sang bên đi!

Bạn Tô tùy tiện kéo tóc, với lấy cái áo khoác màu đen, hai người vội vàng chạy tới cổng phía tây trường học, cách đó không xa có một cửa hàng nhỏ hai tầng: Quán cơm Lão Dương.

Chỉ cần là gần trường đại học đều có rất nhiều loại quán cơm.

Xung quanh đại học R thì Lão Dương được coi là có điều kiện tốt nhất, giá cả cũng coi như hợp lý, bình thường có rất nhiều sinh viên đại học R đến đây liên hoan.

Bữa tiệc lớn miễn phí, các bạn học thích nhất là loại chuyện tốt này.

Mặc dù Tô Tiểu Ly và Tiểu Mễ ở trong căn phòng tốt hơn những người khác một chút, hoàn cảnh gia đình cũng tốt hơn những người khác một chút.

Nhưng mà nếu có bữa cơm miễn phí thì cũng tích cực chả kém ai.

Cũng không phải hai người thích chiếm tiện nghi, mà các cô... là có đủ truyền thống tốt đẹp gian khổ giản dị, cần cù tiết kiệm thôi.

Tiểu Mễ tóm cô bịch bịch... đi lên tầng hai, để trước cửa phòng lại cố ý đứng lại, liếc mắt nhìn Tô Tiểu Ly.

Sau đó, bất ngờ dùng tay nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.

Ai ôi...

Bạn Tô không hiểu chuyện gì nhìn về phía Tiểu Mễ, trên mặt đã hiện lên hai rặng mây đỏ.

Hehe, người ta nói như vậy trông rất tươi ngon.

“Bên trong đều là đàn anh của tớ, chút nữa biểu hiện lan lợi một chút!” Tiểu Mễ vỗ lên cánh tay cô: “Lấy ra phong cách Tô má mì của học viện nghệ thuật ra!”

Bạn học Tô hết chỗ nói, rõ ràng cô là Tô toàn năng mà...

Cũng bởi vì cô quá chú trọng đến xưng hô của Tiểu Mễ mà bỏ quên câu trước của Tiểu Mễ: Đều là... đàn anh.

Vì thế, bạn Tô âm thầm khinh bỉ Tiểu Mễ một trận, chuẩn bị đi WC trước.

Kết quả, vừa mới xoay người lại đứng không vững, ngã nhào vào ngực một người.

Mùi vị nhẹ nhàng khoan khoái, cơ ngực bền chắc...

Bạn Tô đang suy nghĩ, cảm giác này rất quen thuộc thì phải...

Sau đó chỉ nghe thấy trên đỉnh đầu mình truyền đến một giọng nói: “Bạn học, bạn uống nhiều rồi à?”

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Tình Cờ Gặp Ở Phòng Ăn

Éc... Cái giọng nói này, giọng nói này...

Bạn Tô chậm chạp, chậm chạp ngẩng đầu nhìn về phía chủ nhân của giọng nói trên đỉnh đầu mình.

Không nhìn còn đỡ, vừa nhìn thấy, khuôn mặt của bạn Tô đột nhiên đỏ bừng, nhiệt độ trên mặt chẳng khác nào nước sôi, chỉ kém là không có hơi nước bốc lên.

Vệ Vệ Vệ... Vệ Nhiên?

Rốt cuộc hôm nay là ngày gì, thế mà cô có thể gặp soái ca Vệ Nhiên hai lần.

Mà giờ cô còn đang rúc vào ngực anh... Trong ngực???

Lúc Tô Tiểu Ly còn đang choáng váng đầu óc, cửa lại được mở ra.

Đầu tiên là một chàng trai có gương mặt trẻ con, sau đó lại có thêm mấy gương mặt đậm chất nam tính, có bình thường, có tỏa sáng như mặt trời.

Những người này đang nhìn đôi trai gái thân mật ôm nhau, hơn nữa, tay chàng trai nào đó còn đặt ở ngang hông bạn nữ nào đó nữa.

Về mặt mọi người thay đổi liên tục như diễn kịch.

Kinh ngạc – Rất kinh ngạc – Hiểu rồi – Cười bí ối.

Nếu không phải Tiểu Mễ đột nhiên gầm một tiếng như sư tử Hà Đông, chỉ sợ Tô Tiểu Ly vẫn dựa vào ngực Vệ Nhiên như vậy, khiến cho các chàng trai trong phòng ăn vẫn tiếp tục thưởng thức bóng lưng cô.

“Tô Tiểu Ly!” Tiểu Mễ hét một tiếng, bạn Tô lập tức hồi hồn.

Quay đầu nhìn một cái, ôi mẹ ời, từ bao giờ mà cánh cửa này có năm, sáu khuôn mặt đang nhìn cô bằng vẻ mặt đùa giỡn vậy.

Ặc ặc, cái này...

“Ly từ, đi! Cùng tớ đi toilet!”

Tiểu Mễ đẩy mấy người con trai kia ra, nhanh chóng tóm lấy bạn Tô chạy về phía WC.

Nhìn thấy bóng lưng hai cô chạy nhanh như chớp, một cậu con trai tóc vàng có gương mặt trẻ con lại gần Vệ Nhiên, hạ thấp giọng cười hắc hắc: “Cậu có ý chiếm tiện nghi của người ta?” Thật không đơn giản, cây vạn tuế ngàn năm đã ra hoa hahaha.

Chàng trai nào đó chỉnh lại áo khoác bị bạn nữ kia kéo, cười nhạt: “Cậu thấy tớ cần thiết phải làm vậy không?”

Gương mặt đẹp trai, vốn rất nhã nhặn lại mặc bộ quần áo màu trắng, áo khoác cũng là màu gạo.

Nhìn qua thật sự là không cách nào soi mói bắt bẻ.

Một chàng trai hoàn mỹ như vậy cần gì đi chiếm tiện nghi của một cô gái, người ta đều tự ngã vào lòng anh...

Các bạn nam ở đây đều lập tức tan nát cõi lòng.

Cứ cho là cậu được hoan nghênh cũng đừng nên như vậy, làm tổn thương bọn họ, biết rõ bọn họ không có cô gái nào muốn, 55555 (huhuhuhu)

Ở một chỗ khác, trong nhà vệ sinh nữ ở tầng hai.

Bạn Tô hai tay ôm mặt, nhìn vào chiếc gương trước bồn rửa tay làm ra các loại vẻ mặt.

“Tiểu Mễ, Vệ Nhiên sư huynh cũng có mặt ở đây.” Ngụ ý là biết đại soái ca Vệ Nhiên mà cô thích ở đây, thế mà không nói cho cô nghe, hại cô không có chút chuẩn bị nào hết!

Tiểu Mễ dùng tay chọc chọc vào mặt cô: “Lão nương biết anh ta ở đây mà không để cho cậu đi thay quần áo à?”

Vừa đi vào phòng, cô mới nghe đàn anh lớp trên nói.

Ai biết người nhìn âm trầm kia lại là hot boy Vệ Nhiên đây.

Người bạn Tô thăm mền trong lòng, đương nhiên là Tiểu Mễ biết.

Vệ Nhiên, hot boy số một của trường.

Theo lời Tô Tiểu Ly, thân thể anh mềm mại yếu đuối rất dễ đẩy ngã.

Thật ra đó chỉ là do dáng người anh dài quá thôi.

Cô đã tận mắt nhìn thấy, cảnh Vệ đại công tử ở sân bóng rổ trường Luật lấy một chọi mười, liên tục dẫn bóng, vô cùng nhanh nhẹn. Làm gì có cái dáng vẻ mềm mại yếu đuối nào đâu?

Nhưng nếu cô nhóc này muốn suy nghĩ theo cái góc độ ý dâm nào đó thì cô cũng mặc kệ thôi.

Bạn học Tiểu Mễ, thật không hổ là bạn cùng phòng của bạn Tô, hiểu rất rõ về cô ấy.

Là một người thông minh đều có thể nhận ra, soái ca Vệ chẳng phải loại người hiền lành gì.

Cũng chỉ có Tô Tiểu Ly từ lần đầu nhìn thấy anh đã cho rằng anh là một thiên sứ dịu dàng đến giúp con người.

Dừng! Tiểu Mễ khinh thường nói một từ đơn.

So với cái người đàn ông vẻ ngoài dịu dàng, trong lòng sâu như biển thì đại thần Mặc Phàm vẫn là tốt nhất.

Lại lắc lắc cái điện thoại di động, tóm lấy tay bạn Tô đo ra ngoài: “Lát nữa biểu hiện cho tốt vào đây!”

Hai người đi về phòng ăn thì các bạn nam đã ngồi xuống, các món ăn để trên bàn cũng nguội.

Nhưng không có ai động đũa, vừa nhìn đã biết là đang đợi hai cô.

Tiểu Mễ bình thần tự nhiên, hướng về bạn nam có làn da màu đồng, lại có hàm răng rất trắng, ngũ quan nam tính: “Đây là Trần sư huynh.”

Tô Tiểu Ly lập tức cười hở ra đúng tám cái răng, má lúm đồng tiền thật sâu: “Chào Trần sư huynh~~~~”

Trần Dã lịch sự gật đầu với cô.

Những người khác cũng lần lượt giới thiệu tên mình, chỉ có mình Vệ Nhiên không có thái độ gì, nhẹ nhàng cầm cốc sứ uống trà.

Người tên Tiểu Siêu có khuôn mặt trẻ con đành phải giới thiệu cho bạn Tô: “Đây là Vệ Nhiên của Học viện Sinh vật, là hot boy của đại học R chúng ta.”

Tô Tiểu Ly chờ nhất là câu này!

Cô chớp chớp mắt: “Vệ, Vệ sư huynh, chào anh!”

Có chút ngượng ngùng nên giọng nói cũng hơi nhỏ.

Các bạn nam đã quen với phản ứng của các cô gái khi nhìn thấy Vệ Nhiên, chỉ coi là cô xấu hổ nên cũng không để ý.

Vừa khéo giữa Trần Dã và Vệ đại công tử có hai cái ghế trống, Tiểu Mễ bộp một tiếng để bạn Tô ngồi cạnh Vệ đại công tử.

Bạn Tô lén nhìn sang Vệ Nhiên ngồi bên tay phải mình, trái tim không nhịn được mà đập mạnh

Ngồi xong lại không nhịn được mà xoay tới xoay lui.

Vì sao cô cảm giác Vệ sư huynh không giống bình thường? Hình như... hơi lạnh nhạt?

Đang nghĩ ngợi, thức ăn lại được mang lên, các chàng trai kia lại gấp thức ăn vào bát cô, nói là chăm sóc phụ nữ.

Bạn Tô không nhịn được mà nghĩ, bọn họ thật không bình tĩnh.

Nhìn Vệ sư huynh xem, thật bình tĩnh, đáng vẻ ăn cơm thật tao nhã.

Ăn ăn uống uống, tuy trong đó có một chàng trai nào đó không mở miệng nhưng không khí cũng coi như hài hòa.

Qua ba vòng rượu, người nào cũng ồn ào lên.

Nhưng bạn Tô Tiểu Ly mới vừa uống được hai ly đã vỗ bàn hét to.

“Các vị hương thân phụ lão, già trẻ lớn bé! Các vị đi ngang qua xin cho ít tiền thưởng!”

Một chàng trai nhìn sáng sửa dẫn đầu vỗ tay, kêu một tiếng tốt!

“Tiểu sư muội, hát một khúc nghe đi!”

Bạn Tô lập tức nghiêm mặt, tay nhỏ bé vung lên: “Đi! Cô nương đây bán thân không bán nghệ!”

“Phụt ---” Có một sư huynh phun hết bia sang người bên cạnh.

Người có gương mặt trẻ con kinh ngạc kêu: “Bán thân!”

Bạn Tô lại vung tay lên: “Đi đi, qua tết năm nay không bán thân!”

Các bạn nam nghĩ thầm, may là cô gái này cũng còn chút lý trí.

Mới vừa nghĩ như vậy xong, Tô Tiểu Ly cười duyên dáng: “Muốn bán cũng chỉ bán cho Vệ sư huynh!”

“Phụt ---” Lúc này, người bình tĩnh như Trần Dã cũng phun ra, Tiểu Mễ ngồi bên cạnh mờ mịt ngẩng đầu nhìn trần nhà một cái rồi gục xuống ngủ tiếp...

Đáng ra Tiểu Mễ nên ra tay ngăn lại... Nhưng máu chó là... Trước đây Tiểu Mễ đã uống một ly rượu trắng gục luôn tại chỗ.

Tiểu Mễ, cô cứ bắt bạn Tô gọi mình là hán tử! Nhưng cô còn không bằng bạn Tô đâu!

Nhìn cái người bây giờ đang rất phấn khích, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, ánh mắt long lanh, má lúm đồng tiền như tiểu tinh linh nghịch ngợm nhảy lên nháy xuống.

“Vệ Vệ ơi ~~~” Cái đầu nhỏ lại gần, cười ngây ngô.

Vệ Nhiên nhìn cô một cái, không hề nói chuyện.

Nhưng anh lại cười như có như không, rõ ràng là đang khích lệ cô tiếp tục!

Bạn Tô nào đó nghĩ là như vậy...

Sau đó cô cười ha ha: “Cái kia, nắc, em có một vấn đề muốn, muốn hỏi anh.”

Hả? Bên trong phòng ăn vốn cũng không gọi là ồn ào nhưng cô vừa nói như vậy, tất cả mọi người đều yên tĩnh lại, tầm mắt phóng sang nhìn hai người.

Chỉ thấy bạn nữ nào đó mắt hạnh mê ly, sắc đẹp mê người cười một tiếng.

“Em muốn...”

Muốn như thế nào?

“Em muốn...”

Rốt cuộc là muốn như nào? Cô gái này thật là làm người khác gấp muốn chết!!! Các bạn nam đều dựng thẳng lỗ tai, muốn nghe xem rốt cuộc cô định nói gì.

Đột nhiên Vệ Nhiên cầm ly rượu trước mặt, nhìn qua cái chén của cô.

Cô gái nào đó đã cởi áo khoác từ bao giờ, bên trong mặc một cái áo len màu đen cổ chữ V.

Theo cái góc độ anh nhìn, mơ hồ có thể nhìn thấy nơi đầy đặn nào đó dưới cổ áo đang chuyển động.

Ngón tay dài cầm chiếc chén, không khỏi hơi dùng thêm sức, đầu các khớp ngón tay hơi trắng.

Rốt cuộc là say thật hay say giả đây? Đột nhiên điều này làm anh thấy hứng thú.

Bạn Vệ hơi động khoe miệng, cơ thể nghiêng về phía cô, hồ hấp phả thẳng lên gương mặt cô: “Muốn cái gì?”

Lông mi của anh vừa dài lại cong, con ngươi đen như ánh sao trên bầu trời đen, giống như muốn hút linh hồn cô đi vào đó.

Sao lại có một chàng trai đẹp trai như vậy! Trẻ trung khỏe mạnh như vậy!

Tô Tiểu Ly khó khăn nuốt một ngụm nước bọt.

Quả nhiên là say rượu thật đáng sợ!

Tô Tiểu Ly đột nhiên sôi trào mãnh liệt, cũng không biết lấy dũng khí và can đảm ở đâu ra, bàn tay nhỏ bé đặt lên cánh tay anh, tóm chặt tay áo anh.

“Em muốn...”

Ôi, không được, ánh mắt Vệ sư huynh thật vô tội, cô rất muốn rất muốn rất muốn...

Hít một hơi, ưỡn ngực!

“Em em em... Em muốn tấn công anh!”

Tô Tiểu Ly tỏ tình xong, toàn bộ thế giới đều yên tĩnh lại.

Người xung quanh từ kinh ngạc đến bội phục, từ bội phục đến chờ xem kịch vui.

Chỉ có nam chính không sợ hãi cũng không hoảng hốt, giống như bị người ta tỏ tình đã là chuyện như cơm bữa.

Chỉ thấy Vệ Nhiên đặt ly rượu xuống, ngón tay thon dài vuron qua, nhẹ nhàng dùng đầu ngón tay vén lên sợi tóc dài trên trán cô.

Giống như động tác muốn đưa lên mũi người, ngược lại làm Tô Tiểu Ly bất động.

Ngón tay anh lại như có như không nhẹ lướt qua mặt cô khiến mặt bạn Tô lại càng đỏ hơn.

Các bạn nam nhìn thấy động tác này của anh thì thấy vừa tò mò vừa kinh ngạc.

Con ngươi đen của Vệ Nhiên thoáng qua một cảm xúc làm người ta khó hiểu, nhưng chỉ trong nháy mắt.

Không đợi mọi người kịp phản ứng, hai tay của anh ôm mặt Tô Tiểu Ly, môi dán gần bên tai cô.

Gần như tất cả các bạn nam ở đây đều cảm thấy tiểu sư muội nay sẽ khó giữ được trong sáng, đột nhiên Vệ đại công tử lui người lại, tựa người vào lưng ghế, nhếch môi cười: “Được, vậy thì tấn công đi.”

Những lời này, tất cả mọi người đều nghe rất rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Gặp Lại Bạn Học Vệ

Editor: phuogot_93

Khi Tô Tiểu Ly tỉnh dậy đã là bốn giờ chiều.

Cô phát hiện vậy mà mình vẫn nằm trên giường ở trong ký túc xá.

Mặc dù không thay quần áo, nhưng cuối cùng cũng không lưu lạc đầu đường hoặc là tỉnh lại trên giường người khác.

Cùng cảnh ngộ uống nhiều ngày hôm qua, Tiểu Mễ giờ phút này đang cầm một cây thước chọc chọc vào cánh tay cô.

“Cậu có biết tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì không?”

...

“Tối hôm qua cậu đã thổ lộ với Vệ đại công tử rồi!” Mà còn là hai người đối mặt, ngang nhiên tỏ tình!

...

“Mẹ kiếp! Đừng nói với lão nương là cậu không nhớ gì hết!”

Bạn Tô lắc đầu, không hề có tí ấn tượng nào.

Về mặt Tiểu Mễ như kiểu tức chết lão nương mà.

Lại nói, bạn học Tiểu Mễ, bạn cũng không uống nhiều mà, tốt xấu gì bạn Tô cũng là mượn rượu làm loạn, thuận tiện tỏ tình.

Thật ra thì Tiểu Mễ uống rượu say nhanh mà tỉnh cũng nhanh.

Vừa mở mắt thì phát hiện bạn Tô nào đó đang say dựa vào vai Vệ Nhiên, một cái tay còn chọc thẳng vào ngực anh.

Cô vội vàng đứng dậy, xông lên tóm lấy Tô Tiểu Ly nói một câu: “Cô ấy uống nhiều rồi, em đưa cô ấy về ký túc xá!”

Nhìn Tiểu Mễ kéo một cô gái uống say thờ hồng học.

Trần Dã và một bạn học trường Luật không yên tâm, đi theo đưa hai người về.

Vệ đại công tử không nhúc nhích, chỉ lộ ra một nụ cười sâu xa.

Nói như vậy, cô đã thổ lộ với Vệ Nhiên sư huynh rồi hả?

Bạn Tô gãi gãi đầu, nhưng tại sao mình không nhớ nổi cái gì hết...

Thật là rắc rối.

Buồn chán nhảy xuống giường, tới ăn thức ăn Tiểu Mễ mua hộ cô, lúc này mới nhớ tới hình như hôm nay là ngày khai giảng.

Tiểu Mễ hừ lạnh một tiếng: “Lão nương đã xin nghỉ giúp cậu từ trước rồi.”

Nhân duyên của Tô Tiểu Ly trong đám nữ sinh cũng không tồi. Chỉ nói một câu cảm cúm một chút xin nghỉ ốm một ngày, đám con gái trong học viện Mỹ thuật chảy một đồng nước mắt, mua một đồng đồ ăn vặt nhét vào ngực cô, nhờ cô mang về cho Tô toàn năng.

Nếu không phải cô ngăn cản, đoán rằng đám con gái kia sẽ đến thẳng ký túc xá, vậy chẳng phải sẽ bị lộ sao?

Con nhóc Tiểu Ly này cũng rất thông minh, nếu không sao có thể nhận học bổng, sao có thể thu hút Vệ Nhiên.

“Tớ như vậy không phải là thu hút.” Bạn Tô không có việc gì bỏ lên chỗ máy tính, vừa bật máy vừa trả lời: “Tớ gọi là ngưỡng mộ thôi.”

Chỉ là một cô gái ngưỡng mộ một chàng trai, khi nhìn thấy chàng trai đương nhiên sẽ rụt rè, có gì lạ đâu.

Tiểu Mễ tắt phụt cái máy tính của cô: “Bật máy tính cái lông ý! Nhanh đi thay quần áo!”

Hả... Lại định làm gì?

“Buổi tối tất cả cán bộ của các học viện sẽ đi họp, cậu đừng bảo là quên rồi nhé.”

Tô Tiểu Ly nhú mày, đòi người thật đau buồn.

Chấp nhận đi thay cái áo len mỏng màu hồng có mũ, mặc chiếc quần bò ống côn màu vàng nhạt, chân đi giày màu kem, cuối cùng là khoác một cái áo khoác ngắn màu trắng.

Tiểu Mễ lướt nhìn cô từ trên xuống dưới, hừ một tiếng: “Coi như cũng có một chút vốn liếng để đi quyến rũ người khác.”

“Oa? Tiểu Mễ, cậu đang khen tớ à?”

“Đừng nói nhảm nữa, mau đi thôi!”

Gọi là đi họp, thật ra cũng chẳng có việc gì, mọi người ngồi chung lại với nhau nói chuyện mà thôi.

Cũng không biết bắt đầu từ khi nào, trường đại học R này lại có cái quy tắc như vậy, ngày khai giảng, cán bộ của mỗi viện đều tụ lại một đồng.

Đương nhiên có người coi đây là vinh dự, cũng có người xem nhẹ.

Ví dụ như hot boy Vệ Nhiên, Vệ đại công tử.

Tô Tiểu Ly vào Hội sinh viên hai năm, cho tới giờ cũng chưa từng nhìn thấy anh tham gia.

Nếu không thì đời sau duy nhất của gia đình cách mạng dừng cảm như cô chắc chắn đã dừng cảm tỏ tình rồi!

Mỗi lần như thế, Tiểu Mễ lại cười nhạo cô: “Cậu có gan tỏ tình không, cùng lắm thì mượn rượu tăng thêm can đảm!”

Không ngờ... Thật đúng là bị cô ấy nói trúng.

Chạy một mạch đến tòa nhà làm phòng họp, trời đã bắt đầu tối, đèn đường trong sân trường đã sáng lên.

Đột nhiên Tiểu Mễ nhớ đến mình phải đến đây nhà tự học bên cạnh tìm người, vì thế bỏ lại bạn Tô chạy sang hướng khác.

Bạn Tô than thở một tiếng rồi lại tiếp tục đi.

Sau đó, khi chuẩn bị tiến vào đây nhà, bên người lại có một bóng dáng màu vàng nhạt đi lướt qua.

A! A! A!

Chiều cao kia, nửa khuôn mặt kia, cái mũi cao ngất kia, đôi môi gợi cảm kia... Còn không phải là Vệ Nhiên sư huynh sao?

Máu trong cơ thể bạn nữ nào đó dâng lên, nhịp tim cũng tăng lên.

Trai đẹp đang ở phía trước, nếu không ra tay sẽ phải hối hận!

Vì thế, một bàn tay nhỏ đuôi ra, quyết đoán nắm chặt tay áo vàng nhạt sắp lướt qua.

Phù... Bắt, bắt được rồi.

Vốn Vệ Nhiên không hứng thú gì với cái cuộc họp theo kiểu tiệc trà này. Nếu không phải trong nhà có con của một vị nào đó có quan hệ thân thuộc nhiều đời muốn tham gia vào Hội sinh viên, anh cũng không muốn đến đây.

Đang đi, không ngờ đột nhiên có một bàn tay vươn ra giữ anh lại.

Bình thường những lúc như này, thân là một hotboy đại học R như anh sẽ phải quay đầu lại mặt mày tươi tỉnh, khẽ mỉm cười, sau đó khi trong mắt người kia xuất hiện vẻ sùng bái thì anh lại đi tiếp.

Mà trên thực tế, anh cũng thật sự làm như vậy.

Quay đầu lại khẽ mỉm cười, lễ độ và không nhiệt tình quá, giữ một khoảng cách khiến người ta không cảm nhận được, thật thỏa đáng.

Nhưng cái đầu nhỏ này, sao lại nhìn thấy có chút quen quen?

Bạn Tô từ từ ngẩng đầu, ngượng ngùng cười với anh rồi nói: “Hi, sư, sư huynh.”

Là cô ấy?

Trong mắt anh hiện lên một cảm xúc khó nhận ra.

Về mặt Vệ Nhiên sư huynh không thay đổi gì, không lẽ là vì không nhớ ra cô là ai?

Tô Tiểu Ly không khỏi có chút buồn bực a a vài câu.

Muốn nhắc cho anh mình là ai nhưng lại không dám.

Ngộ nhớ Tiểu Mễ đùa mình? Ngộ nhớ mình không tỏ tình, vậy chẳng phải là mất mặt lắm sao?

Bạn Tô hơi ngửa đầu nhìn anh, một lần gió thổi đến chỗ hai người đứng, thoáng lộ ra cái trán của cô.

Đèn trong hành lang của tòa nhà đều là màu vàng ấm áp, chiếu lên cái trán của Tô Tiểu Ly, trên lông mi, trên chóp mũi, trên môi.

Vậy mà... Cũng khuynh quốc khuynh thành.

Vệ Nhiên đã gặp nhiều kiểu người đẹp, đương nhiên sẽ không bị ngây ngốc đi.

Nhưng tầm mắt cũng di chuyển từ cái áo khoác kéo khóa của cô xuống dưới.

Áo len cao cô không thể che giấu vóc người đẹp của cô, ngược lại còn thể hiện rõ ràng đường cong trước ngực cô.

Dù anh không có ý gì với các hoa khôi trong trường nhưng anh vẫn là một chàng trai khỏe mạnh bình thường.

Hơn nữa nghĩ đến ngày hôm qua, hình ảnh nào đó làm cho tinh thần người ta thấy nhộn nhạo, khuôn mặt đẹp trai không kìm được mang theo chút hứng thú.

Nhưng anh vẫn không nói lời nào, chỉ yên tĩnh nhìn cô.

Tô Tiểu Ly căng thẳng nhưng cảm thấy vẫn phải nói.

Vì thế, bạn Tô lại nuốt một ngụm nước bọt: “Cái đó... Ngày hôm qua...”

Ngày hôm qua?

Lông mày hơi nhíu, theo góc độ của người khác nhìn thấy thì giống như anh đang hôn cô vậy.

Nhưng trên thực tế, anh chỉ vận dụng tốt góc nhìn mà thôi.

Khó có khi anh cảm thấy thú vị khi một cô gái nói thẳng muốn tấn công anh như thế, ít nhất so với những cô gái khác làm bộ làm tịch cũng có chút để ý hơn.

Giờ thì sao, không lẽ cũng muốn bắt chước những người đó, đến liên miên không dứt, lạt mềm buộc chặt?

Con người đen lại trở nên sâu sắc, anh cười nhẹ, hỏi lại: “Ngày hôm qua làm sao?”

Éc...

Về mặt này của Vệ sư huynh... Như một làn gió xuân, như ánh mặt trời...

Bạn học Tô, dây thần kinh của cô thật sự có vấn đề rồi, rõ ràng trong mắt người ta không hề có ý cười có được không?

Vì sao cô lại cảm thấy được làn gió xuân đây?

Cũng chịu thôi, dù sao Bạn Tô cũng không có kinh nghiệm yêu đương gì, hiếm khi được ở gần trai đẹp mà mình thích lại còn dưới tính huống cô đang tỉnh táo mỉm cười với cô.

Nếu là người bình thường, có khi người ta đã nói xong rồi, cô không nói được gì, chỉ hơi hơi choáng váng, biểu hiện như vậy là tốt lắm rồi.

Nhưng mà! Cô choáng váng, thật sự là trọng tâm không vững, sau đó ngã về phía trước.

Phía trước cô là ai? Vệ đại công tử đó.

Rõ ràng là Vệ đại công tử sẽ đỡ cô rồi.

Đỡ lấy người đẹp vào ngực, không ngờ nhiệt độ cơ thể bạn Tô lại nóng kinh người!

Lay lay người trong ngực mới gặp không được vài lần, cũng đã ba lần ôm lấy cô, phát hiện quả thật không có phản ứng gì, bạn học Vệ Nhiên không hề không hề chửi thề một tiếng: “***!”

Say rượu đúng là xấu hổ!

Bởi vì nó làm cho một cô gái đột nhiên ngất đi trước mặt anh chàng đẹp trai mà mình thích.

Nhưng ngất xỉu lại hạnh phúc, bởi vì Vệ Nhiên phát hiện cô ngất đi khá lâu rồi, không thể không ôm cô lên đi đến phòng Y tế.

No no, mọi chuyện vẫn chưa kết thúc đâu, chuyện xấu hổ nhất vẫn còn ở phía sau!

Bạn Tô nằm trên giường ở phòng Y tế ngủ rất lâu, trong mơ hồ phát hiện một anh chàng đẹp trai nói chuyện điện thoại xong thì trở về trước giường bệnh,

hình như đang nhìn cô.

Sau đó, sau đó, sau đó, cuối cùng cô đã làm một chuyện mà trong mơ đã rất nhiều lần muốn làm!

Đột nhiên cô vươn tay, túm lấy cổ áo chàng trai, sức lực lớn như trâu kéo anh xuống.

Chàng trai có vẻ nhưng không hề chuẩn bị tâm lý, trong nháy mắt hai gương mặt đã gần trong gang tấc.

Vì thế, trong con ngươi đen như ngọc xuất hiện rất nhiều cảm xúc phức tạp, nhưng lại không hề đứng dậy, mà hô hấp lại ngày càng dồn dập.

Đúng lúc này! Đột nhiên có một tiếng quát nhẹ: “Ông nội nó! Tôi muốn đại diện ánh trăng trừng phạt anh!”

Sau đó, tay bạn Tô nhanh như chớp ôm lấy mặt Vệ đại công tử, dùng sức lực hơn thường không bỏ giây xéo khuôn mặt đẹp trai kia.

Khi Tiểu Mễ và Trần Dã, còn cả những cán bộ khác trong Hội sinh viên xuất hiện tại phòng Y tế thì đúng lúc thấy cảnh tượng như vậy.

Vệ đại công tử đang bị một cô gái nằm trên giường bệnh giày vò.

Theo như lời Tiểu Mễ nói, hình ảnh lúc đây chỉ có bốn chữ có thể giải thích: thăm, chưa, từng, thấy.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Huyền Gia Cầu Hôn.

Sói ở Tây Bắc, đau buồn sẽ ngửa đầu lên trời rít gào.

Tô Tiểu Ly cảm thấy, nếu mình là một con sói, đây chính là một nỗi buồn lớn nhất.

Ban đầu, cô còn tưởng rằng mình bị động kinh làm những hành động hạn chế trẻ nhỏ với Vệ Nhiên.

Kết quả Tiểu Mễ nói với cô: “Không có, lão nương cam đoan với cậu, từ cổ của anh ấy trở xuống cậu tuyệt đối không động chạm gì đến.”

Sau đó lại còn dùng vẻ mặt khinh bỉ, giống như cô không có can đảm đụng từ cổ người ta trở xuống vậy.

Ôi, thật là đau khổ.

Cũng bởi vì tối hôm đó cô đột nhiên bị ngắt, thế là cô lại nghỉ ngơi một ngày, ngày thứ ba mới đăng nhập vào trò chơi, nhưng không thấy sư huynh nhà mình, mà ngược lại, Hoa Địa Vi Lao tóc vàng vừa nhìn thấy cô login lập tức chạy tới.

Hoa Địa Vi Lao: “Tiểu Miêu Miêu, sao tối hôm qua cô không lên?”

Vừa đến, tóc vàng đã nhanh chóng, nhanh chóng, nhanh chóng đánh thẳng vào nỗi đau của bạn Tô.

Đương nhiên cô sẽ không nói bản thân vì uống nhiều rượu nên bị say, vân vân...

Cô chỉ nói với Hoa Địa Vi Lao: “Tôi có hẹn với trai đẹp.”

Để tăng tính chân thật của câu nói, cô còn cố ý miêu tả chi tiết bữa cơm hôm đó, ví dụ như lúc ăn cơm có những món gì, người nào ăn khá nhiều thịt, vân vân...

Hoa Địa Vi Lap lập tức gửi về mặt nghi ngờ: “Cô thích trai đẹp hả? Có đẹp như tôi không?”

Bạn Tô nghĩ thầm, tôi biết làm sao được.

Cô còn chưa kịp gõ xong, Hoa Địa Vi Lao lại tiếp tục nói: “Chắc chắn không đẹp trai bằng tôi đâu!”

Rồi lại say đắm nhìn vào trong gương.

Bạn Tô giật mình, rất khinh bỉ phản bác lại Hoa Địa: “Nói bậy! Anh ấy là đẹp trai nhất!” Những người khác đều là hàng loại hai thôi! Hàng loại hai!

Nói ai cũng được nhưng không được nói đến Vệ Nhiên sư huynh trong lòng cô!

Nói xong, vung tay áo một, cô dùng tốc độ nhanh nhất bay đi.

Trên nóc nhà, một chàng trai áo trắng trùng hợp nhìn thấy toàn bộ cảnh này, bao gồm... cả cuộc nói chuyện của bọn họ.

Thật sự không nhìn ra, Tiểu Ly Miêu này lại đã có “người trong lòng”

Ngón tay thon dài khẽ xoe cằm, chậm chậm cọ xát.

Ừ, có chút thú vị.

Lại nhìn con Ly Miêu nào đó đã không thấy bóng dáng đâu rồi. Hệ thống đột nhiên hiện ra dòng chữ nhỏ: [Tiểu Ly Miêu đã logout!]

Kích động đến thế à, lại còn logout nữa.

Bên môi hiện lên một nụ cười sâu xa.

Bạn Tô quả thật đã rời khỏi trò chơi.

Nhưng không phải cô logout mà do quá kích động không cẩn thận đá trúng ổ điện.

Chủ yếu là vì đột nhiên cô nhớ tới cảm xúc trong giấc mộng kia, tròn tròn mềm mại, không lẽ đó chính là gương mặt đẹp trai của Vệ sư huynh sao?

Nghĩ đi nghĩ lại, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt.

Ặc, thôi đừng nghĩ nữa.

Cái suy nghĩ dâm này thật ảnh hưởng đến sức khỏe...

Bạn Tô, bạn không hổ là đời sau của quân nhân.

Vỗ vỗ mặt, lần nữa đăng nhập vào trò chơi.

Vừa lên trò chơi, thiếu chút nữa lại bị dọa cho nhảy dựng.

Đứng bên cạnh là một chàng trai cao lớn mặc áo đen, hai tay khoanh trước ngực.

Từ góc độ nào đó nhìn sang, môi của anh và môi của cô gái áo trắng đang dính sát vào nhau!

Hình ảnh này dọa bạn Tô sợ không nhẹ, vội vàng nhảy ra bên cạnh vài bước.

Theo bản năng lấy tay lau miệng, cho dù chỉ là trò chơi cũng không thể để người ta chiếm tiện nghi bừa bãi.

Quay đầu lại nhìn, chàng trai kia tạo cho người ta cảm giác quý mị, trên mặt có cái vân hình ngọn đuốc... Khoan đã! Vân hình ngọn đuốc?

Tầm mắt nhìn lên trên đầu chàng trang, có ba chữ to rõ ràng: Dạ Thất Huyền.

Hả? đây không phải cái người đã cho cô 15 vàng, Dạ đại sao?

Phật tổ gia gia phải anh tới đây quyến rũ cô rồi hả?

Bạn Tô vừa định làm một động tác hất đầu trong trò chơi, bầy tỏ cô mãi đi theo Vệ sư huynh. Chuột còn chưa kịp bấm đã thấy một cô gái áo xanh xông tới.

Cô ấy run run không ngừng nói.

“Anh! Anh nói xem, có phải anh có bạn gái mới rồi cho nên mới không nhận điện thoại của em! Không cho em email!”

Trên đầu cô gái áo xanh hiện ra rất nhiều vệt mặt khóc.

“Không phải anh nói mặc kệ em như nào, anh đều chờ em sao? Kiệt tử không tốt với em! Anh anh... Anh cũng đùa giỡn em!”

Bạn Tô nhìn nhìn bốn phía, trầm dậm quanh đây hình như chỉ có ba người bọn họ.

Cô ta đang nói chuyện với Dạ Thất Huyền? ... Nhưng họ Dạ kia lại không lên tiếng.

Gió thổi làm lay động quần áo hai người, chàng trai áo đen vẫn đứng yên, chỉ có cô gái áo xanh đi lại xung quanh anh.

Rốt cuộc, Dạ Thất Huyền cũng nói chuyện: “Chúng ta đã chia tay rồi.”

Không lẽ cô gái này muốn quay lại với Dạ đại?

Quả nhiên, cô gái áo xanh nghe nói như thế, hình như cơ thể lắc lư một nhưng ngay sau đó lại đến gần Dạ Thất Huyền: “Lúc đó em chỉ tùy tiện nói một chút, em ở cùng một chỗ với Kiệt từ cũng chỉ vì muốn trêu chọc anh. Ai bảo anh luôn lạnh không nóng với người ta.”

Nhìn đến đây, Tô Tiểu Ly đã hiểu.

Hóa ra đây là một cô gái chân đạp hai thuyền, vứt bỏ người bạn trai trước hiện lãnh đi tìm niềm vui mới, sau đó bởi vì niềm vui mới chỉ tán tỉnh đùa chơi cô ta, nên quay đầu lại tìm người bạn trai hiện lãnh níu kéo tình cảm xưa.

Thật là máu chó.

Nhưng mà, cô gái này cũng quá tự đại rồi, cùng niềm vui mới trêu chọc bạn trai chính thức? Ai tin được.

Mặc dù bạn Tô nhiệt tình, cũng thích gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ.

Nhưng loại tình cảm rắc rối này là chuyện riêng nhà người ta, cô không nên quản. Vì thế cô chỉ âm thầm khinh bỉ cô gái kia, chuẩn bị rời đi.

Vừa muốn đi, kết quả vai nam chính lại gửi tin nhắn riêng cho cô.

Dạ Thất Huyền nói với bạn: “Có ở đây không?”

Hả? Gửi nhầm à?

Bạn Tô suy nghĩ, vừa định nói với anh là gửi nhầm rồi thì phát hiện cô gái áo xanh tên Hoa Hồng quay đầu đi về phía mình.

“Này! Cô là ai? Sao lại đứng đây? Có bệnh không hả?”

Cô gái áo trắng theo bản năng lùi về sau hai bước, cô gái áo xanh vừa định mắng tiếp thì Dạ Thất Huyền đã chạy tới chắn trước mặt bạn Tô.

“Đừng cố tình gây sự.”

“Anh!” Hoa Hồng nhìn bạn Tô, cảm hận nói: “Được lắm, em nói sao cô ta lại đứng yên ở đây làm gì? Anh nói đi? Cô ấy và anh có quan hệ như nào?”

What? Chuyện gì đây? Nữ chính tức giận đòi mục tiêu?

Bạn Tô khản trương trả lời riêng với anh: “Thì chứ~~~ các người từ từ nói chuyện, lão nạp tôi đi trước.”

Lửa này càng đốt càng lớn, nhưng đừng đốt nhầm đến cô.

“Tiểu Mễ.” Bạn Tô hô lên một tiếng, không ai đáp lại, lúc này mới phát hiện Tiểu Mễ đã đi ra ngoài từ bao giờ rồi.

Lại nhìn vào cuộc nói chuyện trên kênh phụ cận trong màn hình, Tô Tiểu Ly lại phun.

Hoa Hồng: “Anh nói đi, anh và cái con Ly Miêu bỉ ời này có phải đã sớm có ý với nhau rồi phải không? Cho nên em vừa nói em thích tiểu Kiệt, anh đã đồng ý chia tay?”

Dạ Thất Huyền: “Chú ý cách dùng từ của cô!”

Hoa Hồng: “Anh dám ngang nhiên che chở cô ta như vậy! Trước kia anh không hề làm như thế với em bao giờ!”

Dạ Thất Huyền: “Chúng ta đã chia tay rồi.”

Hoa Hồng: “Em không chia tay! Không chia! Không chia! Không phải anh nói thích em sao? Không lẽ anh không thích nữa rồi hả?”

Giống như đã mất hết kiên nhẫn, Dạ Thất Huyền nghiêng nghiêng người, mặt hướng về cô gái áo trắng, để lại bóng lưng cho cái cô Hoa Hồng đang kêu gào kia.

“Chúng đã không thể.” Từ khi cô gái này bắt cá hai tay thì đã không thể rồi.

A? Hoa Hồng không thể tin được hỏi lại: “Vì sao? Em đã quăng tiểu Kiệt kia trở lại tìm anh. Chỉ cần anh tiếp tục yêu thích em!”

Chàng trai áo đen phát tay áo: “Bởi vì tôi muốn cưới cô ấy.”

Ánh mắt Tô Tiểu Ly chột lóe, scandal của nữ chính đã xuất hiện rồi à? Thật kích thích.

Hai giây sau, trên màn hình nhảy ra ba chữ: Tiểu Ly Miêu.

Bạn Tô còn chưa kịp phản ứng, chàng trai áo đen đã xoay người về phía cô, trong kênh phụ cận đánh chữ: “Chúng ta kết hôn đi, Tiểu Ly Miêu.”

Rầm----

Bạn học Tô vinh quang ngã từ trên ghế xuống.

Rốt cuộc chuyện này là như nào đây?

Cô vừa login thì thấy Dạ đại dây dưa với một cô gái, kết quả lại thành cầu hôn với cô?

Thế giới này thật quá huyền ảo!

Toàn thân cô gái áo xanh là khí lạnh, nhìn chăm chăm cô, chàng trai áo đen thì làm tư thế cầu hôn.

Oh oh, đầu của cô, cảm giác đau nhức sau khi say rượu...

Vì thế, Tô Tiểu Ly làm một động tác mà cô thường làm trong một số trường hợp: Dứt khoát bấm nút thoát, logout luôn.

Thôi đi, tuy có hoa đào bay đến nhưng cô cũng không thể bán tự do của mình nhanh như vậy được.

Kế hoạch nổi tiếng giang hồ vẫn chưa xong, không thể chưa chi đã ... làm mất tự do của bản thân.

Cười khúc khích rồi cầm cái gương nhỏ âm thầm đắc chí, soi soi, phát hiện mình vẫn rất có sức hút nhé, lại cười trộm.

Bên này bạn Tô vui sướng, hoàn toàn không biết trong trò chơi, đã có người coi cô là kẻ thù không đội trời chung.

“Nói cho anh biết! Hoa Hồng em tuyệt đối không để cho anh và tiện nhân kia ở cùng một chỗ!”

Cô ta không chiếm được thì người khác cũng đừng hòng lấy!

Móng tay được sơn màu đỏ thắm, hai bàn tay hung hăng bấm chuột, Tiểu Ly Miêu, cô cứ chò đẩy cho tôi!

Hất xì! Hất xì!

Tô Tiểu Ly xoa xoa cái mũi, không lẽ Dạ đại nhắc đến mình? Nếu không thì, cô đăng nhập vào xem trộm một chút?

Suy nghĩ một chút, nhập tên tài khoản của Tiểu Mễ, nhẹ nhàng login.

Vừa vào, lại dọa cô giật mình!

Cách đó không xa ở phía trước, đang có một chàng trai áo trắng thanh lịch phóng khoáng từ từ lại gần.

Phản ứng đầu tiên của bạn Tô là đi về phía trước, hết sức cung kính gọi một tiếng: “Sur huynh~~~~”

Gọi xong cô lập tức hồi hận.

Cô cô cô, cô bị điên rồi? Giờ cô đang dùng tài khoản của Tiểu Mễ mà!

Nghĩ muốn sửa lại thì đã muộn.

Chàng trai kia chỉ hơi sững sờ, ngay sau đó đã mời cô vào tổ đội.

Ngoan ngoãn vào đội, lúc này chàng trai mới hỏi: “Sao lại không vào tài khoản của mình?”

Ặc, nên nói như thế nào đây?

Bạn Tô nhăn nhó, về mặt ứng đo: “Sur huynh ơi, mùa xuân đến rồi.”

Hả? Chàng trai nào đấy ở màn hình bên kia, nheo hai mắt lại, đây là cái phản ứng gì?

Khóe môi hơi nhếch, thông thả đánh ra bốn chữ: “Muốn tìm đàn ông?”

Rầm-----!

Bạn học Tô Tiểu Ly lại hoa lệ ngã từ trên ghế xuống.

Hon nữa đồng thời hoa lệ đá bay nguồn điện.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Từ Chối Từ Chối

ORZ... Giờ người đang nói chuyện với cô chính là sư huynh phúc hắc nhà mình sao?

Anh ấy lại hỏi cô, có phải muốn tìm con trai không...

Từ bao giờ anh ấy trở nên hài hước như vậy?

Điên rồi điên rồi, run rẩy run rẩy.

Liếc nhìn ổ điện bị cô đá rơi, bạn Tô thờ dài không còn cách nào, lại chuẩn bị cho tốt, khởi động máy, đăng nhập trò chơi.

Nhưng cô... đăng nhập bằng tên tài khoản của mình.

Vì sao đăng nhập bằng tài khoản của mình? Không lẽ không sợ Dạ đại xuất hiện lần nữa, đột nhiên tới cầu hôn sao?

Cô sợ.

Sở dĩ cô đăng nhập bằng tài khoản của mình chỉ đơn thuần là vì... theo thói quen...

Vui vẻ đăng nhập trò chơi, lập tức nhận được tin nhắn của người nào đó.

Mặc Phàm nói với bạn: “Sao thế, ngã từ trên ghế xuống?”

Oa~~~

Sư huynh à, anh quá là thần kỳ.

Bạn Tô khó khăn xoa xoa cái mõng nhỏ, hậm hực đánh chữ: “Sư huynh thật là sáng suốt hơn người.”

Rất có tổ chất đại thần, cái quỷ gì cũng biết.

“Ha ha ha, Tiểu Miêu Miêu đáng yêu quá.” Mái tóc vàng bông bông bay bay, cười híp mắt nhìn chàng trai ngồi trước màn hình.

Chàng trai kia liếc mắt nhìn chàng trai có khuôn mặt trẻ con đứng phía sau, môi mỏng khẽ nhếch: “Cậu rất rảnh rỗi à?”

Ý là, cậu đang nhàm chán đúng không? Ngứa da đúng không?

Chàng trai có gương mặt trẻ con lập tức lắc đầu: “Tớ bận lắm.”

“Vậy thì tốt, ra cửa rẽ phải là phòng của cậu, không tiễn.”

Chàng trai có gương mặt trẻ con cúi cái đầu màu vàng, vẽ mặt đau thương.

Chưa có ai đối xử với mình như vậy, người này còn là bạn nối khố, giờ còn may mắn lên đại học vẫn trở thành hàng xóm ở ký túc xá.

Nhìn lại chàng trai có gương mặt hoàn mỹ kia, cậu lại thấy không công bằng. Rõ ràng là một con hồ ly, lớn lên lại cứ đẹp như vậy, lớn lên đẹp còn chưa tính, lại vẫn chưa thích cô gái nào.

Thật đau lòng~~~

“Tớ không ngại khiến cậu đau lòng hơn đâu.” Giọng nói dễ nghe vang lên, nhưng lời nói lại thật là ác độc.

Chàng trai có gương mặt trẻ con lập tức thức thòi thay đổi đề tài.

“Đúng rồi, cậu không nói với Tiểu Miêu Miêu, ngày hôm trước Tuyết Diễm kia đến nói xin lỗi cô ấy à?”

Vốn là nói tám giờ tối sẽ để người đánh lén Tiểu Ly Miêu, Tuyết Diễm, đến địa điểm đánh lén xin lỗi Tiểu Ly Miêu.

Nhưng lúc đấy lại bị gọi đi ăn cơm, chàng trai kia và anh đều treo máy, không ngồi trước máy tính.

Ai ngờ rằng Tiểu Ly Miêu kia cũng không login.

Sau đó, Tuyết Diễm và Tuyết Yêu vẫn đứng ở chỗ xảy ra chuyện chờ cả tối.

Mãi đến 11 giờ, khi chàng trai nào đó trở lại ký túc xá mới phát hiện Tuyết Yêu liên tục gửi tin nhắn cho anh.

Mặc dù, đại đa phần trong đó đều không liên quan gì đến chuyện xin lỗi.

Chàng trai nào đó về mặt không thay đổi, gửi đi một câu: “Hôm nay Tiểu Ly Miêu không ở đây.”

Tuyết Yêu kia vừa thấy anh nói lại, vội vàng gửi tới thật nhiều icon dấu môi son.

“Mặc đại, anh tới khi nào thế?” Một chàng trai gọi Tiểu Ly Miêu, thật sự là...

Chàng trai nào đó: “Mỗi tối, tám giờ.”

Hả? Mỗi tối, tám giờ? Ý gì thế?

Rõ ràng Tuyết Yêu hoàn toàn không hiểu lời của Mặc đại thần.

Nếu bạn Tô ở đây chắc chắn sẽ tốt bụng nhắc nhở cô ta: Ý tứ của anh ấy là, về sau cô cứ đến đây đúng tám giờ mỗi tối, khi nào xin lỗi đảng hoàng trước mặt tôi thì chuyện này mới tính là xong. ddleqd

Đáng tiếc, không phải người nào cũng hiểu suy nghĩ của Mặc đại là như vậy.

Ít nhất cô gái Tuyết Yêu không phải là người đó.

Phản ứng đầu tiên của cô ta là mỗi tối tám giờ, không lẽ Mặc đại hẹn với cô ta?

Ah ah ah, nghe nói Mặc đại trong trò chơi chưa từng cưới vợ, cô ta có cơ hội không?

Có người thật là hoang tưởng.

Tuyết Yêu kích động đến nổi bản thân họ gì rồi.

“Mặc đại, người ta về sau mỗi ngày đến đây có thể tìm anh sao?” Đôi môi đỏ mọng nhấp máy rõ ràng là lại không tự lượng sức muốn quyến rũ anh.

Đáng tiếc chàng trai đã sớm miễn dịch với các chiêu này, căn bản không muốn nhắc lại lần nữa với cô ta, lạnh lùng logout, tắt máy.

Tuyết Yêu lại sững sốt, không hổ là đại thần, nói xong đã logout.

Tất nhiên, nếu không cô cho rằng đại thần ai cũng có thể làm à?

Hoa Địa Vi Lao biết chuyện này, là vì sau khi bạn Tô bị đánh lén, lúc Tuyết Yêu tìm chàng trai kia, đúng lúc anh cũng có mặt ở trong phòng.

Nguyên nhân anh nhớ đến là bởi vì... Anh muốn biết chàng trai nào đó sau khi bị một tiểu sư muội ở trước mặt mọi người nói muốn tấn công thì rốt cuộc sẽ làm gì...

Nhưng thật đáng tiếc, chàng trai kia ra khỏi quán ăn với vẻ mặt rất bình tĩnh, hoàn toàn không để cho anh phát hiện ra sự vui vẻ.

Haizz, thật là thất vọng quá.

Nhưng nhắc tới cũng kỳ lạ, vì sao chàng trai kia lại nhấn mạnh việc phải đến địa điểm đánh lén để xin lỗi đây?

Căn cứ theo như tính cách đặc trưng thâm sâu khó dò, làm sao có thể đơn giản chỉ nói một câu xin lỗi là xong chuyện.

Nghĩ đến đây, anh lại đến gần chàng trai hỏi rõ lý do.

Chàng trai kia mặt không thay đổi nói: “Không có lý do gì. Cô ấy theo tớ đương nhiên không thể để cô ấy chịu thiệt thòi được.”

...

Đi theo cậu ta?

Chàng trai có gương mặt trẻ con 囧.

Còn nói cậu ấy không có ý gì với Tiểu Miêu Miêu, không tin được không tin được.

Không có ý gì mà lại cưỡng ép một MM nhỏ đáng yêu trở thành sư đệ của mình?

Tiểu Miêu Miêu thật đáng thương~~~

Bạn học Hoa Địa à, bạn Tô chỉ là bị chàng trai nào đó sửa lại giới tính thôi, cưỡng ép... Cách hình dung này có hơi quá chăng?

Bạn Tô đang muốn vớt vát lại một chút mặt mũi trước mặt sư huynh nhà mình, ví dụ như vừa rồi thật ra không phải cô ngã từ trên ghế xuống. ddleqd

Còn chưa nghĩ ra phải nói như nào thì hất xì hai cái liên tiếp.

Kỳ lạ, ai đang nói xấu cô thế?

Quay đầu, cô sừng sốt.

Bởi vì không biết từ lúc nào mà chàng trai áo đen đã chạy tới cạnh cô.

Tay áo của anh bị gió thổi, trên người có một cây đao to màu tím nhạt phát ra ánh sáng, thật là một cây đao tốt, dù sao người ta cũng là một cao thủ phải không?

Nhưng bạn Tô lại không có cảm giác gì với người ta, chỉ coi như Phật tổ đã phái một người ngưỡng mộ cô tới.

Cô không thích cũng không ghét.

Cho dù là vậy, trong tiềm thức cô vẫn lùi một bước nhỏ về phía sau.

Bởi vì, cây đao kia... So với cây đàn của cô thì mạnh hơn nhiều.

Ngộ nhờ bởi vì cầu hôn không thành, anh tức giận, coi cô như Boss Gà con để chém thì cô biết làm thế nào?

Hơn nữa vừa rồi cô gặp anh và cái cô gái áo xanh tên là Hoa Hồng gì đó đang nói chuyện sôi nổi theo kiểu Quỳnh Dao thì lại càng không thể đứng gần anh được.

Ngộ nhờ bị dính vào cái tên Tiểu Tam, cô sẽ bị khinh bỉ, không được không được.

Tô Tiểu Ly, xem ra cô phải ra tay trước để chiếm lợi thế thôi.

Dạ Thất Huyền nào biết bạn Tô nghĩ nhiều như vậy.

Anh vừa nói kết hôn xong, cô gái áo trắng bên cạnh đã logout rồi.

Đợi cô login lại, thì đúng lúc có cái tài khoản phụ ở gần cô.

Vì thế dùng tài khoản chính chạy ngay tới đây rồi.

Chưa kể, còn chưa kịp đứng vững.

Cô gái áo trắng đột nhiên làm động tác hất đầu.

Sau đó, trên kênh phụ cận xuất hiện câu sau:

Tiểu Ly Miêu: “Thí chủ, lão nạp rất trong sáng.”

Anh... Còn chưa nói gì mà...

“Không cần phải nói tôi cũng hiểu.” Bạn Tô rất bình tĩnh giải thích cho anh.

Chắc chắn anh thấy cô xuất hiện ở hiện trường, trong lúc cấp bách đã lấy cô ra làm bia đỡ đạn.

Dạ Thất Huyền không khỏi sừng sốt, sao cô biết?

Nếu cô thông minh như vậy, sao có thể hiểu lầm ngày đó anh cho 15 vàng... làm... sinh lễ đây?

Bạn Tô đặc ý nhìn màn hình nhún vai cười haha hai cái, tất nhiên rồi, trong tiểu thuyết đều viết như vậy, cô đã đọc biết bao nhiêu sách, đối với các loại tình cảm có chuyện gì xảy ra cô đều hiểu rất rõ ràng và kĩ lưỡng.

Ai nói cô có tinh thần hi sinh của đời sau gia đình cách mạng, không sao, cô không tính toán chuyện này.

Người này, người được gọi là Dạ đại – Huyền gia có chút run rẩy.

Anh rất muốn nói, 15 vàng kia thật sự không phải giống như tưởng tượng của cô đâu...

Anh anh, anh thu hồi lại câu nói kia, cô rất chất phát, ừ, rất chất phác.

Nói xong, cô gái áo trắng lại định rời đi.

Kết quả trước mắt vút một, Dạ Thất Huyền lại chắn trước mặt cô.

Bạn Tô không khỏi sững sốt một chút, nhưng lập tức nở nụ cười với màn hình.

Chắc chắn Dạ đại sợ cô nói cho người khác biết rồi?

Tiểu Ly Miêu: “Thí chủ, người yên tâm, lão nạp sẽ không nói ra ngoài.” Cô cái gì cũng không thấy, không thấy. ddleqd

Dạ Thất Huyền im lặng.

Gió to đột nhiên thổi tới, áo choàng của bạn Tô lại bắt đầu bay.

Hơn nữa, mí mắt trái của cô tự nhiên giật giật.

Ngay khi dùng tay xoa nhẹ lên mắt trái của mình, hệ thống thông báo: [Dạ Thất Huyền tặng hoa cho bạn, có nhận không?]

Ặc, không phải đã nói không cần sao, vì sao vẫn tặng?

Bạn Tô thuận tay bấm từ chối.

Kênh Thế giới đồng thời cũng hiện: [Tiểu Ly Miêu từ chối hoa của Dạ Thất Huyền, Dạ Thất Huyền đau lòng gần chết, không muốn sống!]

Trải qua sự kiện lần trước, cô biết rõ nhận hoa là để chuẩn bị kết hôn, hơn nữa sau khi nhận hoa còn tăng mức độ bạn bè, có thể sử dụng một số động tác thân mật như người yêu.

Là một cô gái chưa mở bao bì, cả thể xác và tinh thần đều là một cô gái hoàn hảo, Tô Tiểu Ly từ chối nhận hoa.

“Không cần tặng hoa.” Dạ đại vì sao lại đặc biệt như thế?

Dạ Thất Huyền im lặng, tiếp tục kiên trì gửi hoa, hi vọng cô nhận.

Vì thế trên kênh Thế giới không ngừng xuất hiện:

[Tiểu Ly Miêu từ chối hoa của Dạ Thất Huyền, Dạ Thất Huyền đau lòng gần chết, không muốn sống!]

[Tiểu Ly Miêu từ chối hoa của Dạ Thất Huyền, Dạ Thất Huyền đau lòng gần chết, không muốn sống!]

[Tiểu Ly Miêu từ chối hoa của Dạ Thất Huyền, Dạ Thất Huyền đau lòng gần chết, không muốn sống!]

Được rồi... Sự việc đã phát triển đến mức để cho những người chơi khác chú ý đến việc Huyền gia bị từ chối.

Chưa nói đến những nhân vật quần chúng, nói đến chàng trai nào đó trước đã.

Trên Thế giới vừa phát ra tin tức bạn Tô từ chối Huyền gia, con người đen như ngọc kia lóe lên một sự kinh ngạc.

Nhưng ngay sau đó, trên môi anh lại nở một nụ cười rất nhẹ.

Khi tin tức từ chối hiện đến lần thứ N, chàng trai ngồi ở màn hình bên kia, rốt cuộc trong con người nghiền ngẫm cũng lộ vẻ thích thú.

Xem ra, anh cũng có thể tham gia chuyện này một chút rồi.

Ngón tay thon dài lướt nhẹ trên bàn phím, trên Thế giới lại có một Thiên lý truyền âm rất hoa lệ:

Thiên lý truyền âm [Tiểu Ly Miêu, đến giờ về nhà ăn cơm rồi.]

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Tìm Chồng

Editor: phuogot_93

Mọi người thấy thông báo lần lượt xuất hiện trên kênh Thế giới cùng với Thiên lý truyền âm kia thì không khỏi suy nghĩ miên man trong đầu.

Huyền gia luôn khiêm tốn làm việc, chỉ xuất hiện vào rạng sáng, gần đây thực sự rất khác thường

Không chỉ xuất hiện vào ban ngày nhiều lần, lại còn tặng hoa cho Tiểu Ly Miêu.

Trọng điểm là: Tiểu Ly Miêu là con trai!

Oa ~~~

Không lẽ, người chơi Huyền gia này yêu đàn ông?

Vậy anh ấy là công hay là thụ?

Nhìn toàn thân mặc đồ đen cùng với việc hàng đêm sắp xếp một loạt tài khoản phụ đánh Boss Gà thì chắc chắn là công rồi!

Nói vậy thì, Tiểu Ly Miêu là thụ?

Kích thích, thật là quá kích thích rồi.

Không biết bọn họ thích địa điểm như nào, tư thế ra sao, lúc XXOO sẽ có biểu cảm như nào?

Toàn bộ Thế giới kích động, mọi người đều thảo luận ý tưởng dâm dăng.

Bản Đại Hải: “Oa hu---! Không ngờ Huyền gia lại yêu đàn ông!” Nhìn lại mà xem, có biết bao nhiêu kiên nhẫn với Tiểu Ly Miêu nữa kia.

Phù Dung Nãi Nãi: “Mẹ kiếp! Sao tôi không biết cậu ta thích đàn ông chứ?”

Mọi người nghi hoặc, nói vậy không lẽ Phù Dung Nãi Nãi quen biết Huyền gia à?

Hoa Khai Phú Quý: “Phù Dung, cô và Huyền gia...?”

Phù Dung Nãi Nãi vô cùng tiếc hận: “Nếu biết sớm tôi đã tự đề cử mình với Huyền gia rồi.” phuogot_d/dlqdn

ORZ... Mọi người im lặng rồi.

Hoa Khai Phú Quý: “Haizz, tôi cảm thấy tôi vẫn chưa hiểu rõ thế giới này.”

Phù Dung Nãi Nãi: “Không hiểu rõ là bình thường, công thụ là một môn học rất phong phú.”

Tiểu Đậu Đậu: “Không lẽ Huyền gia là công thật?”

Tôi Yêu Thịt Ba Chỉ: “Chuyện này không thể nói chắc chắn được.”

Phù Dung Nãi Nãi: “Chờ tôi thử xong sẽ nói cho mọi người biết.”

Cầu Nại Hà: “...[?]

Bạn Tô không chú ý những người trên kênh Thế giới nói gì.

Cô vẫn đang chuyên tâm đối phó chàng trai mặc đồ đen trước mặt.

Đã nói không cần hoa, vì sao lại vẫn cứ đưa?

Cô không thể nhịn được nữa, đành phải hỏi: “Thí chủ, vì sao anh nhất định phải đưa hoa cho tôi?”

Dạ Thất Huyền trả lời: “Cầu hôn.”

Phụt ----!

Lại còn câu?

Không phải vì cô dừng cảm không để ý gì đứng ra làm bìa đỡ đạn cho anh một lần.

Cho nên giờ lại để cô làm tiếp?

Bạn Tô hít sâu một hơi, cô gắng để cho biểu hiện của mình càng thành khẩn hơn.

“Dạ... Đại đại, thật sự không có việc gì.”

Gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, huống hồ cô lại là đời sau của gia đình quân nhân.

Chàng trai mặc đồ đen im lặng một lúc lâu mới nói: “Tôi nói rồi tôi muốn kết hôn với cô, đàn ông phải dám làm dám chịu.”

Ý của anh chính là nói muốn kết hôn với cô thì chắc chắn sẽ cưới.

... Dạ đại, anh có thể cố chấp hơn chút nữa không?

Đang rối rắm thì trên màn hình lại nhảy ra một cái thông báo màu đỏ.

Vừa nhìn thì hóa ra là sư huynh nhà mình.

Sư huynh! Huynh thực sự là cứu tinh của muội!

Bạn Tô vội vàng vào nói chuyện riêng với sư huynh nhà mình: “Sư huynh~~~~” phía sau còn có một biểu cảm mặt khóc tội nghiệp.

Chàng trai nào đó lạnh lùng hỏi: “Muội đang ở đâu?”

Ặc, Tô Tiểu Ly nhìn cảnh vật xung quanh: “Thành Phượng Tường, bên cạnh đài ngắm cảnh.”

Vừa gửi những lời này đi, chàng trai nào đó nhanh chóng trả lời: “Chờ.”

Ếc...

Nhìn lại Dạ Thất Huyền bên cạnh, hình như không ở đây?

Hay là bây giờ trốn đi?

Bạn Tô nghĩ như vậy tay cũng theo bản năng ấn một cái, trong màn hình, cô gái nhỏ mặc đồ trắng cũng hơi hơi di chuyển một chút.

Ai biết vừa mới di chuyển như vậy, chàng trai mặc đồ đen lại tới gần bên cạnh cô một lần nữa!

Dạ Thất Huyền: “Cô phải đi?”

Bạn Tô định nói, đúng thế đúng thế, tôi bận rộn nhiều việc chuẩn bị logout rồi.

Nhưng khi nhìn đến cây đao to phía sau anh ta... Bạn Tô gian nan nuốt nước miếng.

Ánh sáng màu tím nhạt con cây đao lóe lên liên tục.

Tiểu Ly Miêu: “... Cái kia, tôi hoạt động gân cốt một chút, ha ha.”

Tuy Dạ Thất Huyền cảm thấy cô gái trước mắt này có chút kỳ lạ nhưng vẫn gật đầu.

Thật ra, đó là bởi vì hai người không nghĩ theo cùng một hướng.

Dạ đại cho rằng cô phải đi nên nghĩ muốn giữ cô lại.

Mà với bạn Tô mà nói, một câu nói bình thường của Dạ đại theo cô thấy rất giống uy hiếp. phuogot_d/dlqdn

Triết lý về cuộc sống của bạn Tô là:

Nếu người này là đá, cô là quả trứng gà tuyệt đối sẽ không đi đập vào tảng đá.

Nếu người này là đao, cô là cá thịt, cô sẽ ngoan ngoan ngây ngô trước rồi chờ cơ hội bỏ trốn sau.

Chắc chắn, coi như cô cũng thông minh.

Chỉ là từ nhỏ cô thường xuyên bị ông nội Tô phê bình vì kiểu thông minh này, ông cảm thấy nếu ở thời kỳ chống Nhật, cháu gái nhà mình không phải là tay sai thì chính là một Hán gian.

...

Được rồi, đây cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là cô phải giải quyết Dạ đại này trước đã.

Tiếp đó, hai bên lại đi sâu vào thảo luận tiếp đề tài cưới hay không cưới.

Tiểu Ly Miêu: “Vừa rồi không phải là tình huống khẩn cấp sao?”

Dạ Thất Huyền: “Đúng vậy.” Tiểu Ly Miêu: “Cho nên thôi.”

Dạ Thất Huyền: “?”

Tiểu Ly Miêu: “Cho nên tôi có thể coi như anh chưa từng nói qua.”

Dạ Thất Huyền: “Vậy không được.”

Chàng trai mặc đồ đen hết sức nghiêm túc, không chút nào giống như đang nói đùa.

“Không thể giả vờ coi như mình không nói gì được.

Không thể nói là bởi vì lúc đấy bị kích động mới nói nói, hoặc bởi vì sau khi bình tĩnh thì muốn sử dụng bình tĩnh làm có che giấu những lời nói bốc đồng.”

Bạn Tô toát mồ hôi: “Vậy ý của anh là...”

Dạ Thất Huyền: “Nói cưới cô rồi thì không thể giả vờ là chưa nói.”

Dạ đại anh nói thẳng muốn cưới tôi là xong, cần phải nói phức tạp như vậy sao?

“Vậy, thí chủ, anh biết tôi à?” Bạn Tô tính toán thay đổi cách nói chuyện.

Dạ Thất Huyền gật đầu: “Biết một chút.”

Biết một chút? Bạn Tô cảm thấy kì lạ, rốt cuộc anh biết gì về cô? Không lẽ trong lúc vô tình cô đã nổi tiếng rồi hả?

Suy nghĩ một chút, Dạ Thất Huyền nói: “Cô rất hiền lành.”

Bỏ ra 10 vàng để mua một đồng đồ đồ chỉ cần dùng hai vàng là có thể mua, không phải giàu có thì chính là thương người.

Căn cứ theo tình hình hôm đấy, anh đoán rằng Tiểu Ly Miêu chắc chắn là một người hiền lành.

Bởi vì cô bỏ ra mười vàng mua một đồng đồ của em họ xa của anh bày bán, làm ảnh hưởng đến mấy bạc đi Dịch trạm cũng không có.

Cho nên kết luận là cô gái này là một người tốt.

Thì ra là như vậy... Thảo nào hôm đó anh xuất hiện ở sông Độc.

Tô Tiểu Ly muốn phun máu rồi.

Hóa ra anh không phải người đàn ông mà Phật tổ phái tới cho cô.

Anh là đang trả ơn.

Nhưng vì sao anh lại cho cô 15 vàng mà không phải mười vàng?

“Lãi...” Dạ Thất Huyền nói.

Bạn Tô phun tiếp.

Tô Tiểu Ly cô sẽ vì 15 vàng mà tiếp nhận một người đàn ông, hiến dâng cuộc đời con gái sao? Cô không phải!

Vì thế cô quyết định nói rõ hơn một chút, nói thẳng với anh.

Tiểu Ly Miêu: “Tôi chưa từng gả cho ai!”

Dạ Thất Huyền: “Tôi cũng là lần đầu tiên.”

Tiểu Ly Miêu: “Rốt cuộc anh muốn thế nào hả?”

Dạ Thất Huyền: “Kết hôn.”

Cô gái mặc đồ trắng im lặng, trong lòng thầm chửi.

A a a a, đầu người này làm bằng gỗ à?

Lần đầu tiên bạn Tô cảm thấy bản thân không biết phải làm sao.

Mặc dù được người ta cầu hôn là một chuyện rất có mặt mũi.

Nhưng hôn nhân không có nền tảng tình cảm thì kết quả nhất định rất đau khổ, thê thảm!

Bạn Tô đang bối rối trong lòng, khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn lại nhìn màn hình.

Dạ Thất Huyền lại gửi một câu: “Kết hôn đi Ly Miêu.”

“Không được!”

Hả? Ai đánh chữ ở trong khu vực phụ cận vậy? Rõ ràng cô không gõ mà.

Chóp chóp mắt, không biết từ lúc nào sau lưng cô gái đã xuất hiện một chàng trai phóng khoáng lịch sự mặc áo trắng.

Giờ phút này đang kề sát vào cô, dừng nói, theo góc độ của cô nhìn vào, hình như cô và sư huynh nhà mình đang có dáng vẻ **.

=.=||| Éc...

Bạn Tô bị chính mình sét đánh tại chỗ, sao cô có thể nghĩ ra cái ý tưởng kinh khủng như vậy?

Không chỉ dọa được bạn Tô, rõ ràng Dạ Thất Huyền cũng bị sững sốt.

Sao Mặc Phàm lại xuất hiện ở đây?

Chàng trai nào đó kéo dẫn một chút khoảng cách của mình với cô gái áo trắng, liếc mắt nhìn chàng trai áo mặc đồ đen nhẹ nhàng nói.

“Muốn kết hôn với Tiểu Ly Miêu, e rằng không được.”

Dạ Thất Huyền lập tức đánh ra câu hỏi: “Nguyên nhân?”

Bạn Tô lập tức cảm động giờ nắm đấm trước màn hình: “Sư huynh, giỏi lắm! Mau tới cứu với sư muội trong sáng của anh đi!” phuogot_d/dlqdn

Không có giờ phút nào có thể giống như bây giờ, lần đầu tiên cô cảm thấy sư huynh nhà mình là thiên sứ, là Tể Công sống lại!

Cô vô cùng biết ơn nhìn chàng trai mặc áo trắng kia, đang chờ anh thay cô từ chối Dạ đại.

Chỉ thấy trên đỉnh đầu chàng trai áo trắng xuất hiện một câu.

Sau đó cô đen mặt.

Bởi vì câu nói ở trên đầu sư huynh là:

“Cô ấy đã có chồng rồi.”

Phụt ---!

Cô cô cô, sao cô không biết mình có mẹ chồng rồi?

Quả nhiên, Dạ Thất Huyền im lặng rồi.

Anh nghĩ rất đơn giản, nếu mình ở trước mặt Hoa Hồng nói muốn cưới cô, vậy thì nhất định sẽ cưới.

Nhưng nếu Tiểu Ly Miêu đã có nửa kia rồi thì anh không thể làm như vậy.

Vì thế anh nói với Tiểu Ly Miêu: “Nếu cô đã kết hôn với người khác, việc này coi như xong.”

Bạn Tô còn chưa kịp phản ứng, ánh mắt anh nhìn về phía chàng trai áo trắng, sau đó xoay người rồi đi.

Tô Tiểu Ly nhìn bóng lưng màu đen đi xa dần, về mặt mờ mịt.

Đây là ý gì?

Nhìn chàng trai bên cạnh mình vẫn nhàn nhã như cũ, cô giống như sự nhớ ra cái gì kêu lên: “Sur huynh, huynh thật tài giỏi.”

Chỉ một câu nói đã đuổi Dạ đại đi rồi.

Chàng trai nào đó liếc cô một cái: “Ai nói huynh đuổi anh ta.”

Hả? ... Không phải đuổi thì là gì?

Chàng trai nào đó ngồi trước màn hình máy tính nhếch môi cười, từ từ gõ: “Tìm chồng cho muội.”

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Ban Nhạc Hỏa Diễm

Editor: phuogot_93

Không phải chứ? Đang đùa cô thôi phải không?

Sur huynh, ARE YOU nói đùa?

Chàng trai nào đó nhẹ phẩy ống tay áo rất phóng khoáng tự nhiên.

“Muội cảm thấy huynh đang nói đùa?”

Nói xong, đột nhiên rút thanh kiếm sau lưng, dưới ánh mặt trời phát ra các loại màu sắc như cầu vồng bảy màu.

Cô gái nào đó khấn cấp gỗ lại: “Sur huynh, huynh nói đùa đúng không? Không thể nào! Sur huynh, vừa nhìn đã biết huynh phong độ hơn người, là người nghiêm túc nhất trên toàn bộ thế giới!”

Hơn nữa, còn cực kỳ gian xảo...

Biết cô sợ đe dọa.

Nhận được câu trả lời đúng như trong dự đoán, chàng trai nào đó gạt đầu, gửi một dãy số.

Hả? 1010? Đây là dãy số gì? Nhìn rất quen...

Không lẽ... Sur huynh gõ nhầm?

Mặc Phàm liếc cô một cái: “Đó là kênh YY.”

Ếc... Chat voice YY à?

Đương nhiên Tô Tiểu Ly biết YY, trong trò chơi chiến đấu tập thể ắt hẳn không thể thiếu cách thức trao đổi bằng lời nói.

Đương nhiên, ngoại trừ trao đổi, còn có thể luyện hát, dùng làm công cụ giải trí.

Từ nhỏ Tô Tiểu Ly đã có hơi sức lớn, không có việc gì lại theo ông nội hét mấy câu quay lại.

Trong các trò chơi khác, cô thường xuyên cùng một đám con gái mở một phòng ở trên kênh để hét loạn, cái gì mà tiếng cá heo, tiếng sóng thần đều kêu gào tất cả.

Nhưng mà sau khi đến trò chơi này, cô đã không vào YY nữa.

Đừng nói đến cùng nói chuyện với sư huynh nhà mình, kể cả nghe cô cũng không dám nghĩ đến.

Không phải là sư huynh trùng tà chứ?

Tự nhiên lại cho cô số kênh YY? Mà cái số này rất quen, thực sự rất quen.

Trong đầu cô gái nào đấy đang suy nghĩ lung tung thì Mặc Phàm hỏi: “Có biết hát không?”

Hả, hỏi cái này, Tô Tiểu Ly đánh một chữ có.

Vừa đánh xong, chàng trai kia lại gửi đến một câu: “Cho mười năm phút để login.”

Tô Tiểu Ly chớp mắt, con chuột đã sớm di chuyển đến biểu tượng Chat voice YY trên màn hình máy tính.

Đăng nhập YY, nhập dãy số sư huynh cho vào thanh tìm kiếm kênh.

Một lúc sau, cửa sổ kênh hiện ra.

Cánh tay Tô Tiểu Ly lập tức cứng ngắc giữa không trung.

Cô cô cô, cô không nhìn nhầm chứ, ban nhạc Hỏa Diễm???

Thảo nào cô cứ thấy rất quen!!!

Đây là số kênh của ban nhạc Hỏa Diễm, là 1010!

Ban nhạc Hỏa Diễm là kênh YY có rất nhiều ban nhạc trong đó, có nhiều người đăng ký chính thức, số lượng người nghe tối đa, thực lực mạnh nhất, ca sĩ trong đoàn đều rất mạnh.

Không lẽ, sư huynh nhà mình muốn cho cô vào kênh Karaoke gào thét cho anh nghe một bài? Sau đó nhân thể tìm đối tượng cho mình?

Oa~~~ thật xấu hổ quá!

Bạn Tô đang ngại ngủ thì nghe thấy một âm thanh như giọt nước vang lên không ngừng.

Nếu như đang ở một phòng mà bị kéo đến phòng khác, tiếng YY thông báo giống như tiếng giọt nước vậy.

Nhưng mà... Vì sao lại có tiếng thông báo vang lên không ngừng như vậy?

Chỉ thấy ba chữ Tiểu Ly Miêu bị đưa từ phòng này sang phòng khác, sau đó lại từ phòng kia nhảy sang phòng tiếp theo.

Bạn Tô nhìn chằm chằm màn hình, hoa mắt một lúc thì bên tai không còn tiếng nhạc nào nữa.

Thì ra là cô bị kéo đến phòng có tên là [BOSS lớn cuối cùng].

Bạn Tô không khỏi cảm thấy thần kỳ, hóa ra cấu tạo bên trong của Hỏa Diễm là như vậy...

Nhưng mà, sao cô lại ở đây?

Cô tò mò ghé sát vào màn hình.

Chỉ thấy người sử dụng áo tím vào phòng, sau đó đèn xanh lóe lên.

A a a, áo tím tím tím!

Trong YY, chủ của kênh là người lúc ban đầu đã tạo ra kênh này, chính là vị nhân tài áo tím này đây.

Này này này... Nói thế thì, người áo tím này là ~~~ thủ lĩnh của ban nhạc Hỏa Diễm! BOSS cuối cùng!

Trời ơi, một người lợi hại như vậy sao có thể để cô gặp được! Thật là Phật tổ mờ mắt, Quan Âm đưa đến!

Hình dung này, thật sự rất mới mẻ...

Xin hãy tha thứ cho Tô Tiểu Ly, giờ trong mắt cô chỉ có người thủ lĩnh áo tím lấp lánh này thôi, đã hoàn toàn vứt sư huynh nhà mình sang một bên rồi.

Cô cũng không nghĩ lại mà xem, sư huynh nhà cô đưa cho cô số kênh, giờ anh ấy ở đâu? Người đâu rồi?

Bạn Tô vội vàng luống cuống tay chân đeo tai nghe.

Kết quả, đội cô đeo lên, ánh sáng xanh của vị Boss áo tím cao quý kia đã tắt.

=|||

Bạn Tô lập tức gửi hoa và cả một cái mặt cười to: “Xin chào thần tượng! Lần đầu gặp mặt, tôi là fan trung thành của Hòa Diễm!”

Tốc độ gõ chữ rất nhanh, tặng hoa chỉ là thuận tay, hoàn toàn là hành động điển hình của fan trung thành.

Đợi một lúc vẫn chưa thấy trả lời cô.

Bạn Tô không khỏi có chút thất vọng.

Nhưng mà, đèn xanh lại lóe lên một cái, bạn Tô lập tức lấy lại tinh thần, phấn chấn ưỡn ngực mở to mắt.

Ngay lúc đó, người Boss có tên là BOSS lớn cuối cùng này rốt cuộc cũng đã gõ chữ lên màn hình chung.

BOSS: “Tiểu Ly Miêu, ôm muối lên mạch rồi đó.”

Lập tức, miệng bạn Tô há to như hình chữ O.

Không lẽ, đây là nói chuyện trực tiếp với người đứng đầu trong truyền thuyết?

Theo lời của những người đã từng nghe cô hát, cô hát bài Dù chết vẫn muốn yêu là thích hợp nhất.

Tô Tiểu Ly vội vàng đánh chữ: “Cái đó ~~~ Phải hát bài gì đây?”

Hình như BOSS giật mình một chút nhưng ngay sau đó nói: “Tùy ý.”

Đã có người muốn hát, anh cũng không thể ngăn cản.

Ếc... Được rồi...

Bạn Tô mở nhạc đệm con chó mát mẻ, mở microphone, hắng giọng một cái...

“Xin chào tất cả mọi người, chào các bạn...”

Còn chưa nói xong đã bị BOSS cho khổng mạch.

Trên màn hình chung, anh viết một câu hỏi: “Muội đang làm gì?”

Bình thường ca hát không phải đều nói như vậy sao?

Trước tiên là chào khán giả, sau đó mới tập trung vào trong bài hát cho tốt.

BOSS im lặng rồi.

Anh cảm thấy không cần thiết đùa cô nữa.

Bởi vì nếu tiếp tục, rất có thể tinh thần của anh sẽ phải chịu nhiều tàn phá hơn.

Vì thế, cô gái nào đó một lần nữa nhìn thấy, đèn của BOSS sáng lên.

Trước màn hình, chàng trai nào đó thay đổi tư thế ngồi.

Ngón tay thon dài nhẹ nhàng chuyển sang trạng thái chuyên lên mạch, môi mỏng khẽ mở ra: “Muội như vậy làm sao huynh có thể tìm chồng cho muội?”

Oa ~~~ một giọng nam vô cùng ** tốt, vô cùng làm nhộn nhạo.

Hai tay bạn Tô che mặt, không dám tin nhìn vào màn hình.

Nhưng mà, giọng nói này rất quen, rất quen.

Tại sao cô cảm thấy hình như, hình như, đã từng, có lẽ là gần đây thôi, cô vừa mới nghe qua một giọng nói tương tự như vậy nhỉ?

Suy nghĩ một chút, vỗ vỗ vào hai má.

Tô Tiểu Ly, cô suy nghĩ nhiều quá, giọng nói dễ nghe đều có điểm chung mà! Bây giờ cô cảm thấy rất nhộn nhạo luôn!

Nhộn nhạo? Hình dung cái kiểu gì đây?

Mặc dù giọng nói của chàng trai kia nghe vào tai hết sức hưởng thụ, giống như gió xuân lướt qua, mưa phùn thấm đất.

“A!”

Đột nhiên bạn Tô hô khẽ một tiếng.

Vừa rồi, vừa rồi, vừa rồi vị BOSS này nói gì?

Tìm, tìm... tìm chồng???

Những lời này, rõ ràng vừa rồi cô mới nghe sư huynh nhà mình nói xong.

Không lẽ...

Bạn Tô vội vàng lắc đầu, không thể nào, không thể nào, vị BOSS trước mắt này là lão đại đằng sau của ban nhạc Hòa Diễm, đại thần thật sự!!!

Quản lý trong tay vài trăm ca sĩ có danh tiếng lớn, có thể nào lại có quan hệ với sư huynh nhà mình được đây?

Cô vừa mới nghĩ như vậy thì đèn BOSS lại sáng.

Lần này, giọng nam dễ nghe kia từng câu từng chữ lọt vào trong tai cô.

“Tiểu Ly Miêu, còn không mau gọi sư huynh.”

“Phụt---!”

Tô Tiểu Ly phun, nước bọt bắn cả vào màn hình.

Mà tiếng động này, bởi vì chàng trai nào đó đã hủy bỏ không mạch.

Nói cách khác, tiếng động cô gái phun ra màn hình, anh nghe vô cùng rõ ràng.

Chàng trai nào đó ở máy tính đầu bên kia, đầu tiên là sững sờ, sau đó nở một nụ cười nhẹ.

Bạn Tô lại vì tiếng cười của anh mà ngây ngẩn cả người.

Đây là sư huynh mặt lạnh nhà mình à? Không ngờ khi cười... À, nói như nào đây, có cảm giác mê hoặc lòng người.

Cô vô thức gọi một câu: “Sư, sư huynh?”

Chàng trai nào đó nhàn nhã đáp lại.

Bạn học Tô Tiểu Ly run rẩy.

Không ngờ là thật ~~~ thật sự là trong trò chơi kia ~~~ sư huynh mặt lạnh ~~~

Vì thế, một cảnh tượng quái dị xảy ra.

Trong phòng, một nam một nữ đang nói chuyện.

“Sư huynh?”

“Ừ.”

“Sư huynh?”

“Ừ.”

“Sư huynh, thật sự là sư huynh của muội?”

“Ừ.” Liên tục chỉ dùng một từ đơn để đáp lại.

“A a a a a, sư huynh, huynh dám trộm số kênh của BOSS Hòa Diễm!” Quá độc ác!

Chàng trai nào đó im lặng, khép hờ hai mắt sau đó từ từ mở, cuối cùng là lại lựa chọn viết chữ.

“Đây là số của huynh.”

... Bạn Tô cảm thấy thế giới này huyền ảo cực kỳ rồi.

Cô không dám tin, sư huynh nhà mình lại là một đại thần siêu cấp như vậy.

Cô vỗ vỗ microphone, lại thổi hơi.

Đột nhiên nhớ tới, sư huynh cho cô số YY không sợ thân phận của mình bị lộ ra ánh sáng, không lẽ là muốn bồi dưỡng mình trở thành một ca sĩ thế hệ mới của Hòa Diễm?

Bạn Tô không thể tin được nhỏ giọng hỏi một câu: “Sư, sư huynh, huynh bảo muội lên YY làm gì?”

Chàng trai nào đó: “Tìm chồng cho muội.”

ORZ, hóa ra không phải vì bồi dưỡng cô. phuogot_d/dlqdn

Nhưng... Đợi đã! Thân là BOSS Hòa Diễm, sư huynh muốn làm bà mai, không lẽ muốn giới thiệu ca sĩ nào đó trong Hòa Diễm? Bất kỳ một ca sĩ nào trong này cũng đều có vài trăm fan của mình.

Không lẽ, cô nổi tiếng trong một đêm rồi hả?

Ừ~~~ không cần không muốn sao?

Cô lắc lắc ngón tay nhỏ giọng: “Này~~ Sư huynh, huynh muốn giới thiệu người nào cho muội biết à?”

Con người đen của chàng trai lóe lên một tia sáng, đánh chữ rất nhanh: “Muội biết người đó.”

A a a!!! Cô biết! Không lẽ là A Phi có giọng nói thâm tình nhất Hòa Diễm? Hay là hoàng tử có giọng hát hoa lệ nhất?

Oa~~~ Không ngờ được, cô thật kích động.

Chàng trai nào đó nhẹ nhàng nói: “Đều không phải.”

Éc... Vậy thì là ai?

Trong phòng yên lặng ước chừng như cả một thế kỷ.

Thật ra cũng chỉ yêu tinh vài giây thôi, nhưng mà cô gái nào đó quá khản trương cho nên thổi phồng lên như thế.

Rốt cuộc, chàng trai nào đó cũng nói chuyện, đèn xanh lại sáng lên.

Một giọng nói nam tính dễ nghe, làm người ta say mê, chậm rãi nói ra. “Là ta, sư huynh của muội.”

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Không Trong Sáng

Editor: phuogot_93

Oa~~~

Cô hồng mắt.

“Sư huynh, huynh huynh huynh, huynh không nói thật phải không?”

... Sao lại như vậy? Người sư huynh muốn giới thiệu cho cô lại chính là anh ấy!

Chàng trai nào đó cong môi, nhẹ nhàng đánh chữ: “Chọc muội chơi thôi.”

Về mặt Tô Tiểu Ly vốn đang hoảng sợ lập tức giật giật một trận.

Cô không nên lơ là.

Sư huynh nhà mình là một hồ ly giả che giấu, mỗi câu nói đều vì muốn kích động cô.

Trái tim nhỏ sợ tới mức run loạn!

“Muội muội muội... Muội xuống!”

Da mặt bạn Tô không dày như sư huynh nhà mình, sợ không lựa lời đánh chữ xong nhanh chóng tắt kên.

Bạn Tô bị dọa nhưng chàng trai nào đó lại nở một nụ cười hiểm cò.

Vốn là một khuôn mặt đẹp trai, cười lên thì gọi là khuynh quốc khuynh thành cũng không quá đáng.

Ngón tay thon dài gõ nhẹ lên mặt bàn, tự dung nhớ tới một vài hình ảnh.

Tiểu Ly Miêu này cũng thật thú vị.

Mặc dù cô không phải người đầu tiên chủ động tìm anh, hi vọng anh làm đồ đệ cho người chơi nữ.

Nhưng trong đám người xin anh làm sư phụ chỉ có mình cô là nhanh trí.

Nhưng làm gì có người nào xin người ta làm sư phụ trước tiên đã gọi sư phụ, rồi hỏi người có thu nhận đồ đệ không, hơn nữa cảm giác đáng vẻ giống như lúc nào cũng muốn rút lui.

Nhắc tới cũng kỳ lạ, anh đột nhiên nổi hứng trêu chọc cô.

Không ngờ, cô nhóc này thật là một kho báu nhỏ, chơi hoài không chán.

Nhếch môi mỉm cười, định logout giống Tiểu Ly Miêu bị dọa sợ kia.

Trong phòng lại xuất hiện một người áo vàng.

Đèn xanh lóe lên, một giọng nam trẻ tuổi êm tai hưng phấn vang lên.

“BOSS!!! Sao đột nhiên lại tới ban nhạc?” phuogot_d/dlqdn

Chàng trai nào đó lên tiếng: “Đưa bạn đến đi dạo.”

Ngay sau đó có ba người mặc áo vàng cũng lần lượt nói.

Có nữ, có nam không người nào không bày tỏ hết sức vui mừng khi anh xuất hiện.

Chàng trai nào đó vốn chỉ muốn trêu chọc bạn Tô, mục đích đã đạt được đương nhiên là chuẩn bị rút lui.

Nhưng ai biết đột nhiên lại có thêm vài người nữa đến.

Đang muốn làm yên lòng đoàn “cấp dưới” nhiệt tình này để đi, một người áo vàng khác xuất hiện.

“Đến giờ họp rồi sao còn ở đây?”

Giọng nói cũng rất dễ nghe nhưng lại rất uy nghiêm, mấy người áo vàng không thể làm gì khác hơn là rơi nước mắt rời khỏi phòng, chạy đi họp.

Đến khi trong phòng chỉ còn chàng trai nào đó và người áo vàng kia, chàng trai mới nhỏ giọng nói: “Sao giờ mới xuất hiện.”

Người mặc áo vàng tên Vô Phong vừa rồi dùng giọng nói uy nghiêm giờ lại đổi thành giọng điệu trêu chọc: “BOSS lớn cuối cùng xuất hiện, cuối cùng tớ cũng có dịp cho bọn họ nhìn thấy.”

Boss lớn nhất xuất hiện bị mọi người vây xem cũng là chuyện bình thường thôi mà.

“Bọn họ cũng không phải là chưa từng nhìn thấy.” Chàng trai nào đó nhẹ nhàng nói.

Vô Phong cười xấu xa: “Nhìn thấy thi thể, chưa nhìn thấy người sống bao giờ.”

Lại nói, bổ nhiệm quản lý áo vàng đều là anh đưa lên, lúc nào thì nhìn thấy chàng trai kia được.

Hơn nữa nếu vừa rồi anh không nhìn nhầm thì hình như còn kéo một người nữ vào phòng này.

“Tớ có việc, xuống trước đây.” Khóe miệng chàng trai nào đó cứng ngắc, nói xong cũng định rời luôn.

“Đợi một chút!” Vô Phong vội vàng gọi: “Có mấy công ty tổ chức tiệc rượu muốn mời mấy ca sĩ trong ban nhạc của chúng ta đến biểu diễn trên sân khấu, cậu thấy sao?”

Chàng trai nào đó hơi nhướng lông mày, xem ra Vô Phong làm việc không tệ.

Chỉ là...

Vô Phong vội vàng hỏi: “Chỉ là cái gì?”

Chàng trai nào đó nói từ từ: “Bảo vệ tốt cho họ.”

Vô Phong im lặng hai giây lập tức đồng ý: “Chắc chắn!”

Mặc dù có người nói, Hỏa Diễm thành công là vì có được rất nhiều ca sĩ có năng lực tốt.

Nếu không có những ca sĩ này, Hỏa Diễm sẽ không là gì cả.

Nhưng Vô Phong vẫn cho rằng, Hỏa Diễm thành công không thể tách rời một người, chính là người đàn ông nói với anh bảo vệ tốt cho các ca sĩ này.

Quyết đoán, nhạy cảm, mà lại rất tôn trọng âm nhạc. phuogot_d/dlqdn

Không ai có thể hiểu rõ hơn bọn họ, những ca sĩ này có giấc mơ chân thành tha thiết như thế nào.

Đây cũng là nguyên nhân Hỏa Diễm có thể là ban nhạc đứng đầu hiện nay.

Không phải bởi vì có thù đoạn mà bởi vì bọn họ tôn trọng ước mơ của từng nghệ sĩ.

Bên kia, Tô Tiểu Ly vẫn đang chìm đắm trong lời tỏ tình của sư huynh nhà mình.

Nhưng không phải vui mừng mà vì chưa hoàn hồn.

Nếu đổi thành bất kì cô gái nào khác nghe được một giọng nam dễ nghe tự đề cử mình như vậy chắc chắn cũng sẽ không chịu nổi.

Mặc dù chỉ là hai câu nói rất ngắn còn lại đều là trao đổi bằng chữ.

Xấu hổ nhất chính là trái tim cô lại không nghe lời đập mạnh mấy nhịp.

Lúc đang đập mạnh đột nhiên anh nói một câu đùa cô thôi.

Cô đã hiểu, sư huynh mặt lạnh nhà này gọi cô lên YY không có chuyện tốt gì, chỉ đùa cô thôi.

Thở phì phò tắt máy tính, quyết định ra ngoài đi dạo một chút.

30 phút sau, cả người bạn Tô mặc quần áo trắng, xuất hiện ở thư viện với hình ảnh một cô gái cực kì lãng mạn.

Xin mọi người không nên hỏi vì sao cô lại đến nơi này đi dạo.

Bởi vì trên người cô mặc một chiếc váy len màu trắng, vạt váy phồng nhìn có vẻ rất ngây thơ rất đẹp.

Xin hỏi ăn mặc đẹp như vậy đi ăn Ma Lạt Thang thích hợp à?

Cho nên bạn Tô nào đó đã đứng trong một quán ăn vặt, sau khi nhận được rất nhiều ánh mắt BIUBIU quét đến, quyết định đến những nơi có phong cách ngốc ngốc một chút.

Ví dụ, đến thư viện đọc truyện ngôn tình.

Cả người bạn Tô mặc váy trắng thu hút không ít cái ngoái đầu nhưng mái tóc thật dày và đen che đi hơn nửa gương mặt cô, không ai đoán ra cô là ai.

Nhưng mà, hơn ba giờ chiều, sao người trong thư viện lại ít như vậy?

Thả nhẹ bước chân đi vào, hình như chỉ có năm, sáu bạn học ở trên bàn dài vừa lật sách vừa viết cái gì đó.

Cô lè lưỡi, liếc nhìn kệ sách lập tức hóa đá.

Éc... Biến đổi gene, đây là cái gì?

Đi tiếp, cô tiếp tục đi tiếp! Éc... Nguồn gốc các loài, lại là cái gì nữa đây?

Đi đến hàng cuối cùng, cô gái nào đó vừa nhìn tên sách trên giá vừa đi vào trong, đột nhiên dưới chân bị vấp vào cái gì.

Vừa cúi đầu thì gặp hai con người đen sâu thẳm, làn sóng ánh sáng giống như muốn hút cô vào đó.

“Vệ Vệ ~~~ Vệ ~~~”

Bạn Tô không dám tin nhìn anh chàng đẹp trai đang ngồi dưới đất, trên đùi vẫn đang đặt một quyển sách, lập tức đỏ mặt tim đập nhanh!

Đây chính là người mà bạn học Tô Tiểu Ly tâm tâm niệm niệm, muốn tấn công người ta nhưng lại đi chà đạp gương mặt đẹp trai của người ta: Hot boy Vệ Nhiên.

Hình như anh đang ngủ thiếp đi?

Áo khoác của anh tùy tiện khoác trên người làm người khác nảy sinh ý nghĩ kỳ quái ~~~ 囧

Khuôn mặt nhỏ nhắn của bạn Tô lập tức phản ánh suy nghĩ trong lòng cô ra ngoài, khuôn mặt ửng hồng, lông mi cũng chớp chớp nhưng lại không dám nhìn vào tầm mắt Vệ đại công tử.

Vệ Nhiên cũng mới ngồi xuống, anh đang nghĩ đến người rất thú vị vừa rồi, đột nhiên có cảm giác thả lỏng trước nay chưa từng có, đang muốn chớp mắt một lúc.

Hai mắt vừa khép lại thì nghe thấy một giọng nói nhỏ nhỏ đọc tên sách.

Đến khi giọng nói ngày càng gần, khi cô gái này xuất hiện, ánh mắt anh đột nhiên tối lại, là cô ấy!

Thật vừa khéo, Tô Tiểu Ly. phuogot_d/dlqdn

Cô gái nào đó a một tiếng nhĩ, nhìn chàng trai ngồi dưới đất: “Sur huynh gọi em à?”

Vệ Nhiên không nói chuyện, bạn Tô xấu hổ cười gượng hai tiếng: “Ha ha, chắc là em nghe nhầm rồi.”

Không, cô không nghe nhầm đâu, Vệ công tử gọi cô đó, hơn nữa còn là có một chút ý tứ uy hiếp ở sâu trong lòng đọc nhầm tên cô một lần.

Nhưng mà... Sao cô có thể nghe được?

Không lẽ cô không phát hiện, Vệ sư huynh cô ngưỡng mộ rõ ràng vừa rồi khoe miệng hơi giật giật sao?

Vì thế, hai người cứ giữ nguyên một tư thế như vậy.

Một người đứng, ánh mắt nhìn đi tận đâu, nhưng không dám nhìn về phía anh chàng kia.

Một người ngồi trên mặt đất, dựa lưng vào máy sưởi, nhưng ánh mắt vẫn nhìn người đang đứng kia.

Rốt cuộc có người không nhìn được nữa.

Chỉ nghe một giọng nam lạnh lùng trong trẻo nhỏ tiếng nói: “Chân của em.”

“A a!”

Tô Tiểu Ly nghe anh nói xong, phản ứng đầu tiên là cúi đầu nhìn chân mình.

Lại bằng hoàng phát hiện giày của mình giẫm lên chiếc áo khoác đen của Vệ sư huynh.

A a a a, sao cô có thể? Sao có thể?

Vội vàng thu chân lại, vội vàng ngồi xổm xuống, kéo góc áo bị cô giẫm lên, chắc là định dùng tay phui bụi đi.

Nhưng cô quên mất một nửa chiếc áo khoác đang ở trên người sư huynh.

Bạn Vệ giống như một người đã từng chịu nhiều hăm hại của Tô Tiểu Ly, phản ứng đầu tiên là giữ chặt áo khoác.

Nhìn đáng sợ hãi của cô, anh cũng không đến mức vì chuyện này mà đối xử với cô không tốt.

Lôi lôi kéo kéo, sức lực không bằng được Vệ Nhiên, trọng tâm của bạn Tô không vững, ngã về phía trước.

Sau đó...

Lần thứ tư, Vệ đại công tử đỡ lấy cô ôm vào lòng.

Hơn nữa, rất không may.

Bởi vì tác dụng vật lý, góc độ bạn Tô ngã xuống còn có góc độ Vệ Nhiên đỡ cô.

Đủ các loại nguyên nhân trên đã dẫn đến tư thế này.

Ngực của bạn Tô đang đè lên mặt Vệ Nhiên.

Hoặc có thể nói là... Mặt Vệ Nhiên đang chôn ở trong bộ ngực đầy đặn của bạn Tô.

Tóm lại, nói theo cách khác thì là... Bọn họ đã xảy ra quan hệ không trong sáng.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Chương 17

Editor: phuogot_93

Bình thường vào thời điểm này, một cô gái trong sáng nên làm gì?

Có phải là hét chói tai rồi kéo đầu của anh ra?

Hô hấp của anh nóng rực phun trước ngực cô hơi tê tê, giống như có một dòng điện chạy qua người.

Tô Tiểu Ly cảm thấy cả người nóng lên, lỗ tai ong ong, cổ họng khô không nói nên lời.

Cô giống như bị rút sạch hồn phách, đờ đẫn cả người.

Vệ Nhiên thì ngược lại, chậm rãi nhấc đầu ra khỏi ngực cô.

Con người đen phức tạp nhìn cô, một lát sau rút cuộc về mặt mới dịu đi một chút.

Bởi vì, mặt cô gái này cũng bị dọa sợ đến trắng bệch, vừa nhìn đã biết là một tờ giấy trắng không có kinh nghiệm gì.

Xem ra quả thật là ngoài ý muốn.

Hai tay anh đẩy vai cô ra, bản thân ngồi dậy thì cơ thể cô gái nào đó cũng bị trượt xuống.

Nhưng mà... Vấn đề lại tới.

Tư thế này của cô càng làm anh thấy... không thoải mái.

Nhắm mắt lại, hai tay để trên vai cô dùng sức hơn một chút, bạn Tô không khỏi kêu một tiếng.

“Đau 〜〜”

Ặc, thì ra không phải nằm mơ.

Thì ra mình thật sự ngã lên người Vệ sư huynh.

Linh hồn bạn Tô đang phiêu dạt tận đâu, rốt cuộc vào lúc hai tay Vệ đại công tử dùng sức cũng hồi hồn rồi.

Nhưng mà, giờ hai người mặt đối mặt, chớp mũi chạm chớp mũi.

Gần đến nỗi cô có thể nghe rõ ràng tiếng hít thở của anh. phuogot_d/dlqdn

Nếu chỉ cần người nào hơi động một cái là có thể hôn vào môi người kia.

Đương nhiên Vệ Nhiên cũng biết tư thế của hai người nguy hiểm như nào.

Anh không phải là thằng nhóc trẻ tuổi lỗ mãng, đương nhiên không phải là không có kinh nghiệm vào những lúc như này.

Bình thường, anh sẽ rất lịch sự kéo cô gái đó ra xa.

Đương nhiên, điều kiện đầu tiên đó là anh không có chút hứng thú nào với cô gái đó.

Nhưng mà, cô gái trước mắt này, nói như nào nhỉ...

Ba lần bốn lượt ngã vào lòng anh không nói, còn để cho người khác thấy gương mặt bị bóp méo của anh.

Nhắc tới cũng kỳ quái, rõ ràng cô đã ngất nằm ở giường bệnh còn lấy đâu ra sức lực nữa?

Mà anh lại không thấy ghét.

Xem ra trong thời gian này anh từ chối nhiều cô gái quá, có lẽ anh nên suy nghĩ một người trong số đó làm bạn gái của anh?

Con người đen lại nhìn vào bạn Tô mặt đỏ hồng.

Bị anh lườm, bạn Tô lập tức giật mình.

Ánh mắt này của Vệ sư huynh! Không lẽ là đang trách cô ngã vào anh?

Gào khóc, hình tượng trong sạch của cô!

Cô không cần cô không cần, cô không cần Vệ sư huynh cho rằng cô là loại người lăng loàn, dâm nữ như Phan Kim Liên.

Trong lòng bạn Tô đột nhiên bắt đầu cháy rực.

Cô đột nhiên giãy dụa, hai tay chống xuống muốn đứng lên.

Nhưng mà cổ tay lại bị một bàn tay to giữ lấy.

Nghi ngờ và xấu hổ nhìn Vệ sư huynh mà cô ngưỡng mộ, lại phát hiện ánh mắt Vệ sư huynh rất thâm trầm!

Ếc... Không lẽ thật ra Vệ sư huynh không muốn cô đứng dậy?

Nhưng anh... Tại sao vẻ mặt anh nhìn cô lại ngày càng phức tạp...

Giống như cô là con mồi trước mắt anh vậy!

Bạn Tô bị suy nghĩ của mình dọa sợ, theo tầm mắt của anh nhìn đến, đột nhiên mở to hai mắt!

Cô cô cô, tay cô, đang đang đang ~~~~ đặt ở bộ phận nào đó của Vệ Nhiên!!!

Hon nữa, cái bộ phận kia có vẻ như đang từ từ... bành trướng ra!!!

o(͡° ͜ʖ ͡°)o... Orz

Tiểu Vệ Nhiên à, mày có cần thành thật như vậy không...

Nhìn lại đến Vệ đại công tử tay trái đang nắm cánh tay cô, tay phải giữ eo cô, ngoài ý muốn lại phát hiện eo bạn Tô rất nhỏ.

Bạn Tô còn chưa hiểu vì sao Vệ sư huynh giữ cô lại, vì thế vội vàng mở miệng. phuogot_d/dlqdn

“Vệ sư huynh, không phải em cố ý, tuyệt đối không... Uhm...”

Chỉ thấy chàng trai nào đó đột nhiên ôm eo cô, bàn tay dùng sức, mặt cô chôn vào vai anh.

Này này, đây là sao?

Bạn Tô từ chối hai lần, anh ghé sát vào vai cô nhỏ giọng nói: “Có người đến, không muốn bị nhận ra thì đừng động.”

Hồ hấp của anh phun nhẹ vào vành tai cô, giống như lông chim nhẹ quét vào lòng cô, ngưa ngứa.

Bạn Tô lập tức ngoan ngoãn ghé trên người anh không nhúc nhích.

Vệ Nhiên rất hài lòng với sự phối hợp của cô, cúi đầu mình xuống, dán vào vành tai cô, tay trái chạm vào gáy cô nhẹ nhàng vuốt ve.

Không biết có phải đang trấn an cô không, tóm lại cơ thể Tô Tiểu Ly không còn cứng ngắc nữa.

Đầu nhỏ chôn ở trong ngực cô, lảng máng nhớ lại, thật ra trên người anh có một mùi thơm rất dễ chịu, rất thoải mái mà trên quần áo cũng có mùi xà phòng còn sót lại thoảng qua.

Lúc này, mấy tiếng bước chân dừng lại, nhìn trên mặt đất có một đôi uyên ương đang nằm ngủ, sau đó bước chân lại đi ra xa.

Nhưng họ vẫn nghe được mấy người kia đứng ở giá sách khe khẽ bàn luận.

“Cô gái đó là ai vậy?” “Không nhận ra.”

“Thật nhầm chán ~”

“Đừng nói như vậy, hai người kia vẫn mặc quần áo đấy.”

Trong thư viện thường xuyên có những cặp đôi nhầm chán như vậy, cũng không phải chuyện lạ gì.

Nhưng nếu vai nam chính là bạn học Vệ thì đó lại là một chuyện lớn.

Cho nên anh mới đột nhiên giữ chặt cô lại, chần chừ cô không để người khác nhìn thấy?

Tô Tiểu Ly cũng không phải là người trì độn, chỉ thỉnh thoảng dây thần kinh có vấn đề, thỉnh thoảng hành động mạnh mẽ mà thôi.

Nhưng cô rất thông minh, cho nên hiểu Vệ sư huynh đang cứu cô.

TT xong rồi, cô quá cảm động luôn.

Cô không nhận được thăm vui mừng trong lòng. . .

“Em làm sao thế?”

Vệ Nhiên phát hiện cái đầu nhỏ đang ngo ngoáy, nhỏ tiếng hỏi một câu.

Đầu nhỏ từ từ ngẩng lên, cái mũi vẫn hít hít một cái.

“Sư huynh, huynh thật là tốt.”

Anh nhú mày, từ chối cho ý kiến, nhìn xuống trước ngực mình đột nhiên mi tâm nhú lại: “Đây là cái gì?”

Trước ngực áo len màu xám của anh, có hai hàng nước đọng lại rõ ràng.

Cô bé này khóc?

Bạn Tô bị anh hỏi, mới phát hiện mình thật sự gây chuyện trên quần áo người ta rồi.

Vội vàng lấy tay áo của mình lau lau.

Lau xong vội vàng giống như cô dâu mới ngửa đầu nhìn anh: “Cái đó, em không, không có khóc.”

Không khóc? Không khóc thì vết nước này ở đâu chảy ra?

Bạn Tô cười ngại ngùng, xấu hổ dùng tay chọc chọc vào áo Vệ đại công tử.

“Bên trong không phải nước mắt. . .”

“Cái gì?” Anh khẽ nhú mày: “Uốn lại lưỡi rồi nói.”

“Đó không phải nước mắt. . .”

Hừ, thế là cái gì?

“Là. . . là. . .”

Đột nhiên Vệ Nhiên có một dự cảm xấu, lông mày ngày càng cau lại.

“Rốt cuộc là cái gì?”

Bạn Tô hít sâu, cực kỳ nhỏ giọng, nhỏ giọng nói: “Là hai hàng xe nhỏ từ trong hai cái động ở dưới mắt em chạy ra.” phuogot_d/dlqdn

Nói cách khác chính là nước mũi.

“Tô, Tiểu, Ly!” Vệ Nhiên gần từng chữ một tức giận kêu lên tên cô.

“Ngay bây giờ, lập tức, đứng lên cho tôi!”

Vệ đại công tử ra lệnh một câu, Tô Tiểu Ly vội vàng ngồi dậy từ trên người anh.

Trong lúc ngồi dậy, ngực lại vô tình suột qua chóp mũi người nào đó.

Đổi mặt với ánh mắt thâm thúy của Vệ Nhiên, căng chân cô gái nào đó run run mấy lần, nhìn lại thì thấy lại ngã xuống người anh.

May mà cuối cùng cũng đứng vững, cô giả vờ cúi đầu chỉnh lại váy của mình, trong lòng lại rất ngượng ngùng.

Vừa rồi thật sự quá xấu hổ.

Để lại vết nước mũi trên người Vệ sư huynh mà mình ngưỡng mộ, không biết có làm ảnh hưởng đến hình ảnh trong sáng của cô trong lòng Vệ sư huynh không?

Bạn học Tô à, giờ cô mới nghĩ đến vấn đề này có phải quá muộn rồi không?

Ngay cả ngực cũng bị người khác... tiếp xúc rồi, không lẽ cô quên cô là một cô gái chưa mở bao bì à?

Chuyện nước mũi quan trọng đến thế à?

Không trách được ngày đó sau khi cô tỉnh rượu, Tiểu Mễ chọc chọc vào gương mặt cô thật đau: “Không phải chỉ là một người đàn ông thôi à? Nhìn cậu không có tí tiền đồ nào hết.”

Rõ ràng là một cô nhóc thông minh, nhưng sao cứ ở trước mặt Vệ Nhiên đại công tử lại sợ thành như vậy.

Bạn Tô lập tức kéo chắn, ánh mắt vô tội chớp chớp: “Người ta gần tình yêu thì e sợ thôi chứ sao.”

Haizz... Thật ra cô cũng rất muốn biểu hiện giống như một nữ vương.

Nhưng loại chuyện này không phải cô muốn kiểm soát là có thể kiểm soát được.

Nào không thể kiểm soát là bắt đầu run run, chẳng lẽ lại tự vả vào miệng mình à?

Dạ, quả thật có người con gái nhìn thấy người mình thích vẫn bình tĩnh giống như không nhìn thấy, nhưng người đó không phải họ Tô, không tên là Tô Tiểu Ly.

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, trong lòng bạn Tô đã suy nghĩ vòng vo rất nhiều chuyện.

Vệ Nhiên thì ngược lại, sau khi tảo nhả đứng lên, nhẹ nhàng phui dấu chân bị bạn Tô giẫm lên trên áo khoác, vắt trong tay, lúc này mới nhìn cô một cái rồi đi ra ngoài.

Bạn Tô không thể làm gì khác hơn là vui vẻ đuổi theo.

May mà hôm nay thư viện ít người, hai người một trước một sau thuận lợi ra khỏi phòng đọc sách, đi thẳng xuống tầng một của thư viện có một vườn hoa nhỏ trong hành lang.

Lúc này Vệ Nhiên mới dừng lại, một tay đút túi, tư thế lười biếng xoay người nhìn cô.

Bạn Tô không biết anh định làm gì, khó khăn nuốt nước bọt.

“Ặc, Vệ sư...”

Cô vừa mới mở miệng đã bị anh ra dấu tay đơn giản để ngắt lời.

Vệ Nhiên ngoắc ngoắc ngón tay về phía cô, bạn Tô giống như bị thôi miên đi đến đó.

Chỉ thấy môi mọng của anh mở ra khép lại, nói một câu.

Mà bạn Tô rốt cuộc bị sét đánh vào đầu, hồn phách bay mất.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Lần Đầu Gặp Mặt

Editor: phuogot_93

Dưới ánh chiều tà, sóng gợn lăn tăn trên mặt hồ, một chàng trai áo trắng đang khoanh tay đứng ngắm.

Gương mặt khôi ngô, sống mũi cao thẳng, môi mỏng khẽ cười, thật sự là một vị công tử đẹp trai.

“Chắc chắc, hình tượng kiếm khách áo trắng trong game này thật giống cậu.”

Một nam sinh có gương mặt trẻ con với cái đầu vàng nhìn về phía người bạn học ngồi cạnh cảm thán, cũng áo trắng, cũng khôi ngô như trong màn hình.

Nhưng mà, nếu nói đến phong cách xem ra vẫn kém chàng trai đang ngồi cạnh anh đây.

Trong trò chơi, cái người kia quá ôn hòa, nhẹ nhàng như gió xuân.

Mà người bên cạnh anh. . .

Ôn hòa cũng có nhưng là giả tạo.

Gió xuân cũng có nhưng cũng là giả dối nốt.

Ngón tay thon dài gõ lên bàn phím, trong màn hình chàng trai áo trắng rút một thanh kiếm dài có ánh sáng bảy màu trên thân kiếm, đâm thẳng về phía những con quái hình chim ưng hung dữ bao vây thành một bức tường xung quanh anh.

Xoay người, nhảy lên, vung kiếm, tự nhiên lưu loát.

Rõ ràng trong màn hình là cảnh tượng máu bắn tung tóe, nhưng chàng trai này lại khiến cho người khác thấy anh rất cách biệt.

Dù là nhân vật ở trong trò chơi hay là người ngồi trước máy tính đều như thế.

Người có gương mặt trẻ con không khỏi có chút ngây dại mà nhìn ngắm.

Tuy anh biết, chàng trai kia vẫn luôn có gương mặt đẹp.

Nhưng lại không phát hiện anh có những lúc mê hoặc lòng người đến vậy.

Chàng trai nào đó liếc mắt nhìn anh, động tác trong tay vẫn không dừng lại.

“Cậu nên đi tìm Vương đầu rồi.”

Vương đầu là thầy hướng dẫn của bọn họ, phụ trách dạy bọn họ một môn.

Bởi vì cái trán lớn, kiểu tóc lại giống hệt củ tỏi nên bị học sinh thân mật gọi là Vương đầu.

Mà bạn học có gương mặt trẻ con, vừa khéo ở kỳ thi cuối kỳ lần này, anh cố gắng vùng vẫy học cho đủ qua môn mà Vương đầu dạy.

Mà càng khéo hơn là chàng trai trước mắt đây là học sinh được Vương đầu yêu thích nhất.

Nghĩa của chàng trai là nếu cậu không đi tìm, tớ sẽ có biện pháp để cho cậu không cần vùng vẫy mà chết trực tiếp ở đó luôn. phuogot_d/dleqd

Chàng trai có gương mặt trẻ con giật mình, vẻ mặt đau thương khoác áo khoác, không nói lời nào mà rời đi.

Hài lòng nhận được hiệu quả như ý, anh nhàn nhã giết nốt con quái cuối cùng.

Hệ thống thông báo: [Chúc mừng bạn hoàn thành nhiệm vụ Thành tích bất yêu. Giá trị danh vọng tăng 100 điểm.]

Tiền thể nhìn giá trị danh vọng của mình, đã 9000 điểm, ừ, rất nhanh sẽ lên được 10000 điểm rồi.

Trong hình, chàng trai áo trắng phẩy tay áo một cái, con thú Cửu Thiên Ly Hỏa xuất hiện ngay bên cạnh.

Chàng trai áo trắng nhẹ nhàng nhảy lên, tiêu sái ngồi trên lưng thần thú.

Thần thú giữa đầu nhìn trời gầm thét một tiếng, nhanh chóng chạy đến cửa truyền tống, đi đến thôn Đạo Hương.

Thôn Đạo Hương là nơi những người chơi mới được sinh ra, đi qua đi lại ở đây đa số đều là những người mới, rất hợp ý của anh.

Nếu như anh ngồi thú Cửu Thiên Ly Hỏa từ chỗ vừa rồi vào thành, đến dịch trạm mới truyền tống, chắc chắn người trên đường đều biết anh còn anh thì không biết.

Nhìn thấy là lại hô to đại thần, tự nhận là thân quen với anh còn cố tình nói chuyện vài câu với anh.

Nếu là ngày khác anh cũng vui lòng phối hợp một chút, nhưng hôm nay anh không có hứng thú đó.

Nếu không phải cả người anh là trang bị lấp lánh như vậy, có lẽ sẽ không ai để ý đến anh là ai.

Nghĩ đến đây, khoe môi anh lại nhếch lên.

Toàn bộ server chỉ có một thần thú thượng cổ duy nhất, quanh cơ thể đỏ bừng như ngọn lửa thiêu đốt, vậy mà anh lại thần kỳ mà có được.

Đương nhiên trong đó vận may cũng chiếm phần lớn.

Trong trò chơi có những người đồ mắt sùng bái, anh đều dùng vẻ mặt dửng dưng để ứng phó.

Với anh mà nói, những người a dua nịnh nọt này đều không lọt vào mắt xanh của anh được.

Theo lời chàng trai có gương mặt trẻ con kia nói: “Không biết cậu chơi gì trong trò chơi này, không cô đơn à?”

Con người đen của chàng trai nào đó xẹt qua một cảm xúc suy nghĩ hiếm có, cô đơn à? Có lẽ là vậy.

Trong màn hình, một đỏ một trắng kết hợp tạo nên cảm giác kỳ lạ.

Không tốn đến một phút đồng hồ, anh đã đến thôn Đạo Hương.

Vừa đến cửa thôn đã thấy một đám đông.

Rất nhiều nam nữ trên người chỉ mặc áo lót quần cộc đều cầm vũ khí xúm đứng ở đó.

Từ bao giờ mà trò chơi nổi tiếng đến mức độ này rồi? Có nhiều người mới đến thế.

Anh hơi nhíu mày, chuẩn bị nghiêng người đi qua.

Ai biết thú Cửu Thiên Ly Hỏa vừa xuất hiện đã bị nhóm người mới này vây quanh không lọt qua được.

“Thú cười này thật lợi hại, sau này ông đây cũng phải có một con!”

“Người này chắc là đại đại phải không?” Một cô gái hướng ba giờ mắt lấp lánh.

“Tên thật nhả nhận.” Một cô gái khác chen lên chỗ cô gái hướng ba giờ kia, bày ra tư thế gọi cảm.

“Cái rắm, thân là đàn ông, tên nhả nhận có tác dụng cái rắm gì!”

Một chàng trai chức nghiệp đao khách chỉ mặc quần cộc, thân trên để trần, ghen tị đã kích người vừa nói.

Nhưng rất nhanh đã bị nhóm MM bên cạnh nói cho không còn đất diễn.

“Ghét nhất là những tên đàn ông tự đại!”

“Đúng thế đúng thế!”

“Chán ghét những đàn ông đó!”

Nói xong, cả tập thể chảy nước miếng nhìn về phía chàng trai nào đó, chỉ kém mỗi nước không nhảy trực tiếp lên cầu hôn thôi.

Những cô gái này thật thẳng thắn.

Chàng trai nào đó mỉm cười nhưng ý cười lại không ở trong mắt anh.

Đúng lúc này, đột nhiên một cô gái áo trắng lao qua đám người, nhảy đến trước mặt anh.

Hơn nữa còn làm động tác sùng bái theo quy củ. phuogot_d/dleqd

Hai tay nắm thành vòng, đặt ở dưới cằm, nhún nhún vai, nghiêng đầu nhìn anh, chớp chớp mắt.

Rất dí dỏm, đáng yêu, tuy anh đã nhìn nhân vật trong trò chơi nhiều lần rồi nhưng vẻ mặt anh vẫn dịu dàng hơn một chút.

Thay đổi tư thế ngồi, rảnh rỗi nhìn cô gái này.

Ừ, cái tên khá trung tính, hoàn toàn không phải loại phong hoa tuyết nguyệt làm người ta chán ghét, cũng không quá giống kiểu giả vờ yếu ớt.

Một giây kế tiếp, cô gái này cười hì hì.

Không ngờ lại gửi cho anh tin nhắn riêng.

Tiểu Ly Miêu nói với bạn: “Xin chào, muội là người mới, xin hỏi sư phụ người nhận đồ đệ không?” Phía sau kèm theo mấy cái icon ngộáy mũ.

Anh đã gặp qua vô số kiểu người muốn làm quen, dù là trong hiện thực hay trong trò chơi.

Nhưng chưa từng gặp kiểu bắt chuyện tài tình như vậy.

Nói cô thông minh? Quả thật có một chút.

Nói cô rất thông minh? Hình như lại để cho người khác dễ dàng nhận ra.

Anh không trả lời, cứ ngồi trước máy tính tiếp tục nhìn phản ứng của cô gái.

Một giây, hai giây, ba giây...

Cô gái áo trắng đột nhiên di chuyển một chút, nhìn tư thế kia hình như muốn rút lui?

Con ngươi đen của chàng trai lóe lên một ánh sáng.

Hoặc là vào lúc này, anh thấy thần kinh đột nhiên thức tỉnh rồi.

Ngón tay anh còn nhanh hơn cả phản ứng của anh, đã gõ xong mấy chữ ở trên bàn phím rồi.

Bạn nói với Tiểu Ly Miêu: “Không nhận đồ đệ, nhận sư đệ.”

Lập tức cô gái vui sướng gật đầu: “Được.”

Nhưng cô ấy lập tức phản ứng kịp với cách dùng từ của anh, hình như... có chút không ổn.

Lắc lắc lẩm bẩm một câu: “Cái kia, tạo hình của cô là nữ mà...”

Oh? Cũng không tính là ngu dốt.

Chàng trai nào đó về mặt không đời trả lời: “Không quan trọng, bắt đầu từ bây giờ muội có thể con bản thân mình là nam.”

Chữ vừa đánh ra, quả nhiên Tiểu Ly Miêu loạng choạng một chút.

Anh nhếch khóe môi, rút ra kiếm Thất Thái Hồn, dưới ánh mặt trời thân kiếm liên tục phát ra bảy màu sắc lấp lánh, thành công nhận được tiếng thán phục xung quanh.

Nhưng đây không phải trọng điểm anh quan tâm.

Anh cảm thấy, người tên Tiểu Ly Miêu trước mặt này tương đối thú vị.

Nhẹ nhàng hỏi cô một câu: “Như thế nào?”

Quả nhiên cô gái áo trắng lập tức phản chấn tinh thần, vô cùng chân chó hô to: “Sư huynh vạn phúc.”

“Ha ha ha.”

Lần đầu tiên anh tìm thấy một chút vui vẻ trong trò chơi này.

Ngón tay thon dài khẽ vuốt cằm, không cách nào che giấu ý cười trong mắt.

Sư đệ? Thật thú vị.

Anh vốn có dáng dấp tốt, chỉ là bình thường mặc dù cười dịu dàng nhưng vẫn khiến người khác cảm thấy thiếu cái gì.

Có lẽ bởi vì nụ cười chưa thực sự chạm vào lòng anh thôi.

Cho nên nhìn anh cười thoải mái như vậy khiến cho chàng trai vừa đẩy cửa đi vào ngỡ ngàng cả người.

Cái này, quả thực là trai đẹp số một.

Cười lên giống như hàng vạn bông hoa lê nở, cực kỳ đẹp.

Vì thế gần như anh chàng đó bị choáng váng.

Chỉ là tiếng đẩy cửa đã kinh động đến chàng trai nào đó ngồi trước máy tính, anh từ từ quay đầu, nét cười trên mặt vẫn chưa phai đi hết.

Nhìn người mở cửa, lông mày hơi nhíu giống như đang hỏi người kia có chuyện gì.

Anh chàng kia lập tức vỗ đầu, phản ứng kịp.

“Cái kia, tiểu Siêu bị Vương đầu giữ lại, Vệ Nhiên, cậu mau đi cứu cậu ấy đi!”

Nghe nói cậu ấy ở hành lang tiếp thêm can đảm cho bản thân, hô một câu Vương đầu, bản đại thần không sợ ông!

Không may bị Vương đầu nghe được, lập tức mở cửa ra xách cậu ta vào, đến giờ vẫn chưa biết sống chết ra sao!

Chàng trai nào đó vẫn như cũ không nhanh không chậm “Yên tâm, Vương đầu có chừng mực.”

Ý tứ chính là anh sẽ không đi.

Tiểu Siêu cũng nên bị dạy dỗ một chút, tập trung vào việc học.

Anh chàng kia khóc rồi, vì sao Vệ đại công tử nói từ chối cũng đẹp trai như vậy chứ?

Tấm lòng của anh nát vụn rồi!

Ông trời ơi, bao giờ anh mới có một gương mặt đẹp trai như vậy?

Hay là bản mình lấy tiền đi phẫu thuật thẩm mỹ?

Về mặt bạn học kia phong phú nhìn lên trần nhà, chàng trai nào đó lạnh nhạt liếc một cái rồi lại quay đầu vào trò chơi.

Gương mặt đẹp trai? Có đẹp nữa cũng chỉ là bề ngoài thôi.

Mọi người cũng chỉ yêu bề ngoài thôi.

Trong màn hình, cô gái áo trắng vẫn đang nói chuyện với sư huynh của mình.

“Sư huynh, huynh có thích ăn thịt không?”

“Muội không thịt không vui, có thịt thì vui vẻ.”

“Sư huynh, chúng ta có thể tạo thành một cặp đôi cùng nhau xưng bá trên giang hồ không?”

Chàng trai nào đó hứng thú nhìn cô gái bên cạnh nói chuyện một mình.

Cứ cho là người người đều yêu vẻ bề ngoài thì sao, nơi này không ai biết bạn là ai.

Anh chính là nghĩ như vậy.

Vì thế lần đầu tiên trong trò chơi, anh cũng một người chơi khác phái tiến hành một cuộc nói chuyện không có ý nghĩa.

Không có lí do gì, không có nguyên nhân, chỉ vì đột nhiên cảm thấy sự xuất hiện của cô mang đến một chút vui vẻ.

Người ta thường nói, một suy nghĩ khác đi sẽ thay đổi rất nhiều thứ.

Giống như bạn xa lánh người nào hoặc gần gũi với một người nào đấy.

Mà cuộc sống này, vào thời điểm hiện tại bạn không thể đoán trước tương lai sẽ xảy ra cái gì.

Có thể là thất vọng, có thể là vui vẻ.

Nhưng, giờ phút này, lần đầu tiên Vệ Nhiên cười thoải mái đến thế, nguyên nhân là vì một cô gái trong trò chơi.

Mà cô gái này, giờ đã thành “sư đệ” của anh. phuogot_d/dleqd

Tiểu Ly Miêu... Có chút thú vị.

Thế mà anh lại có phần mong chờ cuộc sống sau này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Bị Trộm Tài Khoản

Anh khẽ nâng môi, con ngươi đen nhìn thẳng cô: “Em thâm mến anh?”

Ặc...

Bạn Tô giống như bị sét đánh trúng đỉnh đầu, cái này cái này, ai nói cho anh biết vậy?

Chắc chắn là Tiểu Mễ! Tiểu Mễ cậu thật quá đáng, dám bán đứng bạn thân cùng phòng!

Vệ sư huynh sẽ không nghĩ rằng cô cố ý ngã vào anh chứ?

Ôi trời ơi, phải mau nghĩ cách cứu vãn lại thôi.

Bạn Tô uốn éo: “Vệ Vệ Vệ sư huynh! Em em... Cái đó, em chỉ thuần túy là ngưỡng mộ trên tinh thần thôi!”

Chàng trai nhàu mày, ý bảo cô tiếp tục nói.

Bạn Tô lại ngây dại bởi vì... Cô phát hiện Vệ sư huynh nhưn mày trông thật hấp dẫn. >.<

...

Cũng không biết là ánh mắt bạn Tô nào đó lộ vẻ thành thực hay là vì ánh mắt cô sáng ngời.

Trong mắt Vệ đại công tử dần nổi lên một cảm xúc khó nắm bắt.

Giống như đã quyết định gì đó trong chớp mắt.

Đột nhiên anh khom lưng ghé sát cô, cầm lấy một lọn tóc dài.

Ừ, không có mùi son phấn, điều này làm anh rất hài lòng.

Vừa rồi trong thư viện có thoảng qua mùi hương hoa bách hợp, giờ lại mơ hồ chạy vào trong mũi anh rồi.

Còn nữa, vừa rồi trong lúc cô bối rối, lơ đãng chạm vào nơi mềm mại nào đó đột nhiên lại thấy muốn.

Thậm chí, miệng đắng lưỡi khô. phuogot_d.dlqdn

Tối hôm ở phòng y tế, cô bạn cùng phòng tóc ngắn và mấy người khác đứng ở cửa nhìn thấy cô đang giữ mặt anh, đã xấu hổ nói xin lỗi với anh.

“Rất xin lỗi, Vệ đại công tử, bình thường cô ấy không như vậy đâu.”

Nhiều lắm chỉ có ý tưởng thôi chứ tuyệt đối không dám nhào lên thật.

Tò tình ở trong quán cơm Lão Dương còn chưa tính, lại còn to gan ngã vào ngực Vệ đại công tử.

Tiểu Mễ vừa nói xin lỗi, vừa âm thầm liếc cô gái nào đó trên giường, đột nhiên cảm thấy Tô Tiểu Ly thật trâu.

Con nhóc này mỗi ngày đều la lối muốn đi theo con đường phúc hắc, cô vẫn luôn xem thường.

Hôm nay cô cảm thấy mình sai rồi, thì ra quả thật Tô Tiểu Ly có năng lực để phúc hắc.

Thật sự, dám ở trước mặt người mình thầm mến làm ra những chuyện khác người như vậy.

Ai dám nói Tô Tiểu Ly không trâu, cô là người đầu tiên không đồng ý.

=||| Bạn học Tiểu Mễ, cô là đang khen ngợi bạn Tô sao?

Anh chỉ lạnh nhạt liếc nhìn bạn Tô nằm trên giường nói mớ, miệng hơi nâng lên.

Anh thật sự không ngờ, đáng người cô gái trước mắt này lại đẹp như thế.

Với con trai mà nói, đáng người này quả thật rất khó từ chối.

Hơn nữa trải qua vừa rồi... Khụ...

Người thích anh ở đại học R có rất nhiều.

Nhưng chưa từng có cô gái nào đặc biệt như này.

Không phải cô thích anh sao, vừa đúng, anh cho cô cơ hội này.

Đôi mắt sáng lên, Vệ Nhiên hỏi cô: “Mang điện thoại di động không?”

Bạn Tô gật đầu theo bản năng, vội vàng móc cái điện thoại màu bạc từ trong quần áo ra, hay tay cung kính dâng lên.

Khi ngón tay thon dài cầm lấy điện thoại trong tay cô, hình như đầu ngón tay còn nhẹ nhàng chạm vào lòng bàn tay cô, thành công làm cho tay bạn Tô run nhẹ.

Nụ cười bên môi Vệ đại công tử hình như lại sâu thêm một chút, ngón tay sạch sẽ bấm tới bấm lui trên điện thoại của cô.

Lúc này mặt trời hạ xuống phía tây, ánh nắng chiều lại tạo một lớp viền vàng bao quanh người anh.

Gương mặt tuấn tú kia giống như một người trong bức tranh không có thực, giờ phút này lại đang đứng trước mặt mình.

Bạn học Tô lại thấy choáng váng.

Hình tượng này quá đẹp rồi.

Vậy mà Vệ sư huynh còn đang bấm bấm trên điện thoại của cô... Thật hi vọng mình là chiếc điện thoại kia...

=||| Bạn học Tô, bạn đã muốn bị sờ sao vừa rồi lại đứng dậy khỏi người Vệ đại công tử?

Cái đồ!

Vệ Nhiên bấm xong một dãy số, hơi nghiêng đầu, giống như đang xác nhận cái gì, lại bấm bấm vào di động rồi mới trả cho Tô Tiểu Ly.

“Được rồi!”

Bạn Tô vội vàng vươn hai tay cung kính nhận điện thoại của mình lần nữa.

Ở đây có vân tay của Vệ sư huynh.

Vừa mới cầm lấy, điện thoại lại hát lớn.

“Mê hòa pháp hòa pháp hòa cầu, mê hòa pháp hòa pháp hòa cầu.”

* Đây là link bài hát nhé. Tên là Hòa pháp đế, nhạc của bài Nobody <https://www.youtube.com/watch?v=t3sI2IbUtlI>

Lần này cô đã đổi nhạc chuông thành bản ghi âm của A Phi thâm tình của ban nhạc Hóa Diễm.

Dưới trời chiều, đứng trước anh chàng trẻ tuổi đẹp trai như vậy, còn có âm nhạc để nghe như vậy làm bối cảnh thật sự là quá tuyệt.

Chỉ là có tuyệt đến đâu cũng phải nghe điện thoại. phuogot_d.dlqdn

Bạn Tô mỉm cười để di động cạnh tai: “Xin chào, tôi là Tô Tiểu Ly, xin hỏi ai vậy?”

Ồ, giọng nói này thật ngọt.

Người ở đầu dây bên kia hình như bị giọng điệu này của bạn Tô hù dọa.

Sừng sốt hai giây mới gào lên: “Chào cái đầu cậu!! Cậu chết ở đâu rồi?? Sao tớ gửi tin nhắn mà không về?”

Khỏe miệng bạn Tô co rút, liếc trộm về mặt của Vệ Nhiên, tiếp tục dịu dàng trả lời: “À, tớ đang đọc sách, gần đây đang nghiên cứu tác dụng của mỹ thuật, cậu biết nó rất phù hợp với tớ.”

“Mẹ kiếp! Tô Tiểu Ly! Đừng có mà thách thức cực hạn của lão nương!”

Giọng nói rất to, tai bạn Tô có khi bị hỏng mất.

Lại nhanh chóng liếc mắt về phía Vệ Nhiên, ừ ừ, về mặt Vệ công tử rất bình thường, anh không nghe thấy rồi.

“Ừ ừ, tớ đang nghiên cứu mỹ thuật hiện đại.”

Thuận tay che cái miệng nhỏ, cười không lộ răng.

Rốt cuộc Tiểu Mễ bùng nổ.

“Mẹ nó! Cậu mau trở về cho tớ! Có phải cậu đổi mật khẩu rồi không? Lão nương không thể vào được trò chơi!”

A, nghe thấy trò chơi, rốt cuộc Tô Tiểu Ly cũng trở về trạng thái bình thường, sao cô có thể đi đổi mật khẩu của Tiểu Mễ chứ?

“Tiểu Mễ cậu đừng gấp, có phải bấm sai mật khẩu rồi không?”

“Sai cái lông ý! Sinh nhật cái đứa chết tiệt cậu mà lão nương có thể nhớ nhầm à?”

Sinh nhật của cô? Mật khẩu đăng nhập trò chơi của Tiểu Mễ từ bao giờ đã đổi thành sinh nhật cô rồi? “Tớ muốn vào tài khoản của cậu!”

Là như này, hôm mới trở về trường học, bạn Tô và Tiểu Mễ định nạp ít tiền vào trò chơi.

Bởi vì Tiểu Mễ muốn chế tạo một thần khí nào đó còn bạn Tô cũng đến lúc cần tiêu tiền.

Tuy nói sư huynh Mặc Phạm nhà cô cho đồ nhưng cũng không thể lấy không được.

Hai người bàn bạc, quyết định lấy ít tiền mừng tuổi nạp vào 1000 tệ.

Vì thế, nhiệm vụ nạp tiền này giao cho Tiểu Mễ, dù sao thì cô ấy cũng nạp không ít lần.

Nhưng mà... Không phải đã nói sẽ nạp vào tài khoản của Tiểu Mễ sao, sao giờ lại nạp vào tài khoản của cô?

Tiểu Mễ điên cuồng vò vò mái tóc ngắn: “Đủ 1000 tệ mới có thể nhận vấy Thiên Tuyết! Chẳng phải cậu chỉ có áo choàng thôi sao?”

Bộ đồ Thiên Tuyết chỉ khi nạp đủ số lượng vàng thì mới được hệ thống tặng, rất hiếm có.

Lần này là nạp cùng nhau cho nên Tiểu Mễ quyết định nạp vào tài khoản của Tô Tiểu Ly.

Ai biết vừa mới nhận thông báo nạp tiền thành công, muốn đăng nhập tài khoản lại bị thông báo sai mật khẩu!

Bởi vì mật khẩu nạp tiền và mật khẩu đăng nhập trò chơi không giống nhau nên Tiểu Mễ nghĩ tới đầu tiên là bạn Tô đã đổi mật khẩu.

Bạn Tô vừa nghe xong thì trong lòng lo lắng, cô không hề đổi mật khẩu.

Nói như vậy, chỉ có thể là... Cô bị trộm tài khoản rồi?? Mà tài khoản đó còn vừa mới nạp 1000 tệ nữa!

“Ông nội nó! Dám trộm tài khoản của tớ!”

Đây là giọng của bạn Tô hét, xin chú ý là hét.

Vốn đang giả vờ dùng giọng nói dịu dàng đột nhiên đổi thành hét lên.

Mà đúng lúc cô hét lên, gương mặt chàng trai vẫn luôn đứng bên cạnh quan sát hình như hơi chuyển động.

Trộm nick là truyện nhỏ, nhưng số tiền trong đó là 1000 tệ!

Là đời sau của gia đình cách mạng, Tô Tiểu Ly rất cần cù tiết kiệm!

1000 tệ oi 1000 tệ, nước mắt trong lòng của cô đang yên lặng chảy ra sông Hoàng Hà.

Tức giận thì tức giận, nhưng Tô Tiểu Ly vẫn không quên an ủi Tiểu Mễ.

“Đừng nóng vội đừng nóng vội, Mễ à, cậu gọi điện cho bên chăm sóc khách hàng trước đi.”

Tiểu Mễ ở bên kia không nói chuyện, mà lại nghe thấy tiếng động đồ vật gì đó rơi xuống đất.

“Tớ về ký túc xá, bình tĩnh, Mễ, cậu đừng kích động. Ngân vạn lần đừng đập hỏng bàn phím, cũng đừng ném bút.”

Đừng thấy Tô Tiểu Ly nhìn có chút bình thường, nhưng dù sao cô cũng là đời sau của gia đình cách mạng.

Từ nhỏ đã có một đặc điểm, gặp chuyện người khác càng hốt hoảng thì ngược lại cô càng bình tĩnh.

Còn về tại sao trước mặt Vệ Nhiên cô lại không như vậy.

Thật ra cũng không thể trách cô, ai bảo anh là Vệ Nhiên, là anh chàng cô thầm mến.

Chỉ cần cô không ở trước mặt Vệ Nhiên, cô chính là Tô toàn năng, người gặp người yêu của khoa Nghệ thuật.

Lại có người dám trộm của cô.

Không được, cô phải chạy về nhanh. phuogot_d.dlqdn

Tiểu Mễ cái gì cũng tốt nhưng chỉ cần nóng lên là yêu thích đập cái này, ném .

Bạn Tô trấn an Tiểu Mễ vài câu rồi tắt điện thoại.

Quay đầu lại thì phát hiện Vệ Nhiên nhân rồi đang nhìn cô, bạn Tô lại ngượng ngùng đỏ mặt.

“Vệ sư huynh, em có chút việc gấp. Gặp lại sư huynh sau!”

Cái đó... Vẫn còn định nói hôm nay cô không cố ý, nhưng miệng cứ hé mở mà vẫn không thể nói.

Haizz, cô gái ôn áp tình cảm luôn luôn là đề tài thơ ca ~

Buồn bã xoa đầu, Bạn Tô đã chuồn mất.

Nhìn bóng dáng màu trắng nào đó chạy vội, Vệ Nhiên không khỏi nheo mắt.

Hình ảnh này hình như có phần quen thuộc.

Không nghĩ tới sư muội ở khoa Nghệ thuật này chạy trốn nhanh vậy, chớp mắt đã không thấy bóng người.

Cô thật có sức sống, ở tàu điện ngầm ôm một bọc to chạy rất nhanh, không mang theo gì chạy trốn càng nhanh hơn.

Đứng nhìn theo hướng cô chạy đi một lúc.

Giờ anh mới mặc áo khoác vẫn vắt ở tay.

Dọc đường, bạn Tô chạy như điên về thẳng ký túc xá.

Ở dưới tầng gặp được đàn anh đàn chị gọi cũng không quan tâm.

Đến trước cửa phòng, mở cửa, Tiểu Mễ nhào lên ra sức lay người cô.

“Bị trộm tài khoản, bị trộm tài khoản rồi!”

Bạn Tô bị lắc đến mức co giật, phải giữ một bàn tay: “Mễ, bình tĩnh lại!”

“Bình tĩnh cái rắm! 500 của lão nương!”

Bạn Tô khóc, cô cũng có 500 ở trong đó mà.

Lắc một lúc, hai người bắt đầu gọi điện thoại cho bên chăm sóc khách hàng.

Bên chăm sóc khách hàng bày tỏ sẽ xử lý, nhưng số tiền nạp vào tài khoản bị dùng hay chưa thì không dám bảo đảm.

Tiểu Mễ lập tức nổi giận.

“Mẹ nó! Sao các anh không khóa lại?”

Bạn Tô vội vàng cướp lấy di động: “Anh ơi, chúng em rất nghèo, vì 1000 này mà cả tháng nay chỉ có thể ăn mì gói rồi.”

Tiếp đến, bạn Tô dùng tình để làm cảm động, lấy lý lẽ để nói rõ, tiếng khóc là công cụ miêu tả rõ nét mình là một cô gái nghèo khó, vì yêu thích trò chơi mới hi sinh tiền bạc, tuổi trẻ và tình yêu các kiểu.

Anh trai chăm sóc khách hàng bị cô nói đến choáng đầu, vội vàng gạt đầu nói sẽ xử lý ngay.

Bạn Tô sờ mũi nhỏ tiếng nói: “Vậy xin nhờ cả vào anh, anh trai ~”

Nói xong thì tắt máy.

Tô Tiểu Ly và Tiểu Mễ nhìn nhau, tài khoản của cô không đi huênh hoang, ai lại trộm số của cô nhỉ?

Hơn nữa còn đúng lúc như vậy?

Giống như nghĩ đến cái gì, hai người đồng thời nhảy về phía máy tính.

“Vào tài khoản lão nương!”

“Mễ, mở tài khoản!”

Hai người mắt không chớp nhìn chăm chăm màn hình, nhập mật khẩu, đăng nhập.

Năm giây sau, trên màn hình hiện lên một hàng chữ.

Hệ thống: [Dạ Thất Huyền tặng hoa cho Tiểu Ly Miêu, Tiểu Ly Miêu tiếp nhận tình yêu của Dạ Thất Huyền, Dạ Thất Huyền mở cờ trong bụng!]

Trong phòng truyền ra tiếng hét nhỏ của hai cô gái.

“Mẹ kiếp!”

“Mẹ ơi!”

Editor: phuogot_93

Tên trộm tài khoản to gan!

Trộm tài khoản không nói thì thôi, lại còn, lại còn dám nhận hoa của Dạ Thất Huyền!

Bạn Tô lập tức rất bức mình!

Còn Tiểu Mễ thì lại thấy rất ngạc nhiên.

Từ bao giờ mà Huyền gia và cô gái ở chung với mình có quan hệ tốt hơn vậy?

Cô nhìn Tô Tiểu Ly, rất nghiêm túc hỏi: “Hai người ngấm ngấm yêu nhau bao lâu rồi?”

Bạn Tô hết chỗ nói.

“Chị gái à, em và anh ấy không hề quen nhau.”

Tiểu Mễ không tin: “Vậy tại sao anh ta đưa hoa cho cậu?”

Hơn nữa, nhìn hoa kia mà xem, chính là hoa hồng, chỉ có người khác phái mới có thể tặng hoa hồng, trong trò chơi, đồng tính chỉ tặng hoa bình thường thôi.

Hoa hồng là đạo cụ mới ra, năm tẹ một bông đó.

Ế... Bạn Tô lại gần màn hình, sau đó lại khóc...

Giờ các cô nên quan tâm đến cái này sao?

Đáng lẽ phải đi bắt cái tên trộm đã trộm tài khoản chứ?

Tiểu Mễ liếc mắt, xua tay.

“Không đúng không đúng, trộm tài khoản của cậu chắc chắn là phụ nữ.”

“Sao cậu đoán được?”

“Cậu xem, Huyền gia tặng hoa mà không từ chối, cái này đại biểu cho cái gì?” Chỉ có phụ nữ mới không từ chối thôi!

Bạn Tô cũng liếc mắt nhìn Tiểu Mễ, nghĩ trong lòng, đàn ông cũng có thể không từ chối, Tiểu Mễ cậu không biết yêu rồi.

“Không cần biết là nam hay nữ, nếu người này có liên quan đến tìm Huyền gia, chúng ta có thể bắt được người này.”

Một câu nói của Tiểu Mễ khiến bạn Tô thấy ngay vàng sáng hiện ra.

Đúng vậy, chỉ cần Dạ đại đại tiếp cận người đó, cô sẽ biết động cơ trộm tài khoản của người đó là gì.

Chiều này được.

Vì thế Tiểu Mễ nhấn riêng cho Dạ Thất Huyền.

Cùng lúc đó, bạn Tô đăng nhập một tài khoản sư huynh cho cô, chuyên dùng để cô đi hái cây thuốc.

Tài khoản này là một đạo khách, bắp thịt to lớn mà cái gương mặt, lại đi chọn cái màu đen.

Trên lưng mang một cây đao to, thân trên mặc một cái áo ngoài màu vàng, trên eo thắt một cái đai lưng rộng bản, phía dưới là một cái quần đen và đôi giày vải to màu đen.

Lúc đào cây thuốc, bắp thịt trên người còn rung rung lên.

Nhìn lướt qua chẳng giống đạo khách mà giống đầu bếp hơn.

Lần đầu tiên bạn Tô mở tài khoản này đi hái cây thuốc cho sư huynh nhà mình đã bị hình tượng này làm cho giật mình.

Sao lại có hình tượng điên cuồng như vậy chứ?

Tô Tiểu Ly cô yêu thích cái đẹp, đương nhiên rất không hài lòng với hình tượng này.

Vì thế cô hỏi sư huynh nhà mình: “Sư huynh, huynh thích trai đẹp không?”

Chàng trai nào đó ừ một tiếng, phuogot_d.d/lqdn

Bạn Tô vội vàng cười haha hỏi tiếp: “Vậy có ai thấy huynh là trai đẹp không?”

Nhìn cách cô hỏi kia, nếu anh nói không có, vậy anh chính là “cực phẩm”

Nếu anh nói có, vậy chẳng phải cô có một sư huynh đẹp trai rồi à?

Thầm mèn Vệ Nhiên sư huynh, trong trò chơi YY anh thành Vệ Nhiên sư huynh, tướng tượng Vệ Nhiên sư huynh bảo vệ cô, thật hạnh phúc, thật tốt đẹp biết bao.

Ai biết được, chàng trai kia im lặng trong chốc lát.

Rồi rất bình tĩnh nói: “Những người khác đều nói huynh đẹp tự nhiên.”

Tô Tiểu Ly lập tức phun nước bọt.

Vì sao lại gọi là đẹp tự nhiên, chính là vì tự nhiên không có một chút nào đẹp!

Chắc chắn, lại còn đẹp tự nhiên, thật biết cách dùng từ.

Với hi vọng tìm được một người con trai có thể thay thế Vệ Nhiên sư huynh trong lòng cô, cô tạm thời YY một chút, bạn Tô đã thấy khinh bỉ bản thân.

Đương nhiên việc cô có cái ý nghĩ này là bởi vì mới quen chàng trai nào đó, vẫn chưa quen thân.

Về sau, rất nhiều lần cô thấy khinh bỉ bản thân dám có suy nghĩ thô tục như thế.

Sao có thể so sánh sư huynh mặt lạnh với Vệ đại công tử thân ái của cô.

Không có biện pháp nào so sánh được hết!

Hơn nữa, chàng trai nào đó cứ hờ ra là vứt một cái túi bảo cô đi hái cây thuốc.

“Đi! Lấy 300 cây thuốc về đây cho huynh.”

Áo trắng dịu dàng, cảnh tượng xinh đẹp, lại để cho cô đi làm cu li.

Cho nên cô âm thầm thề, về sau sống chết thế nào cũng không đăng nhập tài khoản này!

Nhưng không thể ngờ tới, giờ cô lại chủ động đăng nhập vào đây.

Nếu không phải bị trộm tài khoản thì...

Bạn Tô thở dài trước máy tính, Tiểu Mễ lập tức gọi: “Cậu ở đâu? Tới miếu Nguyệt lão ở Phụng Tường nhanh!”

Miếu Nguyệt lão?

Bạn Tô giật mình, quay đầu nhìn Tiểu Mễ: “Đến đây làm gì?”

“Cậu nói xem đến đó làm gì?” Kẻ trộm tài khoản đã nhận hoa của Huyền gia, vừa rời ở trong bang, cô nghe một MM có nói nhìn thấy Tiểu Ly Miêu ở gần thành Phụng Tường.

Chắc chắn là đi kết hôn với Huyền gia rồi!

A! Không được!!

Tô Tiểu Ly hét lên, vội vàng quay về máy tính, di chuyển nhân vật từ rừng cây chạy vào bên trong thành.

Tiểu Mễ ngồi cạnh thì vội vàng nhắn tin riêng cho Dạ Thất Huyền.

“Huyền gia? Có ở đây không?”

Nghe nói Huyền gia không thích nói chuyện với người khác, người liên quan đến đánh quái sẽ trả lời một con số: 1.

1 nghĩa là tiếp tục, 2 nghĩa là tạm ngừng.

Cho nên để tránh cho anh thật sự chạy đi kết hôn với cái người trộm tài khoản của bạn Tô, Tiểu Mễ không còn cách nào khác là gửi mấy tin nhắn liên tục.

“Huyền gia, nếu có xin hãy trả lời!”

“Huyền gia, Tiểu Ly Miêu không phải người đang đăng nhập tài khoản!”

“Huyền gia, nếu có xin hãy trả lời!”

Nhưng Dạ Thất Huyền một chữ cũng không trả lời cô. phuogot_d.d/lqdnTiểu Mễ phiền não cào tóc, mẹ nó! Rốt cuộc là có thấy không? Không thấy động tĩnh gì thế.

Thật ra, Dạ Thất Huyền đã đọc được.

Tiểu Ly Miêu không phải người đang đăng nhập?

Anh nhìn lại cô gái mặc áo trắng đứng bên cạnh, vẫn là đáng yêu xinh đẹp đáng yêu.

Giống như biết anh đang nhìn cô.

Cô gái áo trắng vui vẻ hôn hờ quay lại: “Em đẹp không?”

Anh hơi sững sờ, cô gái áo trắng lại nói tiếp với anh trên kênh Khu vực: “Nói cho anh biết, ngoài đời người thật của em còn đẹp hơn! Cười em coi như là anh tỉnh mắt!”

Đột nhiên một hình ảnh quen thuộc thoáng hiện lên trong đầu.

Một cô gái điệu ngoa dùng sức kéo tay áo anh, cảm hận nói: “Nói cho anh biết, nếu anh không theo đuổi em chính là không có mắt nhìn đó!”

Về mặt kia giống như trên thế giới này cô chính là người đáng để yêu thích nhất.

Những người khác đều là đồ bỏ đi.

Sao đột nhiên lại nghĩ tới cô ta?

Dạ Thất Huyền vội vàng lắc đầu nhưng một cái hình ảnh khác lại mơ hồ hiện ra.

“Thí chủ, lão nạp thật sự không bán thân!”

Nhìn có vẻ khó hiểu nhưng lại có cảm giác là người tốt.

Nhìn lại người tên Mễ Mạnh Mễ vẫn liên tục gửi tin nhắn cho anh, đột nhiên anh cũng sờ giống như bị sét đánh trúng.

Bị trộm tài khoản? Không phải bán thân?

Mà cách nói chuyện của Tiểu Ly Miêu bây giờ gọi cho anh nhớ đến một người mà anh đã từng rất quen thuộc.

Thậm chí người này còn bởi vì một người đàn ông khác mà chia tay anh.

Rồi sau khi chia tay một tháng đột nhiên quay về tìm anh, hơn nữa còn tìm cả trong trò chơi.

Người như vậy, chỉ có một.

Không lẽ là... Hoa Hồng??

Cô gái áo trắng thấy chàng trai áo đen bên cạnh này giờ không nói gì, vì thế giọng điệu có vẻ không tốt, giống như có chút không kiên nhẫn.

Ban đầu, ở thế giới cũng không có mấy người chú ý Dạ Thất Huyền tặng hoa cho Tiểu Ly Miêu.

Phần lớn mọi người bởi vì Mặc Phạm nói Tiểu Ly Miêu là sư đệ của anh thì đã tin rằng thân phận của Tiểu Ly Miêu là “đàn ông.”

Cho nên tất cả mọi người không để ý.

Nhưng đột nhiên có người kinh ngạc hô lên một câu: “Mẹ kiếp, chính là Huyền gia tặng hoa!”

Nam tặng hoa cho nam? Đang chơi cái gì đây?

Kênh Thể giới đang yên tĩnh lập tức náo nhiệt hẳn lên.

Một đồng hủ nữ nhảy ra cùng những người thích xem náo nhiệt.

Nhìn thấy nam nam biểu lộ tình cảm thật, các cô lập tức rối rít chạy đến kéo đàn kéo lũ trước miếu Nguyệt lão.

“Người ta rất kích động, bởi vì người ta muốn tận mắt nhìn thấy nam – nam kết hôn một lần!”

“Tôi cũng thế, tôi cũng thế!”

“Thật ra tôi lại muốn xem trực tiếp.” Kiểu như người nào đẩy người nào, người nào là công, người nào là thụ.

“A a a, tôi cũng muốn tôi cũng muốn.”

Khán giả thật nhiệt tình.

Nhưng mọi người nhiệt tình không phải lúc rồi.

Không thấy vai nam chính trong scandal đứng yên như cọc gỗ ở kia à?

Không thấy người con trai được gọi là nữ chính đang bức bối xoay quanh nam chính à? Con mắt của mấy người ở đâu? Ánh mắt của mấy người nhìn nơi nào?

“Mọi người nhìn đi, Tiểu Ly Miêu xoay quanh Huyền gia kia!”

“Nước miếng...”

Có người không hiểu, hỏi: “Nước miếng cái gì?”

“Chắc chắn là đang tìm điểm đột phá trên cơ thể Huyền gia.”

Không cần thận có khi Tiểu Ly Miêu mới thật sự là công. Một thiếu niên không giống công, nếu trở thành công còn mạnh mẽ hơn cả công thật sự.

A... Thì ra là thế thì ra là thế.

Ánh mắt của khán giả giống như đã hiểu rõ rồi.

Đột nhiên có người hét lên một câu “Huyền gia hồi hồn rồi!”

Đúng vậy, chàng trai áo đen giật giật, cô gái áo trắng cũng dừng lại không xoay quanh nữa. phuogot_d.d/lqdn

Trong lúc nhất thời, gần như tất cả mọi người đều nhảy vào bình luận.

[Ủng hộ Huyền gia và Tiểu Ly Miêu kết hôn!]

[Tiểu Ly Miêu, cô giỏi quá!]

[Huyền gia, nhanh đi cho Tiểu Ly Miêu ôm ôm xoa xoa anh đi!]

...

Mặc dù mọi người ở đây đều ủng hộ hai người kết hôn, nhưng trước màn hình máy tính có một ánh mắt khinh bỉ nhìn cô gái áo trắng trong màn hình.

Đồ đệ tiện! Dám tranh giành với tao!

Cuối cùng không phải vẫn là tao thắng à?

Khóe miệng nở một nụ cười nham hiểm, móng tay sơn màu hồng gỗ chữ ở trong kênh Khu vực.

Tiểu Ly Miêu: “Chúng ta kết hôn đi?”

Dạ Thất Huyền không nói chuyện nhưng lại đến gần cô gái áo trắng hơn một chút.

Oh Oh, đám quần chúng lại sôi trào, Dạ Thất Huyền sẽ nói cái gì đây?

Chắc chắn là thẹn thùng nói em đồng ý hả?

Thời gian giống như ngừng lại, tất cả mọi người nín thở chờ đợi Dạ Thất Huyền trả lời.

Một giây, hai giây, ba giây.

Đột nhiên một cơn gió to thổi đến, một người đàn ông vạm vỡ có mái tóc rối bù, mặt đen như than, áo vàng quần đen lao vọt vào trong đám người.

Hơn nữa, trên người anh ta vẫn còn rễ đỏ đung đưa trong gió.

Bắp thịt anh ta rung rung, đỉnh đầu hiện một dòng chữ: “Tôi không đồng ý các người kết hôn!”

Mọi người đứng ngây ra.

Mấy giây sau, rốt cuộc có một người xem hưng phấn nói: “Hóa ra là ba người đàn ông yêu nhau, quá kích thích rồi!”

Gào, giờ mọi người mới hiểu được, thì ra vị cơ bắp này tới đây để cướp hôn.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Sau Khi Trộm Tài Khoản

Editor: phuogot_93

Cướp hôn?

Giữa ban ngày ban mặt, ba chàng trai tình cảm vướng mắc, ý vị sâu xa biết bao nhiêu!

Chàng trai áo đen, cô gái áo trắng chính là một chàng trai dùng tài khoản con gái còn là một tiểu công và một chàng trai áo vàng có ngoại hình cơ bắp.

Mọi người ở đây chỉ sững sốt vài giây rồi vội vàng dùng sức ấn print screen.

Các góc độ, bấm bấm không ngừng.

Bạn Tô vừa nghe Tiểu Mễ nói người trộm tài khoản lại đi cùng Dạ Thất Huyền đến miếu Nguyệt Lão.

Nhanh chân chạy đi.

Nhưng dù sao chạy cũng vẫn chậm, đứng lúc bên cạnh có một MM cười Linh Miêu to lớn vượt qua cô.

Cô vội vàng ngăn người đó lại.

Ban đầu thật sự dọa MM kia sợ hết hồn, một chàng trai vai u thịt bắp xuất hiện giữa đường nói chuyện, không dọa người mới lạ.

Nhưng chàng trai này vừa mở miệng, MM kia lập tức rơi nước mắt rồi.

Tô Tiểu Ly nói: “Van cầu em cho tôi đi nhờ một chuyến, tôi đi đến miếu Nguyệt Lão ngăn cản hôn lễ!”

Thật Quỳnh Dao, MM này lại là một người thích BL.

Đang chạy chạy chuẩn bị đến miếu Nguyệt Lão vậy xem nam – nam kết hôn.

Vừa nghe chuyện này có biến, không nói hai lời cho Tô Tiểu Ly đi cùng.

Quả nhiên Linh Miêu tốc độ hơn hẳn, không mất bao lâu phía xa đã thấy hai người bị mọi người xung quanh trước miếu Nguyệt Lão.

Bạn Tô vội vàng nhảy xuống khỏi Linh Miêu của MM kia.

Chỉ thấy một đạo khách to khỏe, bắp thịt rung rung chen vào đám người.

Vung tay, ưỡn ngực, hét lớn một câu: “Tôi không đồng ý hai người kết hôn!”

Chàng trai áo đen kinh ngạc quay đầu, cô gái áo trắng dáng vẻ căm hận, đột nhiên xuất hiện anh trai đạo khách này, bắp thịt đầy người còn rung rung, mọi người thấy vậy lại cảm khái một trận.

Người qua đường Giáp nói: “Lâu lắm rồi không thấy bắp thịt sống động như vậy nữa.”

Người qua đường Ất nói: “Đúng vậy đúng vậy.”

Người qua đường Bính bày tỏ nỗi lòng: “Aizz, đột nhiên rất muốn ăn thịt ba chỉ.”

Vì thế, mọi người im lặng...

Nếu ba chàng trai cùng nhau làm nên bức tranh tình yêu thật là một sự kết hợp kỳ lạ và kích thích biết bao!

Nhìn ba người này mặc dù chỉ đứng như vậy, cũng không nói chuyện trong khu vực.

Nhưng càng như vậy, khán giả lại càng tò mò.

Không biết, vị này gọi Tô Tiểu Ly là công hay là thụ?

Là đi đến phía Tiểu Ly Miêu hay là chạy đến chỗ Huyền gia?

Thật muốn biết, thật muốn biết. phuogot_d.d/lqdn

Chuyện mà người xem không biết còn nhiều.

Ví dụ như bạn Tô vừa đến đã hét ra câu kia, Dạ Thất Huyền lập tức nhắn tin riêng cho cô.

“Cậu là ai?”

Bạn Tô vội vàng nhấn lại: “Tôi là tôi! Thí chủ, không nên như vậy!”

Sao có thể thừa dịp cô bị trộm tài khoản thì bá vương ngạch thượng cung chứ?

Lòng cô chỉ muốn giữ lại cho Vệ sư huynh, ai cũng đừng hòng cướp đi.

Cái giọng điệu này... Hình như có chút quen thuộc...

Thấy anh không phản ứng, bạn Tô lại nói tiếp: “Tôi là Tiểu Ly Miêu! Thí chủ!”

Cô đánh chữ rất nhanh: “Giờ người Tiểu Ly Miêu nhận hoa của anh không phải tôi mà là người trộm tài khoản của tôi!”

Bạn học Tô nói những lời này có người đã hiểu ra.

Liên hệ với những lời nhắn vừa rồi bạn học Tiểu Mễ gửi đến, cộng với bản thân anh cũng thấy có phần kỳ lạ, một suy nghĩ từ từ trở nên ngày càng rõ ràng.

Không trách được khi ở ngoài ngoài thành Phượng Tường anh gặp được cô, cô lại chủ động hơn bình thường.

Hơn nữa còn hỏi anh có bạn gái không, quan hệ với bạn gái như thế nào, thậm chí còn hỏi anh có nhớ bạn gái cũ không.

Bởi vì ngày đó bị cô nhìn thấy tình cảnh xấu hổ của mình và bạn gái cũ.

Vì sợ cô nghĩ mình là loại người tùy tiện, cho nên anh nghĩ nếu đã nói thì sẽ thật sự cưới cô.

Nhưng lại không ngờ tới, cô không chỉ từ chối lại còn an ủi anh đừng quá nhớ nhung nhiều đến chuyện đã qua.

Cho nên anh nghe cô hỏi đến chuyện của bạn gái cũ cũng không nghĩ nhiều.

Có thể chỉ là tùy tiện hỏi một chút thôi.

Nhưng càng nói càng cảm thấy không đúng, giọng điệu không đúng, cảm giác lại càng không đúng.

Mặc dù cũng mới nói chuyện với Tiểu Ly Miêu vài lần nhưng kiểu người tạo cảm giác khác biệt này để lại cho anh ấn tượng rất sâu.

Xin tha thứ cho Dạ Thất Huyền trước giờ chưa từng tiếp xúc với kiểu người như bạn Tô.

Trong đầu anh không thể tìm được từ nào biểu đạt chính xác ra được.

Tóm lại... Ý của anh là, Tiểu Ly Miêu nhận hoa này của anh không giống Tiểu Ly Miêu mà anh gặp ở sông Độc trước kia là được.

Dạ Thất Huyền nghĩ như vậy lại cảm thấy cô gái áo trắng càng không thích hợp.

Mất nhìn cô gái áo trắng rồi lại nhìn chàng trai bấp thịt rung rung.

Hình như nhận được được ánh mắt của anh, chàng trai kích động rung rung bấp thịt, đai lưng màu đỏ bên hông còn nhẹ nhàng rung lên từng cái.

Huyền gia lại im lặng rồi.

Bạn Tô thấy Dạ Thất Huyền không nói lời nào, trong lòng lại lo lắng một trận.

“Thí chủ, anh nói chuyện đi! Trên tài khoản của tôi còn có tiền đó!” Anh không lên tiếng phải làm sao đây.

Nói lại một chút, bạn Tô, Tiểu Mễ, coi như anh lên tiếng, tiền của hai cô cũng không liên quan gì đến anh ấy mà.

Coi như cô muốn nhờ Dạ đại dùng mỹ nam kế nhưng không thấy đây là chuyện quá xa vời sao?

Bạn Tô vừa nói câu này, Dạ Thất Huyền đã nhanh chóng trả lời: “Cô vừa nạp tiền vào tài khoản?” phuogot_d.d/lqdn

Cô vội vàng gạt đầu, đúng thế đúng thế, tận 1000 tệ đó!

Anh suy nghĩ một chút, hỏi: “Cô có gọi cho bên chăm sóc khách hàng chưa?”

Gọi chứ, nhưng không hiệu quả!

Còn nói muốn xác nhận lại cái gì nữa, liên hệ với người đang ở trên tài khoản để xác minh.

Cái rắc rối... Trộm mà thừa nhận mình là trộm à?

Nếu tên trộm kia bán quách tài khoản hoặc là chuyển tiền đi thì làm sao? Đến lúc đó, chăm sóc khách hàng chắc lại chỉ biết nói: “Cái này vượt qua phạm vi chúng tôi có thể xử lý, rất xin lỗi.”

Nếu như thật sự đợi đến lúc đó, rất xin lỗi có tác dụng gì hả?

Nhưng giờ, tên trộm tài khoản công khai đăng nhập, lại còn có ý đồ đâm đăng tới đâm đăng lui nên tôi mới phải nhẫn nhịn đi tìm anh.

Dạ Thất Huyền nhíu mày: “Nhẫn nhịn.”

Rốt cuộc cô muốn anh giúp chuyện gì?

Tô Tiểu Ly gõ một biểu tượng mặt cười: “Trộm lại tài khoản từ kẻ trộm!” Giúp cô có được mật khẩu, lấy lại tài khoản.

Dạ Thất Huyền lại im lặng.

“Không được.”

“Tại sao?” Bạn Tô nghĩ đủ thứ nhưng lại không ngờ anh sẽ trả lời như thế.

Cho nên mới nói, bạn Tô các cô muốn dùng mỹ nam kế thật sự không đáng tin.

“Đàn ông con trai không thể làm như thế được.” Dạ Thất Huyền nghiêm túc nói.

Nếu không phải bạn Tô tự mình trải qua sự kiện anh tặng hoa, thật sự sẽ hiểu lầm anh đang nhạo báng mình.

Nhưng cô biết, không phải anh đang nhạo báng.

Anh là người cứng nhắc, rất cứng nhắc.

“Ôi, tôi nói này, đây chỉ là kế hoãn binh thôi.” Đột nhiên bạn Tô cảm thấy tay chân không có chút sức lực.

Dạ Thất Huyền vẫn lắc đầu: “VẬY CŨNG KHÔNG ĐƯỢC.”

Nhìn đi nhìn đi, không diễn là không diễn.

Bạn Tô lại tru một tiếng: “Mẽ ơi, phải làm sao bây giờ?” 1000 tệ của các cô, thật đau, thật xui xẻo, thật tức giận!

“Sao? Cậu và Huyền gia nói sao rồi?” Tiểu Mễ vẫn là vẻ mặt kích động, chắc là cũng như cô đang mong Dạ Thất Huyền giúp mình.

Bạn Tô lắc đầu.

Quả nhiên, Tiểu Mễ tức giận vỗ đùi: “Ông nội anh ta chứ! Nếu đã không giúp mình! Quay đầu lại cầm roi da đánh đi!”

“Tiểu Mễ!!!”

“Làm sao! Đừng có mà gọi tên lão nương!” Tiểu Mễ tròn mắt nhìn về phía bạn Tô.

Bạn Tô hết sức im lặng.

“Đừng có ôm đùi tớ...”

Thì ra cậu có thể đánh ten-tet mà không có cảm giác gì bởi vì ngay từ đầu cậu không phải là vỗ vào bắp đùi của mình.

Bạn Tô tiếp tục khóc.

Tiểu Mễ phiền não cào tóc.

“Tớ thấy Huyền gia này không nhờ và được rồi.”

Giờ coi như cô đã hiểu vì sao Huyền gia đều tiếc chữ như vàng.

Không phải vì anh khiêm tốn mà căn bản là một cục gỗ.

Bạn Tô an ủi cô: “Mẽ à, phải tin tưởng, chúng ta sẽ có thể lấy lại được.” Tài khoản mất không đau lòng mà đau lòng chỗ tiền kia kia.

Tiểu Mễ hơi cắn môi: “Tiếp tục nói với anh ta!”

Huyền gia có thể thấy chết không cứu sao?

Nếu anh có thể vẫn tặng hoa cho Tô Tiểu Ly, mặc kệ là vì mục đích gì, chắc chắn là cũng có chút ấn tượng tốt với cô.

Nói cách khác, là có chút ý đồ gì đó với cô.

Nếu ý đồ còn chưa thực hiện được, thì phải tìm cách thể hiện, bây giờ chính là lúc thể hiện.

Bạn Tô nghiêng đầu suy nghĩ, cũng có chút đạo lý.

Được, vậy thì thử lại lần nữa.

Vì thế cô lại tiếp tục đánh chữ. phuogot_d.d/lqdn

“Thí chủ, không đúng, Dạ đại đại, tài khoản của tôi thật sự có tiền, anh giúp tôi được không?”

Vì lấy lại tiền, cô cũng coi như cầu xin.

Dạ Thất Huyền gửi lại một chữ: “Ừ.”

“À!” Bạn Tô lập tức kích động, Tiểu Mễ bên cạnh cũng nắm chặt tay “Tiếp tục!”

Được, tiếp tục đánh chữ.

“Này Dạ đại đại, anh nguyện ý giúp tôi đi trộm lại tài khoản của tên trộm rồi hả?”

“Không phải.”

Không phải...

“Vậy tại sao anh lại ừ?”

“Ừ.”

Bạn Tô bị sét đánh, Mễ ơi, tớ thật sự cảm thấy Dạ đại đại không phải là người Trái đất rồi.

Tiểu Mễ vỗ bàn: “Thật là một cục gỗ!”

Vì sao anh lại không chịu giúp?

Còn gọi là đại đại cái gì, có tiếng không có miếng!

Bạn Tô suy nghĩ một chút, lắc đầu rồi gật đầu, sau đó lại lắc đầu.

Haizz, xem ra tiền này không lấy lại được rồi.

Thật ra, mặc dù Dạ Thất Huyền là một cục gỗ cứng nhắc.

Nhưng cũng không đến nỗi kém như vậy.

Anh không trả lời bạn Tô là vì đang nói chuyện riêng với “Tiểu Ly Miêu”.

“Đừng có làm loạn nữa.”

“Ai làm loạn với anh, đáng ghét!”

“Có gì chúng ta nói rõ trong điện thoại đi, cô nói mặt khẩu cho tôi biết, tôi trả lại tài khoản cho cô ấy.”

“Tại sao?”

“Chuyện của chúng ta đã là quá khứ, không nên kéo cô ấy vào.”

“Anh anh, anh có thể nói với em như vậy!”

“Cô quên rồi à, là cô nói chia tay với tôi trước.”

Hóa ra, người trộm tài khoản của bạn Tô chính là cô gái áo xanh ngày đó,

Bạn gái cũ của Dạ Thất Huyền, tên Hoa Hồng.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Lấy Lại Tài Khoản.

Ngày ấy, lúc bạn Tô online, vô tình gặp phải Dạ Thất Huyền và bạn gái cũ nói chuyện với nhau.

Hon nữa còn là nói chuyện trong tình trạng kích động.

Nên thấy hay không nên thấy, cô đều thấy hết cả.

Không ngờ rằng còn chưa kịp đi đã bị Hoa Hồng kia phát hiện, còn chuyển hết giận dữ sang người cô.

Dạ Thất Huyền đột nhiên động kinh, không chỉ nói bạn Tô đừng đi, lại còn nói với Hoa Hồng là mình muốn kết hôn với bạn Tô.

Anh nói xem, hai người đang cãi nhau thì cứ cãi nhau đi.

Tại sao không có việc gì lại lấy bạn Tô ra làm lá chắn?

Lần này thì hay rồi, Hoa Hồng kia không chỉ tin mà còn ghi hận trong lòng, còn đi trộm tài khoản của bạn Tô nữa.

Chắc là bỏ tiền ra thuê người trộm.

Thật có bản lĩnh.

Dạ Thất Huyền đối mặt với bạn gái cũ của mình, lúc này cũng đang sút đầu mẻ trán.

“Vì sao anh lại tốt với cô ta như vậy? Có phải anh muốn tán tỉnh cô ta không?”

“Nói chuyện với anh đó! Tại sao nhanh như vậy anh đã không thích em nữa rồi?”

“Trong lòng em vẫn còn có anh, là anh! Anh lại đi thích người đàn bà khác!”

Liên tục nhận được tin nhắn từ “Tiểu Ly Miêu”, nhìn cô ngang ngược không phân biệt đúng sai, đột nhiên anh cảm thấy kỳ lạ.

Tại sao trước kia mình lại thích một cô gái như này?

Thế mới nói... Tình yêu là mù quáng.

Bạn học Dạ Thất Huyền, có loại chỉ là mù quáng một thời gian nhưng lại có loại mù quáng hoàn toàn.

Vì thế, Dạ Thất Huyền thất thần một chút rồi tỉnh lại ngay.

Nhưng anh im lặng lại chọc giận cô gái trộm tài khoản của Tiểu Ly Miêu kia.

“Nói chuyện với anh đó, có nghe không? Sao lại không nói gì?”

“Hóa ra anh lại thích cái loại người đê tiện đó! Cô ta có đẹp như em không? Có vóc người đẹp như em không?”

Anh bắt đầu dĩ trả lời cô ta: “Hoa Hồng, đưa mặt khẩu cho anh.”

“Tại sao lại phải cho anh?” Nghiến răng nghiến lợi nói: “Em không cho anh thì sao? Anh có bản lĩnh thì đến nhà tìm em đi.”

Nhất định phải làm loạn đến mức này sao?

Quy tắc hảo tự hảo tán* chắc hẳn bạn học Hoa Hồng này không biết rồi.

* Hảo tự hảo tán: Gặp gỡ vui vẻ, chia tay yên bình. Dễ đến với nhau thì dễ chia tay.

Trước kia chính cô ta vượt tường (ngoại tình) trước, chơi chán rồi giờ lại muốn quay đầu tìm Dạ Thất Huyền.

Nhưng cô ta lại quên rằng, là người thì đều có tôn nghiêm.

Hon nữa người đàn ông bị cô vứt bỏ trước đây, sau khi bị cô vứt bỏ đã gặp được một cô gái còn đáng yêu hơn cô, sao có thể quay đầu lại nữa?

Mặc dù nói... Trước đây Dạ Thất Huyền vẫn chưa từng tiếp xúc với kiểu người như bạn Tô, thường xuyên bị sự hoạt bát quá mức của bạn Tô dọa cho giật mình.

Nhưng điều này cũng chứng minh, bạn Tô có một cách thu hút người khác đặc biệt.

Bạn Tô giống như một bông hoa nở lộn xộn, mặc dù lớn lên trong một vườn hoa xinh đẹp tuyệt trần.

Nhưng cô chất phác, chân thật.

Dù có khuyết điểm nhưng không hề che giấu.

Nụ cười chân thành của cô dễ dàng làm rung động người bên cạnh.

Bạn sẽ không vì cô thỉnh thoảng hơi động kinh mà chán ghét cô, ngược lại, bởi vì cô không điệu bộ mà mở rộng tâm lòng đón nhận cô.

Đây cũng là nguyên nhân tại sao bạn Tô có thể thuận buồm xuôi gió lẫn lộn ở khoa Nghệ thuật, được các bạn nữ khác yêu thích.

Nói đi cũng phải nói lại, bởi vì Dạ Thất Huyền không có loại “hoi thờ” giống như Mặc Phàm.

Cho nên bạn Tô đối mặt với anh hoàn toàn không giống lúc gặp mặt Vệ đại công tử và sư huynh nhà mình, xuất hiện vẻ “khéo léo.”

Vừa đến đã xưng bạn tăng, gọi Dạ Thất Huyền là thí chủ.

Đương nhiên anh cũng có ấn tượng sâu với cô.

Dù sao, không ai thích đến gần người chơi Dạ đại.

Cho dù có cũng là hỏi anh có thể dẫn mình đi cày phó bản hoặc là nhờ anh giúp đỡ đánh quái một chút.

Ngoài ý muốn quen biết một cô gái thú vị như vậy.

Tuy nhiên anh cũng là nguyên nhân để cho Hoa Hồng trộm tài khoản của cô.

Nghĩ vậy, Dạ Thất Huyền lắc đầu, chắc chắn anh phải để cho Hoa Hồng giao mật khẩu ra mới được.

Vì thế, anh lại nói chuyện với cô ta: “Đưa mật khẩu cho anh.”

Hoa Hồng hét lên: “Không đưa là không đưa!”

Anh dám đối xử tốt với cô gái khác, tại sao chứ?

“Anh nói xem, có phải anh đã gặp mặt cô ta rồi không?” Hừ, có khi còn lăn cả lên giường rồi cũng nên.

Đột nhiên vẻ mặt Dạ Thất Huyền lạnh lùng, quát to: “Hoa Hồng, không được nói lung tung!”

“Em nói lung tung?” Hoa Hồng cười lạnh: “Không có quan hệ thì sao anh lại che chở cho cô ta?”

“Hoa Hồng, không được nói như vậy!”

“Em nói cái gì? Em nói cô ta là đồ đê tiện!”

Nói xong, Hoa Hồng còn viết một loạt.

“Đê tiện đê tiện đê tiện đê tiện đê tiện...”

Cách dùng từ sắc bén và không khách khí làm cho Dạ Thất Huyền rất khó chịu, cực kỳ khó chịu.

Đột nhiên anh hét lên một tiếng: “Đủ rồi!”

Hoa Hồng lại cười lạnh, hừ, biết sự lợi hại của cô chưa?

Cô ta đặc ý nhìn màn hình, nghĩ thầm, người đàn ông này vẫn là hết cách với cô thôi.

Hoa Hồng đoán đúng kết quả nhưng lại không đoán đúng nguyên nhân.

Dạ Thất Huyền hết cách với cô nhưng anh lại càng xác định rõ một quyết định.

Vì thế anh nói: “Xin em về sau đừng có tìm anh nữa, chúng ta đã chia tay rồi.”

Suy nghĩ một chút, lại nói thêm một câu: “Cô ấy hơn em.”

Cho dù là một người xa lạ, cũng không quen thuộc, nhưng ít ra bây giờ mà nói, Tiểu Ly Miêu vẫn tốt hơn cô ta.

Hoa Hồng im lặng.

Trong màn hình, đột nhiên cô gái áo trắng đặt tay lên đàn cổ, chiếc đàn bên người lập tức phát ra ánh sáng nhỏ, trong không trung, ánh sáng ấy biến thành một thanh kiếm mềm mại bay thẳng đến người Dạ Thất Huyền.

Gió lớn thổi qua, thổi tung mái tóc màu đen của cô, mà giống như cả người cô cũng tan mất ra sát khí... cùng với đồ kỵ.

Động tác này của cô đã làm cho mọi người đứng xem bên cạnh kinh ngạc một trận.

“Làm gì thế?”

“Mẹ kiếp! Đánh nhau, ông đây thật hưng phấn quá!”

“Có phải đánh nhau trên giường đâu, có gì mà hưng phấn.”

“Này, mọi người nhìn kia!”

Chỉ thấy luồng sáng phát ra từ chiếc đàn giống như một con rắn nước bơi trong không trung đến chỗ Dạ Thất Huyền, mà Dạ Thất Huyền thì vẫn đứng im, hình như không chuẩn bị phòng ngự.

Dưới cơn gió to, một nam một nữ, một đen một trắng, còn có một luồng sáng hóa thành một con rắn trong không trung.

Luồng sáng màu xanh nhạt, đột nhiên đâm thẳng về phía anh!

Bạn Tô và Tiểu Mễ nhìn vào màn hình máy tính hô to một tiếng: “Không được!”

Nhưng, đã muộn.

Bởi vì cấp còn cách xa, ánh sáng từ chiếc đàn cổ trên tay cô gái áo trắng vừa đâm vào Dạ Thất Huyền, chỉ thấy trên đỉnh đầu Dạ Thất Huyền xuất hiện một nhắc nhở bị tấn công -3, thì cô gái ngã xuống.

Bạn Tô rất buồn bực: “Cái kẻ trộm tài khoản này sao lại giết thí chủ?”

Không lẽ anh đi vạch trần người nọ, sau đó người nọ thẹn quá hóa giận?

Tiểu Mễ sờ cằm, dùng sức gật đầu, bày tỏ đồng ý.

Không nhìn ra, Huyền gia lại là một người đàn ông như thế.

... Bạn Tô và Tiểu Mễ, quả nhiên rất thích hợp viết tiểu thuyết. Cái lối suy nghĩ này thật sự thiên mã hành không* rồi.

* Thiên mã hành không: Ngựa thần lướt gió tung mây => ví vớ văn chương, thi ca, thơ pháp hào phóng, không câu thúc.

Bên này, “Tiểu Ly Miêu” giết Dạ Thất Huyền còn chưa xong, bản thân lại bị treo.

Bên kia, những người chơi cũng đang suy đoán, Tiểu Ly Miêu là công, sao có thể đâm Dạ đại?

Cứ cho là đột nhiên xuất hiện chàng trai cơ ngực cuộn cuộn ngăn cản hai người họ ngọt ngào, cũng có thể suy nghĩ đến chuyện ba người một chút mà!

Sao cứ cứng nhắc như thế?

Cuộc tình tay ba thật là phức tạp.

Mà không, phải là rất phức tạp.

Đúng lúc này, đột nhiên bạn Tô thấy một thông báo đăng nhập: “Mặc Phạm đã online.”

Sư huynh nhà mình đến rồi!

Bạn Tô lập tức khóc, gửi tin nhắn: “Sư huynh huynh huynh huynh~~~~”

Chàng trai nào đó nhũ mảy, sao hôm nay cô lại tự giác đi hái thuốc như vậy?

Mặt trời mọc hướng tây thật rồi à?

Lại liếc nhìn nội dung cuộc nói chuyện rất sôi nổi trên kênh Thế giới, giọng nói lập tức thay đổi.

“Muội lừa gạt người khác kết hôn?”

Bạn Tô lại khóc.

“Sur huynh, tài khoản kia không phải muội!”

“Hừ.”

May mà anh có một thói quen là kết bạn với tất cả tài khoản phụ của mình.

Anh vừa lên mạng nhìn thấy Tô Tiểu Ly online đã cảm thấy có chút kỳ lạ rồi.

Ngày đó Tiểu Ly Miêu còn ám chỉ cái hình tượng của tài khoản này rất thô tục, sao hôm nay lại chủ động vào tài khoản hái thuốc này chứ?

Mà giờ cô lại khóc lóc nói không phải là mình vào tài khoản kia.

Đột nhiên nghĩ đến một khả năng nào đó, ngón tay dài nhanh nhẹn đánh chữ.

“Lên YY, ngay lập tức.”

Bạn Tô vội vàng trả lời được, rồi đăng nhập YY.

Không biết vì sao sur huynh vừa xuất hiện, cô lại cảm thấy trong lòng tìm lại được.

Đăng nhập YY, anh gửi một dãy số kênh.

Nhưng mà lần này không phải ban nhạc, mà là một kênh rất yên tĩnh.

Ngoại trừ anh ra thì chỉ có cô.

Tiểu Mễ vừa đi lấy giấy vệ sinh lau mũi, nhìn sang thấy đúng cảnh như vậy.

Cô cau mày đẩy bạn Tô: “Cậu làm sao đấy?”

Không đi trông cái tên trộm tài khoản đã đâm Huyền gia, lại lên YY làm cái gì?

Bạn Tô vội vàng dùng khẩu hình nói: Sur huynh.

Đại thần Mặc Phàm?

Lập tức Tiểu Mễ ghé lại gần, giật lấy một bên tai nghe, lắng nghe động tĩnh bên kia, ánh mắt hận không thể nhìn xuyên qua máy tính.

Đèn xanh sáng lên, vẫn là Boss áo tím nói: “Tài khoản của muội em xảy ra chuyện gì?”

Nói đến chỗ đau lòng của cô rồi!

Bạn Tô tạch tạch gõ bàn phím: “Tài khoản bị trộm rồi! Trong tài khoản còn có 1000 tệ muội và Mễ cùng nạp vào, 555555555.”

Chàng trai nào đó mở miệng: “Gọi điện cho bên chăm sóc khách hàng chưa?”

Bạn Tô lại đánh chữ: “Gọi rồi, nhưng không tác dụng gì, 55555555.”

Im lặng hai giây, chàng trai nào đó lên tiếng lần nữa: “Đưa tất cả thông tin đăng ký cho anh.”

Éc... Cái này...

Sur huynh, rốt cuộc huynh định làm gì?

“Lấy lại tài khoản giúp muội.”

Cái này, cái này...

Tiểu Mễ chọc cô: “Cho đại thần, cho đại thần.” Cô say mê trong giọng nói tuyệt vời của đại thần rồi.

Tại sao Tiểu Mễ lại tin tưởng anh thế?

Cũng không phải bạn Tô không tin tưởng anh, nhưng mà thông tin bao gồm cả tên họ của cô, tuổi tác, số chứng minh thư, điện thoại, địa chỉ mail, địa chỉ... Thế chẳng phải là cho anh hết à?

Cô rối rắm chuyện này đó.

Tiểu Mễ vẫn dùng ngón tay đâm cô, bạn Tô hít sâu một hơi.

Được rồi, cho thì cho, dù sao cũng chẳng ai biết ai!

Không lẽ sư huynh nhà mình còn có thể chạy đến tìm cô, tìm người thật chơi PK sao?

Vì thế, cô đánh tên đăng nhập, tên thật, điện thoại và toàn bộ thông tin vào phần nói chuyện cho anh.

Sau đó... Chàng trai nào đó im lặng.

Chắc không phải sư huynh rút mạng chứ? Bạn Tô gửi dấu chấm hỏi.

Lúc này chàng trai mới nói: “Chờ một chút.”

Được rồi, vậy thì chờ một chút.

Bạn Tô ngẩng đầu nhìn Tiểu Mễ, phát hiện vẻ mặt Tiểu Mễ đang nghi ngờ gì đó.

Cô không nhận được, hỏi: “Cậu sao đấy?”

Tiểu Mễ có chút do dự suy nghĩ một chút rồi nói với bạn Tô: “Ly tử, giọng của đại thần nghe quen tai thế nhỉ?”

Tô Tiểu Ly cười trộm, Tiểu Mễ này mới nghe giọng nói dễ nghe đã nói quen tai, chắc chắn.

“Không phải.” Tiểu Mễ lắc đầu. “Thật sự rất quen tai.”

Cảm giác đã từng nghe qua ở đâu rồi, giọng nói có chất lượng cao như này không thể nghe thường xuyên được, nhưng cô có thể chắc chắn cô đã từng được nghe thấy rồi!

Bạn Tô bày tỏ nghi ngờ nhìn Tiểu Mễ một cái rồi lại nhìn vào trò chơi.

Mới vừa quay lại nhìn trò chơi, chỉ thấy trên màn hình có người kêu: “Tiểu Ly Miêu logout rồi! Tiểu Ly Miêu logout rồi!”

Hả? Tên trộm chạy rồi?

Nhìn lại chỗ vừa rồi cô gái áo trắng ngã xuống, giờ không thấy bóng người đâu nữa.

Ngược lại một đám thầy thuốc đang chuẩn bị tiến lên hồi sinh cho Tiểu Ly Miêu, ngu ngốc anh nhìn tôi, tôi nhìn anh.

Không được! Tiền của các cô!!

Giống như một tia sét đánh, mưa to sắp rơi xuống.

Đột nhiên, nghe thấy một giọng nam nói ở bên tai: “Mặt khẩu đối xong rồi, giờ là tài khoản của em.”

Giọng của sư huynh!

Bạn Tô và Tiểu Mễ nhìn nhau, vội vàng nhìn vào phần bình luận của YY, trên đó quả nhiên xuất hiện một tổ hợp các con số và chữ cái.

Hai cô lại nhìn nhau lần nữa.

Bạn Tô rất xúc động lên mạch: “Sư huynh, anh giỏi quá!! Cảm ơn anh, sư huynh!!!”

Tiếng kêu này của bạn Tô vừa ngọt vừa sùng bái khiến người khác thấy ảm áp trong lòng.

Chàng trai kia im lặng vài giây, khóe miệng mấp máy: “Đừng khách sáo.”

Ngón tay thon dài lướt trên bàn phím, con ngươi đen càng thêm sâu xa.

Xuống mạch, một mỏng nhẹ nhàng nói ra ba chữ: “Tô Tiểu Ly.”

Bắt được em rồi.

Bởi vì một trong các nhân vật chính đột nhiên logout, sự nhiệt tình của nhóm quần chúng vậy xem giảm đi không ít.

Lại thêm chàng trai bắp thịt cuồn cuộn kia cũng biết mất sau đó, nhóm quần chúng cho rằng trong trận chiến tình yêu tay ba nam – nam này, Huyền gia bị PASS rồi.

Vì thế, quần chúng mang theo một chút tiếc hận và xúc động từ từ lui dần.

Trước máy tính, một cô gái có các móng tay sơn màu hồng dùng sức vỗ xuống bàn, ánh mắt của cô ta mơ hồ có chứa chút hận thù.

Cô ta không cam lòng.

Một người trong trò chơi, lại có thể cướp anh từ bên cạnh cô ta?

Cô ta vẫn nghĩ rằng bất cứ khi nào mình trở về, anh cũng thích mình giống như trước đây.

Không ngờ loại người không thú vị gì như anh cũng dám học người khác yêu đương qua mạng!

Đúng là một đôi hèn hạ!

Chắc chắn cô ta phải chinh chết hai người!

Bạn Tô đang vui vẻ vào được tài khoản của mình, đột nhiên cảm thấy một trận gió lạnh, rụt cổ xuống.

Nhưng rất nhanh cô đã tập trung vào trò chơi rồi.

Bởi vì cô vui mừng phát hiện, trong tài khoản, ở thanh số tiền người chơi nạp vào, 1000 tệ vẫn không thay đổi một chút nào.

Bạn Tô cảm động hít vào, Tiểu Mễ cũng vui mừng như vậy: “Đại thần Mặc Phàm quả thật là tài giỏi!”

Trước kia cô chỉ thấy đại thần Mặc Phàm rất mạnh hôm nay nhìn thấy như vậy quả thật rất tài giỏi rồi.

Những đại đại khác đều phải đứng sang một bên!

Lần đầu tiên bạn Tô cảm giác mình may mắn như vật.

Sư huynh nhà mình làm thế nào mà lấy lại được tài khoản nhỉ?

Không lẽ anh là cao thủ máy tính? Vì cô mà xâm nhập hệ thống nội bộ của công ty trò chơi?

Hay là anh phá luôn máy tính của cái người trộm tài khoản rồi, lấy lại mật khẩu đồng thời để cho máy tính kia cứ mười giây là tự khởi động lại?

Xong rồi xong rồi, đột nhiên cô cảm thấy hình tượng của sư huynh nhà mình thật cao lớn!

Hơn nữa, lại còn là đồng môn sư huynh muội, không đúng, là sư huynh đệ, thật là thân thiết.

Cô vui mừng tiện thể gửi tin nhắn trong trò chơi.

“Sư huynh, huynh thật sư là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả!”

* Tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả: người trước, kẻ sau không ai bằng.

Chàng trai kia cũng trả lời rất nhanh: “Thật?”

“Đúng thế, đúng thế, muội vô cùng ngưỡng mộ sư huynh!”

“Nếu như vậy, thế thì biểu hiện cho huynh xem.”

Hả, biểu hiện như nào?

“Đi hái thuốc.”

Ếc... Bạn Tô gửi cái biểu tượng mắt lé ←_←

Được rồi, coi như đây là trả công sư huynh giúp cô lấy lại tài khoản đi.

Chàng trai nào đó nhân nhả bổ sung một câu: “300 cây.”

Bạn Tô im lặng, cô có thể thu hồi những lời sùng bái anh vừa rồi không?

Chàng trai hỏi lại cô: “Muội thấy thế nào?”

Cô cảm thấy... Không được...

Vì thế bạn Tô 囧, chàng trai ngồi trước máy tính nở một nụ cười nhẹ.

Trong lúc nói chuyện, hai người đã từ từ đến gần nhau hơn.

Ngày hôm nay quả thật có rất nhiều điều vui.

Trong thời gian vui vẻ này vẫn có một người là ngoại lệ.

Trong nháy mắt mọi người đi hết, trước miếu Nguyệt Lão chỉ còn một mình Dạ Thất Huyền đứng một mình ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Tô Nữ Vương

Editor: phuogot_93

Chuyện vui vẻ nhất trên đời này là, khi bạn cho rằng đã mất tiền đột nhiên nó lại trở về nguyên xi vào trong túi của bạn.

Bạn Tô cầm 500 kia của mình, hưng phấn đến cửa hàng nhìn một cái xem một chút, còn mua không ít thứ.

Mặc dù, những thứ mua về không có nhiều tác dụng cho lắm.

Ví dụ như trang phục thời trang, hay là hoa, còn có dây thừng nhỏ của nữ vương.

Đạo cụ dây thừng nhỏ của nữ vương mới ra, chỉ có người chơi nữ mới có thể sử dụng.

Nghe nói là không cần biết đùa giỡn người chơi nam cấp bậc cao bao nhiêu, dây thừng nhỏ này vừa ra tay lập tức khiến người đó gào khóc!

Oa, thần kỳ như vậy!

Khi bạn Tô cầm trong tay một túi lớn, ngồi xổm trong rừng hái cây thuốc.

Vừa kinh ngạc nhìn trong cửa hàng giới thiệu một loại dây thừng tương tự thất lưng.

[Công cụ tự vệ, thích hợp với bất kỳ người chơi nam cấp bậc gì. Có thể làm cho người chơi nam rơi vào trạng thái hôn mê trong mười giây.]

Đổi lại tài khoản cô gái áo trắng Ly Miêu, bạn Tô mua mười cái!

Nhìn cái gọi là dây thừng nhỏ của nữ vương nhét đầy trong túi, sống lưng cũng lập tức thẳng tắp, thế là được rồi.

Ngay cả khi nói chuyện với chàng trai nào đó, cô cũng mạnh mẽ hơn.

“Đây, sư huynh, cây thuốc huynh cần này.”

“Đủ 300 cây rồi hả?”

“Ừ... Không kém nhiều lắm.”

Chàng trai nào đó nhìn con số trong túi, rõ ràng mới có 180 cây.

Còn 120 cây nữa đâu?

“Sư huynh, muội không phải cu li!” Không nên hành hạ cô, huống hồ bây giờ cô đã có vũ khí!

“À,” Chàng trai nào đó nhú mày: “Có vũ khí gì?”

“Vũ khí bí mật!” Bạn Tô đắc ý vênh vao, vui mừng nói.

“Hừ.”

Mặc đại thần từ chối cho ý kiến, hừ nhẹ ra tiếng. phuogot_d.d/lqd

Giọng điệu kia của anh giống như đang nói, cứ cho cô là Định Hải Thần Châm (gây Như Ý) của Tôn Hầu tử cũng không gây khó dễ cho anh được.

Bạn học Tô lập tức bị phản ứng khinh thường này làm cho kích động.

“Sur huynh, huynh có muốn tự mình thí nghiệm vũ khí bí mật của muội một lần không?”

Khi nói chuyện, tay đã âm thầm mò vào trong túi, con chuột chỉ vào cái tên dây thừng nhỏ có icon tương tự dây thắt lưng da, tâm tình vô cùng kích động.

“Hừ.”

Mặc đại thần vẫn hừ nhẹ một tiếng, hoàn toàn không để Tô Tiểu Ly vào mắt.

Tô Tiểu Ly bùng nổ.

Cô nhếch môi, cười ha ha về phía màn hình.

Đến rồi đến rồi, rốt cuộc bây giờ Tô Tiểu Ly cô cũng chiến thắng sur huynh mặt lạnh nhà mình rồi!

Mặc dù anh là đại BOSS ban nhạc Hóa Diễm, mặt dù anh thật sự rất cường đại.

Nhưng nếu cô có thể thắng anh, không phải là cô có thể trở thành người thiên hạ vô địch, Tô toàn năng người gặp người thích sao?

Những ngày tháng rong ruổi khắp nơi, sắp thấy tương lại rồi!

Oh thật đáng giá ~

Cái gì, logic của bạn Tô này cũng thật quái dị.

Anh đã cường đại như vậy, cô không cảm thấy nếu cô đối nghịch lại sur huynh nhà cô, sẽ bị ngược rất thảm sao?

Lúc này, trong màn hình, cô gái áo trắng đột nhiên di chuyển cơ thể, kéo một cái dây từ trong túi ra.

Vung lên trong không trung còn có ánh vàng lấp lánh.

“Sur huynh, nhìn thấy không?”

Nhìn vũ khí bí mật của muội đi, vung lên trong gió thật quá là đẹp.

Cô cảm thấy mình giống như nữ vương vậy.

“Mẹ kiếp! Cậu làm gì đấy?” Không biết Tiểu Mễ xuất hiện lúc nào, còn ghé sát đầu vào nhìn chăm chăm màn hình.

Không phải Tiểu Mễ nói định ra ngoài à, sao đột nhiên trở về vậy?

“Tớ lấy ví tiền.”

Tiểu Mễ lắc lắc cái túi nhỏ trong tay, tiếp tục chú ý lên màn hình máy tính.

Không ngờ còn có thể nhìn thấy hình ảnh này.

Chàng trai áo trắng và cô gái áo trắng đối mặt, cô gái áo trắng cầm một sợi dây da vung loạn.

Máu chốt là, về mặt Tô Tiểu Ly rất kích động.

Nhìn lại một chút chàng trai áo trắng dịu dàng nho nhã, Tiểu Mễ liếc nhìn bạn Tô: “Cậu làm sao đấy?”

“Tớ đang cho sur huynh xem dây thừng nhỏ của nữ vương.”

“Cậu... biến thái?” Tiểu Mễ không dám tin nhìn bạn Tô hai mắt tỏa sáng, về mặt có chút bí ối.

Từ khi nào mà con nhóc này khẩu vị nặng như thế?

Thảo nào vừa nhìn thấy Vệ đại công tử là không thể cản lại được.

Hóa ra trong lòng cô đã nảy sinh ra tư tưởng biến chất vậy.

Cái này, thật sự là làm khó cho Mặc Phàm đại thần rồi.

Bạn Tô căn bản không chú ý lời nói của Tiểu Mễ, cô vẫn đang chìm đắm trong hạnh phúc khi dây thừng nhỏ của nữ vương vung lên.

Trái một cái, phải một cái.

Dây da quất trong không trung tạo ra gió, rất sáng khoải.

Mà chàng trai trẻ tuổi nào đó vẫn bình tĩnh như cũ. phuogot_d.d/lqd

Ngay khi nhìn thấy cô lấy ra dây thừng nhỏ của nữ vương, ánh mắt có hơi sâu xa.

Ừ, Tiểu Ly Miêu này có tiến bộ rồi.

Dám múa may cái này với anh.

Trong đầu đột nhiên hiện lên một gương mặt cô gái thẹn thùng mà lại ngây thơ.

Còn có... Cảm xúc khi ở gần anh.

Khuôn mặt nhỏ nhắn như vậy... nếu cầm dây thừng nữ vương múa may...

Hầu kết bỗng động một cái, hai mắt khép hờ, ổn định hô hấp của mình.

Chuyện gì đây?

Chỉ là tưởng tượng mà lại có ý nghĩ khát vọng một người.

Là vì trong lòng anh khô cạn quá lâu rồi sao?

Hô hấp lần nữa, ánh mắt từ từ khôi phục thành dáng vẻ lúc trước, cố bình tĩnh nhìn vào màn hình.

Nhìn thấy cô gái áo trắng trước mặt cầm một sợi dây thừng đang vung loạn trong không trung, khóe miệng không nhịn được lại co rút.

Bởi vì cô không chỉ vung, mà trên đầu không ngừng nhảy ra một câu.

Tiểu Ly Miêu: “Ta là nữ vương, ta là nữ vương!”

.....

Rốt cuộc là cô đang nghĩ gì thế?

Như vậy... Dừng cảm.

Nhưng mà, anh phải công nhận.

Hành động như này có chút khác thường so với các cô gái khác, nhưng mà anh không hề thấy chán ghét.

Ít nhất so với những người có ý đồ kia, cô đơn giản bày tỏ, mà làm cho anh lần đầu tiên nổi lên hứng thú.

Mất thấy vị “nữ vương” này càng ngày càng đến gần.

Ngón tay chàng trai khẽ lướt bàn phím, mắt lại nhìn đến phần tư liệu vừa được lưu, tư liệu thật của cô.

Khóe miệng nở một nụ cười tươi như hoa.

Bạn Tô bên này vung dây thừng nhỏ, trong lòng thấy rất thoải mái.

Mua roi này thật tốt, nhìn sư huynh nhà mình bị khí thế của cô làm cho chấn động kìa.

Cô gái áo trắng vui vẻ đến gần chàng trai, vẻ mặt tươi cười.

“Sư huynh, huynh thấy sợi dây thừng này của muội mạnh chứ?”

Chàng trai áo trắng khẽ nghiêng người, bạn Tô hồi hộp nhìn chằm chằm màn hình.

Không biết sư huynh sẽ nói gì?

Tiểu Ly Miêu! Hóa ra muội là một nữ hiệp!

Tiểu sư muội, vừa rồi muội rất giống một người phụ nữ khỏe mạnh, sư huynh thật ngưỡng mộ muội.

Sư muội, xin hãy cùng huynh bước chân vào giang hồ! Để huynh giúp đỡ muội.

Càng nghĩ càng thấy tuyệt...

Bạn học Tô chăm chú nhìn vào màn hình.

Một giây, hai giây, ba giây.

Đột nhiên, chàng trai áo trắng xoay người, đi đến trước mặt cô.

Trong nháy mắt, khoảng cách của hai người gần hơn, gần đến nỗi... Anh chỉ cần di chuyển gần thêm 1 cm, không! 0,5 cm thôi!

Miệng của bọn họ có thể chạm vào nhau!!

Đương nhiên, là đang nói đến nhân vật trong trò chơi; chàng trai nào đó dùng bàn phím điều khiển chàng trai áo trắng và cô gái áo trắng được bạn Tô ảo tưởng đến việc dán thân vào giang hồ.

Ếc...

Bạn Tô không kịp được nuốt nước bọt.

Chỉ cảm thấy trên mặt đột nhiên nóng lên.

Sao lại như vậy?

Vừa rồi cô giống như nữ vương vùng dây thừng, cô, cô phải là khí thế lớn chứ.

Sao có thể chỉ nhìn một hình ảnh trong trò chơi đã nóng mặt rồi?

Vù vù, bạn Tô nâng một bàn tay phe phẩy, hi vọng có thể giảm nhiệt.

Khi cô đang quạt, Mặc đại thần bề ngoài ôn nhuận như ngọc gửi cho câu một tin nhắn riêng.

“Muội đổi mặt khẩu chưa?”

A! Bạn Tô sững sốt, vừa rồi vào tài khoản vội vàng đi kiểm tra tiền có đủ hay không.

Vừa thấy không bị mất, cô vui vẻ theo Tiểu Mễ đến cửa hàng ở thành Huyền Thiên Long.

Đột nhiên Tiểu Mễ có người tìm, nên bạn Tô đăng xuất tài khoản, rồi dùng máy tính của Tiểu Mễ đăng nhập vào tài khoản anh chàng to khỏe đi vào rừng hái cây thuốc.

Đang hái được một nửa thì đăng nhập lại tài khoản của mình để mua dây thừng nhỏ của nữ vương, rồi đến trước mặt sư huynh nhà mình tìm một chút tôn nghiêm.

Cơ bản là quên chuyện đổi mặt khẩu rồi.

Chuyện quan trọng như vậy mà cũng dám quên, không lẽ lại muốn bị trộm lần thứ hai?

Chàng trai nào đó nhìn cô không nói lời nào, nhẹ nhàng nói một câu: “Đổi mặt khẩu đi, bây giờ luôn.”

“Được...”

Bạn Tô vội vàng cất dây thừng, ỉu xiu chạy đi đổi mặt khẩu.

Sau khi đổi xong mới thở phào nhẹ nhõm.

Lần này thật sự là bị kinh sợ nhưng không gặp nguy hiểm gì.

“Đổi xong chưa?”

Khi bạn Tô đi đổi mật khẩu, Mặc đại thần nhân tiện vào cửa hàng xem thuộc tính của dây thừng nhỏ của nữ vương, khi thấy cô gái áo trắng hơi di chuyển cơ thể, ngón tay thon dài gõ nhẹ trên bàn phím, gửi tới ba chữ này.

Bạn học Tô mỉm cười: “Xong rồi, được rồi.”

“À đúng rồi,” Đột nhiên bạn Tô nhớ tới cái gì, hỏi chàng trai: “Sur huynh, huynh làm thế nào lấy được tài khoản của muội thế?”

Cô thật sự muốn biết có phải sur huynh chính là hacker thần bí trong truyền thuyết không, nghĩ lại, cảm thấy thật kích thích.

“Gọi điện thoại cho chăm sóc khách hàng,” phuogot_d.d/lqd

Hả? Chỉ đơn giản như vậy?

Bạn Tô chớp chớp mắt, không tin tưởng lại có thể đơn giản như vậy.

Chàng trai nào đó nhẹ nhàng lên tiếng.

Vì sao cô cũng gọi điện thoại, vì sao không ai giải quyết?

À, đúng rồi! Có một khả năng.

Đó chính là... Sur huynh thân là đại BOSS ban nhạc Hóa Diễm đã dùng giọng nói dễ nghe của mình để “sắc dụ” GG hoặc MM chăm sóc khách hàng.

Bạn Tô nở một nụ cười tà ác.

“Sur huynh à ~~~ sắc ~~~ dầu.”

Bạn nói đi, Tô Tiểu Ly, hiểu sai thì thôi, đến cả gõ chữ cũng không rõ ràng.

Cũng may Mặc đại thần có thể hiểu.

Anh hơi nhú lông mày: “Sắc dụ?”

“Đúng vậy đúng vậy!” Là bán nhan sắc để đạt được mục đích.

Cô liếc nhìn chàng trai nào đó, không ngờ sur huynh nhà mình lại không hiểu cái này.

Cô lập tức hả hê nói thêm: “Sắc dụ chính là một môn học cao siêu.” Sur huynh ơi sur huynh, mau nói cho muội biết làm thế nào huynh ** được bên chăm sóc khách hàng đi.

** sao... Con người đen như ngọc ở màn hình máy tính bên kia đột nhiên lóe lên ánh sáng.

Kỳ quái, nói thẳng ra như vậy, nếu là một người khác nói, chắc chắn sẽ làm cho người khác thấy không chịu nổi.

Nhưng tại sao từ miệng cô nói ra lại làm anh cảm thấy rất ấn tượng.

“Làm mẫu một lần xem nào.”

“Hả?” Bạn Tô không phản ứng kịp: “Làm mẫu gì?”

“Sắc dụ.”

Bạn Tô toát mồ hôi lạnh, sao lại bảo cô làm mẫu?

Người nên làm mẫu phải là sur huynh nhà mình mới đúng chứ, người làm cho bên chăm sóc khách hàng lấy lại tài khoản là anh chứ có phải cô đâu?

Hơn nữa, lấy ai để làm mẫu đây?

Trên gương mặt tuấn nhã lộ ra một nụ cười mê hoặc lòng người, cũng thay đổi một tư thế lười biếng.

Từ từ đánh chữ: “Nếu thế, huynh đây đành chịu khó để muội sắc dụ vậy.”

Phụt ---

May là bạn Tô không uống nước, miệng cũng khô.

Nếu như đúng lúc đang uống nước thì cái màn hình này đoán rằng sẽ bị rửa nước một lần rồi.

“Sur huynh!!!” Bạn Tô tức giận gõ: “Không được giờ trò lưu manh!”

“Làm sao?” Chàng trai vẫn là vẻ rất nhàn nhã: “Muội sợ không sắc dụ được?”

Bạn Tô tức giận nắm tay nhìn về phía màn hình.

Hừ, dám xem thường cô, tốt xấu gì cô cũng là một thiếu nữ trong sáng hàng thật giá thật, vẫn còn nguyên vẹn!

Tốt lắm, hôm nay cô sẽ để cho sư huynh mặt lạnh nhìn một chút, tại sao lại kêu cô đi quyến rũ!

Hả? Tiểu Ly Miêu này sao tự nhiên thông minh thế?

Ánh mắt người con trai nào đó hon buồn bã, đang định gõ bàn phím.

Nhưng khi nhìn thấy lời nói tiếp theo của cô, ánh mắt lại sáng lên.

Bởi vì trong kênh Khu vực, bạn Tô đang tức giận, kích động nói.

Tiểu Ly Miêu: “Sư huynh! Huynh chờ đó! Muội sẽ ** được huynh!”

Bằng bất kỳ giá nào, cô nhất định phải ** được sư huynh về nhà mình. Chaiyo! Cố lên! Cố lên! Cố lên! (trong lòng gào thét.)

Môi mông khẽ mỉm cười.

Con cá, mắc câu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Tự Mình Truyền Dạy

Tô Tiểu Ly, cô khá lắm.

Không phải anh là sư huynh mặt lạnh nhà cô sao? Cô chắc chắn có thể dụ được anh về sao?

Sợ là cô có cố gắng như nào thì anh vẫn đều là mặt than thôi.

Bạn Tô đứng dậy khỏi ghế dựa, xoay từng khớp xương.

Giống hệt với các tuyển thủ chạy vượt rào 110 mét, tinh thần phấn chấn.

Cô kích động, thứ nhất: Nếu như thực sự có thể phát tán sức quyến rũ của cô thì đây chính là lần đầu tiên rồi.

Nhưng mà, sau khi làm xong động tác chuẩn bị, ngồi lại vào bàn máy tính.

Cô lại buồn phiền.

Bởi vì... Cô không biết phải làm như nào...

Bình thường sắc dụ thì phải làm như nào đây?

Suy nghĩ một lúc, âm thanh bên ngoài bầu trời truyền cho cô: “Ông chú Baidu hoặc là bà cô Google!”

Ồ đúng, sao cô có thể quên mất điều quan trọng như vậy!

Vì thế vội vàng mở trang web, ở phần tìm kiếm gõ: làm cách nào để sắc dụ đàn ông.

Tìm kiếm, đồng thời không quên nhấn lại cho Mặc đại thần đang thành thạo chờ cô sắc dụ mình.

“Chờ muội một phút! Muội nhận điện thoại!!!”

Giọng điệu rất vội vã, đủ để tạo nên ảo giác cô thật sự đi nghe điện thoại, đằng sau còn có một icon đeo kính nghiêm túc, nhấn mạnh chắc chắn cô sẽ quyến rũ anh.

Bởi vậy, cô có thời gian làm công tác chuẩn bị, không để cho anh phát hiện trình độ thu hút con trai thật sự của cô.

Rất tốt, rất tốt.

Bạn Tô hài lòng gật đầu.

2.530.000 kết quả tìm kiếm

Oa, trí tuệ của loài người thật vĩ đại.

Tiêu đề xếp hạng đầu tiên rất bắt mắt.

“Hãy xem phú bà giàu có sắc dụ đàn ông như thế nào?”

Bấm vào xem, hóa ra toàn là quảng cáo linh tinh, bạn Tô luống cuống tắt trang.

Nhìn tiếp xuống dưới, lại là một tiêu đề làm người ta kích động...

Hãy xem Geisha Nhật Bản* sắc dụ đàn ông như thế nào!

* Geisha (tiếng Nhật: 藝妓 - Nghệ giả, nghĩa đen là "con người của nghệ thuật") là nghệ sĩ vừa có tài ca múa nhạc lại vừa có khả năng trò chuyện, là một nghệ thuật giải trí truyền thống của Nhật Bản. Mặc dù nhiệm vụ của geisha thường bao gồm cả tán tỉnh và đùa cợt kêu gọi (tuy được mã hóa theo các cách truyền thống), nhưng họ không bao giờ có quan hệ tình dục với khách hàng. Geisha là một loại hình biểu diễn tài nghệ văn hoá lành mạnh, cao cấp, hoàn toàn không có hành vi bán dâm, dung tục, rẻ tiền, tức chỉ "mại nghệ, không mại dâm". Geisha có vài nét tương đồng với ả đào trong văn hóa Việt xưa, hay ca kỹ trong văn hóa Trung Quốc.

Ngao, bạn Tô hít sâu một hơi, cô là một cô gái trong sáng, để giành được chiến thắng trong trận đấu giữa sư huynh đồng môn, cô phải làm được!

Mặc dù là đời sau của một gia đình cách mạng, Tô Tiểu Ly cô không nên mở cái tiêu đề này.

Nhưng mà, cô đã bấm rồi.

Sau đó con người nhanh chóng thu nhỏ rồi phóng to ghé sát vào xem nội dung bên trong.

Nguyên văn có mấy câu như này:

Nghe nói, cổ của Geisha là nơi của đàn ông Nhật Bản thích trêu ghẹo nhất.

Nghe nói, các cô gái ấy đều giỏi ca múa, đều là thứ đàn ông thích.

Phản ứng đầu tiên của bạn Tô là cầm cái gương nhỏ ở cạnh bàn, soi vào cổ mình.

Soi được một nửa thì nghĩ tới, hình như trong trò chơi nhân vật cô gái áo trắng của cô mặc một áo trắng cao cổ, kín đáo tương tự như Đường trang*.

* Đường trang hiện nay là do Mã Quái (trang phục của dân tộc Mãn Thanh, một dạng áo khoác bên ngoài, áo cổ tròn, ống tay cửa hẹp, thường là xẻ giữa, cài nút thắt, ống tay áo hình chữ U.) cải cách thành, kết cấu của loại trang phục này gồm có 4 đặc điểm lớn: Loại cổ đứng, phần cổ giữa trước được may mở và kéo dài xuống một chút đối với nữ trang. Thân áo và tay áo liền với nhau, không có đường chỉ vẽ nối. Hai vạt áo xẻ giữa, cũng có thể xẻ bên. Cúc áo hình vuông.

Hai bên tay áo nhẹ nhàng lay động trong gió, tự nhiên mà không tầm thường.

Lúc đầu, cô thấy nhân vật này mặc bảo thủ nhất nên mới chọn.

Không lẽ, hôm nay cô phải phá giới sao?

Bạn Tô rất đau lòng xoay người, sau đó giống như đã hạ quyết tâm, tay phải điều khiển con chuột, nhả tâm bấm vào nhân vật.

Mặc đại công tử vẫn đang rất mong đợi bạn Tô sẽ sắc dụ anh như nào.

Bởi vì... Anh thật sự tò mò, rốt cuộc cô bé này sẽ sử dụng cách gì.

Cho cô chút thời gian chuẩn bị, thật không biết cô có thể làm ra những cái gì.

“Tô Tiểu Ly.” Anh hơi nhếch khóe miệng, bờ môi bật ra tên cô.

Lúc này, người khác ở ngoài sáng, anh ở trong tối, cảm giác thật tốt.

Anh vốn rất tuấn tú, khỏe miệng còn mang theo nụ cười có chút xấu xa, giống như một vương tử đẹp trai có linh hồn ác ma nhưng lại có ánh sáng của thiên sứ.

Không hề làm cho người ta thấy gian ác mà lại cảm thấy vạn vật trong trời đất ở trước mắt anh đều trở nên thua kém.

Nếu có cô gái nào nhìn thấy anh lúc này.

Chỉ sợ cho dù anh là vương tử của địa ngục, có lẽ vẫn bỏ nhà vào anh, cầu anh thương yêu.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là anh muốn.

Liếc nhìn mặt đồng hồ Thụy Sĩ trên cổ tay phải, lại nhìn vào màn hình.

Trong màn hình, cô gái áo trắng bé nhỏ đang đưa lưng về phía anh, nhích tới nhích lui không biết là đang làm gì ở đó.

Lông mày anh tuấn không nhịn được hơi nhíu lại, à, xem dáng vẻ chắc là đã chuẩn bị xong rồi?

Ngón tay thon dài xoa bờ môi, yên lặng chờ đợi cô mở miệng trước.

Mặc đại thần, ngài không hổ là đại thần.

Quả thật bạn Tô đã chuẩn bị xong rồi.

Sau khi nghiên cứu ông chú Baidu xong, rốt cuộc cô quyết định dùng cách trực tiếp nhất phát tán sức quyến rũ với sư huynh nhà mình.

Phương pháp mà cô chọn là...

Chỉ thấy cô gái áo trắng nhích tới nhích lui rồi đột nhiên quay người lại!

Áo khoác ngoài được cởi ra, trên người chỉ còn áo ngực và quần nhỏ.

Đều tại trò chơi này thiết kế quá YD, nhìn thử mà xem, điều chỉnh góc độ một chút là có thể nhìn thấy bộ ngực đẹp, vòng eo thon nhỏ còn có đôi chân thon dài của cô đều được miêu tả sinh động.

Người thiết kế trò chơi này vì sao có thể làm giống như thật vậy?

Bạn Tô xấu hổ nhưng vừa đỏ mặt vừa không nhịn được mà ghé vào nhìn vào áo lót trên người Tiểu Ly Miêu thêm vài lần.

Trò chơi này có một cài đặt, nếu bạn thay đổi quần áo đang mặc thành bộ dạng lúc ban đầu.

Nhân vật sẽ tự động hơi cúi đầu, hai gò má ửng hồng, hơn nữa còn dùng tư thế ngượng ngùng bày tỏ mình đang mắc cỡ.

Cái gọi là bộ dạng lúc đầu chính là nam để lộ thân trên, nữ mặc đồ ba mảnh, giống như cô gái áo trắng bây giờ.

“Khụ!”

Chàng trai nào đó ho lên một tiếng.

Bởi vì, nói như nào thì anh cũng không nghĩ tới, cô nói sắc dụ thật sự là sắc dụ.

Trực tiếp đến cái trình độ này.

Anh cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, trên trán cũng lấm tấm mồ hôi.

***!

Rõ ràng chỉ là hình ảnh của một nhân vật hư cấu trong màn hình, vậy mà anh...

Vì thế, trong trò chơi, chàng trai áo trắng hỏi cô: “Muội đang làm gì thế?”

Hả?

Hỏi câu này...

Bạn Tô rất nghi ngờ nhìn về phía chàng trai dịu dàng gửi lại một câu.

“Đang sắc...” Quyển rũ huynh...

Chẳng lẽ huynh không nhìn ra?

Hay là cô vẫn chưa đủ?

Vì thế rất tức giận, không lẽ cô không có sức hấp dẫn với đàn ông như thế sao?

Không lẽ sư huynh nhà mình sẽ cười nhạo cô chăng?

Không được! Cô phải thay đổi, tuyệt đối không thể bị cười nhạo được!

Trong đầu bạn Tô đột nhiên nhảy ra câu nói giỏi ca múa.

Tay nhỏ bé nhanh chóng bám vào các động tác và vẻ mặt của hệ thống, không chút do dự nhấn vào điều nhảy lắc mông.

Cô gái mặc đồ ba mảnh bắt đầu vui vẻ lắc mông.

Trái lắc lắc, phải lắc lắc.

Cô gái áo trắng mặt đỏ ửng như hoa đào, càng lúc càng lại gần chàng trai áo trắng đứng yên kia.

Bạn học Tô Tiểu Ly hai tay chống nạnh, đắc ý nhếch môi.

“Bản cô nương đây rất giỏi mà!”

... Bạn Tô thật sự quá bạo gan rồi...

Cô đã quên lúc trước cô làm động tác này, đại thần đã xem thường cô bao nhiêu à?

Cũng đúng, bây giờ không giống lúc trước.

Là đại thần chủ động yêu cầu cô sắc dụ anh.

Nhưng mà, thật sự có hiệu quả sao?

Chàng trai khẽ nhắm hai mắt rồi lại từ từ mở ra.

Trong mắt mơ hồ mang theo ý cười.

Anh đã nhận ra.

Có người, thật sự là một tờ giấy trắng.

Đột nhiên nhớ tới cách đây không lâu, anh vào ban nhạc hỏi tình hình những ca sĩ mới gia nhập, một người con trai có quen biết nói với anh.

“Chùng nào thì cậu mới bằng lòng thật sự mở rộng trái tim ra?”

Mở rộng sao?

Lúc ấy anh cười cười, từ chối cho ý kiến.

Không biết tại sao lại nhớ đến những lời nói của người kia.

Nếu là bình thường, anh gặp phải người khác phải làm động tác như vậy, nói những lời như vậy với mình.

Tuyệt đối sẽ không nhìn thêm một.

Nhưng hôm nay, anh lại cảm thấy rất thú vị.

Ngón tay thon dài gõ lên mặt bàn, hài lòng nhìn cô gái trước mắt hình như càng ngày càng bán khoán.

Rốt cuộc, bạn Tô không nhịn được.

Rất mát bình tĩnh hỏi: “Sao, như thế nào?”

“Hử?”

Bạn Tô 囧, cái giọng phát ra từ mũi đây là có ý gì?

Cô nhìn màn hình một.

Chàng trai nào đó nhàn nhã nói: “Muội muốn biết?”

Bạn Tô lập tức mắc câu, gạt đầu hai cái về phía màn hình, sau đó vội vàng gõ chữ: “Muốn!!”

“Vậy sao?”

“Ừ ừ!” Đây chính là lần đầu tiên của cô đó!

Này này, bạn Tô à, cách dùng từ của cô...

“Rất bình thường.”

“Hả?” Bạn Tô sững sốt, anh có ý gì.

“Huynh nói,” chàng trai nào đó chậm rãi gõ chữ: “Muội không sắc dụ được huynh.”

Kỹ thuật còn kém, cần tiếp tục cố gắng.

Bạn Tô hóa đá rồi...

Cô coi cũng coi, uốn éo cũng uốn éo, cô là một cô gái trong sáng mà dám làm những động tác và vẽ mặt hèn hạ như vậy.

Mà anh còn nói: Rất, bình, thường!

A a a a!!! Tại sao???

Hai mắt bạn Tô như phun lửa nhìn về phía màn hình, nhấn nhấn chuột vài cái, nhanh chóng mặc lại quần áo, nổi giận đùng đùng nhìn về phía chàng trai nào đó.

Nếu ánh mắt có thể giết người, thật không biết Mặc đại thần đã chết mấy lần rồi.

Thật không hổ là đại thần.

Anh cười nhạt, ném ra một câu: “Vừa nhìn đã biết không có kinh nghiệm.”

Trong lòng bạn học Tô cũng bứt giận, vậy mà cũng bị nhìn ra được...

Chàng trai nào đó hừ nhẹ, đó là đương nhiên.

Bạn Tô miễn cưỡng vuốt mặt, gõ chữ thật nhanh: “Không có kinh nghiệm thì sao? Không có kinh nghiệm chứng tỏ muội còn trong sáng!” Dám xem thường muội không có kinh nghiệm, muội xem thường lại huynh!

Chàng trai nào đó im lặng vài giây, giận quá hóa cười.

Bạn học Tô không thể không ngạc nhiên, anh, anh, anh cười gì?

Chàng trai nào đó khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng đánh chữ.

“Để sư huynh dạy muội cho.”

Tay cầm tay, tự mình truyền dạy.

Học tập theo gương Lôi Phong*.

Viết xong, nhẹ nhàng ấn nút Enter.

Vì thế, bạn Tô, hóa đá rồi.

* Lôi Phong (1940 – 1962) là một chiến sĩ của quân Giải phóng Nhân dân Trung Quốc. Sau cái chết của mình, Lôi Phong đã được hình tượng hóa thành một nhân vật vị tha và khiêm tốn, một người hết lòng với Đảng Cộng sản, chủ tịch Mao Trạch Đông và nhân dân Trung Quốc. Năm 1963, anh trở thành đề tài cho cuộc vận động mang tính tuyên truyền diễn ra trên toàn quốc có tên là "Noi theo tám gương đồng chí Lôi Phong". Sau khi Mao Trạch Đông qua đời, Lôi Phong vẫn là một biểu tượng văn hóa. Tên của anh đã đi vào lời ăn tiếng nói hằng ngày và hình ảnh của anh xuất hiện trên áo phông và quà lưu niệm.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Truyền Dạy Trong Sơn Động

Sư huynh mặt lạnh đã trải qua thời gian dài áp bức cô, uy hiếp cô, tự nhiên lại có cái suy nghĩ này!

Đó không phải là loạn luân, loạn luân sao? (Tác giả: không phải lỗi chính tả đâu =.=)

“Huynh huynh huynh huynh huynh `~`” Bạn Tô run rẩy một lúc lâu.

Sau đó hít sâu, lúc này mới nói hoàn chỉnh được.

“Sư huynh, huynh muốn dạy muội sắc...” dụ...?

Chàng trai áo trắng phát nhẹ ổng tay áo: “Sao, muội không muốn?”

Nói đùa à, anh cho rằng cô ngốc chắc!

Đương nhiên là không muốn... Á...

Không biết từ lúc nào mà hàng trai nào đó lấy thanh bảo kiếm bảy màu ra, cứ tùy ý tiện tay vung lên một.

Mà anh lại bày ra một vẻ mặt tươi cười rất không bình thường: “Nói lại lần nữa xem nào?”

Khụ khụ, sư huynh hèn hạ, lại uy hiếp cô!

Bạn Tô gõ bàn phím, lập tức xóa đi từng chữ từng chữ đã đánh ra. = =|||

“Được...”

“Tốt lắm, đi thôi.”

Đi? Đi đâu? Bạn Tô chớp mắt.

Chàng trai nào đó cất kiếm, lại dùng vẻ mặt nghiêm túc gửi tới một câu: “Đi tìm một chỗ không người để sư huynh dạy muội...” Dụ dỗ đàn ông như thế nào.

Nói đến đây, dừng lại một chút, lại bỏ thêm một câu có ý tứ sâu xa: “Làm sao? Không dám tới?”

Không dám? Mẹ kiếp!

Cô chính là đời sau của gia đình cách mạng, sinh vào lúc Trung Quốc đổi mới, lớn lên dưới phong trào ngọn cờ hồng, gian khổ giản dị, khăn quàng đỏ kiên cường.

Cô dám, đương nhiên dám!

Chàng trai nào đó cười cười: “Vậy thì tốt.”

Nói xong, chàng trai áo trắng tao nhã triệu hồi thú Cửu Thiên Ly Hỏa, hơn nữa còn gửi lời mời cùng cười cho bạn Tô.

Gương mặt đẹp trai nhìn cô, làm cho trái tim nhỏ của bạn Tô đập loạn.

Đáng ghét, tại sao tạo hình nhân vật kiếm khách nam trong trò chơi lại đẹp trai như vậy?

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng bạn Tô vẫn ngoan ngoãn đồng ý.

Cô gái áo trắng nhẹ nhàng nhảy lên thú Cửu Thiên Ly Hỏa, ngồi phía trước chàng trai áo trắng, gấn bó chặt chẽ.

Thật sự là làm người ta không ngừng tưởng tượng.

Chàng trai nào đó nhìn cô gái trước người, vỗ nhẹ lên thú Ly Hỏa.

Chỉ thấy nó chạy băng băng như ngọn lửa cháy.

Tô Tiểu Ly nhìn cảnh sắc hai bên đường không ngừng di động về phía sau, không khỏi nghiêng đầu nhìn, sư huynh nhà mình muốn đưa cô đi đâu đây?

Không mất bao lâu, thú Cửu Thiên Ly Hỏa đã dẫn họ đến một chỗ.

Bốn phía đều là đá, cỏ dại mọc thành bụi.

Chỗ này, không phải là một vị trí của nhiệm vụ phó bản sao?

Đi qua đồng đá này chính là lối vào của phó bản.

Khi lên cấp 20, Tô Tiểu Ly đã đến chỗ này.

Lúc đó có rất nhiều người, mỗi người đều cầm theo vũ khí phá đá đi vào trong này.

Bây giờ cấp độ cao hơn, chỗ này lại trở nên yên tĩnh như vậy.

Nhưng mà tôi đây làm gì?

Mặc đại thần thu hồi thú cười cường đại của mình, nói: “Vừa rồi huynh đã nói gì với muội?”

“Sư huynh muốn tự mình dạy muội... cái đó.”

Bạn Tô gian nan nuốt nước bọt, nhìn chàng trai mạnh mẽ bên cạnh với ánh mắt không dám tin.

Anh không định kéo cô vào trong sơn động này chứ?

Chàng trai nào đó nhíu mày: “Sao?”

“Không không, không sao cả.” Bạn Tô nhìn ngắm bốn phía: “Phong cảnh bên trong không tệ, những tảng đá được xếp đặt rất đặc biệt, chắc chắn là nghệ thuật hiện đại sau này.”

Thực tế là, bên trong là một động tối và lạnh! Chẳng có cái gì!

À không, nói vậy không đúng. Ít nhất bên trong còn có một tòa nhà, trong nhà có một tỷ tỷ hồ ly tinh.

Nhiệm vụ của phó bản kia chính là muốn người chơi đi vào đánh ngất hồ ly tinh, sau đó lấy chìa khóa đi ra.

Không biết người thiết kế trò chơi này nghĩ thế nào mà lại để cho đánh ngất, mà còn phải gõ ba lần, thật BT.

Mặc đại thần nở nụ cười: “Muội vẫn nhớ rõ nhỉ.”

Tất nhiên, trong cái động to như vậy, còn sắp đặt nơi ở cho tỷ tỷ hồ ly tinh sống, phòng hướng đông, phòng hướng tây.

Lúc ấy cô đi tìm khắp một lượt, cuối cùng là tìm thấy vị kia ở trong phòng bếp.

☞ nhất chính là, lúc ấy, tỷ tỷ hồ ly tinh đang cầm một quyển sách trong tay, minh tư khổ tương* trước cái nồi to.

* Minh tư khổ tương: vắt hết óc khổ tâm suy nghĩ, cố gắng suy nghĩ.

“Rốt cuộc người ta nên làm món gì mới được đây?”

Bạn Tô cầm theo đạo cụ của nhiệm vụ đưa – một cây gậy gỗ to, nhằm đúng cái gậy của vị tỷ tỷ kia mà gõ xuống ba gậy, trên mặt đất mới rơi ra một chìa khóa.

Nhìn đến bìa quyển sách kia, bốn chữ to rõ ràng: ◇.

Nghĩ đến hình ảnh kia, bạn Tô thở dài, lúc ấy cô thật thất vọng.

“Lần này muội sẽ không thất vọng đâu.” Chàng trai áo trắng nghiêng người nhìn cô.

“Sư huynh, huynh chắc chắn?”

“Ừ.” Không chỉ có không thất vọng, có lẽ... Sẽ không chịu nổi cũng chưa biết chừng.

Bạn Tô không chịu lên trước: “Sư huynh, bên trong rất tối!”

Nếu không phải vì có nhiều người chơi làm cho không khí âm u của nơi này giảm bớt một chút thì thật đúng là rất dọa người.

Hơn nữa vừa mới vào trong động mới có mười mấy giây, giờ tay lên đã không thấy năm ngón đâu!

=.=, bạn học Tô, cách hình dung của bạn thật mới mẻ.

Cô cứ nói thẳng rằng thật ra lúc nhỏ bị chú mình xem phim ma trong phòng khách dọa sợ, cho nên mới sợ hãi với những cái này có phải xong rồi không.

May mà chàng trai nào đó thông minh, nghe huyền ca mà hiểu nhã ý*.

* Nghe huyền ca mà hiểu nhã ý: Nghe đàn ca mà biết được chí khí trong đó; giỏi suy luận, suy đoán; chỉ nghe nói bề ngoài đã nắm bắt được trọng tâm.

Nhìn thấy cô lưỡng lự không tiến lên, đáng về lại ngại ngùng không chịu nói thẳng, ngón tay thon dài trên bàn phím hơi ngừng lại.

Ah? Thì ra Tiểu Ly Miêu này cũng biết sợ?

Anh dừng lại giống như đang quan sát cô.

Bạn Tô tự động tiêu hóa hành động quan sát này của anh thành một câu hỏi: Muội sợ?

Cô vội vàng giải thích: “Sur huynh, muội sợ huynh không quen với bóng tối bên trong. Dù gì gió cũng đang thổi vù vù.”

Anh không lật tẩy cô.

Mà chỉ cười cười đánh chữ: “Đi theo huynh.”

Nói xong, trong màn hình, chàng trai giờ tay lên, thế mà thật sự có thể giờ đến trước mặt cô gái áo trắng.

Bạn Tô đã mất hồn trong nháy mắt.

Dường như, anh thật sự đứng trước mặt mình.

Giống như, trong khoảnh khắc ấy, phía sau anh nở đầy hoa dành dành.

Nụ cười như gió xuân ấm áp, đưa tay về phía cô.

Đương nhiên, chỉ là trong mấy giây.

Bởi vì cô nhanh chóng nhớ ra, chắc chắn là anh chọn động tác chìa tay trong hệ thống vẽ mặt và động tác.

Trước kia, cô không biết động tác này có ý nghĩa gì, giờ thì đã hiểu.

Thì ra là dùng vào những lúc như này.

Rất kỳ quái, anh nói một câu như vậy, trong lòng cô giống như buông xuống được tảng đá.

Tại sao chứ?

Bạn Tô có chút khó hiểu sờ sờ hai tai.

Mãi đến khi anh thúc giục, gửi lời mời tởm, lúc này cô mới vội vàng vào đội, cũng bám đi theo.

Vừa vào trong động, quả nhiên một cơn gió lạnh thổi tới.

Thổi vào cô gái áo trắng, làn váy của Tiểu Ly Miêu cũng nhẹ nhàng bay.

Bạn Tô không nhận được rụt cổ, một trò chơi, có cần làm giống thật đến vậy không chứ?

Nhìn lại chàng trai nào đó, vẫn rất bình tĩnh.

Đột nhiên cô nảy ra một suy nghĩ trong đầu, không lẽ sư huynh nhà mình muốn dạy cô sắc... dụ như thế nào trong hoàn cảnh như này sao?

Gào, quả nhiên là người trong nghề, phải không?

Nơi này nguyệt hắc phong cao* làm cho cô nhớ tới rừng cây tình yêu trong trường.

* Nguyệt hắc phong cao: Trời đen gió lớn, thích hợp làm chuyện xấu.

Thường xuyên có rất nhiều đôi uyên ương sinh viên đến cái rừng cây tối đen để trao đổi tình cảm.

Không ngờ, Mặc Phạm đại thần cũng chính là sư huynh nhà cô bề ngoài nho nhã, tác phong nhanh nhẹn.

Lại biết những cái này, chắc chắn chắc.

Vừa nghĩ xong, đột nhiên có một ánh sáng yếu ớt xuất hiện ở phía trước.

Nhưng bởi vì trong động rất tối nên chút ánh sáng đó có vẻ rất chói mắt.

Trong trí nhớ, khi ánh sáng này xuất hiện, chính là lúc tòa nhà của vị tỷ tỷ hồ ly tinh kia xuất hiện rồi.

Quả nhiên, ánh sáng yếu ớt ngày càng sáng hơn, từ từ giống như ban ngày.

Bởi vì ánh sáng tương phản mạnh mẽ, bạn Tô không khỏi nheo mắt lại.

Đến khi mở ra thì phía trước đã xuất hiện một ngôi nhà.

A, đây là... Đây là...

Tô Tiểu Ly dụi dụi mắt, ngôi nhà này không phải là ngôi nhà kia!

Thì ra đó là một ngôi nhà cũ nát không chịu nổi, vẫn là một gian nhà gỗ, mặc dù ngôi nhà này được xây bằng gỗ nhưng vẫn mang phong cách cổ xưa.

Trước cổng có một hàng rào thấp, trên hàng rào những bông hoa màu hồng nhạt bò đầy.

Đẹp, đẹp đến lạ lùng, còn có vài phần giống với thế ngoại đào nguyên.

Hơn nữa, nhạc nền hình như là tiếng đàn tranh?

Chàng trai áo trắng và cô gái áo trắng đứng ở chỗ này giống như một phong cảnh, thật đúng là như vẽ.

Trong khoảng thời gian ngắn, cô sinh ra ảo giác.

Tới chỗ này sắc dụ?

Đột nhiên! Một tiếng cười quái dị truyền đến, phía trước xuất hiện một làn sương mù!

Trên màn hình lập tức tạo cảm giác mờ lung.

Không tới hai giây, sương mù tan đi, vậy mà xuất hiện thêm một người, một cô gái mặc một bộ áo đỏ xinh đẹp.

Cô mỉm cười, ngay chính giữa màn hình xuất hiện một đoạn đối thoại: “Hứa Tiên, sao giờ chàng mới đến, người ta nhớ chàng muốn chết!”

Phụt ---!

Bạn học Tô, lại phun.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Bên Trong Động Hồ Ly

“Hứa Tiên???” Bạn Tô hừ lạnh với màn hình nói: “Tôi mới chính là Bạch nương từ đây!”

Trong động hồ ly tinh tự nhiên xuất hiện một người phụ nữ, lại còn gọi sư huynh nhà mình là Hứa Tiên.

Huyền ảo, quá huyền ảo rồi.

Từ khi biến sư huynh là Boss của ban nhạc Hỏa Diễm đến nay, cô vẫn cảm thấy mình như đang ở trong sương mù.

Hơn nữa, sau vài lần gặp được đàn anh Vệ Nhiên mà mình thầm mến, cô càng thêm nghi ngờ có khi nào mình xuyên không rồi.

Theo như lời Tiểu Mễ nói: Cô vẫn đắm chìm trong cảm giác vui vẻ khi xuyên không, cần gì phải trở về.

Cảnh tượng vừa rồi đã đủ để cho cô thấy kỳ quái rồi.

Giờ lại xuất hiện người phụ nữ này.

Bạn Tô không nhìn được mà thấy run run.

Cái cảm giác run run này không chỉ ở động tác.

Vì thế, một chàng trai hiểu cô rất rõ đã lên tiếng nhắc nhở: “NPC.”

À? NPC?

Bạn Tô vội vàng ghé sát vào màn hình, nhìn kỹ.

Mặc dù trên đầu của cô gái áo đỏ xinh đẹp này không có dấu chấm than như các NPC khác.

Nhưng quả thật có một dòng chữ nhỏ trên đầu cô ấy: Thím hồ ly tinh.

Phụt ---!

Hóa ra nơi này không phải là nơi ở của tỷ tỷ hồ ly sao?

Cái vị mặc quần áo màu hồng, cô gái có gương mặt xinh đẹp.

Cái vị nhiệt tình với đồ ăn, tỷ tỷ hồ ly tinh ở trong phòng bếp nghiên cứu làm thế nào hâm lại thịt đi đâu rồi?

Căn nhà cũng không phải căn nhà cũ, ngay cả tỷ tỷ cũng biến thành thím.

Không lẽ xuất hiện BUG rồi?

Bạn Tô đang nghĩ như vậy, đột nhiên có tiếng cọt kẹt... Chẳng biết hàng rào trước cửa đã mở ra từ lúc nào.

Một người phụ nữ áo tím đi ra từ bên trong.

Bà, bà nội hồ ly tinh???

Cô muốn học máu, quả thật cái người thiết kế trò chơi này không phải người. Người đẹp quyến rũ như vậy mà lại là bà nội!

Sóng trước chưa dừng sóng sau lại đến, cô còn chưa có phun xong đâu.

Két một tiếng, lại có một người đi ra.

Chỉ là, người này thì cô biết.

Gương mặt đại chúng không có gì nổi bật cùng với quần áo trắng kia, không phải chính là tỷ tỷ hồ ly tinh sao!

Bạn Tô roi lệ, tỷ tỷ à, rốt cuộc chị cũng xuất hiện rồi.

Kỳ quái, tỷ tỷ hồ ly tinh với cô không có quan hệ thân thích, cô kích động cái gì?

Không thể nói như vậy.

Một người đến một nơi xa lạ, nếu đột nhiên gặp được người hoặc cảnh vật mình quen thuộc, lập tức sẽ cảm thấy trong lòng yên tâm hơn.

Bây giờ bạn học Tô Tiểu Ly chính là có cảm nhận này.

Rốt cuộc cô đã nhìn thấy tỷ tỷ hồ ly trước kia cô thấy, có chút kích động nhỏ, nhưng lại có vấn đề khác tới.

Tỷ tỷ xuất hiện rồi.

Nhưng thím và bà nội, rốt cuộc xuất hiện từ bao giờ?

Không lẽ là mới cập nhật à? Nhưng chưa nghe Tiểu Mễ nói qua.

Chàng trai nào đó hơi nhếch lông mày, không giải đáp nghi hoặc của Tô Tiểu Ly, chỉ nhẹ nhàng nói: “Nhìn kỹ.”

... Được rồi, nhìn thì nhìn.

Đúng lúc Mặc đại thần vừa nói xong, trong màn hình lại xuất hiện một dòng chữ màu đỏ, chỉ là lần này đối tượng nói chuyện đã thay đổi.

“Ôi chào! Đây chẳng phải là Nguru Lang sao? Người ta nhớ huynh đến tan nát con tim rồi!”

Người mặc áo tím – bà nội hồ ly tinh, kiêu ngạo ưỡn ngực, nhấn mạnh con tim bị tan vỡ.

Bà nội là Chức Nữ?

Nhìn ba cô gái trước mặt, bạn Tô không còn gì để nói.

“Ôi ôi! Đây không phải là Môn Khánh sao? Người ta nhớ huynh thật đau lòng.”

Tỷ tỷ hồ ly tinh, gương mặt giống như cô gái nhà lành đang bày tỏ tình yêu với chàng trai nào đó.

Lúc tỷ tỷ hồ ly tinh đang biểu đạt tình yêu với Mặc đại thần, thì có tiếng đàn tranh khác thường vang lên.

Chỉ thấy thím hồ ly tinh áo đỏ đột nhiên lắc nhẹ tay thon bắt đầu nhảy múa.

Ánh mắt lúng liếng đưa tình, vòng eo khẽ xoay lắc, áo lụa mỏng như cánh ve không thể che hết thân hình gợi cảm như ẩn như hiện kia.

Hơn nữa, còn liên tục nhìn về phía bọn họ bên này.

Mỗi khi nhìn về phía bên này, hình như lại càng quyến rũ thêm mấy phần.

Mà hai vị khác, bà nội và tỷ tỷ cũng ra sức vận vẹo thân hình ma quỷ của họ.

Hơn nữa, mục tiêu chính là cái vị con trai mặc áo trắng này giờ vẫn không nhúc nhích kia.

Thì ra tỷ tỷ hồ ly tinh, còn cả bà nội và thím đều yêu thích những chàng trai trẻ tuổi đẹp trai.

Ba người vừa uốn éo vừa từng bước lại gần bọn họ.

Tô Tiểu Ly không nhận được cảm thán.

Quả nhiên hồ ly tinh đều rất ma quỷ...

Nhưng mà sư huynh, huynh dẫn muội tới đây xem các cô gái của tộc hồ ly tinh thì có quan hệ gì với việc dạy muội sắc dụ hả?

Chàng trai nào đó lạnh nhạt liếc cô một: “Tiếp tục nhìn đi.”

Được rồi, tầm mắt lại ngoan ngoãn roi trên người ba hồ ly tinh kia.

Thím áo đỏ lại gần họ đầu tiên, bạn Tô vội vàng tự giác lui sang bên cạnh hai bước.

Ai ngờ, thím căn bản không quan tâm đến cô mà đi thẳng tới trước mặt đại thần.

Bộ ngực sữa hơi lộ ra, hai tay nhẹ nhàng đặt trước ngực anh, ngón tay vẽ lên vòng tròn.

Eo nhỏ thon thả còn phối hợp cọ xát vài cái vào nơi nào đó trên người chàng trai.

Phụt ---!

Chỉ là một NPC có cần phải làm giống như thật vậy không hả???

Bạn Tô rất tức giận!

Nhưng cô không biết vì sao mình lại tức giận. = =|||

Đột nhiên! Thím xinh đẹp cười, hai tay quàng lên vai anh.

Ngay sau đó! Cái đuôi trắng như tuyết vòng lên hông của chàng trai nào đó.

Về mặt của bạn Tô từ (— - —) thành (◉◉) ...

Gào, kích động, hưng phấn, căng thẳng, cái gì cũng có một chút.

Rốt cuộc bạn học Tô Tiểu Ly trong sáng cũng không nhận được, chạy như điên trong son động.

Quá ~~ kích ~~ thích ~~

Trái tim nhỏ của cô run rẩy đến điên cuồng.

Chàng trai áo trắng đứng nhìn cô gái áo trắng chạy tán loạn, nhàn nhả nói: “Cẩn thận gặp cản trở.”

Trong son động cũng không lớn.

Vừa nói xong, đôi tay cô gái áo trắng giơ lên, hai chân đang chạy bị cố định tại chỗ, sống chết cũng không thể di chuyển.

Ặc, cái vùng đồng cỏ nhìn như vô tận này thì ra chỉ là ảo ảnh.

Chàng trai nào đó gửi tới một biểu cảm im lặng, giống như đang nói: Huynh đã sớm nói muội sẽ gặp cản trở rồi, muội còn không tin.

Bạn Tô trong lúc hoảng hốt, tay để trên bàn phím hình như đang gõ mấy chữ.

“Sư huynh, huynh có bị thím kia làm cho chảy mũi...” máu không?

Đương nhiên, hai chữ cuối không rõ ra.

Bởi vì cô phát hiện cô chảy, nhưng không phải máu mũi mà là nước mũi. 囧

“Máu mũi?” Lòng mày anh tuần khê nhíu, xem ra có người định lực không đủ rồi.

Không trách được...

Chàng trai nào đó trả lời: “Không có cảm giác.”

Không... Như này cũng không có cảm giác.

Theo cô, hành vi này đã rất phóng túng, đến cả một cô gái trong sáng như này mà còn không nhận được muốn phun máu mũi, vậy mà anh nói không có cảm giác.

Mặc đại thần giống như là có thể đọc được suy nghĩ trong lòng cô, nói một câu: “Nhìn thấy không?”

Nhìn, thấy cái gì?

Cô chỉ nhìn thấy cái đuôi trắng nõn.

“Ngực... Đùi...”

Tay còn hoạt động nhanh hơn so với đầu óc, cạch cạch đánh chữ rồi nhấn phím Enter.

“Oh?” Chàng trai nào đó hứng thú hỏi lại cô: “Học được gì rồi?”

Học...

Một ý tưởng lóe lên, bạn Tô giật mình.

Không lẽ, đây chính là mục đích thật sự của sư huynh? Dẫn cô đến đây xem các cô gái của tộc hồ ly tinh hấp dẫn đàn ông như thế nào?

“Sư huynh, huynh muốn muội học thím?” Học người ta quần đùi lên hông đàn ông khác?

Ánh mắt chàng trai nào đó ngồi trước máy tính đột nhiên trở nên sắc bén: “Muội muốn đi hấp dẫn người đàn ông khác?”

Khi nói chuyện, trên người chàng trai áo trắng tản ra một áp suất rất thấp giống như trong tủ lạnh.

Bạn Tô không nhận được mà rụt cổ, cẩn thận hỏi: “Chẳng lẽ không đúng à?”

Không lẽ còn phải nóng bỏng hơn.

Không được không được.

“Làm vậy với người khác muội thấy ngượng ngùng lắm.” Mặt cô đã nóng hết cả rồi.

“Ừ hừ.” Chàng trai nào đó hừ nhẹ, vẻ mặt dụ đi nhiều.

Nếu như thế là tốt nhất.

Bạn Tô cũng sờ, vậy theo ý sư huynh là muốn cô học tỷ tỷ hồ ly tinh nghiên cứu cách hâm lại thịt? Hay là bà nội?

Nói đi cũng phải nói lại, tỷ tỷ và bà nội uốn éo thật chậm, cả người thím, à không đúng, toàn bộ cơ thể hồ ly đã bò lên người sư huynh, tại sao hai người họ vẫn đứng kia uốn éo uốn éo.

Kỳ quái, tư thế uốn éo càng lúc càng không giống.

Cô không nhìn được thao tác bàn phím, muốn lại gần một chút để nhìn.

Vì vậy cô gái áo trắng đi về phía trước hai bước, nhưng chỉ đi đúng hai bước!

Bởi vì cô vừa động, chàng trai nào đó đã nhanh chóng gửi tin nhắn vào kênh nói chuyện riêng.

Mặc Phàm nói với bạn: “Đừng động đây!”

Mặc Phàm nói với bạn: “Đứng yên.”

Tô Tiểu Ly lại một lần nữa bởi vì ảnh hưởng của sự dạy dỗ quân sự hóa từ gia đình, ngửa đầu ưỡn ngực ngồi nghiêm chỉnh trước máy tính.

Mà cô gái áo trắng nhỏ trong màn hình cũng đứng yên tại chỗ.

“Cô gái ngoan, trò hay đến rồi.” Chàng trai áo trắng mỉm cười.

Bạn Tô còn chưa kịp phải ứng lại với ý tứ sâu xa trong câu nói của anh, đã thấy dưới chân bà nội hồ ly và tỷ tỷ hồ ly đột nhiên nổi lên một làn khói tím và hồng, hơn nữa còn rất quý dị!

Lập tức cảm giác có cái gì đó nhàn nhạt xông lung lộn quanh!

Tất cả người chơi đều biết, những lúc như này chắc chắn không đơn giản!

Vì thế bạn Tô đặt tay lên bàn phím một lần nữa, nhưng cũng không dám động vào bất kỳ một phím nào.

Nhìn lại về phía sư huynh nhà mình, bạn Tô không nhìn được hít một hơi khí lạnh!

Thím hồ ly tinh trên người huynh ấy đâu rồi? Rõ ràng là một con hồ ly lông đỏ!

Lúc này, hai mắt đang lóe lên ánh sáng màu xanh, nằm trên người anh, mà xung quanh anh còn có một làn khói màu đỏ rất dày, hơn nữa còn từ từ xoay tròn!

Đây là cái tình huống gì?

Dù gì cũng là sư huynh nhà mình, mặc dù không có sư phụ, nhưng cũng tính là đồng môn chứ?

Tô Tiểu Ly nhiệt tình hỏi: “Sư huynh! Có cần muội giúp huynh không?”

Anh không nói lời nào, cô không dám lộn xộn.

Nhưng chàng trai áo trắng lại nhìn cô hứng thú, chậm rãi trả lời: “Muội chắc chắn?”

“Chắc chắn chắc chắn rất chắc chắn!!”

Đã rơi vào lúc nguy hiểm, đứng ra giúp đỡ là việc nên làm!

“Được, đừng quên lời muội nói.”

Chàng trai nói xong, đột nhiên nhảy lên, sau lưng lộ ra thanh kiếm Thất Thái Hồn.

Thân kiếm dưới ánh sáng lại như mãnh liệt hơn một chút!

Anh nhảy lên đồng thời cũng kéo giãn khoảng cách với hồ ly đỏ ra một chút.

Mà anh không chút do dự chỉ thẳng mũi kiếm về phía thím hồ ly!

Trong nháy mắt ánh sáng bảy màu xuyên vào hồ ly đỏ, một luồng sáng hồng hiện lên, từ mạnh đến yếu cho đến khi biến mất.

Chỉ thấy một con hồ ly đỏ rất to đang nằm trên mặt đất.

Đẹp trai...

Anh ra tay rõ ràng dứt khoát, lại thêm phong cách bình tĩnh trước giờ vẫn có làm bạn Tô cảm thấy choáng váng.

Hình như cô đã có thể hiểu được tại sao Tiểu Mễ - người cường thế như vậy cũng gọi sư huynh nhà mình là đại thần rồi.

Thật sự là quá đẹp trai rồi.

Chàng trai nào đó giải quyết xong thím hồ ly ngàn năm trên người kia, phẩy nhẹ ống tay áo, lại nhanh chóng xông về phía con hồ ly bà nội màu tím.

Mà bà nội hồ ly và tỷ tỷ hồ ly nào đấy thấy chàng trai giết thím hồ ly, đột nhiên cũng hiện ra gương mặt hung dữ gian xảo của mình!

Nếu sư huynh nhắm về phía hồ ly tím, vậy chắc chắn cô sẽ xông về phía hồ ly hồng gần mình rồi!

Cô gái áo trắng xoay tròn một, dáng người mềm mại trong tay ôm một cây đàn, mười ngón tay linh hoạt vuốt, từng âm luật giống như một thanh kiếm mềm nhảy múa đâm thẳng tới hồ ly hồng!

Gần như đồng thời, Mặc đại thần nhanh chóng giải quyết xong hồ ly tím, sau đó mũi kiếm lại nhắm thẳng vào hồ ly hồng!

Cùng lúc đó, hai tia sáng đồng thời xuyên qua ngực tỷ tỷ hồ ly, sau đó hồ ly hồng nhẹ nhàng ngã xuống.

Hơn nữa, bên cạnh ba con hồ ly có vật gì đó lấp lánh một.

Bạn Tô nhanh chóng nhặt vật đó từ bên người hồ ly hồng gần mình.

Còn chưa kịp nhìn cái gì!

Lại có tình huống mới xảy ra!

Đột nhiên tòa nhà kia bắt đầu lắc lư!

Mảnh đất trống phía trước tòa nhà đột nhiên xuất hiện một con hồ ly nhỏ màu vàng.

Nó kêu chi chi vài tiếng, quơ quơ cái đuôi màu vàng, trên đầu xuất hiện một dấu chấm than.

Thì ra lại là một NPC!!

Hình như chàng trai nào đó không hề ngạc nhiên, anh đưa mắt nhìn cô gái bên cạnh, nói từ từ: “Vừa rồi có người nào đó nói muốn giúp huynh.”

Bạn Tô gật đầu, đúng thế, cô rất có nghĩa khí, còn vội vàng giúp đỡ giết hồ ly hồng đó.

Chàng trai nào đó nhếch môi cười: “Đi lên đối thoại với nó đi.”

Bạn Tô chớp chớp mắt mấy cái, không lẽ là nhiệm vụ ần?

Thật kích động, đến giờ cô vẫn chưa từng gặp được nhiệm vụ ần đâu!

Vì thế rất vui vẻ đi đến đối thoại với hồ ly nhỏ.

Tô Tiểu Ly bầm bầm, khung đối thoại hiện ra: [Chúc mừng bạn đã hoàn thành phó bản hồ ly gắn kết tình cảm!]

Sau đó một dòng chữ nhỏ nhắc nhở: Nhận được một sợi dây chuyền khóa trái tim.

Oh? Đó là cái gì?

Ngẩng đầu nhìn chàng trai nào đó đứng bên cạnh, anh mỉm cười gửi tới hai chữ: “Tiếp tục.”

Được được, tiếp tục tiếp tục.

Bạn Tô nhanh tay mở túi, di chuyển chuột đến biểu tượng dây chuyền khóa trái tim đẹp mắt kia, kích đúp chuột.

Sau đó... Bị kịch xảy ra...

Trong màn hình xuất hiện một dòng chữ to rõ ràng, màu đỏ nhắc nhở: “Chúc mừng người chơi Mặc Phàm tìm được hồn vua hồ tiên, và dâng tặng đồ tế cho vua hồ tiên. Vua hồ tiên khen ngợi Mặc Phàm tuổi trẻ tài cao, ban thưởng bảo vệ hồ tiên!”

Bạn Tô tròn mắt há mồm nhìn hàng chữ to này, run rẩy nhìn về phía chàng trai bên cạnh.

“Sur huynh huynh ~ huynh huynh huynh” Trời đất, nói cũng không lưu loát nữa rồi.

Chàng trai nào đó đột nhiên lại gần, trán đụng vào trán cô, chóp mũi chạm chóp mũi, nói: “Nhìn giải thích của khóa đi.”

Bạn Tô vội vàng mở túi lần nữa, bấm vào khóa...

Giải thích như sau:

“Tình yêu của bạn với Mặc Phàm đã làm vua hồ tiên cảm động, do đó đã khóa hồn phách của bạn vào người Mặc Phàm, trợ giúp anh ấy hoàn thành kế hoạch thống nhất hai giới yêu – tiên!”

Ghi chú đặc biệt: Người phụ nữ của Mặc Phàm

Phụt --! Người phụ nữ của sư sư sư huynh? Cô sao?

Mờ mịt ngẩng đầu, chàng trai nào đó lại mỉm cười với cô, cơ thể hơi nghiêng về trước: “Xin chỉ giáo nhiều, người phụ nữ của huynh.”

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Bên Trong Động Hồ Ly

“Hứa Tiên???” Bạn Tô hừ lạnh với màn hình nói: “Tôi mới chính là Bạch nương tử đây!”

Trong động hồ ly tinh tự nhiên xuất hiện một người phụ nữ, lại còn gọi sư huynh nhà mình là Hứa Tiên.

Huyền ảo, quá huyền ảo rồi.

Từ khi biến sư huynh là Boss của ban nhạc Hóa Diễm đến nay, cô vẫn cảm thấy mình như đang ở trong sương mù.

Hơn nữa, sau vài lần gặp được đàn anh Vệ Nhiên mà mình thầm mến, cô càng thêm nghi ngờ có khi nào mình xuyên không rồi.

Theo như lời Tiểu Mễ nói: Cô vẫn đắm chìm trong cảm giác vui vẻ khi xuyên không, cần gì phải trở về.

Cảnh tượng vừa rồi đã đủ để cho cô thấy kỳ quái rồi.

Giờ lại xuất hiện người phụ nữ này.

Bạn Tô không nhận được mà thấy run run.

Cái cảm giác run run này không chỉ ở động tác.

Vì thế, một chàng trai hiểu cô rất rõ đã lên tiếng nhắc nhở: “NPC.”

À? NPC?

Bạn Tô vội vàng ghé sát vào màn hình, nhìn kỹ.

Mặc dù trên đầu của cô gái áo đỏ xinh đẹp này không có dấu chấm than như các NPC khác.

Nhưng quả thật có một dòng chữ nhỏ trên đầu cô ấy: Thím hồ ly tinh.

Phụt ---!

Hóa ra nơi này không phải là nơi ở của tỷ tỷ hồ ly sao?

Cái vị mặc quần áo màu hồng, cô gái có gương mặt xinh đẹp.

Cái vị nhiệt tình với đồ ăn, tỷ tỷ hồ ly tinh ở trong phòng bếp nghiên cứu làm thế nào hâm lại thịt đi đâu rồi?

Căn nhà cũng không phải căn nhà cũ, ngay cả tỷ tỷ cũng biến thành thím.

Không lẽ xuất hiện BUG rồi?

Bạn Tô đang nghĩ như vậy, đột nhiên có tiếng cọt kẹt... Chẳng biết hàng rào trước cửa đã mở ra từ lúc nào.

Một người phụ nữ áo tím đi ra từ bên trong.

Bà, bà nội hồ ly tinh???

Cô muốn học máu, quả thật cái người thiết kế trò chơi này không phải người. Người đẹp quyến rũ như vậy mà lại là bà nội!

Sóng trước chưa dừng sóng sau lại đến, cô còn chưa có phun xong đâu.

Kết một tiếng, lại có một người đi ra.

Chỉ là, người này thì cô biết.

Gương mặt đại chúng không có gì nổi bật cùng với quần áo trắng kia, không phải chính là tỷ tỷ hồ ly tinh sao!

Bạn Tô roi lệ, tỷ tỷ à, rốt cuộc chị cũng xuất hiện rồi.

Kỳ quái, tỷ tỷ hồ ly tinh với cô không có quan hệ thân thích, cô kích động cái gì?

Không thể nói như vậy.

Một người đến một nơi xa lạ, nếu đột nhiên gặp được người hoặc cảnh vật mình quen thuộc, lập tức sẽ cảm thấy trong lòng yên tâm hơn.

Bây giờ bạn học Tô Tiểu Ly chính là có cảm nhận này.

Rốt cuộc cô đã nhìn thấy tỷ tỷ hồ ly trước kia cô thấy, có chút kích động nhỏ, nhưng lại có vấn đề khác tới.

Tỷ tỷ xuất hiện rồi.

Nhưng thím và bà nội, rốt cuộc xuất hiện từ bao giờ?

Không lẽ là mới cập nhật à? Nhưng chưa nghe Tiểu Mễ nói qua.

Chàng trai nào đó hơi nhếch lông mày, không giải đáp nghi hoặc của Tô Tiểu Ly, chỉ nhẹ nhàng nói: “Nhìn kỹ.”

... Được rồi, nhìn thì nhìn.

Đúng lúc Mặc đại thần vừa nói xong, trong màn hình lại xuất hiện một dòng chữ màu đỏ, chỉ là lần này đối tượng nói chuyện đã thay đổi.

“Ôi chào! Đây chẳng phải là Ngưu Lang sao? Người ta nhớ huynh đến tan nát con tim rồi!”

Người mặc áo tím – bà nội hồ ly tinh, kiêu ngạo ưỡn ngực, nhấn mạnh con tim bị tan vỡ.

Bà nội là Chức Nữ?

Nhìn ba cô gái trước mặt, bạn Tô không còn gì để nói.

“Ôi ôi! Đây không phải là Môn Khánh sao? Người ta nhớ huynh thật đau lòng.”

Tỷ tỷ hồ ly tinh, gương mặt giống như cô gái nhà lành đang bày tỏ tình yêu với chàng trai nào đó.

Lúc tỷ tỷ hồ ly tinh đang biểu đạt tình yêu với Mặc đại thần, thì có tiếng đàn tranh khác thường vang lên.

Chỉ thấy thím hồ ly tinh áo đỏ đột nhiên lắc nhẹ tay thon bắt đầu nhảy múa.

Ánh mắt lúng liếng đưa tình, vòng eo khẽ xoay lắc, áo lụa mỏng như cánh ve không thể che hết thân hình gợi cảm như ẩn như hiện kia.

Hơn nữa, còn liên tục nhìn về phía bọn họ bên này.

Mỗi khi nhìn về phía bên này, hình như lại càng quyến rũ thêm mấy phần.

Mà hai vị khác, bà nội và tỷ tỷ cũng ra sức vận vẹo thân hình ma quỷ của họ.

Hơn nữa, mục tiêu chính là cái vị con trai mặc áo trắng này giờ vẫn không nhúc nhích kia.

Thì ra tỷ tỷ hồ ly tinh, còn cả bà nội và thím đều yêu thích những chàng trai trẻ tuổi đẹp trai.

Ba người vừa uốn éo vừa từng bước lại gần bọn họ.

Tô Tiểu Ly không nhận được cảm thán.

Quả nhiên hồ ly tinh đều rất ma quỷ...

Nhưng mà sư huynh, huynh dẫn muội tới đây xem các cô gái của tộc hồ ly tinh thì có quan hệ gì với việc dạy muội sắc dụ hả?

Chàng trai nào đó lạnh nhạt liếc cô một cái: “Tiếp tục nhìn đi.”

Được rồi, tầm mắt lại ngoan ngoãn rơi trên người ba hồ ly tinh kia.

Thím áo đỏ lại gần họ đầu tiên, bạn Tô vội vàng tự giác lui sang bên cạnh hai bước.

Ai ngờ, thím căn bản không quan tâm đến cô mà đi thẳng tới trước mặt đại thần.

Bộ ngực sữa hơi lộ ra, hai tay nhẹ nhàng đặt trước ngực anh, ngón tay vẽ lên vòng tròn.

Eo nhỏ thỉnh thoảng còn phối hợp cọ xát vài cái vào nơi nào đó trên người chàng trai.

Phụt ---!

Chỉ là một NPC có cần phải làm giống như thật vậy không hả???

Bạn Tô rất tức giận!

Nhưng cô không biết vì sao mình lại tức giận. =|||

Đột nhiên! Thím xinh đẹp cười, hai tay quàng lên vai anh.

Ngay sau đó! Cái đuôi trắng như tuyết vòng lên hông của chàng trai nào đó.

Về mặt của bạn Tô từ (— - —) thành (o o o) ...

Gào, kích động, hưng phấn, căng thẳng, cái gì cũng có một chút.

Rốt cuộc bạn học Tô Tiểu Ly trong sáng cũng không nhận được, chạy như điên trong sơn động.

Quá ~~~ kích ~~~ thích ~~~

Trái tim nhỏ của cô run rẩy đến điên cuồng.

Chàng trai áo trắng đứng nhìn cô gái áo trắng chạy tán loạn, nhàn nhã nói: “Cẩn thận gặp cản trở.”

Trong sơn động cũng không lớn.

Vừa nói xong, đôi tay cô gái áo trắng giờ lên, hai chân đang chạy bị cố định tại chỗ, sống chết cũng không thể di chuyển.

Ặc, cái vùng đồng cỏ nhìn như vô tận này thì ra chỉ là ảo ảnh.

Chàng trai nào đó gửi tới một biểu cảm im lặng, giống như đang nói: Huynh đã sớm nói muội sẽ gặp cản trở rồi, muội còn không tin.

Bạn Tô trong lúc hoảng hốt, tay đặt trên bàn phím hình như đang gõ mấy chữ.

“Sư huynh, huynh có bị thím kia làm cho chảy mũi...” máu không?

Đương nhiên, hai chữ cuối không rõ ra.

Bởi vì cô phát hiện cô chảy, nhưng không phải máu mũi mà là nước mũi. 囧

“Máu mũi?” Long mày anh tuấn khẽ nhú, xem ra có người định lực không đủ rồi.

Không trách được...

Chàng trai nào đó trả lời: “Không có cảm giác.”

Không... Như này cũng không có cảm giác.

Theo cô, hành vi này đã rất phóng túng, đến cả một cô gái trong sáng như này mà còn không nhận được muốn phun máu mũi, vậy mà anh nói không có cảm giác.

Mặc đại thần giống như là có thể đọc được suy nghĩ trong lòng cô, nói một câu: “Nhìn thấy không?” Nhìn, thấy cái gì?

Cô chỉ nhìn thấy cái đùi trắng nõn.

“Ngực... Đùi...”

Tay còn hoạt động nhanh hơn so với đầu óc, cách cách đánh chữ rồi nhấn phím Enter.

“Oh?” Chàng trai nào đó hứng thú hỏi lại cô: “Học được gì rồi?”

Học...

Một ý tưởng lóe lên, bạn Tô giật mình.

Không lẽ, đây chính là mục đích thật sự của sư huynh? Dẫn cô đến đây xem các cô gái của tộc hồ ly tinh hấp dẫn đàn ông như thế nào?

“Sư huynh, huynh muốn muội học thím?” Học người ta quần đùi lên hông đàn ông khác?

Ánh mắt chàng trai nào đó ngồi trước máy tính đột nhiên trở nên sắc bén: “Muội muốn đi hấp dẫn người đàn ông khác?”

Khi nói chuyện, trên người chàng trai áo trắng tản ra một áp suất rất thấp giống như trong tủ lạnh.

Bạn Tô không nhận được mà rụt cổ, cẩn thận hỏi: “Chẳng lẽ không đúng à?”

Không lẽ còn phải nóng bỏng hơn.

Không được không được.

“Làm vậy với người khác muội thấy ngượng ngùng lắm” Mặt cô đã nóng hết cả rồi.

“Ừ hừ.” Chàng trai nào đó hừ nhẹ, vẻ mặt dịu đi nhiều.

Nếu như thế là tốt nhất.

Bạn Tô sững sờ, vậy theo ý sư huynh là muốn cô học tỷ tỷ hồ ly tinh nghiên cứu cách hâm lại thịt? Hay là bà nội?

Nói đi cũng phải nói lại, tỷ tỷ và bà nội uốn éo thật chậm, cả người thím, à không đúng, toàn bộ cơ thể hồ ly đã bò lên người sư huynh, tại sao hai người họ vẫn đứng kia uốn éo uốn éo.

Kỳ quái, tư thế uốn éo càng lúc càng không giống.

Cô không nhận được thao tác bàn phím, muốn lại gần một chút để nhìn.

Vì vậy cô gái áo trắng đi về phía trước hai bước, nhưng chỉ đi đúng hai bước!

Bởi vì cô vừa động, chàng trai nào đó đã nhanh chóng gửi tin nhắn vào kênh nói chuyện riêng.

Mặc Phàm nói với bạn: “Đừng động đây!”

Mặc Phàm nói với bạn: “Đứng yên.”

Tô Tiểu Ly lại một lần nữa bởi vì ảnh hưởng của sự dạy dỗ quân sự hóa từ gia đình, ngửa đầu ưỡn ngực ngồi nghiêm chỉnh trước máy tính.

Mà cô gái áo trắng nhỏ trong màn hình cũng đứng yên tại chỗ.

“Cô gái ngoan, trò hay đến rồi.” Chàng trai áo trắng mỉm cười.

Bạn Tô còn chưa kịp phản ứng lại với ý tứ sâu xa trong câu nói của anh, đã thấy dưới chân bà nội hồ ly và tỷ tỷ hồ ly đột nhiên nổi lên một làn khói tím và hồng, hơn nữa còn rất quý dị!

Lập tức cảm giác có cái gì đó nhàn nhạt mông lung lượn quanh!

Tất cả người chơi đều biết, những lúc như này chắc chắn không đơn giản!

Vì thế bạn Tô đặt tay lên bàn phím một lần nữa, nhưng cũng không dám động vào bất kỳ một phím nào.

Nhìn lại về phía sư huynh nhà mình, bạn Tô không nhịn được hít một hơi khí lạnh!

Thím hồ ly tinh trên người huynh ấy đâu rồi? Rõ ràng là một con hồ ly lông đỏ!

Lúc này, hai mắt đang lóe lên ánh sáng màu xanh, nằm trên người anh, mà xung quanh anh còn có một làn khói màu đỏ rất dày, hơn nữa còn từ từ xoay tròn!

Đây là cái tình huống gì?

Dù gì cũng là sư huynh nhà mình, mặc dù không có sư phụ, nhưng cũng tính là đồng môn chứ?

Tô Tiểu Ly nhiệt tình hỏi: “Sư huynh! Có cần muội giúp huynh không?”

Anh không nói lời nào, cô không dám lộn xộn.

Nhưng chàng trai áo trắng lại nhìn cô hứng thú, chậm rãi trả lời: “Muội chắc chắn?”

“Chắc chắn chắc chắn rất chắc chắn!!”

Đã rơi vào lúc nguy hiểm, đứng ra giúp đỡ là việc nên làm!

“Được, đừng quên lời muội nói.”

Chàng trai nói xong, đột nhiên nhảy lên, sau lưng lộ ra thanh kiếm Thất Thái Hồn.

Thanh kiếm dưới ánh sáng lại như mảnh liệt hơn một chút!

Anh nhảy lên đồng thời cũng kéo giãn khoảng cách với hồ ly đỏ ra một chút.

Mà anh không chút do dự chỉ thẳng mũi kiếm về phía thím hồ ly!

Trong nháy mắt ánh sáng bảy màu xuyên vào hồ ly đỏ, một luồng sáng hồng hiện lên, từ mạnh đến yếu cho đến khi biến mất.

Chỉ thấy một con hồ ly đỏ rất to đang nằm trên mặt đất.

Đẹp trai...

Anh ra tay rõ ràng dứt khoát, lại thêm phong cách bình tĩnh trước giờ vẫn có làm bạn Tô cảm thấy choáng váng.

Hình như cô đã có thể hiểu được tại sao Tiểu Mễ - người cường thế như vậy cũng gọi sư huynh nhà mình là đại thần rồi.

Thật sự là quá đẹp trai rồi.

Chàng trai nào đó giải quyết xong thím hồ ly ngàn năm trên người kia, phẩy nhẹ ống tay áo, lại nhanh chóng xông về phía con hồ ly bà nội màu tím.

Mà bà nội hồ ly và tỷ tỷ hồ ly nào đấy thấy chàng trai giết thím hồ ly, đột nhiên cũng hiện ra gương mặt hung dữ gian xảo của mình!

Nếu sư huynh nhắm về phía hồ ly tím, vậy chắc chắn cô sẽ xông về phía hồ ly hồng gần mình rồi!

Cô gái áo trắng xoay tròn một cái, dáng người mềm mại trong tay ôm một cây đàn, mười ngón tay linh hoạt vuốt, từng âm luật giống như một thanh kiếm mềm nhảy múa đâm thẳng tới hồ ly hồng!

Gần như đồng thời, Mặc đại thần nhanh chóng giải quyết xong hồ ly tím, sau đó mũi kiếm lại nhắm thẳng vào hồ ly hồng!

Cùng lúc đó, hai tia sáng đồng thời xuyên qua ngực tỷ tỷ hồ ly, sau đó hồ ly hồng nhẹ nhàng ngã xuống.

Hơn nữa, bên cạnh ba con hồ ly có vật gì đó lấp lánh một cái.

Bạn Tô nhanh chóng nhặt vật đó từ bên người hồ ly hồng gần mình.

Còn chưa kịp nhìn cái gì!

Lại có tình huống mới xảy ra!

Đột nhiên tòa nhà kia bắt đầu lắc lư!

Mảnh đất trống phía trước tòa nhà đột nhiên xuất hiện một con hồ ly nhỏ màu vàng.

Nó kêu chi chi vài tiếng, quơ quơ cái đuôi màu vàng, trên đầu xuất hiện một dấu chấm than.

Thì ra lại là một NPC!!

Hình như chàng trai nào đó không hề ngạc nhiên, anh đưa mắt nhìn cô gái bên cạnh, nói từ từ: “Vừa rồi có người nào đó nói muốn giúp huynh.”

Bạn Tô gật đầu, đúng thế, cô rất có nghĩa khí, còn vội vàng giúp đỡ giết hồ ly hồng đó.

Chàng trai nào đó nhếch môi cười: “Đi lên đối thoại với nó đi.”

Bạn Tô chớp chớp mắt mấy cái, không lẽ là nhiệm vụ ỉn?

Thật kích động, đến giờ cô vẫn chưa từng gặp được nhiệm vụ ỉn đâu!

Vì thế rất vui về đi đến đối thoại với hồ ly nhỏ.

Tô Tiểu Ly bấm bấm, khung đối thoại hiện ra: [Chúc mừng bạn đã hoàn thành phó bản hồ ly gắn kết tình cảm!]

Sau đó một dòng chữ nhỏ nhắc nhở: Nhận được một sợi dây chuyền khóa trái tim.

Oh? Đó là cái gì?

Ngẩng đầu nhìn chàng trai nào đó đứng bên cạnh, anh mỉm cười gửi tới hai chữ: “Tiếp tục.”

Được được, tiếp tục tiếp tục.

Bạn Tô nhanh tay mở túi, di chuột chuột đến biểu tượng dây chuyền khóa trái tim đẹp mắt kia, kích đúp chuột.

Sau đó... Bị kịch xảy ra...

Trong màn hình xuất hiện một dòng chữ to rõ ràng, màu đỏ nhắc nhở: “Chúc mừng người chơi Mặc Phàm tìm được hồn vua hồ tiên, và dâng tặng đồ tế cho vua hồ tiên. Vua hồ tiên khen ngợi Mặc Phàm tuổi trẻ tài cao, ban thưởng bảo vệ hồ tiên!”

Bạn Tô tròn mắt há mồm nhìn hàng chữ to này, run rẩy nhìn về phía chàng trai bên cạnh.

“Sư huynh huynh ~ huynh huynh huynh” Trời đất, nói cũng không lưu loát nữa rồi.

Chàng trai nào đó đột nhiên lại gần, trán đụng vào trán cô, chớp mũi chạm chớp mũi, nói: “Nhìn giải thích của khóa đi.”

Bạn Tô vội vàng mở túi lần nữa, bấm vào khóa...

Giải thích như sau:

“Tình yêu của bạn với Mặc Phàm đã làm vua hồ tiên cảm động, do đó đã khóa hồn phách của bạn vào người Mặc Phàm, trợ giúp anh ấy hoàn thành kế hoạch thống nhất hai giới yêu – tiên!”

Ghi chú đặc biệt: Người phụ nữ của Mặc Phàm.

Phụt --! Người phụ nữ của sư sư sư sư huynh? Cô sao?

Mờ mịt ngẩng đầu, chàng trai nào đó lại mỉm cười với cô, cơ thể hơi nghiêng về trước: “Xin chỉ giáo nhiều, người phụ nữ của huynh.”

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Bảo Vệ Thân Cấp

Cái này cái này, rốt cuộc cái này là tình huống gì đây?

Tro mắt nhìn hình ảnh chàng trai áo trắng dùng cơ thể lại gần cô gái áo trắng đang dờ dẩn trong màn hình.

Môi chạm môi, thân thể sát nhau, thân mật khẳng khít.

Bàn tay nhỏ bé run rẩy di chuyển chuột, cô gái áo trắng loạng choạng lui về sau mấy bước.

Ngay lập tức, chàng trai lại dính sát vào, vẫn là cái tư thế mập mờ đó.

Tô Tiểu Ly hô nhỏ một tiếng: “Sur huynh!”

Chàng trai nào đó mỉm cười trả lời cô: “Sao thế? Người phụ nữ của huynh.”

Người phụ nữ của huynh!

Cô gái giật mình, cơ thể hơi nghiêng ngả một chút.

“Sur huynh, không nên nói như vậy!”

Cô cô cô cô, cô vẫn còn là cô gái trong sáng mà!

“Sao thế, xấu hổ à?”

Chàng trai nào đó hình như rất hài lòng với biểu hiện rụt rè của cô, đôi mắt đẹp nheo lại.

Cũng không phải là xấu hổ, nếu đổi thành một cô gái nào khác bất kỳ cũng sẽ xấu hổ thôi!

Nhớ tới cảnh vừa rồi, nụ hôn kia.

Hơn nữa theo góc độ mà cô nhìn, có thể nhìn rõ cảnh ngũ quan anh tuấn áp vào cô.

Mặc dù biết đây chỉ là hình ảnh trong trò chơi nhưng bạn Tô vẫn đỏ mặt, gò má cũng ửng hồng.

May mà chàng trai nào đó cũng không làm cô xấu hổ quá lâu.

Khi cô ngoan ngoãn không né tránh nữa, anh lại hơi kéo dần chút khoảng cách với cô.

Ít nhất cũng không có môi chạm môi, thân thể sát nhau, nhưng mà nhìn qua thì hai người có vẻ vẫn rất thân mật.

Đối xử với người nào đó không nên nóng vội, đến mức dừng rồi.

Nhìn chàng trai nào đó không dán lên mình nữa, lúc này bạn Tô mới hơi hoàn hồn một chút.

Đúng lúc này, trong màn hình lại hiện ra một cái khung nhỏ, là yêu cầu giao dịch của chàng trai nào đó gửi tới.

Hả? Cái gì đây?

Lần này bạn học Tô đã có kinh nghiệm, cô không tùy tiện bấm bất kỳ cái gì mà hỏi lại sur huynh nhà mình: “Làm, làm cái gì thế?”

Cảm giác kinh sợ khi bấm vào hồ ly nhỏ vừa rồi vẫn còn.

Cô rất sợ đó.

Anh phẩy nhẹ ống tay áo, nhàn nhã nhìn cô, từ từ nói: “Giao dịch.”

Bạn Tô nuốt nước miếng một cách khó khăn: “Sur huynh...”

“Sao?”

“Cái này...” Mặc dù cô sẽ không lấy cứng chọi cứng với người khác, nhưng cũng không có nghĩa là cô sẽ té ngã hai lần ở cùng một chỗ.

Cái đó gọi là, mặc dù cô gái trong sáng bị cưỡng hôn nhưng chỉ cần lòng cô trong sáng, cô vẫn là một cô gái chưa bóc tem, trắng như tuyết.

Bạn Tô à, rốt cuộc cô đang muốn nói đến cái gì?

Bạn học Tô nằm úp sấp trước máy tính thờ dài một cách bất đắc dĩ, cô phát hiện mình đã đánh mất năng lực biểu đạt bằng lời...

Ngược lại, Mặc đại thần lại hiểu ý của cô.

“Giao dịch và nhiệm vụ là khác nhau.”

Sau khi đồng ý giao dịch, hai bên sẽ đưa thứ muốn giao dịch ra, khi đó có thể lựa chọn từ chối hoặc là chấp nhận.

Còn nhiệm vụ chỉ có một kết quả, chính là đi theo suy nghĩ của nhân viên thiết kế, bước vào vực sâu không đáy.

Nói cách khác, bạn học Tô có chút trông gà hóa quóc, chắc là thật sự bị dọa không hề nhẹ.

Quả nhiên, sau khi Mặc đại thần nhắc nhở, bạn Tô lúng túng kêu à... một tiếng, vội vàng ấn đồng ý.

Anh đưa ra một viên đơn giám định màu tím bậc cao.

Bạn Tô lại sửng sốt, đơn giám định là do người chơi giám định tự mình lấy được, hoặc là mua tư chất bảo vệ trong bảo khố của trò chơi.

Mà cái này, bình thường chỉ dùng ở bảo vệ cực phẩm trên người giám định, 10 RMB (nhân dân tệ) một cái.

Tự đứng sư huynh cho cô, cái này... Cô nào có bảo vệ cường đại cần giám định đâu?

“Nhìn viên trứng bảo vệ trong túi.” Chàng trai nào đó nhếch lông mày.

Trong túi cô có? Bạn Tô vội vàng bấm mở, thì ra ở trang thứ nhất đã đầy, mà ô đầu tiên trang thứ hai quả thật có một viên trứng bảo vệ màu tím!

Oa ~~~ cô kích động quá!

Cái này có từ khi nào vậy?

“Nhiệm vụ vừa rồi.”

Nói xong, Mặc đại thần còn tốt bụng nhắc lại câu nói của hệ thống chia quà cho cô.

Chúc mừng người chơi Mặc Phàm tìm được hồn vua hồ tiên, và dâng tặng đồ tế cho vua hồ tiên. Vua hồ tiên khen ngợi Mặc Phàm tuổi trẻ tài cao, ban thưởng bảo vệ hồ tiên.

Quả thật là ban thưởng bảo vệ hồ tiên!

...

Nhưng mà cũng không đúng, theo như nhắc nhở thì hệ thống sẽ đưa cho sư huynh nhà mình, chứ sao lại rơi vào tay cô?

Mặc Phàm “Giám định.”

À, đúng là có nhiều chân tướng cô còn chưa biết rõ...

Cô có rất nhiều thắc mắc.

Tại sao tỷ tỷ hồ ly không nghiên cứu sách dạy nấu ăn, thím hồ ly lại quyến rũ anh, còn có cái dây chuyền ghi “người phụ nữ của Mặc Phàm” là chuyện gì?

Đương nhiên, quan trọng nhất là nhiệm vụ này nhận khi nào vậy?

“À?” Chàng trang nào đó nâng khóe môi, rút cuộc cũng nhớ tới việc hỏi anh rồi hả?

Cũng được, trước sau gì cô cũng phải biết.

Vì thế, chàng trai nói: “Có rất nhiều thắc mắc phải không?”

Bạn Tô gật đầu.

“Muốn biết?”

Gật đầu lần nữa.

“Giám định trước.”

Nói tới nói lui vẫn là ba chữ này của Mặc đại thần có sức mạnh, vì thế bạn Tô ngoan ngoãn bấm sử dụng đơn giám định.

Chỉ thấy một hàng chữ nhỏ xuất hiện ở khung nói chuyện.

[Giám định thành công! Cấp bậc bảo vệ lên thần cấp!]

Thần thần thần ~~~ thần cấp!!! Nói cách khác chính là thần sủng.

Cho tới bây giờ Tô Tiểu Ly cô cũng chưa bao giờ gặp được chuyện tình như vậy.

Bảo vệ thần cấp, trong trò chơi này, bảo vệ thần cấp chẳng khác nào RMB, ít nhất cũng phải gần 1000 tệ một cái.

Một cô gái tiết kiệm giản dị như cô đến nghĩ cũng không dám nghĩ.

Đương nhiên, chuyện tiêu tiền này cô có khi nào muốn nghĩ tới chứ?

Đến cả cơm cô còn ăn chùa, có thể nạp 500 tệ vào trò chơi xem như đã phá lệ lắm rồi.

Ai cũng không mong đợi vào việc cô bỏ 1000 tệ mua một bảo vệ.

Đây là lời Tiểu Mễ nói, nhưng là sau này mới nói...

Giám định ra bảo vệ thần cấp, bạn học Tô Tiểu Ly rất kích động!

Cô đánh chữ rất nhanh: “Sur huynh! Muội giám định xong rồi! Là thần cấp, thần cấp!”

Nói xong, cô gái áo trắng vui vẻ xoay vài cái.

Mà so ra thì Mặc đại thần bình tĩnh hơn nhiều.

Khi mới ra mắt trò chơi này đã giới thiệu qua.

Người chơi có thể tự mình bắt, ngẫu nhiên cũng sẽ ra súng vật bảo vệ, súng vật hạn chế bán ở Thành Thương và súng vật quà tặng đạt được từ nhiệm vụ của hệ thống đều là thần cấp.

Nói cách khác, dù cô có giám định như nào cũng sẽ không có khả năng thứ hai.

Cho nên thứ cô cần chỉ là 10 kim mua đơn giám định.

Còn anh, nếu đã mời cô đến cùng tham dự nhiệm vụ này, đương nhiên phải gánh vác trách nhiệm này – trở thành hậu thuẫn kinh tế của cô.

Đương nhiên, anh muốn có lẽ không chỉ là kinh tế...

Nhìn lại người nào đó đang kích động, phần khởi triệu hồi thần súng ở trong bảng điều khiển ra.

Đó là một con hồ ly nhỏ trắng như tuyết, đôi mắt to, đang liếm móng vuốt giống như một con mèo nhỏ.

Đáng yêu quá! Bạn Tô lập tức thấy thích thần súng này, chạy tới chạy lui quanh nó.

“Thích không?” Chàng trai nào đó hỏi.

Bạn học Tô gật đầu: “Rất thích rất thích!”

Xem ra cô thật sự rất thích, giọng điệu vui vẻ như một đứa bé.

Nghĩ vậy, trên gương mặt tuấn tú nở một nụ cười nhẹ, thích là tốt.

Ngắm thần súng hồ ly nhỏ của cô đủ rồi, lúc này cô mới nhớ ra vấn đề kia.

Không lẽ toàn bộ những chuyện bọn họ vừa trải qua chính là nhiệm vụ ản?

Kích động kích động, lại kích động.

Chàng trai nào đó liếc cô một cái: “Không phải nhiệm vụ ản.”

Hả, thế vì sao lại không giống với lúc cô đến.

Chàng trai mỉm cười, đương nhiên là không giống.

Bởi vì chỗ cô thấy không phải là nhiệm vụ tìm kiếm tỷ tỷ hồ ly mà những người chơi lên cấp 20 đều có thể nhận được.

Mà đây là một trong ba nhiệm vụ lớn trong trò chơi này: Nhiệm vụ yêu giới.

Từ khi anh đứng nhất server đến nay vẫn luôn làm nhiệm vụ này.

Điều đặc biệt ở đây là, nhiệm vụ này chỉ có cao thủ có tên ở vị trí số một liên tục trong vòng ba tháng mới có thể nhận.

Tại sao lại nói có thể?

Thực lực và tài lại đều phải có mới có thể leo lên bảng xếp hạng cao thủ.

Mà vị cao thủ này còn phải đến Điện Linh Tiêu tìm ba đại thần để PK, đánh thắng cũng phải làm một loạt nhiệm vụ mới có thể tiếp nhận nhiệm vụ yêu giới này.

Thu phục 999 con hồ ly là có thể làm vua hồ tiên xuất hiện, người chơi sẽ có thần sủng bảo vệ hồ ly.

Đương nhiên, người chơi cũng có thể chọn cách mời một người chơi khác phái gia nhập vào nhiệm vụ này, vậy hồ ly bảo vệ hồ ly kia sẽ được tặng cho người chơi được mời vào.

Mà người chơi khác phái đó cũng sẽ tham gia vào trong nhiệm vụ này.

Nói cách khác, bạn Tô sắp sửa cùng sư huynh nhà mình hoàn thành các nhiệm vụ tiếp theo.

Vượt mọi chông gai, cửa ải trùng điệp.

Nói trắng ra là, đây là một nhiệm vụ vô cùng rườm rà hơn nữa quá trình thì dai dẳng.

Bạn Tô ngồi nghe không chớp mắt, gật đầu liên tục.

Trải qua yêu cầu phức tạp và kỳ lạ của trò chơi, nhưng mà như vậy cũng không phải trọng điểm.

Trọng điểm là... mời một người.

Nói như vậy, bất kỳ một người chơi nữ nào đi vào động cùng sư huynh, sau đó bấm vào hồ ly nhỏ màu vàng kia đều sẽ nhận được bảo vệ cực phẩm này?

Mà sư huynh nhà mình, vốn là một đại thần số một server, có biết bao người đẹp yêu thương nhưng nhớ.

Anh không may mắn chút nào, mà hôm nay lại đưa chuyện tốt này cho cô, không để nước phù sa chảy ra ruộng ngoài?

Chàng trai nào đó cười không nói, bỏ qua những lời sau không nói với cô.

Ví dụ: Từ vòng tiếp theo của nhiệm vụ này chỉ thích hợp để vợ chồng làm.

Nếu là thống nhất yêu giới, tại sao có vua lại không có hậu chứ?

Đương nhiên, có nói cô cũng sẽ không để ý.

Mặc đại thần, anh thật sự là hiểu bạn Tô quá.

Cô gái nào đó chớp chớp: “Sư huynh, huynh đối với muội tình sâu như biển.”

Giống như nước sông Hoàng Hà chảy, giống như sóng ở Trường Giang cuộn cuộn.

Các loại từ ngữ ca ngợi, Tô Tiểu Ly cô há miệng là sẽ tới.

Chàng trai áo trắng hơi nghiêng người nhìn cô: “Muốn báo đáp huynh à?” Nếu nói bọn họ tình sâu như biển, lại đúng lúc giúp anh.

Ếc... Báo đáp...

Bạn Tô chỉ do dự một giây, lập tức gửi một icon cười to: “Sư huynh giống như Lôi Phong vậy, đương nhiên muội phải báo đáp rồi.”

“Được.” Chàng trai nào đó phẩy tay áo một cách tao nhã: “Vậy thì đi theo huynh.”

Hả? Đi đâu?

Gương mặt anh tuấn quay đầu lại, mỉm cười: “Đi chinh phục yêu giới.”

Và cả... cưới muội.

Đương nhiên, lời này không cần phải nói, anh sẽ dùng hành động trực tiếp để bày tỏ.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Chúng Ta Kết Hôn Đi

Chinh phục yêu giới?

Khẩu hiệu này nghe qua rất trâu bò!

Hơn nữa, còn là cái loại anh hùng thiên hạ không phải ta thì là ai.

Nhưng mà, cô chỉ là một nhạc công nho nhỏ hơn cấp 30, sao có thể giúp anh chinh phục yêu giới đây?

Bạn Tô chớp chớp mắt, nói với anh: “Sur huynh, người ta rất nhỏ yếu.”

Cô, thứ nhất không có thần khí, thứ hai không có trang bị cường đại, ngàn vạn lần đừng để cho cô đi giết đại BOSS gì gì đó, chém quái có kỹ năng BT gì đó.

Cô chém không nổi.

“Không cần muội chém.”

Nói đùa gì chứ, có anh ở đây còn cần cô phải ra tay sao?

Oa, bạn Tô gật đầu, nói như vậy thì còn có thể cân nhắc suy nghĩ...

“Không chỉ có vậy,” chàng trai nào đó ngừng một chút rồi tiếp tục nói: “Toàn bộ kinh nghiệm và phần thưởng của nhiệm vụ muội còn có thể được chia một nửa với huynh.”

Nói xong còn gửi một khuôn mặt tươi cười hiếm có.

Bạn học Tô lập tức bị cách diễn đạt này của Mặc đại thần mua chuộc rồi.

Toàn bộ kinh nghiệm và phần thưởng?

Phần thưởng... Giống như thần sủng hồ ly vậy?

Mặc đại thần trả lời: “Cái này chỉ là một CASE nhỏ thôi.”

Bạn Tô choáng! Thần sủng còn nói là CASE nhỏ, vậy nếu phần thưởng tiếp theo chẳng phải là cày trâu bò hơn sao?

Trong đầu cô nhanh chóng hiện lên: Thú cười số lượng có hạn... thần khí... vân vân.

Vậy không phải Tô Tiểu Ly cô rất nhanh sẽ có thể chinh phục giang hồ, trở thành một bông hoa cúc nhỏ tươi mát trong cái thời đại hỗn loạn đen tối này rồi sao?

Woa haha...

Được rồi, bạn học Tô lại suy nghĩ nhiều quá rồi.

Nhưng mà trạng thái này của cô đã nằm trong dự liệu của Mặc đại thần từ lâu rồi.

Thời điểm cô kỳ lạ hơn anh cũng từng thấy.

Những cái trong trò chơi này thì đáng gì?

Huống chi, những lời anh vừa nói đều là sự thật.

Những lời đó một chút cũng không phải là giả.

Nhiệm vụ thành tựu, khi anh nhận được nhiệm vụ động hồ ly này, đã quen với một vị chăm sóc khách hàng.

Thấy anh khinh địch tiến vào trong động, đồng thời tiến hành thu phục 999 hồ ly, vị GG chăm sóc khách hàng tỏ ra hết sức ngạc nhiên và hâm mộ.

Dù sao, nhiệm vụ thành tựu này không chỉ mang lại cho người chơi phần thưởng giá trị.

Mà là quyền lợi khổng lồ ẩn ở phía sau đó!

Sau này chừng quản một trong ba giới có thể hô mưa gọi gió.

Nghe nói bây giờ mới chỉ có anh và một người chơi nam khác nhận được nhiệm vụ này, nhưng người kia khi đến điện Linh Tiêu PK với ba đại thần đã bị đánh cho toi bời.

Khụ khụ, nói cách khác chính là bị giết ngay lập tức.

Nguyên nhân là do trang bị không đủ tốt, không chịu được pháp thuật của ba đại thần.

Kỹ năng của ba đại thần bao gồm cả pháp thuật của thiên địa yêu, để có thể chịu được kỹ năng BT này nhất định phải khảm tinh đá pháp thuật vào trang bị.

Nhưng muốn có tinh đá pháp thuật thì phải dùng rất nhiều tiền mua đá pháp thuật ở Thương Thành, sau đó liên tục ghép lại mới có thể tạo ra kỹ năng tinh đá chịu được pháp thuật trong năm giây.

Cho nên mới nói, muốn làm được tất cả cần phải có kinh tế hùng hậu.

Nhưng chỉ vậy cũng không đủ, nếu thao tác không tốt, đến gặp ba đại thần kia vẫn sẽ bị giết, vì dù sao cũng chỉ có thể đỡ được năm giây.

Đây cũng chính là lý do vì sao nhiệm vụ thành tựu này được gọi là nhiệm vụ không có khả năng.

Thay vì nói nó khó không bằng nói rằng căn bản không ai dám vọng tưởng làm nhiệm vụ này.

Mà chàng trai nào đó, không chỉ làm một mình, còn kéo cả Hoa Địa Vi Lao làm nhiệm vụ này.

Nhắc đến đây, Hoa Địa Vi Lao cũng sắp sửa đi PK ba đại thần rồi.

Nhưng bạn học Hoa Địa có vẻ không cường đại như chàng trai nào đó.

Cho nên rất có thể, đến cuối cùng vẫn chỉ có chàng trai nào đó có thể làm được thôi.

Chắc chắn, quả thực là mình không đủ sức mạnh.

Bạn Tô chỉ nhớ đến những lợi ích, phần thưởng mà anh nói, và cả muốn chinh phục giang hồ của bản thân.

Căn bản không để ý đến những chi tiết khác mà anh nói.

Cô gái áo trắng cổ tở ra rụt rè, mỉm cười: “Sư huynh, khi nào thì chúng ta đi làm nhiệm vụ?”

Cô muốn có thú cười giới hạn!

Oh, tích cực vậy sao?

Chàng trai nào đó mỉm cười: “Không vội, trước khi đi làm nhiệm vụ, phải hoàn thành một chuyện đã.”

“Vâng vâng, chuyện gì vậy sư huynh?”

Ba giây sau, trong khung nói chuyện xuất hiện hai chữ: Kết hôn.

“Có người muốn kết hôn?” Lông mi bạn Tô chớp chớp, nghe nói trong trò chơi này kết hôn, chú rể sẽ đưa lì xì cho khách tới dự.

Loại chuyện vừa chúc phúc cho người khác còn có thể thuận tiện cầm tiền lì xì, sao cô có thể không tới góp mặt được đây?

Vì thế ánh mắt cười đến cong cong giống như ánh trăng.

“Có người muốn kết hôn?” Chàng trai nào đó im lặng đọc lại câu hỏi của cô một lần, bên môi nở một nụ cười quyến rũ.

Quả thật là có người muốn kết hôn.

Oh oh, là ai muốn kết hôn đây nhỉ?

Bạn Tô rất hưng phấn, là tiểu loli nổi tiếng có giọng nói dễ nghe hay là mấy đôi trai tài gái sắc được mọi người trong server coi trọng?

Tinh thần bát quái trời sinh của phụ nữ trên người bạn học Tô thức tỉnh.

Mà chàng trai nào đó, khóe môi mỉm cười, ngón tay thon dài sạch sẽ gõ nhẹ trên bàn phím.

“Nam nữ chính muội đều biết.”

Thật sao? Vậy cô càng hứng thú hơn rồi.

“Rốt cuộc là ai hả sư huynh?”

Trong mắt chàng trai nào đó lóe lên một ánh sáng, từng chữ từng chữ, rất rõ ràng: “Huynh và muội.”

Huynh, và muội...?

Chàng trai đứng trước mặt lẳng lặng nhìn cô. “Ừ, muội và huynh.”

“Huynh đang nói... muội và huynh?”

Mình và sư huynh?

Chàng trai nào đó không nói lời nào, ý chỉ thừa nhận.

Sau đó...

Tô Tiểu Ly hóa đá ba giây, rồi sau đó bấp thịt cũng bắt đầu co quắp.

Đây không phải sự thật... Đây không phải sự thật...

Nhưng trực giác nói cho cô biết, chuyện này rất có khả năng sẽ trở thành sự thật.

Do dự nhiều lần, bạn Tô quyết định chứng thực một chút.

“Sư, sư huynh, người ta còn nhỏ, không nên đùa như vậy đâu.” Trái tim của cô không có khả năng chịu được tin tức mạnh như vậy.

Chàng trai nào đó hừ nhẹ: “Muội cảm thấy huynh đang nói đùa?”

Nhìn câu hỏi này, giống như nếu cô trả lời đúng vậy, anh sẽ có cách để cho cô hối hận vì đã trả lời nó.

Trước giờ bạn học Tô Tiểu Ly không yếu đuối nhưng lại e sợ cứng rắn, lập tức thay đổi gương mặt tươi cười.

“Sư huynh, huynh vẫn luôn nói là làm, sao có thể nói đùa được. Chỉ là...”

Chỉ là? Lòng mày hơi nhúu lại một chút không để lại dấu vết.

“Cái đó... Sư huynh, vì sao lại là muội?”

Anh thông thả hỏi lại: “Muội nói thử xem?”

Hỏi cô?

Bạn Tô ngửa đầu một góc 45 độ nhìn lên trần nhà.

Không lẽ sư huynh nhà mình nhòm ngó cô gái trong sáng là cô đã lâu?

Hay là vì sư huynh biết trong tương lai cô có thể chinh phục giang hồ, anh sợ khi đó không thể chiếm được mình nên ra tay từ bây giờ luôn!

Bình thường có nhiều lúc cô hơi ngây ngô.

... Nhưng mà suy đoán này của cô thật sự đúng một nửa.

Mặc dù không thể nói Mặc đại thần chọn cô vì sợ cô chinh phục giang hồ gì đó.

Nhưng có thể chắc chắn một điều, đó chính là... cô rất ngây ngô mà còn trong sáng nữa.

Trong sáng đến mức bản thân bị vướng phải người phụ nữ của chàng trai nào đó mà còn ngồi đó bẽ ngón tay suy nghĩ xem có phải chàng trai nào đó thầm thích mình.

Chàng trai áo trắng nho nhã đứng bên cạnh, rất kiên nhẫn chờ cô.

Thật ra anh có thể nói thẳng với cô.

Nhưng đột nhiên lại cảm thấy đáng về luống cuống chân tay của cô cũng rất đáng yêu.

Sống hai mươi mấy năm nay, lần đầu tiên cảm thấy từ đáng yêu có thể dùng trên người một người khác phái, đây có thể xem như là một dấu hiệu tốt không?

Đôi môi mím nhẹ, con ngươi đen càng trở nên sâu sắc hơn.

Cầm lấy cái cốc bên cạnh, uống một ngụm nước mới đánh chữ.

Mặc Phàm “Suy nghĩ kỹ chưa?”

Thật ra những lời này có hỏi hay không đều không quan trọng, dù sao cô có đồng ý hay không vốn cũng chỉ có một khả năng.

Nhưng anh vừa hỏi như vậy, thần trí của bạn Tô cũng đã quay về.

Nhưng cô gái áo trắng vẫn ngại ngần mắc cỡ, ừ ừ à à một lúc vẫn chưa nói gì.

Bởi vì cô xấu hổ thôi mà!

Chỉ cần nghĩ đến có người con trai ngưỡng mộ cô, một đóa hoa tươi mát như cô lại không nhận được mà muốn lay động.

Đương nhiên, chúng ta cũng có thể lý giải lay động này thành cảm giác thỏa mãn về bản thân.

Loại cảm giác thỏa mãn to lớn này còn vượt qua cả cảm giác chấn động khi Mặc đại thần cầu hôn cô.

Vì thế, cô gái áo trắng làm động tác hást đầu.

“Sư huynh, chúng ta là đồng môn, kiếp này đã định là vô duyên rồi.”

Cho dù huynh là đại boss của ban nhạc Hỏa Diễm cũng không được, người cô yêu nhất vẫn là Vệ sư huynh dịu dàng.

Cô không thể bị mê hoặc được!

Lại nói, ngưỡng mộ cô tại sao lại muốn kết hôn?

Hình như chàng trai nào đó đã sớm đoán được cô sẽ nói gì.

Anh mỉm cười: “Vì đây là nhiệm vụ thành tựu.”

Anh muốn thống nhất yêu giới, người duy nhất có thể cùng anh chia sẻ nhiệm vụ không phải ai khác, chỉ có thể là vợ của anh.

Nói cách khác, khi anh để cho bạn Tô bám vào con hồ ly nhỏ kia, cũng đã quyết định để bạn Tô làm vợ anh.

Đổi thành góc độ khác, trước kia anh không làm đến bước này là vì đang cày một tài khoản phụ là nữ, chuẩn bị một mình chơi hai tài khoản, mở cả hai để hoàn thành bước này.

Vậy huynh tiếp tục mở cả hai đi, mở cả hai cho nhiều trong sáng.

Bạn Tô trầm nghĩ trong lòng.

Mặc đại thần lại nở một nụ cười mê hồn: “Muội chủ động yêu cầu, vì phu khó có thể chống lại.”

Ý tứ chính là, ai bảo cô chủ động đòi giúp anh.

Trở lại hình ảnh lúc chiến đấu với ba con hồ ly hiện hình kia.

Bạn Tô tự cho là rất nghĩa khí hô to, sư huynh, muội giúp huynh!

Anh nhàn nhai hỏi lại một câu, muội chắc chắn?

Sau đó cô đánh xoay xoay giống như rất chắc chắn... Sau đó, cô rơi vào bi kịch rồi.

Cái gì gọi là tự tạo nghiệt không thể sống...

Cái gì gọi là tự bê đá đập vào chân mình...

Chính là nói cô sao?

Nhân vật bị kịch hàng năm, Tô Tiểu Ly, rốt cuộc cũng sinh ra rồi!

Bạn Tô rất vô tội đánh một đấm ba chấm, trong lòng thì run rẩy cả trăm lần.

Có thể không cần được không?

Cô còn chưa chinh phục được giang hồ, còn chưa lấy được danh hiệu hồng nhan trong chớp mắt đã giết chết vô số ‘soái oa’. (Tác giả viết là 帅锅: soái oa (cái nồi đẹp) nhé.)

Nếu thật sự kết hôn với sư huynh nhà mình, đừng nói đến trai đẹp, chỉ sợ cái chén cái chậu cũng không đến lượt cô.

Cô gái áo trắng nước mắt lưng tròng nhìn về chàng trai tuấn tú bên cạnh, khí thế rất buồn bã.

Mà anh không nhúc nhích chút nào, duỗi hai tay về phía cô: “Đi thôi, phu nhân, chúng ta kết hôn đi.”

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Giờ Phút Dụ Dỗ

Editor: phuogot_93

Kết hôn trong trò chơi cũng không là gì to tát cả.

Trong trò chơi này, mỗi ngày đều có người kết hôn, cũng có người ly hôn.

Cậu nhóc 13 tuổi còn hàng ngày lên kênh Thế giới cầu phú bà bao nuôi!

“Cậu là một cô gái đã qua 18 còn độc thân, có người cầu hôn cậu còn khóc cái gì?”

Sau khi Tiểu Mễ nghe bạn Tô kể lại chân tướng, tặc lưỡi không ngừng.

Không ngờ, Mặc đại thần lại thật sự ra tay với người con gái như Tô Tiểu Ly, có can đảm, có cam đảm.

Phải biết rằng, một cô gái mạnh mẽ lại thỉnh thoảng có chút động kinh như này không phải người đàn ông bình thường có thể chịu đựng được.

“Lại đây, kể cho chị nghe, có phải cậu trực tiếp tấn công Mặc đại đúng không?” Nhớ lại tư thế cô bỏ nhào vào Vệ đại công tử, có vẻ giống

Bạn Tô tức giận kéo vạt áo, hô to một tiếng: “Đương nhiên không phải! Là huynh ấy dùng sức mạnh với tớ!”

À! Dùng sức mạnh!

Chắc chắn... Thật không ngờ chàng trai dịu dàng như vậy khi bá đạo cũng thật quyết đoán.

Tiểu Mễ vừa nhìn bạn Tô vừa cười bỉ ổi.

Thấy bạn tốt ở chung đang có xu hướng nghiêng về sư huynh cô ấy.

Là nữ chính, bạn Tô đau lòng kéo góc chăn, dùng răng cửa cắn tới cắn lui, vẻ mặt buồn bã.

Bạn Tô tức giận: “Tiểu Mễ! Cậu không phải người!” Rõ ràng, rõ ràng là đang giễu cợt cô! phuogot_d.d/lqd

“Cái mông, lão nương không phải đang giễu cợt cậu.”

“Thế thì là gì?”

“Là chúc phúc.”

Một người đàn ông tốt lại vừa mất Ly từ, thật sự là phúc từ đâu bay tới.

ORZ... Cách hình dung này, thật sự là chúc phúc sao?

Tiểu Mễ phẩy tay: “Nói nhảm! Cậu nghĩ lại xem, bao nhiêu người chỉ dám đứng nhìn Mặc đại thần không dám coi thường?”

Những người chơi cũ trong trò chơi này đều biết, chàng trai tốt lại chưa từng kết hôn trong trò chơi rất ít.

Cái gọi là chàng trai tốt chính là giống như Mặc đại thần vậy.

Đối đãi với mọi người, thực lực và tài lực đều có đủ cả; quan trọng nhất là cho tới bây giờ cũng chưa từng truyền ra tin đồn tình cảm nào.

Một chàng trai cường đại như vậy lại nhận bạn Tô làm sư đệ, giờ còn muốn nhận cô làm vợ, thật sáng khoái!

Chắc rằng người hâm mộ bạn Tô sẽ nhiều không đếm xuể.

Tô Tiểu Ly lau cái mũi nhỏ, chính vì như thế cô mới buồn bực,

Hai tay chống cằm, ánh mắt mê mang, dáng vẻ trầm tư yên tĩnh mà khéo léo.

Hơn nữa hôm nay cô mặc một chiếc áo trắng mỏng, cổ áo hơi rộng, còn lộ một bên vai của cô.

Từ góc độ này nhìn vào, bạn học Tô lại đẹp đến mức làm cho người ta thấy ngừng thở.

Lần đầu tiên thấy bạn cùng phòng có dáng vẻ người đẹp u buồn, Tiểu Mễ hơi bất ngờ một chút, sau đó mới nói: “Sao mà buồn bực?”

Chẳng phải cô bé này vẫn luôn muốn dùng thân phận hồng nhan họa thủy đi chinh phục giang hồ gì đó sao?

Bây giờ đại thần chủ động đưa đến cửa, cô nhóc này lại lùi bước hả?

Tại sao? Bạn Tô thờ dài.

Còn có thể vì sao chứ, bởi vì sư huynh nhà mình là đại thần.

Ngàn người ngưỡng mộ, có rất nhiều cô gái sùng bái, tại sao lại bị Tô Tiểu Ly cô lừa gạt rồi?

Trong trò chơi mọi người nói rất nhiều kiểu.

Từ khi bọn họ đi ra khỏi động hồ ly, cô đã thấy trên thế giới có các loại đối thoại kích động.

Có người nói Tiểu Ly Miêu không để ý giới tính, cuối cùng cũng dụ dỗ thành công người đàn ông tốt là Mặc đại thần.

Có người nói, thật ra Mặc đại thích đàn ông, cho nên mới cố ý nhận sư đệ là cô.

Còn có người suy đoán số đo của cô, còn có phỏng đoán có phải cô là người nói rất giỏi.

Đây chính là bi kịch, cho dù là suy đoán nhẹ nhàng như nào thì cô cũng bị họ bốn cột...

Cô nhìn màn hình máy tính lòng đầy căm phẫn!

“Sao bọn họ lại biết?” Về mặt bạn Tô buồn phiền nhìn về phía chàng trai áo trắng bên cạnh.

Chàng trai nào đó nhắc nhở cô: “Hệ thống thông báo.”

Hóa ra vừa rồi hệ thống thông báo không chỉ thông báo với hai người bọn họ, mà là loại thông báo trên toàn thế giới.

[Chúc mừng người chơi Mặc Phàm hoàn thành nhiệm vụ thành tựu yêu giới, tìm được hồ vương. Mặc Phàm và Tiểu Ly Miêu nhận được bảo vệ hồ tiên!]

Dòng chữ đỏ chói, liên tục hiện năm lần, mỗi lần cách năm giây.

Muốn làm bộ không thấy cũng rất khó.

Nói cách khác, trên cơ bản tất cả những người chơi đang online đều đã biết?

Biết cô bị dính lên danh hiệu người phụ nữ của sư huynh nhà mình?

Oh NO...

Cô gái áo trắng khóc rùng, phuogot_d.d/lqd

Nếu có thể, cô thật sự muốn lôi đầu chàng trai nào đó ở đầu máy tính bên kia, dùng sức lắc anh, đau lòng hỏi anh: Tại sao?

Tại sao tại sao, vì cái tôm tép gì mà làm như vậy?

Lại nói đến chàng trai nào đó, vẫn là đáng vẻ thản nhiên như mây gió.

Ánh mắt nhìn vào màn hình rồi nói với cô: “Nói vài câu bịa đặt trên thế giới che giấu là được.”

Đó là chuyện của cô và anh.

Hơn nữa, những lời đó không lọt nổi vào mắt xanh của anh.

Bạn Tô nghiêng đầu buồn bực nghĩ, người bị đưa ra bàn tán cũng không phải anh, đương nhiên không thể giải thích được tâm tình của cô gái như cô rồi.

Không được, Tô Tiểu Ly, mày phải bình tĩnh!

Nếu không, đến lúc đó cô chơi trò đào hôn?

Đúng rồi, cô sẽ nói là không lên mạng được! Không vào internet! Mua ha ha, chiều này thật suýt sắc!

Vì thế bạn Tô lại vênh váo đắc ý, nhưng trong trò chơi lại vẫn là cái động tác chạy trốn.

Cô gái vui vẻ mừng thầm, nhưng đột nhiên thân thể lại cứng đờ.

Bởi vì, trong trò chơi, đột nhiên thân hình cao lớn của Mặc Phàm lại dán lên Tiểu Ly Miêu.

Tay chân tiếp xúc, hình ảnh ái muội.

Này vẫn không phải trọng điểm, trọng điểm là lời sư huynh nói với cô.

Anh nói với cô từng từ từng chữ: “Chuyện huynh đã quyết định sẽ không dễ dàng thay đổi.”

Người nào đó chớp mắt mấy cái, Mặc đại thần lại nói: “Cho nên, không cần kiểm có đào hôn, nếu không, rất có khả năng huynh sẽ nhất thời kích động làm một chút hành động nào đó.”

Hành động? Gì? Hành động gì hả?

“À, ví dụ như tra IP hoặc là thịt người gì gì đó.” Nói xong, trong lòng còn vui vẻ gửi đến một cái icon mỉm cười.

Nhất thời bạn Tô không thể bình tĩnh nổi.

Tay cô khẽ run rẩy, cô gái áo trắng cũng theo đó mà lao đảo lùi về sau mấy bước.

Người người người, thịt người...

Quá độc ác rồi!

Bạn Tô gửi một icon về ai oán, giống như đang hỏi chàng trai nào đó, huynh thật sự sẽ làm vậy sao?

Người nào đó mỉm cười, dùng im lặng thay cho câu trả lời.

Nghĩ đến cảnh kia, Tô Tiểu Ly chỉ muốn đấm ngực!

Nhưng nhiều lần tay đã đưa đến trước ngực vẫn không nhẫn tâm xuống tay, đành phải đổi thành đấm xuống giường.

Nói như nào cô cũng là một cô gái một trăm phần trăm, hơn nữa còn là loại lồi lõm có đủ!

Dựa vào đâu mà bị những người đó nói thành chàng trai bỉ ổi BT nhân yêu và công thụ?

Quan trọng nhất là, cho đến tận bây giờ cô cũng chưa từng kết hôn ở trong trò chơi!

Đây là lần đầu tiên của cô, lần đầu tiên, lần đầu tiên...

Không lẽ lần đầu tiên của cô cứ mất đi như vậy sao...

Lần đầu tiên đều là quý giá, hơn nữa còn là lần đầu tiên kết hôn trong trò chơi, cho dù là cô gái nào cũng sẽ kích động đỏ bừng mặt.

Giống như chính mình thật sự là mình đang gả đi ra ngoài.

Tuy nhiên các cô đều đã quên, trước màn hình máy tính các cô không có khả năng bị chàng trai kia chiếm tiện nghi. phuogot_d.d/lqd

“Mẹ kiếp! Cậu không nói thì lão nương đã quên mất!” Đột nhiên Tiểu Mễ vỗ đùi: “Đây là lần đầu tiên cậu kết hôn!”

Thấy Tiểu Mễ kích động nhìn cô, bạn Tô nghĩ thầm, rốt cuộc cậu cũng hiểu được cảm nhận của tớ rồi!

Tiếp theo, Tiểu Mễ xông lên trước nắm bả vai bạn Tô: “Tiểu Dạng* này, không ngờ lần đầu lại có thể lừa được Mặc đại! Quá trâu rồi!”

* Tiểu Dạng: là kiểu xưng hô thân mật giữa bạn bè đồng trang lứa, nếu dùng cho người không quen thân sẽ là mất lịch sự, có thể hiểu như cách xưng hô mày-tao giữa bạn bè trong tiếng Việt.

Không ngờ, cô nhóc hiền lành Tô Tiểu Ly lại có thể được Mặc đại nhìn tới, cô thật sự rất vui mừng.

“Ly tử! Lão nương ủng hộ cậu! Ủng hộ cậu lừa được Mặc đại vào tay, còn trở thành ông xã trong hiện thực!” Thật sự là ông trời có mắt, loại chuyện tốt như này cuối cùng cũng rơi vào người bạn tốt của cô!

Bạn Tô lại khóc, đây là những lời mà bạn tốt nên nói sao?

“Đúng rồi!” Đột nhiên Tiểu Mễ nhớ tới nên hỏi cô: “Định khi nào kết hôn?”

Người nào đó ừ hừ vài tiếng, phát âm rất không rõ ràng.

“Mẹ nó! Không cho phép giấu diếm lão nương!”

Tiểu Mễ vỗ mặt bạn Tô hít hít cái mũi: “Ngày, ngày kia.”

Ngày kia? Tại sao lại không kết hôn lúc đó luôn chứ?

Tiểu Mễ âm thầm oán giận, với kiểu cô nhóc như Ly tử này, Mặc đại thần nên trực tiếp làm luôn! Sao lại kéo dài đến tận ngày kia?

Bạn Tô im lặng rất lâu sau mới nói: “Vì anh ấy nói muốn chuẩn bị.”

Chuẩn bị cho hôn lễ của anh và cô.

“Sur huynh! Muội muội muội, muội không phải loại người tùy tiện!”

Cô gái áo trắng giầy dựa lui lại phía sau mấy bước, bày tỏ sự kiên trinh của mình.

Chàng trai áo trắng cũng không để ý cái cơ của cô: “Huynh cũng là lần đầu tiên.”

Phụt--!

Sur huynh, huynh có ý gì?

“Ý trên mặt chữ.” Anh cười cười, không chút nào ngượng ngùng bởi vì câu nói thẳng đó.

Đáng tiếc, bạn Tô lại nghĩ vụn vụn đi đâu rồi.

“Sur huynh, huynh cũng không có kinh nghiệm?”

“Ừ.”

“Vậy nếu chúng ta thật sự kết hôn, về sau phải làm sao đây?”

“...”

Nghe nói nếu cả hai đều là lần đầu tiên, vậy sẽ không êm thấm được!

Chàng trai nào đó im lặng một lúc, nói: “Sao muội có thể khẳng định được?”

Bởi vì bởi vì... Bởi vì...

“Chán ghét huynh?”

Không không, không phải! Bạn Tô lắc đầu: “Tuyệt đối không phải!”

“Vậy thì là thích rồi.”

... Bạn học Tô 囧, cô cũng không nói như vậy mà.

Ý của cô là, lần đầu tiên kết hôn trong trò chơi, trao đổi, nói chuyện sẽ thấy lúng túng thôi.

Không lẽ anh không lúng túng.

“Không tệ.” Chàng trai nào đó từ từ nói: “Cùng muội chắc hẳn sẽ không lúng túng.”

Đến cả lúc lúng túng hơn cũng đã trải qua, đương nhiên trong trò chơi sẽ không ngại rồi.

Huống chi, về sau sẽ có càng nhiều chuyện “lúng túng” phát sinh thêm.

Nhưng không sao, anh sẽ làm cho người nào đó thích ứng được.

Nghĩ vậy, trong ánh mắt lại mang theo ý cười: “Phu nhân, ngày kia có rảnh không?”

Hả? Còn hỏi đúng thời gian?

“Làm, làm sao?” phuogot_d.d/lqd

“Có rảnh không?” Anh nghiêng người nhìn cô, gò má hoàn mỹ.

Rõ ràng là đã nhìn qua nhân vật trong trò chơi vô số lần, nhưng bạn Tô lại vẫn cảm thấy trong lòng rung động.

Vì thế, ừ một tiếng, bày tỏ có rảnh.

Sau đó, cô có chút ngớ ngàng nhìn dòng chữ anh gửi khi đó, ngốc tại chỗ luôn.

Bởi vì anh rằng: “Cho huynh hai ngày chuẩn bị một chút, huynh sẽ cho muội một hôn lễ khác biệt.”

Nói xong, trong màn hình, chàng trai áo trắng cúi người, môi lại dán lên cái vị đang đứng bên cạnh anh, cô gái ngơ ngác mà rất hồn nhiên.

Sau đó, trong lòng bạn Tô đã nghĩ đến những chuyện khác.

Trong đầu cô đã hiện ra lụa trắng, vòng hoa, trời xanh mây trắng, phong cảnh mỹ lệ xuất hiện.

Sau đó, trong cơ thể cô, một sợi dây thần kinh của cô gái hoài xuân cứ như vậy mà bị bắn lên.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

Không ngờ Mặc đại thần có thể dùng thủ đoạn này thu phục bạn Tô.

Lập tức Tiểu Mễ cảm thấy một sự thay đổi sâu sắc với đại thần vẫn luôn dùng hình tượng vương tử này.

“Mễ ơi, có phải cậu cũng thấy anh ấy rất phúc hắc?”

Mất bạn Tô lấp lánh nhìn về phía Tiểu Mễ, đột nhiên cảm thấy được mình tìm được một sự hi vọng.

Làm không tốt, Tiểu Mễ sẽ ủng hộ cô, sau đó đi ra khỏi ánh sáng của sư huynh nhà mình, rồi sau đó sư huynh sẽ sợ ảnh hưởng hình tượng không kết hôn với cô nữa.

Không ngờ được...

Tiểu Mễ nói: “Đại thần thật đẹp trai, còn biết dùng thủ đoạn này để thắng được loại người như cậu.”

Bạn Tô hết chỗ nói rồi.

Rất cuộc thế giới này bị sao vậy, vì sao đến cả Tiểu Mễ như con trai cũng bị sư huynh nhà mình làm say mê rồi.

Thật không phải là một dấu hiệu tốt.

Vì thế, cô đau buồn nhanh chóng thay quần áo, mở cửa chạy chậm ra ngoài.

Đến nỗi Tiểu Mễ ở sau lưng gọi vài tiếng cũng không nghe thấy.

“Con nhóc Ly từ này muốn đi đâu vậy chứ?”

Tiểu Mễ lẩm bẩm, đành ra đóng cửa lại.

Trên thực tế, bạn Tô đang chạy như điên trong sân trường.

Đương nhiên, nói là chạy như điên có phần hơi quá, thật ra cô chỉ là đi nhanh hơn bình thường thôi.

Nhưng trong lòng cô thì đúng là đang chạy như điên.

Cô đang tưởng tượng bản thân giống như cô gái trong phim truyền hình của bà nội Quỳnh Dao bị hôn nhân trói chân.

Bởi vì người con trai vẫn luôn lạnh lùng với mình đột nhiên lại dây dưa, vì thế cô đau lòng hô to: “Tôi không cần, tôi không cần, tôi không cần.”

Sau đó trong lòng quá rối loạn phải chạy ra ngoài.

Nếu lúc này có cơn mưa rơi xuống thì thật quá hoàn mỹ rồi.

Cô còn có thể hát thêm vài câu trong phim “Tình thâm thâm, vũ mộng mộng.*”

* Tình thâm thâm, vũ mộng mộng là tên gốc của bộ phim Tân dòng sông ly biệt. Đây cũng là câu đầu tiên trong bài Biệt khúc chờ nhau của Triệu Vy thể hiện trong phim nhé.

Nhưng mà thời tiết bây giờ lại rất tốt.

Đầu tháng tư, thành phố B bước vào mùa xuân.

Nhiệt độ không khí trở nên ấm áp.

Vốn là bạn Tô còn mặc một bộ áo bông màu bạc, lại chỉ mặc một chiếc áo T-shirt trắng, bên ngoài khoác một cái áo len hở cổ màu bạc dài tới đầu gối chạy đến đây.

Dọc đường đi gió nhẹ nhàng thổi bay góc áo, còn có mái đầu tóc dài, nhìn rất phiêu dạt.

Vì thế, thỉnh thoảng sẽ có vài bạn nam nhìn cô thêm vài lần.

Sau đó, cách cô không xa có một người có thân thể cao ráo vừa ngừng lại trong chốc lát.

Một bạn học nam đeo mắt kính có kiểu đầu con nhím.

“Vệ sư huynh cân nhắc lại một chút được không? Tôi tham dự buổi tiệc tối nay của chúng ta, một phút thông cũng được.”

Thì ra là có người muốn mời Vệ Nhiên tham dự bữa tiệc của khoa bọn họ.

Trước giờ Vệ Nhiên vẫn không thích những trường hợp này, vì thế giữa đường thấy đầu nhím này đến gần, cố tỏ vẻ thân thiết ân cần lời kéo làm quen, anh cũng chỉ cười nhẹ, tiếp tục đi đường.

Chỉ là không ngờ, tự nhiên có thể gặp bóng dáng màu trắng của cô gái nào đó.

Hình như cô, rất thích màu trắng...

Phát hiện này làm anh hơi thất thần một chút, tầm mắt cũng nhìn qua đó.

“Ô, kia chẳng phải là Tô Tiểu Ly của khoa Nghệ thuật sao?” Vì đề cho chàng trai nào đó tập trung sự chú ý lên người mình, cậu ta có chút khoa trương hô to.

Quả nhiên, cậu ta vừa nói như vậy, đôi mắt sâu của chàng trai nào đó cũng liếc nhìn cậu ta một chút.

Đầu con nhím tự động giải thích ánh mắt lướt qua của chàng trai nào đó thành: Cậu quen?

“Biết biết, cô ấy rất nổi tiếng ở khoa Nghệ Thuật, nghe nói rất được nữ sinh chào đón.”

Trước kia lúc cậu ta theo đuổi một nữ sinh của khoa Nghệ Thuật, đã tận mắt nhìn thấy nhiều lần cảnh tượng các cô gái khác vây quanh cô.

Trong lòng kêu một tiếng thật hâm mộ, nghĩ thầm, nếu các người đẹp này vây quanh cậu ta thì thật tốt.

Chàng trai nào đó hơi hơi nhú mồm, giống như đang suy nghĩ điều gì.

Sau đó, bạn học đeo kính đầu con nhím tự mãn.

Ngao, Vệ đại sư huynh lại có vẻ mặt này, cậu thật kích động!

Cậu không dễ dàng gì mà có thể bắt chuyện với Vệ sư huynh, biết đâu lời kéo làm quen một lúc, Vệ sư huynh có thể đồng ý tham gia bữa tiệc tối nay của mình.

Vì thế, ánh mắt của đầu con nhím lại phát sáng, còn ưỡn cái bộ ngực không có cơ bắp kia.

Đáng tiếc cậu không cẩn thận, phỏng đoán nhầm về mặt của Vệ đại công tử, tự cho là thông minh ra vẻ hiểu biết.

“Vệ sư huynh, đây là Tô Tiểu Ly, nghe nói lúc mới vào cũng có người theo đuổi, dù sao thì ngực cũng to mà!”

Một ánh mắt sắc bén quét qua, đầu con nhím lại hoàn toàn không phát hiện.

“Nhưng mà cô ấy đều từ chối, nghe nói là thầm mến một chàng trai nào đó.” Đầu con nhím thấy Vệ Nhiên không nói lời nào, còn tưởng rằng Vệ Nhiên đang nghe cậu ta nói.

Vì thế dùng sức hừ một tiếng: “Ai biết cô ấy có phải là Bách Hợp hay là gì gì đó không?”

Nếu không, một cô gái bình thường sao lại không nói chuyện yêu đương, còn từ chối những người theo đuổi cô!

Giọng điệu này của đầu con nhím, nghe như nào cũng thấy là không ăn được nho thì nói nho chưa.

Con trai bát quái còn chưa tính, sợ nhất là bát quái nhưng lại tưởng mình rất thú vị.

Vậy thì không phải là bát quái nữa mà là não tàn.

Mà chàng trai nào đó, đối với lời nói của vị não tàn nào đó, mặc dù mặt không chút thay đổi nhưng ánh mắt ngày càng lạnh liệt.

Chẳng qua, đối tượng bị lạnh liệt không phải không phải não tàn xa lạ nào đang nói xấu người khác, mà chính là đầu con nhím kia.

Nhận ra bản thân thì cứ nói liên tục mà chàng trai nào đó vẫn không hé răng, nhưng lại có một cảm giác lạnh lẽo quanh mình.

Đầu con nhím nghĩ thầm, không lẽ bởi vì lời nói của mình không đủ sức tin tưởng?

Vì thế thân hình thấp bé của cậu lại ngước lên nhìn thân hình một mét tám mấy của Vệ Nhiên.

Lại bị đôi mắt đẹp của Vệ Nhiên truyền đến một tin tức thật đáng sợ.

Ôi, quá, ánh mắt quá sắc bén!

Rõ ràng cậu và Vệ sư huynh đang nói chuyện về phụ nữ, nói rất HAPPY, tại sao sư huynh lại có ánh mắt như này?

Không lẽ sư huynh không thích nói chuyện về phụ nữ?

Con nhím cúi đầu, chột hiểu ra.

À, đúng rồi! Chắc là cậu chỉ gọi nhưng không chào hỏi gì Tô Tiểu Ly kia, cho nên Vệ sư huynh không tin mình quen biết Tô Tiểu Ly của khoa Nghệ thuật kia?

Ừ ừ, chắc chắn là như vậy rồi!

Đồ não tàn, cậu đã tự đề cao mình quá rồi.

Cậu cho là người đàn ông nào cũng giống như cậu?

Đột nhiên, đầu con nhím giống như con gà chọi đang đánh nhau, chạy vọt ra.

Mà mục tiêu nhắm thẳng vào: Tô Tiểu Ly.

Mặc dù cô gái này không tốt để theo nhưng đáng người thật sự rất tốt.

Lại nói, nhân vật làm mưa làm gió đệ nhất của đại học R là Vệ đại công tử đang ở đây, cậu ta lại càng muốn thể hiện rồi.

Vì thế, không biết tự nhiên gót chân và dây thần kinh nào bị lên con diên lại chạy thẳng đến chỗ bạn Tô.

Mắt thấy một người không quen xông tới, vẻ mặt cười gượng ghé sát vào cô.

Không nghĩ tới đột nhiên một cái móng vuốt lại khoắc lên vai cô, hơn nữa, chủ nhân của móng vuốt còn cười tít mắt nói: “Tiểu Ly, cô quên tôi rồi hả?”

Trước giờ dây thần kinh ở phương diện này của Tô Tiểu Ly quá đơn thuần, chưa bao giờ nghĩ tới ánh mắt khác thường của người khác.

Còn đang cho là bản thân thật sự đã quên người ta, vì thế cô hỏi lại theo bản năng: “Bạn là ai?”

Đầu con nhím cười hehe: “Là tôi mà! Đến cả tôi mà cậu cũng không nhớ rõ à?”

Nói xong, cái móng vuốt kia còn cố ý vô ý xoa nhẹ vai cô.

Bạn Tô lập tức cứng đờ lại!

Bởi vì từ trước đến giờ cô chỉ từng tiếp xúc gần gũi với ba người đàn ông thân nhất là ông nội, cha và chú nhỏ.

Người khác phái duy nhất không có quan hệ máu mủ mà cô tiếp xúc chính là Vệ sư huynh cô thầm mến.

Nhưng mà Vệ Nhiên không giống, bởi vì đó là người trong lòng cô, nên cô chỉ cảm thấy xấu hổ và ngọt ngào, căn bản không hề nghĩ nhiều.

Cứ cho là nghĩ nhiều, cũng chỉ nghĩ anh tốt như vậy, nghĩ mình nên tiếp tục thích anh ra sao.

Nhưng những cái đó chỉ dừng lại ở trên người Vệ Nhiên.

Còn những chàng trai khác, đừng nói là sờ vào vai cô, đến cả khoảng cách mười centimet cô cũng sẽ ngoan ngoãn kéo dài khoảng cách với người ta.

Vì thế, cô rất phản cảm nhúm mày.

Mà đầu con nhím kia, không biết là lần đầu sờ vào vai con gái hay là nghĩ muốn chiếm tiện nghi của bạn Tô.

Thế mà lại đặt nốt cánh tay kia lên.

Nhưng đến lần này, bạn Tô đã hiểu rõ rồi!

Rõ ràng cậu ta muốn chiếm tiện nghi của cô! Cái đồ lưu manh vô sỉ này!!

Bạn Tô xoay mạnh thân dưới, thành công thoát khỏi hai cái móng vuốt của cậu ta.

“Tôi không biết bạn.” Cô nghiêm mặt, rất nghiêm túc nhìn đầu con nhím bí ối trước mắt.

Bạn Tô làm rất tốt!

Chỉ là hành động kia của cô làm cho đầu con nhím thẹn quá hóa giận rồi.

Không được! Sao có thể mất mặt trước Vệ sư huynh đây!

Vì thế, lông mày thô xấu nhíu lên: “Ô, không biết anh trai tôi?”

Vừa nói, tay kia lại tranh thủ với lên cánh tay cô.

Làm cho người khác thấy kinh ngạc là, cậu ta lại bày ra tư thế cả người đến muốn dựa vào cô!

Suy nghĩ đầu tiên của Tô Tiểu Ly là, xong đời, trốn không thoát kiểu gì cũng bị chiếm tiện nghi!

Cô loạng choạng lui về sau mấy bước.

Ngay khi cô nghĩ rằng mình sắp ngã xuống đất, đột nhiên lại rơi vào một lồng ngực rắn chắc.

Đó là một cái ôm làm cho người ta cảm nhận được an toàn và thoải mái.

Cô còn có thể cảm giác được nhiệt lượng truyền tới từ trên lưng.

Người này tay trái ôm vai cô, tay phải vươn ra.

Bạn Tô còn không chưa hiểu ý định của người phía sau đã thấy một tay kia dễ dàng nắm lấy hai cái móng vuốt không an phận của đầu con nhím.

Bạn Tô sững sốt, mà đầu con nhím cũng giật mình.

Bởi vì cậu ta không nghĩ tới, đột nhiên Vệ Nhiên chạy tới, không lẽ anh cũng có ý gì với Tô Tiểu Ly này?

Hóa ra Vệ sư huynh ưu tú hơn người cũng giống những đàn ông bình thường bọn họ, đã nói từ trước rồi mà!

Cậu ta vừa định nói tiếp, nếu quen biết, không bằng ba người tìm một chỗ cùng nhau chơi một chút.

Đương nhiên, chơi như nào chỉ cần Vệ sư huynh có ý với cô gái này, cậu cũng có thể đi theo hưởng phúc.

Chỉ là còn chưa kịp nói ra đã bị lực độ trên tay làm cho đau đến hết lên.

“A, a~~ Vệ sư huynh, ôi đau, đau!”

Chỉ là một bàn tay mà lại có sức lực như thế!

Đây hoàn toàn không phải là sức lực của Vệ Nhiên dịu dàng tuấn lãng mà là giống với người có luyện võ.

Đầu con nhím đau đến nước mắt chảy ròng, nhưng cái tay đang kim chế hai tay cậu ta vẫn không giảm bớt sức lực.

“Ôi đau, đau! A sư huynh! Anh anh anh, anh đây là, làm sao, vậy?”

Về mặt Vệ đại công tử không chút biểu tình, chỉ có trên tay đang giữ tay đầu con nhím ngày càng nổi rõ gân xanh và tím, chứng tỏ chàng trai nào đó vẫn tiếp tục dùng lực.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?

Tô Tiểu Ly hoảng hốt nghĩ.

Vừa nghĩ vậy, lại thấy đầu con nhím lui mạnh về sau mấy bước.

Thì ra là đột nhiên Vệ Nhiên buông lỏng tay ra, đầu con nhím trọng tâm không ổn định, cứ thế đặt mông ngã ngổ trên mặt đất.

Vốn là tư thế vừa rồi của ba người đã có một, hai người sinh viên thỉnh thoảng đi ngang qua bên này chú ý tới rồi.

Lại thêm đầu con nhím ngã như vậy, có người còn phát ra tiếng cười.

Thật đúng là nhếch nhác.

Mà đầu con nhím lại không hiểu chuyện gì.

Tại sao đột nhiên Vệ sư huynh lại hành động như vậy? Không lẽ là anh muốn một mình hưởng thụ Tô Tiểu Ly này sao?

Vậy thì cứ nói ra! Chẳng qua là anh không muốn chia sẻ với cậu, không phải là xong rồi sao?

Tay cậu đau muốn chết, 5555555

Đang dùng sức lấy miếng vải vào tay, lại phát hiện trước mắt có thêm một đôi giày.

Mùi giày sạch sẽ, vừa nhìn đã biết là nhãn hiệu cao cấp.

Ngẩng đầu nhìn theo đôi chân thon dài lên trên, chính là gương mặt tuấn tú của Vệ Nhiên.

Duy nhất không giống mọi khi là trong mắt anh không có ý cười.

Con người xinh đẹp giống như tuyết mùa đông lâu năm đang nhìn mình.

Vệ Nhiên khẽ mở miệng nói một câu.

“Đừng để tôi nhìn thấy cậu lại gần cô ấy.” Dù cách xa vài mét, cậu cũng phải tự động tránh xa cho tôi.

Nếu không, kết cục tự cậu hiểu.

Chỉ một câu như vậy mà đầu con nhím run cầm cập rồi.

Trong khoảnh khắc đó, đầu con nhím cho rằng mình gặp ác ma.

Khôi ngô như vậy lại là một ác ma giết người trong vô hình, giống như chỉ cần một ánh mắt có thể giết chết cậu trong vô hình.

Cậu thừa nhận, Vệ Nhiên nói những lời này quả thật là làm cho cậu loại bỏ hết tà tâm ngay lập tức.

Nhưng cậu không cam lòng, cô gái này rõ ràng không để cho cậu đụng vào, lại để cho Vệ Nhiên đụng?

Không lẽ cũng bởi vì Vệ Nhiên là hot boy?

Vì thế, não tàn lần thứ hai phát huy tác dụng.

Cậu không chết tâm hô một câu: “Vệ sư huynh, không phải là anh cảm thấy hứng thú với loại con gái như này chứ? Trong khoa Nghệ thuật còn rất nhiều người xinh đẹp hơn cô ấy nhiều!”

Vệ Nhiên vốn đã định xoay người, lại bởi vì những lời này của cậu ta mà ngừng lại.

Anh từ từ quay đầu, lạnh lùng liếc nhìn đầu con nhím ngồi dưới đất một cái.

Sau đó đi qua, cầm một bàn tay cậu ta, mỉm cười.

“Cậu quản nhiều quá rồi.”

Nói xong buông tay.

Xoay người, nắm lấy bàn tay của cô gái có vẻ mặt hồn nhiên đang lo lắng, đưa cô rời đi nhanh chóng.

Còn đầu con nhím bị ai gào khóc một tiếng: “Tôi tôi tôi, cổ tay tôi bị trật khớp rồi!”

Ai tới giúp tôi với!!!

Ai sẽ đi giúp một kẻ não tàn đây? Đương nhiên là cậu ta ngồi đợi cho đến khi có người qua đường không biết chuyện đi ngang qua mới được dẫn tới phòng y tế.

Còn đại học R đã có thêm một tin tức bất quá nhỏ.

“Vệ đại công tử anh hùng cứu mỹ nhân.”

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Hai Người Một Chỗ

Anh nắm tay Tô Tiểu Ly, xoay người rời đi.

Còn bạn Tô vẫn ngơ ngác nhìn anh kéo tay cô.

Lần đầu tiên được một người con trai dắt tay thì ra là cảm giác như vậy.

Ngón tay anh thon dài sạch sẽ, nắm chặt tay cô, cảm giác ấm áp từ lòng bàn tay anh truyền đến, phảng phất như một loại bảo vệ cô.

Mà vừa rồi, đáng vẻ anh vì cô dạy dỗ đầu con nhím thật sự quá đẹp trai.

Cô ngơ ngác nhìn anh, cảm giác giống như nằm mơ.

Anh đang giúp cô sao?

Có khả năng không? Cô liên tục làm anh xấu hổ trước mặt mọi người như vậy, anh cũng không vì thế mà ghét bỏ cô?

Hai người cứ đi như vậy, chân anh rất dài, bước đi phải nhanh hơn cô mới đúng.

Nhưng anh lại thả chậm tốc độ, phối hợp với bước chân của cô.

Quan tâm như vậy đến cả bạn Tô cũng cảm nhận được.

Trong đầu lại càng kêu ong ong.

Cô phải nói gì đó, nhưng cô đã há miệng mà vẫn không thể nói cái gì.

Hình như tim đang đập rất mạnh.

Thích thích, thích.

Chờ đến khi anh dừng lại, bạn Tô mới phát hiện, hai người bọn họ đã đi tới một cửa hàng đồ uống nhỏ trong khu nghỉ ngơi của sinh viên đại học R.

Một tay Vệ Nhiên đẩy cửa, tay kia vẫn nhất định không buông cô ra, mãi đến khi dẫn cô đến một vị trí yên tĩnh lại thoải mái ở gần cửa sổ cách đó không xa.

“Ngồi đi.” Anh nói.

Sau đó, nhân viên phục vụ đến đợi bọn họ gọi đồ uống.

Anh hỏi cô: “Muốn uống chút gì không?”

Ánh mắt anh giống như bầu trời đêm đầy sao, giống như vô số ánh sáng rực rỡ.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của bạn Tô đột nhiên lại đỏ ửng.

“Tùy, tùy anh.”

Vệ Nhiên nhìn cô một cái, sau đó gọi cho cô trân châu dứa.

Bạn Tô lập tức mở to hai mắt.

Món yêu thích nhất của cô!

Sao có thể trùng hợp như vậy?

“Sao thế?” Vệ Nhiên hơi nhướn lông mày: “Không thích à?”

Không không không, thích, thích quá ý.

Bạn học Tô gật đầu y như gà mổ thóc.

Con người đen như đầy sao của chàng trai nào đó hình như hơi lóe một phát, sau đó anh khẽ mỉm cười, nói: “Vây là tốt rồi.”

Vệ sư huynh dịu dàng, Vệ sư huynh thân thiết.

Woa, mọi thứ quá không chân thực rồi.

Giống như tiếng động bên tai đều yên tĩnh hết, chỉ còn nghe được tiếng tim đập.

Sau đó, vô cùng xấu hổ.

Cứ khi gặp được Vệ công tử là bạn Tô lại không cách nào khống chế được hành động của bản thân, hơn nữa lúc này lại chỉ có hai người ở một chỗ, lại càng không biết phải làm sao rồi.

Không hiểu tại sao đột nhiên bạn Tô lại nhớ tới cảnh trong sơn động hồ ly.

Cô chỉ nhìn thấy thím hồ ly dán cả người lên trên chàng trai áo trắng tuần lảng trước mắt, mà anh lại là dáng vẻ nhàn nhã bình tĩnh.

Lạ nhất chính là, trong hình ảnh làm người ta mặt hồng tim đập, nhưng anh lại giống như không hề bị ảnh hưởng.

Bạn Tô nào đó học mỹ thuật tạo hình, đột nhiên liên tưởng đến hình ảnh như vậy.

Nữ yêu nghìn năm xưa lại có tình cảm với tiên nhân trẻ tuổi anh tuấn, nhưng dù yêu nữ kia có cố gắng dùng mị thuật ra sao, chàng tiên nhân vẫn dùng khuôn mặt dịu dàng đứng đó, không giận cũng không vui.

Giống như đã sớm nhìn thấu được hồng trần hỗn loạn.

Đột nhiên, cô cảm thấy trong lòng có chút buồn bực.

Chàng trai như vậy chắc là có chuyện giấu trong lòng rồi?

Nhưng nghĩ như vậy cũng chỉ trong nháy mắt.

Bởi vì mọi chuyện phía sau như nào tất cả mọi người đều biết rõ.

Thần thú, nhiệm vụ, cầu hôn... Cô rất vất vả để bồi dưỡng lại cảm xúc đau buồn thương tổn lúc đó từ sự huynh nhà mình.

Trong nháy mắt bị chụp lên cái mác trở thành người của anh rồi.

Nhưng mà, tại sao cô nhìn Vệ sư huynh lại nghĩ đến hình ảnh đó?

A a a, chắc chắn là cô bị áp bức quá lâu.

Tẩu hỏa nhập ma rồi.

Vì thế bạn Tô lâm nhảm: Nhanh tỉnh lại, nhanh tỉnh lại.

Bầu không khí đang rất tốt, cô nói xem sao cô lại muốn nói những chuyện không đâu này hả?

May mà Vệ đại công tử đã chuẩn bị sẵn tâm lý.

Lúc cô nói chuyện không đâu anh đã từng thấy rồi, huống chi chỉ là thất thần một chút này.

Nhìn gương mặt nhỏ nhắn của cô gái trước mặt, đáng vẻ đáng yêu, không biết trong miệng đang lẩm bẩm gì đó, đột nhiên anh cảm thấy được thả lỏng trước nay chưa từng có.

Thật là kỳ lạ, cô không phải xinh đẹp, nhưng lại có thể để anh gặp qua là không quên được.

Mặc dù, tiếp xúc thân mật hơn bình thường cũng có một phần nguyên nhân trong đó.

Nhưng hơn đó là vì một loại cảm giác.

Một loại đơn thuần không chút che giấu nào làm người ta cảm giác giống như được ánh mặt trời chiếu ánh nắng.

Ánh mặt trời giữa trưa chiếu vào trong tiệm, rơi trên khăn trải bàn kẻ caro màu đỏ.

Trong tiệm mở nhạc nhẹ làm cho người ta thấy thoải mái.

Anh ngồi đối diện cô, lông mi dài khẽ rung, cô sợ sệt ngược mắt nhìn anh rồi lại nhanh chóng dời tầm mắt.

Nhìn thế nào cũng là đáng vẻ cô gái nhỏ đang yêu thầm.

Bởi vì bị người ta phát hiện ra tâm tư của bản thân mà có vẻ xấu hổ thẹn thùng.

Phục vụ bùng dưa trần châu dưa lên, cô còn không quên gật đầu mỉm cười với người ta.

Khóe miệng cong cong cười, ánh mắt sáng lên rất đẹp.

Mà từ góc độ này của anh nhìn qua, cái trán đằng sau lớp tóc mái thật dày cũng lộ ra, rất đẹp.

Đây là một cô gái nhỏ rất lễ phép, cũng nhiệt tình giúp đỡ mọi người.

Chàng trai nào đó không nhận được mà nâng cánh môi mỏng lên một độ cong nho nhỏ.

Hình như anh chưa từng nhìn một cô gái nào mà thấy thoải mái như vậy.

Đột nhiên cảm thấy hình như có một nơi nào đó trong lòng có một sự thỏa mãn tràn đầy.

Vì thế vội vàng thu lại cảm xúc.

Nghe nói cô thích anh.

Nghe nói ở khoa Nghệ thuật cô rất được hoan nghênh.

Điều thứ nhất thì anh không cảm thấy kinh ngạc.

Nhưng khi nghe đến điều thứ hai thì anh có chút khó kiềm chế.

Ngón tay thon dài xoa cằm, nhìn cô với vẻ đắm chiều.

Ngay khi anh nhìn cô như vậy, đột nhiên nghe thấy có người hô to: “Vệ sư huynh, anh ở trong này à?”

Sau đó, một bóng dáng màu vàng lao vọt tới trước mặt họ.

Một cô gái tóc xoăn vàng óng, mặc quần áo bó sát người: Lý Mai Mai.

Cô ta chớp mắt còn cười phóng điện với Vệ Nhiên.

Còn về bạn Tô, cô chỉ liếc nhìn chứ cũng không nhìn kỹ.

Nói đến cái người này, không chỉ Tô Tiểu Ly cô mà còn rất nhiều fan của Vệ Nhiên cũng không thích cô ta.

Nghe nói cô ta là bạn học trung học của Vệ Nhiên, không nói đến việc cô ta thường xuyên dùng danh nghĩa tham khảo bài tập để làm lý do chạy đến khoa Sinh học tiếp cận Vệ Nhiên, mà còn cố ý ở trước mặt mọi người giả vờ bị choáng đầu, rồi tựa lên vai Vệ Nhiên.

Vệ Nhiên sư huynh rất có phong độ, lại còn mỉm cười để cô ta ngồi xuống cùng.

Nói cái gì mà bị ngã dưới ánh mặt trời, sao cô không bảo cô là công chúa Bạch Tuyết, nhìn thấy ông mặt trời là tan ra hả?

Hơn nữa, cô học kéo đàn violin, tìm người khoa Sinh vật để tham khảo gì?

Tham khảo đàn violin đột biến gene?

Mà những chuyện này chưa là gì, cô ta còn luôn coi thường mọi người, dùng lời lẽ xấu xa hăm hại người khác.

Lần đó, Tô Tiểu Ly đi đến phòng tập tìm một người, thì đúng lúc tận mắt chứng kiến cô ta vênh mặt châm chọc một đàn em khóa dưới, nói cô bé không biết tự lượng sức mình lại đi mơ tưởng muốn hấp dẫn bạn trai của cô ta.

Thật ra cô gái nhỏ đó là đàn em cùng khoa của bạn trai Lý Mai Mai, nói chuyện nhiều hơn vài câu với bạn trai cô ta, đã bị mắng những lời khó nghe.

Tô Tiểu Ly có thể lý giải các dạng người, nhưng với những người như này thì quả thật không thể có cảm tình tốt được.

Thử nói xem, nói với một cô gái nhỏ như vậy có phải có phần quá đáng rồi không?

Huống chi Lý Mai Mai này, cuộc sống riêng tư cũng không đứng đắn.

Nghe nói còn bỏ sư huynh nào đó rất trung thành với cô ta để chạy theo một chàng trai nói năng ngọt xớt.

Nếu sư huynh kia không phải bạn trai cô ta, thì cô ta có lý do gì để nhục mạ người khác?

Lúc ấy cô gõ cửa đi vào, để lại một câu cho Lý Mai Mai: “Cô là một lão vu bà đầu đầy tóc xoăn!” sau đó nắm lấy tay đàn em kia nghênh ngang rời đi. Chỉ để lại bạn Lý nào đó mặt tức đến vừa đỏ vừa trắng.

Đàn em kia lập tức sùng bái Tô Tiểu Ly, mắt lấp lánh nhìn đàn chị học mỹ thuật tạo hình này.

Hành động lần này của Tô Tiểu Ly lại càng làm danh tiếng vốn đã được khen ngợi nổi tiếng thêm lần nữa.

Cũng từ đó trở đi, cô và Lý Mai Mai kia đã kết thù. Mà buồn bực nhất là, cả Lý Mai Mai và cô đều là cán bộ trong hội học sinh của khoa Nghệ thuật.

Các buổi họp bình thường gì gì đó đều gặp nhau.

Cô ta đương nhiên không dám nhìn bạn Tô.

Mà nguyên tắc của bạn Tô là chỉ cần cô không phải cố ý hăm hại người khác, tôi cũng sẽ không làm gì cô.

Tóm lại một câu, Tô toàn năng sẽ không vô duyên vô cớ có ý kiến gì với người khác.

Mọi người trong khoa Nghệ thuật đều biết việc này.

Kẻ thù gặp mặt lại đỏ mặt.

Lý Mai Mai nhìn thấy Vệ Nhiên trong cửa hàng này thì lao thẳng vào.

Cô ta chẳng quan tâm Vệ Nhiên đang gặp ai, chỉ cần có thể bắt chuyện với Vệ Nhiên, những người con trai khác tính là gì!

Ngược lại, Tô Tiểu Ly này sao lại ở đây?

Tiền nhân này ăn mặc đẹp như vậy là muốn quyến rũ Vệ sư huynh sao?

Hừ, Lý Mai Mai cô sẽ không dễ dàng để cho họ Tô thực hiện được ý đồ đâu!

Vì thế cô ta tự cho là rất táo nhả cười với Vệ Nhiên, còn ánh mắt thì trừng trừng nhìn bạn Tô.

Cô ta không ngờ rằng, tất cả vẻ mặt của cô đều không tránh được ánh mắt của chàng trai nào đó.

“Vệ sư huynh, cô ấy là ai vậy?”

Lý Mai Mai giả vờ như không biết bạn Tô, dùng giọng nói ngọt ngào nói xong, còn thuận tiện chỉnh lại cái bộ ngực cup A phía dưới cái áo trễ ngực.

Bạn Tô chóng cảm không nói gì, bày tỏ khinh thường cái biểu hiện này của Lý Mai Mai.

Cảnh này cô đã từng nhìn thấy, họ Lý tới phòng vẽ tranh của các cô tìm sư huynh khóa trên của mình cũng dùng chiêu này, cô coi như không nhìn thấy gì.

Cho nên cô im lặng, cầm lấy thìa múc trân châu cho vào miệng.

Vệ Nhiên mỉm cười nhìn bạn Tô, đột nhiên trong mắt hiện lên một loại cảm xúc không rõ ràng.

Anh nâng nhẹ khóe môi, mang theo vài phần hấp dẫn nhìn về phía cô gái trước mắt, từ từ nói: “Cô không biết cô ấy sao?”

Lý Mai Mai vội vàng gạt đầu, trong lòng sớm đã bị gương mặt của Vệ đại công tử làm cho thần hồn điên đảo.

Bạn Tô chép miệng, tiếp tục nhắm nháp bát trân châu dứa trước mặt.

Ăn thật ngon, nhưng đáng tiếc là người bên cạnh có phần hơi chóng mặt, có chút ảnh hưởng đến vị giác của cô.

Đột nhiên, cô thấy thấy giọng nói dễ nghe của Vệ Nhiên từ từ nói: “Cô ấy là Tô Tiểu Ly, của anh...”

Của anh?

Hai từ này làm cô mở to hai mắt nhìn về phía anh.

Anh nhàn nhã gõ nhẹ ngón tay lên mặt bàn, nhìn chăm chăm vào bạn Tô.

“Bạn gái của anh.”

“Phụt--!”

Trân châu phun ra đầy mặt bàn.

Vệ Nhiên không để ý, rút một tờ khăn giấy, nghiêng người về phía cô, nhẹ đặt lên môi cô.

Động tác rất thân thiết và tự nhiên, giống như anh đã làm rất nhiều lần.

Bạn Tô chỉ có thể ngơ ngác nhìn anh mỉm cười, tim đập thành thịch.

Mà Lý Mai Mai cũng bị dọa đến mức hét chói tai: “A a a, đây không phải sự thật!”

Nói xong, tức giận dậm mạnh chân mấy cái rồi quay đầu chạy ra ngoài, thiếu chút nữa làm hỏng cánh cửa thủy tinh của cửa hàng.

Xong rồi, cô nổi tiếng rồi.

Bạn Tô mơ hồ cảm thấy mình bị rơi vào một vòng xoáy.

Vì thế cô kích động lấy ra mười tệ, đập bộp lên mặt bàn, sau đó cũng quay đầu chạy ra ngoài.

Ông chủ cửa hàng đau lòng nhìn cánh cửa thủy tinh nhà mình, trong lòng lại cảm thấy thật trâu bò.

Một hồi chuông điện thoại vang lên, chàng trai nào đó lấy di động trong túi, ấn nút nghe: “Ờ đây.”

Đầu bên kia điện thoại là một giọng nam vui vẻ: “Lão đại, tất cả đã chuẩn bị xong, khi nào thì đưa chị dâu tới?”

“Sắp rồi.”

“Chúc mừng lão đại, à đúng rồi lão đại, cầu ảnh chụp của chị dâu!”

“Hừ.”

“Này này? Lão đại? Sao cậu không nói lời nào?”

Bởi vì anh đã dứt khoát bấm tắt điện thoại.

Nhìn tờ mười nhân dân tệ trên bàn, chàng trai nào đó hơi nhú mày.

Mỗi lần thấy anh đều chạy vội, thật đúng là một cô nhóc độ bình tĩnh không tốt.

Nhưng mà, lưới của anh đã giăng ra, lần sau cô chạy không thoát rồi.

Bạn gái, ừ, cách xưng hô thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Chọn Một Cái Đi (Đố Mọi Người Là Chọn Gì Nào??)

“Cậu nói là, Vệ sư huynh ở trước mặt Lý ngu ngốc kia bảo cậu là bạn gái?”

Lý ngu ngốc kia chính là Lý Mai Mai.

Cô gái này bỏ đàn anh khóa trên của Tiểu Mễ, chạy đi quyến rũ một bạn nam khoa Thê dục. Nghe nói bạn nam khoa Thê dục cũng không phải hạng người tốt gì, vì thế Lý Mai Mai lại chạy về tìm đàn anh khóa trên. (Cảm nghĩ của editor: tự nhiên lại nghĩ đến cái người có nick Hoa Hồng ở mấy chương trước, cũng bỏ Dạ đại theo zai rồi đòi quay lại. Có khi nào là 1 không nhỉ?)

Bây giờ, cô ta còn mặt mũi đi tìm Vệ đại công tử?

Thân là một cô gái mạnh mẽ của khoa Luật, bạn học Tiểu Mễ không có tí cảm tình nào với cái loại hồng hạnh vượt tường này.

Không ngờ rằng hồng hạnh kia còn dám chạy tới trêu chọc bạn cùng phòng Tô Tiểu Ly của cô!

Đúng là ăn tim gấu gan hùm rồi!

Chỉ là... So với cái này, làm cho cô chán kinh hơn cả là Vệ đại công tử cũng tham dự vào đó, thần kỳ, quá thần kỳ.

Bạn Tô gật đầu liên tục, bày tỏ những lời cô vừa nói đều là thật.

Tiểu Mễ vuốt cằm, vẫn không thể nào tin được.

Theo quan sát của cô, Vệ đại công tử này không phải là người theo chủ nghĩa hài hước, sao lại qua lại với Tô Tiểu Ly?

Kỳ lạ, thật kỳ lạ.

Cô có nghe nói, trước đó không lâu có mấy đàn chị bày tỏ tâm ý với Vệ đại công tử, nhưng Vệ đại công tử chỉ cười cho qua, nhẹ nhàng từ chối thư tình của các cô gái nhà người ta.

Lại nói bữa cơm ngày đó, bạn Tô nói thẳng muốn tán đồ Vệ đại công tử, Vệ đại công tử nói tới đi.

Không lẽ, cũng bởi vì thế mà Vệ đại công tử có động cơ không tốt với Tô Tiểu Ly sao?

Bạn Tô đương nhiên không thể nói cho Tiểu Mễ, ngoại trừ lần đó, còn có một lần ở thư viện.

Hơn nữa, hình ảnh ướt át, quá trình phức tạp.

Chuyện đó không thể nói rõ.

Cho nên cô tự động bỏ qua lần đó, chỉ nói đến lần Vệ đại công tử đứng ra cản đầu con nhím, còn nói Vệ đại công tử mỉm cười dịu dàng với cô.

Sau đó, Tiểu Mễ bị mê hoặc rồi.

Sở dĩ cô ấy nghi hoặc là vì cô ấy thấy vị Vệ công tử nổi tiếng này không phải người bình thường.

Vệ đại công tử nhìn tao nhã nhưng lại là một con báo thâm trầm, nếu đã nhận định mục tiêu nào đó, vậy thì mục tiêu đó chắc chắn sẽ bị anh ăn sạch vào bụng, từ đầu đến chân, không có cơ hội may mắn thoát khỏi.

Quanh anh có một loại từ trường nguy hiểm ẩn giấu dưới lớp mặt nạ dịu dàng hấp dẫn kẻ địch.

Lại thêm việc anh có vẻ ngoài đẹp trai cùng với thành tích nổi trội số một của khoa Sinh học làm cho rất nhiều cô gái không thể không sùng bái anh.

Một chàng trai trẻ tuổi có điều kiện tốt như vậy đương nhiên sẽ phải có yêu cầu rất cao.

Cho nên bên cạnh Vệ Nhiên chưa bao giờ xuất hiện phái nữ nào cả.

Có rất nhiều cô gái đưa thư tình cho anh, tỏ tình với anh nhưng đều bị anh lịch sự xa cách. Nói trắng ra là bị từ chối.

Những cô gái sùng bái ngưỡng mộ anh nhưng không chiếm được đành phải an ủi chính mình, Vệ đại công tử là của chung mọi người.

Lại nói về bạn Tô, từ lần đầu tiên nhìn thấy Vệ Nhiên đã đắm đuối vào.

Cảm thấy anh dịu dàng như gió xuân gì đó.

Còn tình nguyện cho rằng anh đi theo con đường thư sinh yếu ớt.

Không biết, chàng trai nhìn như vô hại, đến khi phúc hắc thì đúng là chết người.

Sợ là sợ đến lúc đó bạn Tô không thể toàn thân rút lui.

Đừng nhìn Tiểu Mễ bình thường giống đàn ông.

Nhưng cô vẫn thích người bạn cùng phòng Tô Tiểu Ly có thần kinh đơn thuần này.

Hơn nữa, Tiểu Mễ càng quan tâm một người đàn ông khác bên cạnh bạn Tô.

Ví dụ như Mặc đại thần.

Tiểu Mễ vừa mới định hỏi bạn Tô, đột nhiên bạn Tô lại hét chói tai: “A a a a!”

Tiếng hét chói tai này còn theo giai điệu.

Tiểu Mễ nhanh tay nhanh mắt dùng tay che miệng bạn Tô: “Kêu cái gì?”

Bạn Tô mở to hai mắt múa tay múa chân.

Tiểu Mễ đành phải ghé mắt nhìn vào màn hình, vừa nhìn thấy, cô cũng tròn to hai mắt.

Bởi vì bạn Tô vừa đăng nhập QQ, đã nhận được tin nhắn của chàng trai nào đó.

“Sau khi login thì vào kênh lần trước, trò chuyện thân mật với mọi người một chút.”

Tin nhắn này chính là của Mặc đại thần, thời gian là hơn 12 giờ đêm hôm qua.

Muộn như vậy còn online, máu chốt là, rạng sáng còn muốn tìm bạn Tô trò chuyện một chút?

Xem ra Mặc đại thần không phải là không có ý tứ gì với bạn Tô.

Nhìn cách dùng từ kia, thân mật.

Chắc chắn, hai người này không thuần khiết.

Nếu không vì sao bạn Tô lại hét chói tai như vậy.

Bạn Tô hét chói tai là vì, cô nhớ ra đêm qua hình như đã đồng ý với chàng trai nào đó lên tuyến nói chuyện với anh một chút, bảo là muốn thảo luận chi tiết hôn lễ.

Chi tiết hôn lễ có cái gì mà thảo luận.

Sư huynh nhà mình nói kết hôn với cô, được rồi, cô rất ngạc nhiên, nhưng dưới đảm uy của người nào đó ép buộc cô cũng đành thừa nhận rồi.

Nhưng đột nhiên trong lúc đó, ở ngoài hiện thực lại tiếp xúc gần gũi với Vệ sư huynh mình thâm mến đã lâu, thậm chí còn ở trước mặt Lý Mai Mai nói mình là bạn gái của anh.

Chẳng phải là Phật tổ mở mắt, Quan Âm ban ơn sao?

Cô kích động, bỏ quên giao hẹn với chàng trai nào đó trong trò chơi ra sau gáy rồi.

Cho nên cô hét chói tai là vì khó có thể chịu nhiều cảm xúc thay đổi như vậy, mà không phải như Tiểu Mễ suy nghĩ.

Bởi vì cô cảm thấy, Mặc nào đó rất có khả năng bởi vì tức giận mà thực hiện quyết đấu gì gì đó.

Cô còn tưởng tượng ra cảnh có thể anh đang ở tận Tây Tạng hoặc là Tân Cương xa xôi, vì muốn ngược cô mà ngồi xe lửa đi vạn dặm tới đánh cô.

... Bạn Tô, quả thật là cô nghĩ quá nhiều rồi.

Tiểu Mễ liếc nhìn cô, quyết định vẫn không nói cho cô rằng trên diễn đàn của trang web chính thức đang bàn bạc thiệp mời rồi.

Sáng hôm nay cô lên diễn đàn thì phát hiện có vài thiệp mời được đăng lên.

Mọi người đều thảo luận về Mặc đại và Tiểu Ly Miêu.

Thậm chí có người còn vạch trần sự thật, nói thực ra Tiểu Ly Miêu là người chơi nữ, không phải con trai.

Mặc đại muốn bảo vệ cô nên mới nhận cô làm sư đệ.

Hai người đều là nam nữ trưởng thành kết hôn, có gì kỳ lạ đâu.

Tốt xấu gì Mặc đại thần và bạn Tô cũng đều có chứng minh nhân dân.

Ở Thương thành bỏ ra hơn 100 đồng mua hoa, mua nhẫn và giấy đăng ký kết hôn đưa cho nguyệt lão là đã kết hôn trong trò chơi rồi.

Huống chi, là Mặc đại chủ động nói ra.

Mặc dù đối với thẩm mỹ khác người của Mặc đại thần, cô cảm thấy có phần bất ngờ, nhưng cũng có thể hiểu.

Dù sao, bạn Tô thật sự là một cô gái vừa đơn thuần vừa đáng yêu.

Ví dụ như bây giờ, hai tay ôm khuôn mặt nhỏ nhắn ngồi trước gương làm đủ các vẻ mặt, thật đáng yêu.

Ừ ừ, so với Vệ đại công tử thay đổi thất thường, vẫn là Mặc đại có vẻ thích hợp với Ly tử hơn.

Bạn học Tiểu Mễ gật gật đầu, vỗ bụp lên bả vai nhỏ bé của bạn Tô.

“Con nhóc đáng chết này, mau kết hôn đi! Kết hôn xong thì lừa gạt Mặc đại thần làm bạn trai ngoài đời luôn.”

Cô cảm thấy, nếu Mặc đại thần có thể tìm đến bạn Tô, chứng tỏ anh không phải là người con trai chỉ nhìn bề ngoài.

Không cẩn thận, từ trò chơi phát triển ra ngoài đời thực cũng có khả năng.

Cho dù như nào, trước tiên cần đưa bạn Tô đến bên người Mặc đại trước mới là việc đúng đắn.

Sau khi kết hôn, muốn thân mật như nào thì thân mật.

Tiểu Mễ, cô thật đúng là có khả năng làm bà bói, đương nhiên, đó là những chuyện của sau này.

Bạn Tô vốn không có can đảm phản kháng sư huynh nhà mình.

Đến cả Tiểu Mễ cũng nói như vậy, lúc này mới ừ ừ đăng nhập YY.

Vừa đăng nhập, quả nhiên có lời nhắn của anh để lại.

Nội dung rất ngắn gọn, chỉ có một câu: “Tại sao không lên?”

Ếc...

Chỉ một câu đơn giản như vậy, bạn Tô nhìn bốn chữ này lại nghĩ đến chàng trai nào đó đang tươi cười dọa dẫm mình...

Sau đó cô vội vàng nhấn lại: “Hôm qua máy tính bị nhiễm virus!”

Nhiễm virus có thể xuất hiện bất cứ lúc nào sao...

Tiểu Mễ rất khinh bỉ lườm cô.

Không ngờ, những lời này vừa gửi đi, avatar của chàng trai nào đó lập tức sáng lên.

“Vào kênh nói chuyện.”

Hả, anh đang online.

Người nào đó theo bản năng dùng ánh mắt cầu xin giúp đỡ nhìn Tiểu Mễ, người đứng sau lại giống như mẹ vợ nhìn con rể, ra sức nháy mắt để bạn Tô trò chuyện thân mật với anh.

Vì không muốn quấy rầy một nam một nữ thân mật, thậm chí bạn học Tiểu Mễ còn chụp lấy cái áo khoác nhỏ rồi biến mất.

... Nhìn cánh cửa phòng ký túc xá bị đóng lại, bạn Tô thờ dãi, nhận mệnh đeo tai nghe, chuẩn bị tốt microphone, vào kênh kia.

Không lâu sau, một cô gái mặc sườn xám đăng nhập vào kênh.

Điều đáng nói là, tên của kênh hình như đã được sửa lại.

Trước đây chỉ là một cái tên rất bình thường, giờ gọi là: “Mặc Phàm và người phụ nữ của anh.”

“Phụt--”

Này này này này, người này cố tình muốn trêu cô mà.

Trong căn phòng nào đó, chàng trai áo tím vẫn đang đợi, lúc này cũng nhanh chóng hiện lên.

Đèn xanh ở trước tên lóe sáng, một giọng nam trầm nghe vang lên trong phòng.

“Muội đến rồi?”

Vẫn là giọng nói ấm áp như vậy, nhưng lại mang theo một chút cảm giác quen thuộc.

Nhưng mà, tại sao lại quen thuộc thì cô không nghĩ ra.

... Hèn gì chú nhỏ của bạn Tô đã từng cầu xin Phật tổ, ngàn vạn lần đừng để cô gặp được chàng trai hồ ly.

Chỉ có thể nói, quả nhiên chú nhỏ có thể nhìn xa.

Đáng tiếc là chỉ có thể nhìn xa chứ vẫn không có cách nào.

Giống như bây giờ.

Nghe được giọng nói quen thuộc đến vậy mà cô cũng không thể nghĩ ra là ai.

Không lẽ internet thật sự thay đổi giọng của chàng trai nào đó nhiều đến vậy sao?

Hết chỗ nói rồi.

Lại nói, chàng trai nào đó vừa hỏi, bạn Tô lập tức ừ một tiếng.

Sau đó lại lắc lắc đầu ngón tay út không nói gì.

Hình như cô có một loại kính sợ khó hiểu với sư huynh nhà mình.

Đột nhiên, cô thấy ở phần bình luận anh gửi tới một chuỗi địa chỉ IP.

Còn đang thắc mắc, chỉ thấy đèn xanh lại sáng, chàng trai nào đó từ từ nói: “Nhìn thử xem, thích loại nào.”

Hả? Cái gì thế?

Bấm vào xem, đợi cho cái địa chỉ kia mở ra toàn bộ, hai mắt cô không khỏi sáng lên!

Toàn bộ trang đều là chữ và hình ảnh.

Trong hình ảnh, bọn họ ở trò chơi đang chơi đùa tất cả trang bị siêu cấp cùng với mặc trang phục cô dâu chú rể dùng khi kết hôn.

Nhìn đến chữ viết, còn là một trang thuyết minh cho một bức ảnh khác nhau.

Nhìn kỹ một chút, bạn Tô không nhận được mà hít sâu một hơi.

Cái này không phải là thuyết minh bình thường.

Mà là chuẩn bị cho hôn lễ.

Từ đồ cô dâu phải có, đến trang bị thần cấp của vợ chồng cũng phải giống tên, lại đến trang phục đẹp nhất, mới nhất.

Thậm chí đến thú cưỡi cũng phải có ba loại, mặc dù không mạnh bằng thú Cửu Thiên Ly hỏa của anh, nhưng cũng đều là loại có giới hạn số lượng.

Để cô chọn những cái này?

Còn có trang phục khác để mặc vào những lúc đi chơi khác nhau.

Khoa trương nhất chính là phía sau địa điểm đi chơi còn viết thêm: Phong cảnh tuần trăng mật.

Không nói đùa chứ?

Lần đầu tiên bạn Tô bị trình độ có tiền của sư huynh nhà mình làm cho rung động tại chỗ.

Chỉ là một trò chơi, có cần khoa trương vậy không chứ?

Chàng trai nào đó mỉm cười, mặc dù chỉ là một trò chơi, anh cũng sẽ không để cho người của anh phải chịu một chút ảm ức nào.

Hướng hồ, không dễ dàng gì mà tiểu gia hỏa này mới sa vào lưới của anh.

Anh càng phải chú trọng từng chi tiết.

Không phải vì sợ người khác soi mói, chỉ là vì muốn cho cô những điều tốt đẹp nhất.

“Chọn một cái đi.” Chàng trai tuần tú nào đó khẽ mở miệng, dịu dàng nói qua microphone.

Chọn một cái hôn lễ mà muội thích.

Bạn đang đọc truyện *Một Nhà Hồ Ly Thân Thiết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.